BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.
Dodatek do Seryi VII.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА,

ОТНОСЯЩІЯСЯ

ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,

СОСТОЯВШІЯСЯ ПО ПРЕКРАЩЕНІИ ВЪ 1871 ГОДУ

ОФИЦІАЛЬНАГО ИЗДАНІЯ

ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

Составилъ

Степанъ Годлевскій

Присяжный Повѣренный.

ТОМЪ XI.

ZBIÓR PRAW.

POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU

W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO

OBOWIĄZUJĄCE,

WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU

URZĘDOWEGO WYDANIA

DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Zebrał i przełożył

Stefan Godlewski

Adwokat Przysięgły.

TOM XI.

WARSZAWA.

Skład główny i ekspedycya u **Stefana Godlewskiego**

Zielna 20.

1883.

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, дня 11 Февраля 1883 года.

BIBLIOTEKA
Nr. 1280/XI
Min. Pracy i Opieki Społ.

Warszawa. — Druk S. Orgelbranda Synów, ulica Bednarska Nr. 20

1877.

1.

1877 года Января 17-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О порядкѣ перевозки почтъ по проселочнымъ дорогамъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 2-го Января 1877 г., за N. 110-мъ, при коемъ представляетъ Правительствующему Сенату, для зависящаго распоряженія, засвидѣтельствованную копію съ Высочайше утвержденнаго мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ перевозки почтъ по проселочнымъ дорогамъ, *мнѣніемъ положилъ:* ст. 131 устава почтоваго (Св. Зак. Т. XII ч. I, по прод. 1868 и 1869 г. г.), изложить въ слѣдующемъ видѣ: „Сверхъ сего, въ видахъ облегченія сношеній мѣстностей, несвязанныхъ прямыми почтовыми трактами, или лежащихъ внѣ оныхъ, Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется, по ходатайству о семъ мѣстныхъ учрежденій и частныхъ лицъ, установлять пересылку корреспонденціи всякаго рода по проселочнымъ дорогамъ: а) на счетъ мѣстныхъ учрежденій и частныхъ лицъ, безъ всякой приплаты отъ почтоваго вѣдомства, при согласіи сихъ мѣстъ и лицъ принять на свои средства весь по-

1.

17-go Stycznia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O sposobie przewozu poczt drogami międzywioskowemi.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat. po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2-go Stycznia 1877 roku za N-rem 110, przy którym składa Rządzącemu Senatowi, dla wydania należytych rozporządzeń, poświadczoną kopię Najwyżéj zatwierdzonego Zdania Rady Państwa, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, o sposobie przewożenia poczt drogami międzywioskowemi, *uchwaliła zdanie*: art. 131 ustawy pocztowéj (Swod Zakon. T. XII cz. I podług dal. c. z roku 1868 i 1869) zredagować w sposób następujący: „Oprócz tego, ze względu na ułatwienie stosunków pomiędzy miejscowościami niepołączonemi traktami pocztowemi lub leżącemi poza niemi Ministrowi Spraw Wewnętrznych dozwala się, naskutek starań o to miejscowych instytucyj i osób prywatnych, ustanawiać przesyłkę wszelkiego rodzaju korespondencyj drogami międzywioskowemi: a) na koszt miejscowych instytucyj i osób prywatnych bez żadnéj dopłaty ze strony wydziału poczt, jeżeli władze i osoby powyższe zgodzą się przyjąć na

требный на означенный предметъ расходъ, и б) съ производствомъ упомянутымъ учрежденіямъ и лицамъ особое, по соглашенію съ ними почтоваго вѣдомства, платы, въ размѣрѣ и свыше установленныхъ прогоновъ, не выходя при этомъ изъ предѣла суммы, по Государственной Росписи на уплату прогоновъ ассигнованной. Простую же письменную корреспонденцію разрѣшается перевозить также посредствомъ верховыхъ одноконныхъ почтъ, съ производствомъ возчикамъ сихъ почтъ прогонной платы до четырехъ копѣекъ на версту.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о порядкѣ перевозки почтъ по проселочнымъ дорогамъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

21-го Декабря 1876 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 6, стр. 87).

siebie cały potrzebny na ten przedmiot rozchód, i b) z oddzielną płacą ustanowioną dla powyższych instytucyj i osób, po porozumieniu się z niemi Wydziału poczt, w wysokości równéj ustanowionéj opłacie wiorstowego i wyższéj od tejże opłaty nie przekraczając jedynie sumy, jaka podług planu państwowego jest asygnowana na wypłatę wiorstowego. Zaś prostą korespondencyę piśmienną dozwala się przewozić zapomocą wierzchowych jednokonnych poczt, z wydaniem woźnicom tych poczt płacy wiorstowéj do 4 kopiejek za wiorstę.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o sposobie przewożenia poczt drogami międzywioskowemi, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

21 Grudnia 1876 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego w czém to kogo dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow.*

2.

1877 года Января 21-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О производствѣ изъ городскихъ суммъ всѣхъ денежныхъ выдачъ, опредѣленныхъ правилами 30-го Іюля 1867 г. русскимъ чиновникамъ, служащимъ въ городскихъ хозяйственныхъ учрежденіяхъ въ губерніяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ за Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Товарища Министра, отъ 5-го Января 1877 года, за N. 325-мъ, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ копію съ выписки изъ Высочайше утвержденнаго, 18-го Декабря 1876 года, журнала Комитета по дѣламъ Царства Польскаго слѣдующаго содержанія:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ засѣданіи 7-го Декабря 1876 г., разсматривалъ: 1) представленія Управлявшаго Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго, отъ 28-го Марта 1874 г., за N. 372-мъ и отъ 10-го Іюня 1876 г., за N. 462-мъ, о разъясненіи правилъ 30-го Іюля 1867 г. относительно источника, изъ коего должны производиться денежныя пособія и пенсіи чиновникамъ русскаго происхожденія, служащимъ въ учрежденіяхъ Царства Польскаго, содержимыхъ на спеціальныя средства, и 2) отзывы по сему дѣлу Министра Финансовъ, отъ 30-го Мая 1874 г. N. 2398 и Государственнаго Контролера, отъ 6-го Іюля 1876 г. N. 3459. Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, разсмотрѣвъ настоящее дѣло при участіи Государственнаго Контролера, Товарища Министра Финансовъ и Варшавскаго Генералъ-Губернатора, принялъ во вниманіе, что изъ числа учрежденій и должностныхъ лицъ, содержимыхъ въ губерніяхъ Царства на спеціальныя средства, нѣкоторыя входятъ

2.

21-go Stycznia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O wydawaniu z funduszów miejskich wszelkich wynagrodzeń pieniężnych, określonych przepisami z d. 30 Lipca 1867 r. dla urzędników rosyjskich służących w instytucyach gospodarczych miejskich w guberniach Królestwa Polskiego.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu za Ministra Spraw Wewnętrznych Towarzysza Ministra z d. 5 Stycznia 1877 r. za N-rem 325, przy którym składa Rządzącemu Senatowi kopię wypisu Najwyżéj zatwierdzonego dnia 18 Grudnia 1876 roku protokułu Komitetu do Spraw Królestwa Polskiego, następującéj osnowy:

Komitet do Spraw Królestwa Polskiego na posiedzenia z d. 7-go Grudnia 1876 roku, rozpoznawał: 1) przedstawienie Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryą do Spraw Królestwa Polskiego z dnia 28 Marca 1874 roku za N-rem 372 i z dnia 10 Czerwca 1876 r. za N-rem 462, o wyjaśnieniu przepisów z dnia 30 Lipca 1867 r. co do źródła, z jakiego wydawane być winny pieniężne wsparcia i pensye urzędnikom pochodzenia rosyjskiego, którzy służą w instytucyach Królestwa Polskiego, utrzymywanych ze środków specyalnych, i 2) odezwy w tym przedmiocie Ministra Finansów z d. 30 Maja 1874 r. za N-rem 2398 i Kontrolera Państwa z dnia 6 Lipca 1876 r. za N-rem 3459. Komitet do Spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy niniejszą sprawę z udziałem Kontrolera Państwa, Towarzysza Ministra Finansów i Generał-Gubernatora Warszawskiego, przyjął pod uwagę, że zpomiędzy instytucyj i urzędników, utrzymywanych w guberniach Królestwa ze specyalnych środków, niektóre wchodzą do składu ogólnych gubernialnych, oraz policyjnych instytu-

BIBLIOTEKA Nr. 1280/XI Min. Pracy i Opieki Społ.

въ составъ общихъ губернскихъ, а также полицейскихъ учрежденій, по коимъ не возникало повидимому доселѣ затрудненій относительно примѣненія правилъ 30-го Іюля 1867 г. о преимуществахъ предоставленныхъ чиновникамъ русскаго происхожденія, служащимъ въ губерніяхъ Царства; что же касается нѣкоторыхъ другихъ учрежденій, содержимыхъ на спеціальныя средства, то въ виду Комитета не имѣется свѣдѣній о томъ, замѣщаются-ли въ нихъ должности русскими чиновниками и предстоитъ-ли въ томъ надобность? Вслѣдствіе сего и усматривая изъ дѣла, что настоящій вопросъ возникъ по случаю назначенія нѣсколькихъ русскихъ чиновниковъ на службу по Варшавскому городскому управленію и что по отзыву Статсъ-Секретаря Набокова назначеніе русскихъ чиновниковъ въ учрежденія Царства, содержимыя на спеціальныя средства, представляется особенно желательнымъ по отношенію къ городскимъ хозяйственнымъ учрежденіямъ, которыя подлежатъ коренному преобразованію примѣнительно, на сколько сіе окажется возможнымъ, къ общимъ началамъ устройства городскаго хозяйственнаго управленія въ другихъ губерніяхъ Имперіи, Комитетъ нашелъ болѣе удобнымъ ограничиться въ настоящее время разрѣшеніемъ возбужденнаго вопроса лишь по отношенію къ чиновникамъ русскаго происхожденія, служащимъ въ городскихъ управленіяхъ Царства, если же бы подобные вопросы возникли впослѣдствіи по другимъ учрежденіямъ, содержимымъ на спеціальныя средства, то они могутъ быть разрѣшены въ установленномъ порядкѣ впослѣдствіи, по представленіи надлежащихъ ближайшихъ данныхъ. Принимая во вниманіе, что чиновники городскихъ управленій Царства назначаются Правительственною властію, Комитетъ, не могъ не согласиться съ мнѣніемъ Статсъ-Секретаря Набокова о необходимости представленія подлежащимъ начальствамъ возможности замѣщать, въ потребныхъ случаяхъ, хотя нѣкоторыя должности въ означенныхъ управленіяхъ русскими чиновниками. А такъ какъ при слушаніи сего дѣла Варшавскій Генералъ-Губернаторъ заявилъ, что число русскихъ чиновниковъ въ сихъ управленіяхъ въ настоящее время весьма незначительно и что отнесеніе на средства городовъ всѣхъ денежныхъ симъ лицамъ выдачъ, обусловливаемыхъ правилами 30-го Іюля 1867 г., не составило бы отягощенія для городскихъ средствъ, то Комитетъ не встрѣтилъ и съ своей стороны препятствія къ отнесенію означенныхъ расходовъ на городскія средства; при семъ,

cyj, co do których napozór nie było dotychczas trudności przy zastosowaniu przepisów z d. 30 Lipca 1867 r., o przywilejach nadanych urzędnikom pochodzenia rosyjskiego służącym w guberniach Królestwa; co się zaś tyczy niektórych innych instytucyj utrzymywanych ze specyalnych środków, to Komitet nie ma wiadomości o tém, czy posady obsadzają się w nich urzędnikami pochodzenia rosyjskiego i czy zachodzi tego potrzeba? Wskutek tego i widząc że sprawy, że niniejsza kwestya powstała zpowodu wyznaczenia kilku urzędników rosyjskich na służbę do zarządu miejskiego Warszawskiego i że podług odezwy Sekretarza Stanu Nabokowa mianowanie urzędników rosyjskich do instytucyj Królestwa, utrzymywanych ze specyalnych środków, byłoby szczególniéj pożądane odnośnie do instytucyj gospodarczych miejskich, które ulegają radykalnéj reformie w zastosowaniu się, o ile to będzie możliwe, do ogólnych zasad organizacyi zarządu gospodarczego miejskiego w innych guberniach Cesarstwa, Komitet uznał za dogodniejsze ograniczyć się obecnie roztrzygnięciem podniesionéj kwestyi jedynie co do urzędników pochodzenia rosyjskiego służących w zarządach miejskich Królestwa; jeżeliby zaś podobne kwestye powstały następnie i w innych instytucyach utrzymywanych ze specyalnych środków, to takowe mogą być roztrzygnięte w ustanowionym sposobie później, po przedstawieniu należytych bliższych wiadomości. Zważywszy, że urzędników zarządów miejskich Królestwa mianuje władza rządowa, Komitet nie mógł nie zgodzić się ze zdaniem Sekretarza Stanu Nabokowa co do konieczności nadania właściwym władzom prawa obsadzania, wrazie potrzeby, przynajmniéj niektórych posad w pomienionych zarządach urzędnikami rosyjskiemi. Ponieważ zaś przy rozbieraniu niniejszéj sprawy Generał-Gubernator Warszawski oświadczył: że liczba urzędników rosyjskich w tych zarządach obecnie jest bardzo mała i że pokrywanie z funduszów miejskich wydawanego im podług przepisów z dnia 30 Lipca 1867 roku, wynagrodzenia pieniężnego nie obciążałoby zbytecznie funduszów miejskich, wskutek tego Komitet nie napotykał, ze swojéj strony, przeszkody do pokrywania wzmiankowanych wydatków z funduszów miejskich; przytém, zdaniem Komitetu należałoby, co do dodatkowéj pensyi urzędników przechodzących z zarządów miejskich do instytucyj utrzymywanych z innych źródeł a nie z przychodów miejskich, kierować się przepisem artykułu 1372 Ustawy o służbie cywilnéj Cesarstwa, a co się tyczy obliczenia emerytur i określenia źródła, z którego

по мнѣнію Комитета, надлежало бы, относительно прибавочнаго жалованья чиновниковъ, переходящихъ изъ городскихъ управленій въ учрежденія, содержимыя не на городскія доходы, руководствоваться правиломъ ст. 1372 Уст. о служ. гражд. въ Имперіи, а относительно исчисленія пенсіи и опредѣленія источника оныхъ, въ случаѣ недостатка городскихъ доходокъ, соблюдать правила статьи 178 Уст. о пенсіяхъ Т. Ш Св. Зак. изд. 1857 года.

На сихъ основаніяхъ Комитетъ по дѣламъ Царства, по соглашенію съ Статсъ-Секретаремъ Набоковымъ, Государственнымъ Контролеромъ и Товарищемъ Министра Финансовъ, *полагалъ:* постановить, что всѣ, опредѣленныя правилами 30-го Іюля 1867 г. о преимуществахъ чиновниковъ русскаго происхожденія въ губерніяхъ Царства, денежныя выдачи русскимъ чиновникамъ, поступающимъ на службу въ городскія хозяйственныя учрежденія Царства, производятся изъ городскихъ суммъ, съ соблюденіемъ при этомъ правилъ, указанныхъ въ ст. 1372 Уст. о служ. гражд. и ст. 178 Уст. о пенсіяхъ Т. Ш Св. Зак. изд. 1857 года.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 18-го Декабря 1876 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ, Губернскимъ Правленіямъ 10 губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи копію съ опредѣленія, а для напечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 8, стр. 128).

takowe płacone być mają, wrazie niedostateczności przychodów miejskich, zachowywać przepisy art. 178 Ust. o emeryt. T. III Sw. Zak. wyd. 1857 roku.

Z tych zasad Komitet do Spraw Królestwa, po porozumieniu się z Sekretarzem Stanu Nabokowem, Kontrolerem Państwa i Towarzyszem Ministra Finansów, *za właściwe uznawał*: postanowić, że wszelkie, określone przepisami z dnia 30 Lipca 1867 roku o przywilejach urzędników pochodzenia rosyjskiego w guberniach Królestwa, wynagrodzenia pieniężne, wydają się z funduszów miejskich, z zachowaniem przytém przepisów, wskazanych w art. 1372 Ust. o służb. cyw. i art. 178 Ust. o emeryturach T. III Sw. Zak. wyd. 1857 r.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu z dnia 18-go Grudnia 1876 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać".

Polecił.

O takim Najwyższym rozkazie, dla wiadomości i należytego kogo to dotyczeć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu, również przesłać ukazy: Warszawskiemu Generał-Gubernatorowi, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10 gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, Wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości, kopję postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposób przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*)

3.

1877 года Января 21-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Объ измѣненіи правилъ о наказаніяхъ за неосторожное обращеніе съ огнемъ въ жилыхъ мѣстахъ и за куреніе табаку тамъ, гдѣ это воспрещено.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 12-го Января 1877 года за N. 447-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 25-го Декабря минувшаго года, за N. 1878, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія, слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ увеличеніи наказанія за куреніе табаку на улицахъ и площадяхъ, тамъ, гдѣ это воспрещено, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Статьи 91 и 92 уст. о наказ., налаг. мир. суд., изложить слѣдующимъ образомъ: Ст. 91. За несоблюденіе установленныхъ правилъ осторожности при обращеніи съ огнемъ въ жилыхъ мѣстахъ, а равно за неимѣніе сосудовъ съ водою или огнегаспительныхъ снарядовъ въ тѣхъ случаяхъ, когда это предписано, виновные подвергаются: денежному взысканію не свыше десяти рублей. Ст. 92. За куреніе табаку на улицахъ и площадяхъ, тамъ, гдѣ это воспрещено, виновные подвергаются: денежному взысканію не свыше одного рубля. За куреніе табаку на сѣновалахъ, чердакахъ, въ конюшняхъ и тому подобныхъ мѣстахъ, также въ хвойныхъ лѣсахъ въ жаркую или сухую погоду, равно за куреніе на улицахъ и площадяхъ тамъ, гдѣ это воспрещено, когда проступокъ сей сопряженъ съ опасностью возникновенія пожара, виновные подвергаются: денежному взысканію не свыше десяти рублей.

3.

21-go Stycznia 1877 r.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O zmianie przepisów o karach za nieostrożne obchodzenie się z ogniem w miejscach zamieszkałych i za palenie tytoniu tam, gdzie to jest zabronione.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 Stycznia 1877 roku za N-rem 447, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, dla podania do powszechnéj wiadomości, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z dnia 25 Grudnia ubiegłego roku za N-rem 1878, Najwyższy rozkaz o wykonaniu zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o powiększeniu kary za palenie tytoniu na ulicach i placach tam, gdzie to jest zabronione, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuły 91 i 92 Ust. o kar. wym. przez Sędz. pok. zredagować w sposób następujący: Za niezachowanie ustanowionych przepisów o ostrożności przy obchodzeniu się z ogniem w miejscach zamieszkałych, oraz za nieposiadanie naczyń z wodą lub przyrządów do gaszenia ognia, wrazie gdy to jest zalecone, winni ulegną: karze pieniężnéj do dziesięciu rubli. Art. 92. Za palenie tytoniu na ulicach i placach, tam, gdzie to jest zabronione, winni ulegną: karze pieniężnéj do rubla jednego. Za palenie tytoniu w szopach na siano, na strychach, w stajniach i tym podobnych miejscach, tudzież w lasach iglastych, podczas upałów i suszy, nadto za palenie na ulicach i placach, tam gdzie to jest zabronione, gdy występek ten jest połączony z niebezpieczeństwem powstania pożaru, winni ulegną: karze pieniężnéj do dziesięciu rubli.

II. Правило, содержащееся въ п. *д* ст. 95 уст. о нак., налаг. мир. суд., изъ статьи этой исключить.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи правилъ о наказаніяхъ за неосторожное обращеніе съ огнемъ въ жилыхъ мѣстахъ и за куреніе табаку тамъ, гдѣ это воспрещено, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
21-го Декабря 1876 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться, будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ, Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ. Губернаторамъ-Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 8, стр. 129).

II. Przepis zawarty w ustępie *d* art. 95 ust. o kar. wym. przez Sędz. pok. z artykułu tego wykreślić.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o zmianie przepisów o karach za nieostrożne obchodzenie się z ogniem w miejscach zamieszkałych i za palenie tytoniu tam, gdzie to jest zabronione, Najwyżéj za twierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

21-go Grudnia 1876 roku.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

4.

1877 года Января 21-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ положенія о новыхъ шести разрядахъ (серіяхъ) билетовъ Государственнаго Казначейства отъ CCV до CCX включительно.

По Именному ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Высочайшему указу, данному Правительствующему Сенату, въ С.-Петербургѣ, въ 28-й день Декабря 1876 г., за Собственноручнымъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображено:

„Билеты Государственнаго Казначейства CXXXIII, CXXXIV, CXXXV, CXXXVI, CXXXVII и CXXXVIII разрядовъ, выпущенные въ 1869 году по указу, данному Правительствующему Сенату 1-го Іюля того года, подлежатъ погашенію въ 1877 году. Положеніемъ о сихъ билетахъ (п. 5) Правительство предоставило себѣ тѣ билеты, которые въ продолженіи восьми лѣтъ не поступятъ въ казенные платежи, обмѣнять на новые, если то признано будетъ полезнымъ по ходу денежныхъ оборотовъ. Вслѣдствіе сего, согласно съ представленіемъ Министра Финансовъ, въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣннымъ, повелѣваемъ: въ обмѣнъ CXXXIII, CXXXIV, CXXXV, CXXXVI, CXXXVII и CXXXVIII серій билетовъ Государственнаго Казначейства выпустить новые шесть разрядовъ таковыхъ билетовъ: CCV, CCVI, CCVII, CCVIII, CCIX и CCX, въ три милліона рублей каждый, всего на восемнадцать милліоновъ рублей, на основаніи прилагаемаго положенія, съ назначеніемъ срока теченія процентовъ: по CCV и CCVI — съ 1 Сентября, и CCVII, CCVIII, CCIX и CCX—съ 1 Ноября 1877 г.

Правительствующій Сенатъ Приказали:

Означеннаго Высочайше утвержденнаго положенія, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать для приведенія во всеобщую извѣстность и должнаго, въ чемъ, до кого

4.

21-go Stycznia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

Z dołączeniem postanowienia o nowych sześciu kategoryach (seryach) biletów Skarbu Państwa CCV do CCX włącznie.

Na mocy Imiennego Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, danego Rządzącemu Senatowi w St.-Petersburgu w dniu 28-go Grudnia 1876 roku z własnym podpisem JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, w którym powiedziano:

„Bilety Skarbu Państwa CXXXIII, CXXXIV, CXXXV, CXXXVI, CXXXVII, CXXXVIII seryj, wypuszczone w roku 1869 na mocy Ukazu danego Rządzącemu Senatowi dnia 1 Lipca tegoż roku, ulegają umorzeniu w roku 1877. Postanowieniem o tychże biletach (art. 5), rząd pozostawił sobie prawo te bilety, które w ciągu lat ośmiu nie będą przyjęte przy wypłatach skarbowych wymienić na nowe, jeżeli to uznaném będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych. Wskutek tego, zgodnie z przedstawiem Ministra Finansów rozpoznaném w Radzie Państwa, rozkazujemy: wzamian za CXXXIII, CXXXIV, CXXXV, CXXXVI, CXXXVII i CXXXVIII serye biletów Skarbu Państwa wypuścić nowe sześć kategoryj takich samych biletów CCV, CCVI, CCVII, CCVIII, CCVIX i CCX po trzy miliony rubli każda, ogółem na ośmnaście milionów rubli, na zasadzie załączonego przy niniejszém postanowienia, wyznaczając termin biegu procentów: co do CCV i CCVI—od 1-go Września, co do CCVII, CCVIII, CCIX i CCX — od 1-go Listopada 1877 roku.

Rządzący Senat Polecił:

Wzmiankowanego, Najwyżéj zatwierdzonego, postanowienia wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe, dla podania do powszechnéj wiadomości i należytego, w czém to kogo do-

касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ и Казеннымъ Палатамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ; въ Департаментъ Министерства Юстиціи при копіи съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи при извѣстіи.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ, **„Быть по сему.“**
28-го Декабря 1876 г.

ПОЛОЖЕНІЕ

о новыхъ шести разрядахъ серіяхъ билетовъ Государственнаго Казначейства отъ CCV до CCX включительно.

1. Разряды сіи, въ три милліона рублей серебромъ каждый, выпускаются срокомъ на восемь лѣтъ.

2. Достоинство сихъ билетовъ опредѣляется, по прежнему, въ 50 руб., а количество процентовъ по $4^{32}|_{100}$ въ годъ, или по 18 коп. въ мѣсяцъ.

3. Форма и подпись билетовъ остаются тѣ же, какъ и билетовъ предшедшаго выпуска.

4. Билеты сіи выдаются и принимаются казною, по прежнему, во всѣхъ платежахъ.

5. Погашеніе билетовъ новыхъ разрядовъ имѣетъ быть произведено въ теченіи восьми лѣтъ, по усмотрѣнію правительства, которое предоставляетъ себѣ всѣ билеты обмѣнять на новые, если то признано будетъ полезнымъ по ходу денежныхъ оборотовъ.

tyczyć może, wykonania, Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym — przy ukazach, a innym — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu—przy kopiach postanowienia Senatu; również przesłać przy ukazach: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym i Izbom Skarbowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować przy uwiadomieniach, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—przy kopii postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu — przy zawiadomieniu.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOSCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu, d. 28 Grudnia 1876 roku. **„Ma być podług tego.“**

POSTANOWIENIE

o nowych sześciu kategoryach (seryach) biletów Skarbu Państwa od CCV do CCX włącznie.

1. Kategorye te, po trzy miliony rubli każda, wypuszczają się na lat ośm.

2. Wartość biletów tych, określa się jak dawniéj na 50 rs., a wysokość procentu po $4^{32}/_{100}$ rocznie czyli po 18 kop. miesięcznie.

3. Forma i podpis tych biletów pozostają te same, co i biletów poprzedniéj seryi.

4. Bilety te Skarb wydaje i przyjmuje, jak dawniéj, we wszelkich wypłatach.

5. Umorzenie biletów nowych kategoryj nastąpić ma wciągu lat ośmiu, podług uznania rządu, który pozostawia sobie prawo wymienić wszystkie bilety na nowe, jeżeli to uznaném będzie za pożyteczne ze względu na bieg obrotów pieniężnych.

6. Теченіе процентовъ по билетамъ назначается: по CCV и CCVI—съ 1 Сентября, и по CCVII, CCVIII, CCIX и CCX — съ 1-го Ноября 1877 г. Срокъ сей означается особыми штемпелями на оборотѣ билета прописью.

7. Платежъ процентовъ предъявителямъ билетовъ производится въ главномъ и губернскихъ казначействахъ по купонамъ, имѣющимся вокругъ билета; причемъ казначеи отрѣзываютъ купоны по порядку слѣдованія годовъ, на нихъ означенныхъ.

8. Проценты выдаются при предъявленіи билетовъ по истеченіи одного года или болѣе, но всегда за полные истекшіе годы.

9. Зачеты процентовъ производятся слѣдующимъ образомъ: а) между частными людьми порядокъ зачета предоставляется взаимному соглашенію; б) при платежахъ билетами въ казначейства, проценты, для облегченія разсчетовъ, зачитываются только за полные прошедшіе мѣсяцы, а за текущій мѣсяцъ въ счетъ не принимаются. На семъ основаніи, производятся зачеты и при платежахъ билетами изъ казначейства частнымъ лицамъ и казеннымъ мѣстамъ, а сіи послѣднія дѣлаютъ зачеты тѣмъ же порядкомъ; в) относительно разсчетовъ между государственнымъ казначействомъ и казенными мѣстами о процентахъ, которые со времени поступленія до дѣйствительнаго израсходованія суммъ могутъ обратиться въ ихъ пользу, наблюдается существующій нынѣ порядокъ.

10. Билеты принимаются къ платежу въ казначейства въ тѣхъ только случаяхъ, когда платимая сумма не менѣе суммы билета съ нарослими процентами, ибо казначейства, для избѣжанія сбивчивыхъ счетовъ, ни въ какія сдачи и размѣнъ по билетамъ входить не должны.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

(С. У. и Р. II. 1877 г. N. 8 стр. 129).

6. Bieg procentów wyznacza się co do CCV i CCVI — od 1-go Września i co do CCVII, CCVIII, CCIX i CCX— od 1 Listopada 1877 roku. Termin ten oznacza się zapomocą oddzielnych stempli na odwrotnéj stronie biletu, literami.

7. Wypłata procentów okazicielom biletów dopełnia się w kasie skarbowéj głównéj i w kasach gubernialnych, podług kuponów, znajdujących się naokoło biletu; przytém kasyerzy odcinają kupony koleją lat na nich oznaczonych.

8. Procenty wydają się przy okazaniu biletu po upływie roku lub więcéj, lecz zawsze za całkowite lata ubiegłe.

9. Zarachowania procentów odbywają się w sposób następujący: a) pomiędzy osobami prywatnemi sposób zarachowania pozostawia się dobrowolnéj ugodzie; przy wypłatach dokonywanych biletami w kasach skarbowych procenty dla ułatwienia rachunków liczą się tylko za całkowite miesiące ubiegłe, a za miesiąc bieżący nie przyjmują się do obrachunku. Na téj saméj zasadzie dopełniają się zarachowania i przy wypłatach biletami dokonywanych z kas skarbowych osobom prywatnym i władzom skarbowym; te zaś ostatnie dopełniają zarachowania w takiż sam sposób. c) co do obrachunków pomiędzy Skarbem Państwa i Władzami Skarbowemi względem procentów, które od czasu wpływu sum do chwili rzeczywistego wydatkowania takowych, na ich korzyść płynąć mogą, zachowują się przepisy dotychczas obowiązujące.

10. Bilety przyjmują się do wypłaty w kasach skarbowych w tym jedynie razie, jeżeli suma płacona nie jest mniejszą od sumy biletu wraz z narosłemi procentami, ponieważ kasy skarbowe, dla uniknięcia pomyłek, w żadne wydawanie reszty ani zamianę biletów wdawać się nie powinny.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

5.

1877 года Января 11-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

О распространеніи на купцовъ губерній Царства Польскаго дѣйствія ст. 443-й Т. XIV, Уст. о пасп.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ ходатайства Варшавскаго Генералъ-Губернатора, о распространеніи на купцовъ губерній Царства Польскаго дѣйствія ст. 443 (1) XIV Т. Уст. о пасп., предоставляющей право пользоваться по одному и тому-же паспорту неоднократными переѣздами границы, Высочайше на сіе соизволилъ, въ видѣ мѣры временной, впредь до изданія новыхъ правилъ о заграничныхъ паспортахъ.

(С. У. и Р. II. 1877 г., N. 10, стр. 149).

---

(1) *Ст. 443 Уст. о пасп.* Помѣщикамъ западныхъ губерній нуждающимся отлучаться за границу по дѣламъ управленія находящимися тамъ имѣніями, выдавать на проѣздъ, по дѣйствительной надобности, паспорты каждый разъ и то на непродолжительное время, купцовъ же, ѣдущихъ по дѣламъ торговымъ дозволяется снабжать таковыми паспортами на неоднократные переѣзды. Что же касается помѣщиковъ Бессарабской области, имѣющихъ за границею недвижимую собственность, то имъ дозволяются переѣзды за границу по свидѣтельствамъ городской и земской полиціи, но не иначе какъ только: 1) по дѣламъ тяжебнымъ, семейственнымъ и торговымъ, когда на сіе предъявлены будутъ надлежащія удостовѣренія и 2) не далѣе какъ на два мѣсяца, съ тѣмъ притомъ, чтобы полиціямъ вмѣнено было въ непремѣнную обязанность о каждой выдачѣ таковыхъ свидѣтельствъ доводить до свѣдѣнія Губернаторовъ.

Прим. издат.

5.

11-go Stycznia 1877 roku.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

O rozciągnięciu do kupców gubernij Królestwa Polskiego mocy obowiązującéj art. 443 Tom XIV, Ustawy pasportowéj.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego przedstawienia przez Ministra Spraw Wewnętrznych prozby Generał - Gubernatora Warszawskiego o rozciągnięciu do kupców Królestwa Polskiego mocy obowiązującéj art. 443 (1) T. XIV Ust. pasportowéj nadającéj prawo kilkakrotnego przejeżdżania granicy za jednym paspor tem Najwyżéj na to zezwolił w charakterze środka tymczasowego— aż do wydania nowych przepisów o pasportach zagranicznych.

---

(1) *Art. 443 Ust. pasport.* Obywatelom gubernij Zachodnich, którzy potrzebują wyjeżdżać zdgranicę w interesie zarządu znajdującemi się tamże majątkami, wydawać na przejazd dla rzeczywistéj potrzeby pasporty za każdym razem i to na czas krótki; zaś kupców, którzy jadą w interesach handlowych wolno jest zaopatrywać w pasporta na kilkakrotne przejazdy. Co się zaś tyczy obywateli obwodu Besarabskiego, posiadających zagranicą majątki nieruchome, to im dozwala się przejeżdżać granicę za świadectwami policyi miejskiéj i ziemskiéj; nie inaczéj wszakże, jak tylko: 1) w sprawach cywilnych, w interesach familijnych i handlowych gdy na to będą przedstawione właściwe dowody, i 2) nie na dłużéj jak na owa miesiące, z tém nadto zastrzeżeniem, ażeby na policyę włożonym był konieczny obowiązek zawiadomienia Gubernatorów o każdém wydaniu takiego świadectwa.

Przyp. wyd.

6.

1877 года Января 27-го

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О предоставленіи фармацевтамъ отсрочекъ для окончанія образованія и льготъ при отбываніи воинской повинности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 14-го Января 1877 г., за N. 698-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра о предоставленіи фармацевтамъ отсрочекъ для окончанія образованія и льготъ при отбываніи воинской повинности, и соглашаясь съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: 1) Аптекарскимъ помощникамъ, слушающимъ въ университетахъ или медико-хирургической академіи фармацевтическій курсъ для полученія степени провизора, предоставить право на полученіе отсрочки для окончанія образованія до двадцати семи лѣтняго возраста. 2) При отбываніи воинской повинности фармацевтами по жеребью, предоставить имъ право на сокращенный срокъ службы, на слѣдующемъ основаніи: а) аптекарскимъ ученикамъ — наравнѣ съ лицами, окончившими курсъ въ учебныхъ заведеніяхъ третьяго разряда, если они, по полученному ими общему образованію, не имѣютъ права на высшую льготу; б) аптекарскимъ помощникамъ— наравнѣ съ окончившими курсъ въ учебныхъ заведеніяхъ втораго разряда, и в) провизорамъ—наравнѣ съ окончившими образованіе въ учебныхъ заведеніяхъ перваго разряда.

6.

25-go Stycznia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O udzieleniu farmaceutom odroczeń, dla ukończenia nauki, i ulg w odbywaniu powinności wojskowéj.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia, w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra z dnia 14 Stycznia 1877 r. za N-rem 698, przy którém składa Rządzącemu Senatowi Najwyższy rozkaz względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny, o udzieleniu farmaceutom odroczeń, dla ukończenia nauki, i ulg w odbywaniu powinności wojskowéj, i zgadzając się z Jego wnioskiem, uchwaliła zdanie: 1) Pomocnikom aptekarskim kończącym w uniwersytetach albo medyko-chirurgicznéj akademii kurs farmacyi w celu pozyskania stopnia prowizora, nadać prawo do odroczenia, dla ukończenia nauki, do lat dwudziestu siedmiu. 2) Przy odbywaniu powinności wojskowéj przez farmaceutów, z losowania, nadać im prawo do skróconego terminu służby na następującéj zasadzie: a) uczniom aptekarskim — narówni z osobami, które ukończyły kurs w zakładach naukowych trzeciéj kategoryi, jeżeli zpowodu otrzymanego ogólnego wykształcenia nie mają prawa do wyższéj ulgi; b) pomocnikom aptekarskim — narówni z temi, którzy ukończyli kurs nauk w zakładach naukowych drugiéj kategoryi, i c) prowizorom — narówni z temi, którzy ukończyli wykształcenie w zakładach naukowych pierwszéj kategoryi.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о предоставленіи фармацевтамъ отсрочекъ для окончанія образованія и льготъ при отбываніи воинской повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

21-го Декабря 1876 г.

Приказали:
О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N 10, стр. 149).

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Zdanie Rady Państwa, o udzieleniu farmaceutom odroczeń, dla ukończenia nauki, i ulg w odbywaniu powinności wojskowéj Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

21-go Grudnia 1876 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w ustanowionym sposobie, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

7.

1877 года Января 31-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О вознагражденіи свѣдущихъ людей и переводчиковъ, призываемыхъ въ судебныя установленія.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 19-го Января 1877 года, за N. 907-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 17 го сего Января, за N. 176-мъ, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, о вознагражденіи свѣдущихъ людей и переводчиковъ, призываемыхъ въ судебныя установленія, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ:* I. Въ дополненіе подлежащихъ статей уставовъ уголовнаго и гражданскаго судопроизводства постановить: 1) *По уставу уголовнаго судопроизводства.* „Призываемые въ судебныя постановленія переводчики съ иностранныхъ языковъ и свѣдущіе люди, не исключая и врачей, когда сіи послѣдніе приглашаются къ слѣдствію или суду въ мѣстѣ ихъ пребыванія, получаютъ вознагражденіе за ихъ труды по правиламъ, опредѣленнымъ въ статьяхъ 529, 530, 531, 860 и 862 устава гражданскаго судопроизводства. Вознагражденіе сіе выдается изъ суммъ, назначаемыхъ по смѣтѣ Министерства Юстиціи на путевыя издержки чиновникамъ судебнаго вѣдомства и лицамъ вызываемымъ судебными учрежденіями въ качествѣ свидѣтелей. 2) *По уставу гражданскаго судопроизводства.* „Изложенныя въ настоящемъ уставѣ правила о вознагражденіи свѣдущихъ людей за ихъ труды и о возмѣщеніи понесенныхъ

7.

31-go Stycznia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

O wynagrodzeniu biegłych i tłómaczów wzywanych do władz sądowych.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 Stycznia 1877 roku za N-rem 907, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, dla podania do powszechnéj wiadomości, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z dnia 17-go Stycznia za N-rem 176 Najwyższy rozkaz, względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa, w połączonych Departamentach Praw i Ekonomii państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o wynagrodzeniu biegłych i tłómaczów wzywanych do władz sądowych, i zgadzając się w zasadzie z Jego wnioskiem *uchwaliła zdanie*: I. W uzupełnieniu odpowiednich artykułów ustawy postępowania sądowego, karnego i cywilnego postanowić: 1) *Co do ustawy postępowania karnego*: „Wzywani do Władz sądowych tłómacze z zagranicznych języków i biegli, nie wyłączając i lekarzów, jeżeli ci ostatni wzywają się do śledztwa lub sądu w miejscu ich stałego zamieszkania, otrzymują wynagrodzenie za swoje zajęcia podług przepisów zawartych w art. 529, 530, 531, 860 i 862 ustawy postępowania cywilnego. Wynagrodzenie to wydaje się im z funduszów wyznaczonych podług budżetu Ministeryum Sprawiedliwości na wydatki na podróże urzędnikom Wydziału Sądowego i osobom wzywanym przez instytucye sądowe w charakterze świadków. 2) *Co do ustawy postępowania cywilnego*: Zawarte w niniejszéj ustawie przepisy o wynagrodzeniu biegłych za ich zajęcia i o zwracaniu im wydatków poniesionych na podróże, stosuje się i do wzywanych do władz sądowych tłómaczów z języków zagranicznych. II. Pogo-

ими путевыхъ издержекъ распространяются и на призываемыхъ въ судебныя установленія переводчиковъ съ иностранныхъ языковъ."

II. Согласованіе съ изложенными выше правилами подлежащихъ статей уставовъ уголовнаго и гражданскаго судопроизводства предоставить Второму Отдѣленію Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи, по соглашенію съ Министерствомъ Юстиціи.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о вознагражденіи свѣдущихъ людей и переводчиковъ, призываемыхъ въ судебныя установленія, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта „*КОНСТАНТИНЪ*".

11-го Января 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*.).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 10, стр. 150).

dzenie z wyżéj przytoczonemi przepisami odpowiednich artykułów Ustawy postępowania karnego i cywilnego pozostawić drugiemu Oddziałowi Własnéj JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryi, po porozumieniu się z Ministrem Sprawiedliwości.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie o wynagrodzeniu biegłych i tłómaczów wzywanych do instytucyj sądowych, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

11-go Stycznia 1877 r.

Polecił:

O takim Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających Oddzielnemi Wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał - Gubernatorom, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym, Izbom: Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

8.

1877 года Февраля 1-го.

Предложеніе Министра Юстиціи Правительствующему Сенату.

О подписной платѣ за Вѣдомости справокъ о судимости на 1877 годъ.

Руководствуясь точнымъ смысломъ § 9 Высочайше утвержденныхъ 15-го Января 1870 года правилъ объ изданіи вѣдомости справокъ о судимости, по силѣ котораго подписная плата за Вѣдомость опредѣляется каждый годъ по усмотрѣнію Министра Юстиціи,—Министръ Юстиціи назначилъ таковую на наступившій 1877 годъ въ размѣрѣ 7-ми руб. за экземпляръ, считая въ томъ числѣ и расходъ за пересылку Вѣдомости чрезъ Газетную Экспедицію С.-Петербургскаго Почтамта и за доставку оной.

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 12, стр. 169).

8.

1-go Lutego 1877 roku.

Przedstawienie Ministra Sprawiedliwości do Rządzącego Senatu.

O przedpłacie na „Wiedomosti sprawok o sùdimosti“ na rok 1877.

Przy ścisłém zastosowaniu się do § 9 Najwyżéj zatwierdzonych dnia 15 Stycznia 1870 roku przepisów o wydawaniu „Wiedomosti sprawok o sudimosti“ na zasadzie którego przedpłata na „Wiedomosti“ określa się corok podług uznania Ministra Sprawiedliwości, Minister Sprawiedliwości oznaczył takową na następujący rok 1878 na 7 rubli za egzemplarz, licząc w to i rozchód na przesyłkę „Wiedomosti“ zapośrednictwem ekspedycyi gazetowéj pocztamtu St.-Petersburskiego i na jéj dostarczenie.

9.

1877 года Февраля 7-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

О платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ округахъ Судебныхъ Палатъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: во 1-хъ) рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 20-го Января 1877 г., за N. 207-мъ, при коемъ на основаніи ст. 1006 и 1015 Уст. Гражд. Судопр., представляетъ въ Правительствующій Сенатъ, на зависящее распоряженіе, засвидѣтельствованную копію съ утвержденныхъ имъ, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министрами Финансовъ и Юстиціи, на трехлѣтіе съ 1877—1879 г., правилъ: о платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ Округахъ Судебныхъ Палатъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Казанской, Одесской, Саратовской и Варшавской и во 2-хъ) Правила.

Приказали:

О таковомъ донесеніи Министра Внутреннихъ Дѣлъ, съ приложеніемъ правилъ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената: равно дать знать указами: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Судебнымъ Палатамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Об-

9.

7-go Lutego 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O opłacie za zachowanie majątku zajętego i o wynagrodzeniu biegłych za ocenę majątku w Okręgach Izb Sądowych.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 20 Stycznia 1877 roku za N-rem 207, przy którym, na zasadzie art. 1006 i 1015 Ust. post. Cyw. składa Rządzącemu Senatowi, do właściwego rozporządzenia, poświadczoną kopią zatwierdzonych przez niego, Ministra Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Sprawiedliwości, na trzechlecie od roku 1877—1879, przepisów o opłacie za zachowanie majątku zajętego i o wynagrodzeniu biegłych za ocenę majątku w okręgach Izb Sądowych w St.-Petersburskiéj, Moskiewskiéj, Charkowskiéj, Kazańskiéj, Odeskiéj, Saratowskiéj i Warszawskiéj, i po 2-re) przepisów.

Polecił:

O takiém doniesieniu Ministra Spraw Wewnętrznych, z dołączeniem przepisów, dla wiadomości i należytego, w czém to kogo dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Warszawskiemu Generał-Gubernatorowi, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym i Izbom Sądowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiado-

щія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, а для напечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

На подлинномъ написано: „Утверждаю.“
20-го Января 1877 года.
Подписалъ: Министръ Внутреннихъ Дѣлъ,
Генералъ-Адъютантъ *Тимашевъ*.

ПРАВИЛА

о платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ округахъ Судебныхъ Палатъ: С.-Петербургской, Московской, Харьковской, Казанской, Одесской, Саратовской и Варшавской.

ГЛАВА I.

О платѣ за храненіе арестованнаго имущества (ст. 1014 и 1015 Уст. гражд. судопр. 1864 г.

1. Плата за храненіе арестованнаго имущества, когда о размѣрѣ оной не послѣдуетъ соглашенія между должникомъ и взыскателемъ, назначается: а) за время не свыше шести недѣль — при продажѣ имущества на сумму не свыше ста рублей—по 5% съ рубля; при продажѣ на большую сумму прибавляется 1% на каждый неперевырученный рубль, и б) за время свыше шести недѣль—къ платѣ, означенной въ пунктѣ „а“ прибавляется за каждыя послѣдующія шесть недѣль по 1% со всей вырученной суммы.

2. За храненіе животныхъ плата назначается вдвое противъ платы, опредѣленной въ 1-й статьѣ, сообразно правиламъ этой статьи.

3. При продажѣ имущества за цѣну, ниже оцѣночной, равно какъ и въ томъ случаѣ, когда продажи не состоится, плата за хра-

mienia a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

Na oryginale napisano: „**Zatwierdzam**“.
20-go Stycznia 1877 roku.
Podpisał: Minister Spraw Wewnętrznych,
Generał Adjutant *Timaszew*.

PRZEPISY

O opłacie za zachowanie majątku zajętego i o wynagrodzeniu biegłych za ocenę majątku w Okręgach Izb Sądowych: S.-Petersburskiéj, Moskiewskiéj, Charkowskiéj, Kazańskiéj, Odeskiéj, Saratowskiéj i Warszawskiéj.

ROZDZIAŁ I.

O opłacie za zachowanie majątku zajętego (art. 1014 i 1015 Ust. post. Cyw. 1364 roku).

1. Opłata za zachowanie majątku zajętego, jeżeli co do jego wysokości dłużnik z egzekwującym nie porozumieli się, oznacza się w sposób następujący: a) za czas krótszy od sześciu tygodni, przy sprzedaży majątku na sumę niższą od stu rubli, — po 5% od rubla; przy sprzedaży na sumę większą dodaje się 1% za każdy rubel otrzymany ponad 100 rubli, i b) za czas dłuższy od sześciu tygodni do opłaty wskazanéj w ustępie „a“ dodaje się za każde następujące sześć tygodni po 1% od całkowitéj sumy ze sprzedaży otrzymanéj.

2 Za przechowanie zwierząt opłata wyznacza się w podwójnéj wysokości wporównaniu z tą, jaka jest wskazana w art. 1, odpowiednio do przepisów tegoż artykułu.

3. Przy sprzedaży majątku po cenie niższéj od ceny szacunkowéj, jak również w przypadku, gdy sprzedaż nie przyjdzie do skutku,

неніе въ указанныхъ выше размѣрахъ, назначается съ оцѣночной суммы имущества.

4. Если для храненія имущества необходимо нанять особое помѣщеніе, или особыхъ смотрителей, либо караульщиковъ, то хранителю возвращаются и расходы на наемъ оныхъ.

5. Сумма расходовъ на указанные въ предъидущей статьѣ предметы опредѣляется Судебнымъ Приставомъ, сообразно сроку храненія и мѣстнымъ цѣнамъ, при самой отдачѣ имущества на храненіе, съ отмѣткою о томъ въ роспискѣ хранителя, на подлинной описи въ принятіи имущества и на выдаваемой хранителю копіи (ст. 1013 Уст. Гражд. Судопр.).

6. На указанныхъ въ двухъ предъидущихъ статьяхъ основаніяхъ, возвращаются хранителю и издержки по сбереженію имуществъ, подлежащихъ храненію внѣ жилыхъ помѣщеній, какъ-то судовъ, лѣсныхъ матеріаловъ и т. п.

7. При необходимости перемѣщенія имущества изъ мѣста ареста въ мѣсто храненія, расходы на перемѣщеніе возвращаются въ размѣрѣ, не превышающемъ мѣстныхъ справочныхъ цѣнъ на перевозку или переноску тяжестей.

8. Издержки на прокормъ отданныхъ на храненіе животныхъ возвращаются въ размѣрѣ, не превышающемъ мѣстныхъ по этому предмету справочныхъ цѣнъ.

9. Въ счетъ издержекъ на прокормъ животныхъ можетъ быть зачитываема сумма той приносимой животными прибыли, въ которой хранитель, по ст. 1018 Уст. Гражд. Судопр., обязанъ дать отчетъ.

10. Означенные въ 1—8 ст. расходы возмѣщаются на основаніи 1060 и 1066 ст. Уст. Гражд. Судопр.

ГЛАВА II.

О вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ (ст. 1006 и 1094 Уст. Гражд. Судопр. 1864 г. и ст. 179 Высочайше утвержденнаго 19-го Февраля 1875 г. положенія о примѣненіи Судебн. Уст. къ Варшавскому Судебному Округу).

1. Вознагражденіе свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ какъ движимыхъ, такъ и недвижимыхъ, назначается каждому въ раз-

opłata za zachowanie, w wysokości powyżéj wskazanéj, oznacza się od sumy szacunkowéj majątku.

4. Jeżeli dla zachowania majątku koniecznem jest nająć oddzielne pomieszczenie lub oddzielnych dozorców lub stróżów, w takim razie zachowawcy zwracają się rozchody poniesione na ich najęcie.

5. Sumę rozchodów na przedmioty w poprzedzającym artykule wzmiankowane oznacza Komornik Sądowy, odpowiednio do czasu zachowania i do cen miejscowych, przy samém oddaniu majątku do zachowania, z zaznaczeniem tego w kwicie zachowawcy na oryginalnym spisie przyjmowanego majątku i na kopii wydawanéj zachowawcy (art. 1013 Ust. post. cyw.).

6. Na zasadach wskazanych w poprzedzających dwóch artykułów zwracają się również zachowawcy wydatki na zachowanie majątku, który z natury swojéj przechowywanym bywa poza miejscami zamieszkałemi, jakoto: okrętów, materyałów leśnych i t. d.

7. Wrazie konieczności przeniesienia majątku z miejsca, w którym został zajęty, do miejsca zachowania, rozchody na przeniesienie zwracają się w wysokości nie przenoszącéj miejscowych cen targowych za przewóz i przenoszenie ciężarów.

8. Wydatki na wyżywienie oddanych do zachowania zwierząt zwracają się w wysokości nieprzenoszącéj miejscowych w tym przedmiocie cen targowych.

9. Na rachunek wydatków na wyżywienie zwierząt może być zaliczana suma tego, przez zwierzęta przynoszonego, zysku, co do którego zachowawca, na zasadzie art. 1018 Ust. post. Cyw., obowiązanym jest zdać rachunek.

10. Wzmiankowane w art. 1 — 8 rozchody pokrywają się na zasadzie art. 1060 i 1066 Ust. post. Cyw.

ROZDZIAŁ II.

O wynagrodzeniu biegłych za ocenę majątku (art. 1006 — 1094 Ust. post. cyw. 1864 r. i art. 179 Najwyżéj zatwierdzonego dnia 19 Lutego 1875 roku postanowienia o zastosowaniu ust. sądow. do Okręgu Sądowego Warszawskiego).

1. Wynagrodzenie biegłych za ocenę majątku, zarówno ruchomego jak i nieruchomego, wyznacza się każdemu w wysokości jedne-

мѣрѣ одного рубля, если оцѣнка продолжалась не болѣе шести часовъ въ сутки; въ противномъ случаѣ въ размѣрѣ двухъ рублей въ сутки.

2. Означенное въ 1 ст. вознагражденіе увеличивается на 50 коп. въ столицахъ, и городахъ: Казани, Саратовѣ и Варшавѣ.

3. Цѣновщики, вызываемые изъ мѣстъ ихъ жительства внѣ черты города, или приглашаемые за черту города, получаютъ сверхъ означеннаго въ 1-й и 2-й ст. вознагражденія прогонныя деньги на двѣ лошади въ оба пути, по почтовому въ каждой губерніи положенію, или, при возможности проѣзда по желѣзной дорогѣ, плату за мѣсто 2-го класса туда и обратно.

4. Время употребленное цѣновщиками на проѣздъ, зачитается въ срокъ оцѣнки (ст. 1 и 2), при чемъ поверстный срокъ на поѣздку исчисляется по обыкновеннымъ дорогамъ—по пятидесяти, а по линіямъ желѣзныхъ дорогъ—по триста верстъ въ сутки.

5. Прогонныя деньги (ст. 3), равно какъ и причитающіяся цѣновщикамъ, на основаніи 1-й, 2-й и 4-й статей, за время поѣздки въ оба пути, выдаются цѣновщикамъ впередъ, по представленіи оныхъ Судебному Приставу лицомъ, потребовавшимъ приглашенія цѣновщиковъ (ст. 1001 Уст. Гражд. Судопр.).

6. Остальное, за указаннымъ, въ 5-й статьѣ, вознагражденіе цѣновщиковъ производится немедленно по окончаніи оцѣнки изъ той суммы, которая должна быть представлена Судебному Приставу при самомъ требованіи о приглашеніи цѣновщиковъ, и размѣръ коей опредѣляется Приставомъ по приблизительному расчету времени оцѣнки.

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 12. стр. 169).

go rubla, jeżeli ocena trwała nie dłużéj jak sześć godzin na dobę; w przeciwnym razie w wysokości dwóch rubli na dobę.

2. Wzmiankowane w art. 1 wynagrodzenie powiększa się o 50 kop. w stolicach i miastach: Kazaniu, Saratowie i Warszawie.

3. Taksatorzy wzywani z miejsc ich zamieszkania poza granicami miasta znajdujących się lub też wzywani za miasto otrzymują, oprócz wskazanego w art. 1 i 2 wynagrodzenia, pieniądze na podróże na dwa konie, tam i napowrót, podług przepisów pocztowych każdéj gubernii, albo, jeżeli podróż tę można odbyć koleją żelazną, opłatę za bilet drugiéj klasy, tam i napowrót.

4. Czas użyty przez taksatorów na przejazd zalicza się do terminu szacowania (art. 1 i 2); przytém termin wiorstowy na przejazd oblicza się na zwykłych drogach—po pięćdziesiąt, a kolejami żelaznemi—po trzysta wiorst na dobę.

5. Pieniądze na podróże (art. 3), jak również przypadające taksatorom, na zasadzie art. 1, 2 i 4, za czas użyty na przejazd tam i napowrót, wydaje się taksatorom naprzód, po złożeniu ich Komornikowi Sądowemu przez osobę, która zażądała wezwania taksatorów (art. 1001 Ust. post. Cyw.).

6. Pozostałe po wskazanym w artykule 5 wynagrodzenie taksatorów wydaje się natychmiast po ukończeniu oceny z téj sumy, jaka winna być złożona Komornikowi Sądowemu przy samém żądaniu wezwania taksatorów, a któréj wysokość określa Komornik po bliższém obliczeniu czasu oszacowania.

10.

1877 года Марта 2-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Объ измѣненіи нѣкоторыхъ узаконеній, касающихся мѣръ предосторожности отъ пожаровъ внѣ городскихъ поселеній.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 12 Февраля 1877 г., за N. 2238-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, Высочайшее повелѣніе слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Главноуправляющаго Вторымъ Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи объ измѣненіи нѣкоторыхъ узаконеній, касающихся мѣръ предосторожности отъ пожаровъ внѣ городскихъ поселеній, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ Статсъ-Секретаря Князя Урусова, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Статьи 585—588, 590—595, 598—600 устава лѣснаго (св. зак., т. VIII) и ст. 30—33, 36, 37 (кромѣ примѣчанія 3 къ этой статьѣ по прод. 1871 года), 41, 43, 45, 47—59 и 83—87 устава пожарнаго (св. зак., т. XII) изъ Свода законовъ исключить. Статью же 589 устава лѣснаго и приложеніе къ ст. 1421 того же устава (по прод. 1868 г.) сохранить въ силѣ. II. Заключающіяся въ статьяхъ 585—588 и 590—595 устава лѣснаго, равно какъ въ статьяхъ 30—33, 36, 37, 41, 43, 45, 47—54 и 56—59 устава пожарнаго правила предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ (въ области же войска Донскаго Военному Министру), по сношеніи съ Главноуправляющимъ Вторымъ Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи, согласовать со всѣми послѣдо-

10.

2-go Marca 1877 roku

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O zmianie niektórych praw dotyczących środków ostrożności przeciwko pożarom poza obrębem osad miejskich.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra z dnia 12 Lutego 1877 roku za Nr. 2238, przy którém składa Rządzącemu Senatowi Najwyższy rozkaz, następującéj osnowy:

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Główno-Zarządzającego Drugim Oddziałem Własnéj JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryi, o zmianie niektórych praw dotyczących środków ostrożności przeciwko pożarom poza obrębem osad miejskich i zgadzając się w zasadzie z wnioskiem Sekretarza Stanu Księcia Urusowa, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuły 585, 588, 590 — 595, 598 — 600 Ustawy leśnéj (Sw. Zak. T. VIII) i art. 30—33, 36, 37 (oprócz uwagi 3 do tegoż artykułu podług dal. c. z r. 1871), 41, 43, 45, 47—59 i 83—87 Ustawy ogniowéj (Sw. Zak. T. XII) ze Swodu Zakonów wykreślić. Zaś moc obowiązującą artykułu 589 Ustawy leśnéj i dodatku do art. 1421 tejże Ustawy (podług dal. ciągu z r. 1868) zachować. II. Zawarte w artykułach 585—588 i 590—595 Ustawy leśnéj, jak również w artykułach 30—33, 36, 37, 41, 43, 45, 47—54 i 56 — 59 Ustawy ogniowéj przepisy poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych (zaś w obwodzie Wojska Dańskiego Ministrowi Wojny), po porozumieniu się z Zarządzającym Drugim Oddziałem Własnéj JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryi, pogodzić ze wszelkiemi zmianami i uzupełnienia-

вавшими въ нихъ измѣненіями и дополненіями и, за тѣмъ, составленную такимъ образомъ новую редакцію сихъ правилъ разослать губернскимъ и областнымъ начальствамъ, а также губернскимъ и областному войска Донскаго земскимъ собраніямъ, въ видѣ постановленій временныхъ, имѣющихъ сохранять обязательную силу впредь до замѣны ихъ мѣстными постановленіями, издаваемыми на основаніи Высочайше утвержденнаго 16-го Іюня 1873 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта, а въ губерніяхъ, гдѣ положеніе о земскихъ учрежденіяхъ еще не введено въ дѣйствіе, впредь до изданія для нихъ новыхъ по тѣмъ же предметамъ правилъ, по представленіямъ мѣстныхъ начальствъ и съ утвержденія Министра Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министрами Государственныхъ Имуществъ и ИМПЕРАТОРСКАГО Двора; въ Намѣстничествѣ же Кавказскомъ съ утвержденія Его Императорскаго Высочества Намѣстника Кавказскаго. III. Предоставить Министрамъ Внутреннихъ Дѣлъ и Государственныхъ Имуществъ издать, взамѣнъ исключаемыхъ изъ свода законовъ статей 598—600 устава лѣснаго и 85—87 устава пожарнаго, инструкцію чинамъ полиціи и лѣснаго управленія относительно обязанностей ихъ по тушенію лѣсныхъ пожаровъ. IV. Предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ по надлежащемъ соображеніи правилъ, содержащихся въ статьяхъ 21—26 и 74 устава пожарнаго и по сношеніи съ подлежащими вѣдомствами, внести на разсмотрѣніе Государственнаго Совѣта предположенія свои объ устройствѣ пожарной части въ селеніяхъ.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ измѣненіи нѣкоторыхъ узаконеній, касающихся мѣръ предосторожности отъ пожаровъ въ городскихъ поселеній. Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

1-го Февраля 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Проку-

mi, jakie w nich poczynione były, a następnie sporządzoną w taki sposób nową redakcyę tych przepisów rozesłać władzom gubernialnym i obwodowym oraz zebraniom ziemskim gubernialnym i obwodu Wojska Dońskiego w charakterze postanowień czasowych, mających zachować moc obowiązującą aż do ich zastąpienia przez postanowienia miejscowe, wydawane na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonego dnia 16-go Czerwca 1873 roku Zdania Rady Państwa; w guberniach zaś gdzie postanowienie o istytucyach ziemskich wprowadzoném jeszcze nie zostało—aż do wydania dla nich nowych w tych przedmiotach przepisów, na przedstawienia miejscowych władz i z zatwierdzeniem przez Ministra Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministrami Dóbr Państwa i Dworu CESARSKIEGO; zaś w Namiestnictwie Kaukazkiém—z zatwierdzeniem Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnika Kaukazkiego. III. Poruczyć Ministrom Spraw Wewnętrznych i Dóbr Państwa wydać, zamiast wykreślonych ze Swodu Zakonów artykułów 598—600 Ustawy leśnéj i 85 — 87 Ustawy ogniowéj instrukcye dla urzędników policyi i zarządu leśnego, dotyczące ich obowiązków względem gaszenia pożarów leśnych. IV. Poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po należytém uwzględnieniu przepisów zawartych w artykułach 21—26 i 74 Ustawy leśnéj i po porozumieniu się z właściwemi wydziałami, wnieść pod rozpoznanie Rady Państwa swoje projekta o urządzeniu kwestyi ogniowéj po wsiach.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdania o zmianie niektórych praw dotyczących środków ostrożności poza obrębem osad miejskich, Najwyżéj rozkazać raczył i wykonać polecił.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*

1-go Lutego 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rzą-

рора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 20, стр. 271).

11.

1877 года Марта 3-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ правилъ, инструкцій и формъ, относящихся до организаціи Государственнаго ополченія и о порядкѣ призыва ратниковъ на службу.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:

во 1-хъ) рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 11-го Февраля 1877 г., за N. 543-мъ, коимъ доноситъ Правительствующему Сенату, что для разработки правилъ объ организаціи, на основаніи Высочайше утвержденнаго 30-го Октября 1876 года, Положенія Государственнаго ополченія и о порядкѣ призыва ратниковъ на службу, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, 23 го Ноября минувшаго года, Высочайше повелѣть соизволилъ: образовать при Военномъ Министерствѣ особую Коммисію, подъ предсѣдательствомъ Начальника Главнаго Штаба, изъ членовъ отъ Министерствъ: Военнаго, Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Морскаго, и изъ представителей земствъ

dzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał - Gubernatorom, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

11.

3-go Marca 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

Z dołączeniem przepisów instrukcyj i form, odnoszących się do organizacyi obrony krajowéj i o sposobie powoływania wojaków do służby.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu:

po 1-e) raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 Lutego 1877 roku za N-rem 543, przy którym donosi Rządzącemu Senatowi, że dla opracowania przepisów o organizacyi, na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonego dnia 30 Października 1876 roku Postanowienia o obronie krajowéj i o sposobie powoływania wojaków do służby, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 23 Listopada ubiegłego roku, Najwyżéj rozkazać raczył: utworzyć przy Ministeryum Wojny oddzielną komisyę, pod przewodnictwem Naczelnika Sztabu Głównego, z członków ze strony Ministeryów: Wojny, Spraw Wewnętrznych, Finansów i Marynarki i z przedstawicieli ziemstw niektórych gubernij. Na zasadzie

нѣкоторыхъ губерній. На основаніи заключеній помянутой Коммисіи выработаны нижеслѣдующія инструкціи, правила и формы, относящіеся до организаціи Государственнаго ополченія: 1) Правила для составленія и веденія списковъ ополченцамъ 1-го разряда и лицамъ, зачисленнымъ въ ополченіе по увольненіи ихъ изъ запаса арміи и флота (ст. 28). 2) Инструкція о порядкѣ призыва ратниковъ на пополненіе постоянныхъ войскъ и въ ополченныя части (ст. 3 и 28). 3) Инструкція для назначенія на службу ратниковъ, какъ въ постоянныя войска арміи, такъ и въ пѣшія дружины и конныя сотни. 4) Форма плана формированія губернскаго или областнаго ополченія (ст. 29). 5) Форма списка лицамъ, могущимъ быть избранными на офицерскія должности въ ополченіе (ст. 15 и 29). 6) Инструкція Губернскимъ и Областнымъ по воинской повинности Присутствіямъ относительно назначенія врачей въ Государственное ополченіе (ст. 17).

Военный Министръ, препровождая къ Министру Внутреннихъ Дѣлъ означенныя инструкціи, правила и формы, проситъ, въ случаѣ его, Министра Внутреннихъ Дѣлъ одобренія оныхъ, сдѣлать зависящее распоряженіе объ объявленіи ихъ къ руководству подлежащихъ учрежденій. Вслѣдствіе сего онъ, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, признавая съ своей стороны, составленныя инструкціи, правила и формы вполнѣ цѣлесообразными и соотвѣтствующими требованіямъ Положенія о Государственномъ ополченіи, представилъ оныя на благоусмотрѣніе Правительствующему Сенату;

и во 2-хъ) Правила, инструкціи и формы, относящіеся до организаціи Государственнаго ополченія.

Приказали:

Означенныхъ правилъ, инструкціи и формъ, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать таковые, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равно послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Се-

wniosków wzmiankowanéj Komisyi opracowane zostały następujące instrukcye, przepisy i formy, odnoszące się do organizacyi obrony krajowéj: 1) Przepisy co do sporządzania i prowadzenia list wojaków 1-éj kategoryi i osób zaliczonych do obrony krajowéj po uwolnieniu ich z zapasu armii i floty (art. 28). 2) Instrukcya o sposobie powoływania wojaków na uzupełnienie wojsk stałych i do oddziałów obrony krajowéj (art. 3 i 28). 3) Instrukcya co do wyznaczania do służby wojaków zarówno do stałych wojsk armii jakotéż do drużyn pieszych i secin konnych. 4) Wzór planu formowania obrony krajowéj gubernialnéj i obwodowéj (art. 29). 5) Wzór spisu osób, mogących być wybranemi na urzędy oficerskie do obrony krajowéj (art. 15 i 29). 6) Instrukcya dla gubernialnych i obwodowych Urzędów do powinności wojskowéj, dotycząca wyznaczania lekarzy do obrony krajowéj (art. 17).

Minister Wojny, komunikując Ministrowi Spraw Wewnętrznych wzmiankowane instrukcye, przepisy i wzory, prosi, wrazie uznania ich przez niego, Ministra Spraw Wewnętrznych, za dobre, wydać odpowiednie rozporządzenie o ogłoszeniu ich, ażeby niemi właściwe instytucye kierować się mogły. Wskutek tego on, Minister Spraw Wewnętrznych, uznawszy, ze swéj strony, sporządzone instrukcye, przepisy i wzory za zupełnie odpowiadające celowi i wymaganiom postanowienia o obronie krajowéj przedstawił takowe pod rozpoznanie Rządzącego Senatu;

i po 2-re) Przepisów, instrukcyj i wzorów odnoszących się do organizacyi obrony krajowéj.

Polecił:

Wzmiankowanych przepisów, instrukcyj i wzorów, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym—przy ukazach, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać przy ukazach: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomu-

ната и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—при копіи съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать при извѣстіи.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Григорьевъ*).

№ 1.

ПРАВИЛА

для составленія и веденія списковъ ополченцамъ I-го разряда и лицамъ, зачисленнымъ въ ополченіе по увольненіи ихъ изъ запаса арміи и флота.

(Къ ст. 28 Положенія о Государственномъ ополченіи).

1. Уѣздныя, окружныя и городскія присутствія по воинской повинности, ежегодно, не позже двухъ недѣль по окончаніи дѣйствій по призыву, составляютъ списки лицамъ зачисленнымъ въ . . . . призывъ въ ополченіе: а) *общій* — участковый, по каждому призывному участку отдѣльно по формѣ № 1 и б) *частный*—лицамъ означеннымъ въ ст. 95 Устава о воинской повинности, по формѣ № 2.

2. По окончаніи дѣйствій по призыву въ призывномъ участкѣ, уѣздныя, окружныя и городскія присутствія по воинской повинности, тотчасъ же *второй* экземпляръ частныхъ призывныхъ списковъ, съ сдѣланными въ немъ отмѣтками, какой выпутъ каждымъ призываемымъ № жеребья и кто изъ нихъ зачисленъ въ ополченіе, возвращаютъ въ городскія или волостныя управленія, а въ губерніяхъ Царства Польскаго войтамъ гминъ.

(§ 10 правилъ для составленія частныхъ призывныхъ списковъ и циркуляръ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ 11-го Декабря 1874 г. № 124).

3. На основаніи упомянутыхъ отмѣтокъ (§ 2) въ призывномъ спискѣ, городскія и волостныя управленія, а въ губерніяхъ Царства Польскаго войты гминъ, обязаны составить частный по городу, волости или гминѣ списокъ лицамъ, зачисленнымъ въ тотъ призывъ

nikować—przy uwiadomieniach, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—przy kopii postanowienia: dla wydrukowania zaś w ustanowionym sposobie, Kantorowi drukarni Senatu przesłać przy zawiadomieniu.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Grygoryew*).

№ 1.

PRZEPISY

co do sporządzania i prowadzenia list wojaków I-éj kategoryi i osób zaliczonych do obrony krajowéj po uwolnieniu z zapasu armii i floty.

(Do art. 28 Postanowienia o obronie krajowéj).

1. Urzędy do powinności wojskowéj, powiatowe, okręgowe i miejskie, corok, nie późniéj jak w dwa tygodnie po ukończeniu czynności poborczych, sporządzają listy osób zaliczonych w poborze . . . . . do obrony krajowéj: a) *ogólną*—rewirową, co do każdego rewiru powołań oddzielnie, podług wzoru N. 1 i b) *specyalną*—osób wzmiankowanych w art. 95 Ustawy o powinności wojskowéj, podług wzoru Nr. 2.

2. Po ukończeniu czynności poborczych w rewirze powołań, urzędy do powinności wojskowéj powiatowe, okręgowe i miejskie zwracają natychmiast do zarządów miejskich lub wołostnych, a w guberniach Królestwa Polskiego do wójtów gmin *drugi* egzemplarz specyalnych list poborczych z porobionemi na nich uwagami co do tego, jaki każdy z powoływanych wyjął Nr. losu i kto z nich zaliczony został do obrony krajowéj.

(§ 10 przepisów co do sporządzania list poborczych i cyrkularz Ministeryum Spraw Wewnętrznych z d. 11 Grudnia 1874 roku za N-rem 124).

3. Na zasadzie wzmiankowanych uwag (§ 2) w liście poborczéj zarządy miejskie i wołostne a w guberniach Królestwa Polskiego wojcia gmin obowiązani są sporządzić specyalną dla miasta, wołości lub gminy listę osób, zaliczonych podczas tego poboru do obrony kra-

въ ополченіе по формѣ № 2 и представить этотъ списокъ не позже 15-го Января, для повѣрки, въ свое присутствіе по воинской повинности.

4. Представленные частные списки свѣряются въ присутствіяхъ по воинской повинности съ подлинными призывными списками, всѣ ошибки въ нихъ исправляются и они прошнуровываются за печатью присутствія, при чемъ надписью на нихъ же, присутствіе удостовѣряетъ ихъ правильность. Затѣмъ списки возвращаются въ представившія ихъ учрежденіе къ 15 Февраля.

5. Въ списки, какъ общіе участковые, такъ и частные, по городамъ, волостямъ и гминамъ, зачисленныя въ ополченіе лица вносятся по порядку жеребьевыхъ нумеровъ, начиная съ младшаго.

6. При обозначеніи въ участковыхъ спискахъ сословія или званія лицъ, должно быть указано сначала сословіе, потомъ (о лицахъ, включенныхъ въ ревизскія сказки или подлежащихъ внесенію въ оныя) названіе города или волости съ селеніемъ, къ которымъ они приписаны, а затѣмъ фамилію или прозваніе, имя и отчество.

7. Независимо отъ упомянутыхъ § 1 списковъ лицъ, зачисляемыхъ ежегодно при призывахъ въ ополченіе, уѣздныя, окружныя и городскія присутствія по воинской повинности составляютъ ежегодно, не позже 1-го Февраля списки лицамъ, зачисленнымъ съ 1-го Января этого года въ ополченіе изъ запаса арміи и флота, по формѣ № 3 общій *участковый* и сверхъ того такіе же отдѣльные списки по каждой волости или городскому обществу. Послѣдніе списки высылаются не позже 15-го Февраля въ подлежащія волостныя или городскія управленія, а въ губерніяхъ Царства Польскаго—войтамъ гминъ.

8. Всѣ свѣдѣнія для составленія помянутаго списка № 3 (§ 7) доставляются присутствіямъ отъ уѣздныхъ воинскихъ начальниковъ ежегодно въ Январѣ мѣсяцѣ.

9. Въ случаѣ перечисленія кого либо въ ополченіе изъ запаса арміи или флота въ теченіи года, Уѣздные воинскіе Начальники тотчасъ же сообщаютъ о семъ подлежащимъ присутствіямъ по воинской повинности, которыя вносятъ подобныхъ лицъ въ участковый ополченскій списокъ № 3 текущаго года и сообщаютъ для подобныхъ же распоряженій подлежащимъ волостнымъ и городскимъ Управленіямъ или войтамъ гминъ.

jowéj, podług wzoru Nr. 2, i składają tę listę najpóźniéj w dniu 15-m Stycznia do sprawdzenia w swoim urzędzie do powinności wojskowéj.

4. Złożone listy specyalne porównywują się w urzędach do powinności wojskowéj z oryginalnemi listami poborczemi; wszelkie w nich pomyłki poprawiają się; poczém listy się przeszznurowywują z przyłożeniem na nich pieczęci urzędu; nadto, zapomocą odpowiedniéj wzmianki, urząd stwierdza ich rzetelność. Następnie, listy zwracają się do tych władz, które je przedstawiły, na 15 Lutego.

5. Na listy, zarówno ogólne rewirowe, jakotéż specyalne dla miast, wołości lub gmin, osoby zaliczone do obrony krajowéj wnoszą się koleją numerów losu, poczynając od najmłodszego.

6. Przy oznaczeniu w listach rewirowych stanu lub powołania osób powinien być wskazany najprzód stan, potém (co do osób wniesionych do list rewizyjnych lub wniesieniu tamże ulegających) nazwisko miasta lub wołości z wsią, do których są zapisani, a następnie nazwisko lub przezwisko, imię i imię ojca.

7. Niezależnie od wzmiankowanych w § 1 list osób zaliczanych corok przy poborach do obrony krajowéj, urzędy do powinności wojskowéj, powiatowe, okręgowe i miejskie, sporządzają corok, nie późniéj jak na 1-go Lutego, listy osób, zaliczonych od 1 Stycznia tego roku do obrony krajowéj z zapasu armii i floty, podług wzoru Nr. 3, ogólną *rewirową* i oprócz tego takież same oddzielne listy dla każdéj wołości lub towarzystwa miejskiego. Ostatnie te listy wysyłają się najpóźniéj d. 15 Lutego do właściwych urzędów wołostnych lub miejskich a w guberniach Królestwa Polskiego— do wójtów gmin.

8. Wszelkie wiadomości potrzebne do sporządzenia wzmiankowanéj listy Nr. 3 (§ 7) dostarczają urzędom powiatowi naczelnicy wojenni corok w miesiącu Styczniu.

9. Wrazie przeniesienia kogoś do obrony krajowéj z zapasu armii i floty wciągu roku, powiatowi naczelnicy wojenni komunikują o tém natychmiast właściwym urzędom do powinności wojskowéj, które wnoszą takie osoby do rewirowéj listy wojskiéj (Nr. 3) bieżącego roku i komunikują, w celu wydania podobnych rozporządzeń, właściwym Urzędom wołostnym i miejskim albo wójtom gmin.

10. Списки лицъ, зачисленныхъ въ ополченіе изъ запаса арміи и флота, составляемые на каждый годъ отдѣльно, должны содержаться въ полной исправности до выбытія изъ ополченія, достиженіемъ 40 лѣтняго возраста всѣхъ лицъ, внесенныхъ въ оный. Исправленіе списка производится порядкомъ, указаннымъ ниже въ § 12.

11. Частные списки лицъ, зачисленныхъ въ ополченіе, должны содержаться въ полной исправности въ подлежащихъ учрежденіяхъ (ст. 102 Уст. о воин. повин.) по каждому возрасту отдѣльно, въ теченіи четырехъ лѣтъ со дня зачисленія молодыхъ людей въ ополченіе, т. е. до перечисленія ихъ во второй разрядъ ратниковъ.

12. Въ означенныхъ въ ст. 3 и 7 *частныхъ* ополченскихъ спискахъ, ведущія ихъ учрежденія, должны дѣлать своевременно всѣ надлежащія отмѣтки, объ убывшихъ по перечисленію въ другіе участки, вслѣдствіе смерти, безвѣстнаго отсутствія или лишенія всѣхъ правъ состоянія или всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, лично и по состоянію присвоенныхъ (ст. 13 Уст. о воин. повин.), а также о прибывшихъ вслѣдствіе перечисленія изъ другихъ участковъ.

13. Лица, причислившіяся для явки по призыву въ ополченіе изъ другихъ призывныхъ участковъ, вносятся въ тоже время въ списки соотвѣтствующаго имъ возраста ополченцевъ, особымъ отдѣломъ, въ концѣ списка съ тѣми же №№ жеребья, которые выставлены въ ихъ свидѣтельствахъ (ст. 160 Уст. о воин. повин.). Ополченцы изъ отставныхъ нижнихъ чиновъ записываются также въ концѣ списка того именно года, въ которомъ они зачислены въ ополченіе.

14. Въ случаѣ выбытія зачисленнаго въ ополченіе лица, по перечисленіи въ другой призывной участокъ, отмѣтка объ этомъ должна дѣлаться въ подлежащей графѣ *частнаго* ополченскаго списка, немедленно по полученіи извѣщенія того учрежденія (ст. 120 Уст.), къ призывному участку котораго лицо причислилось.

15. Ежегодно, при представленіи списковъ лицамъ, вновь зачисленнымъ въ ополченіе, городскія и волостныя управленія, а въ Царствѣ Польскомъ—войты гминъ, представляютъ въ присутствіе подлинные ополченскіе списки ратниковъ перваго разряда за предъидущіе годы и ополченцевъ изъ отставныхъ нижнихъ чиновъ (§§ 3

10. Listy osób zaliczonych do obrony krajowéj z zapasu armii i floty, sporządzane na każdy rok oddzielnie, powinny być prowadzone z całą akuratnością aż do wystąpienia z obrony krajowéj przez dojście do lat 40 wszystkich osób na nich zapisanych. Poprawianie listy odbywa się w sposób wskazany poniżéj w § 12.

11. Specyalne listy osób zaliczonych do obrony krajowéj powinny być utrzymywane z całą akuratnością we właściwych instytucyach (art. 102 Ust. o pow. wojsk.), co do każdego wieku zosobna, wciągu lat czterech od dnia zaliczenia młodych ludzi do obrony krajowéj t. j. do czasu przeniesienia ich do drugiéj kategoryi wojaków.

12. We wzmiankowanych w art. 3 i 7 *specyalnych* listach wojackich prowadzące je instytucye powinny robić we właściwym czasie wszelkie odpowiednie wzmianki o ubyłych, wskutek przeniesienia do innych rewirów, wskutek śmierci, nieobecności albo pozbawienia wszelkich praw stanu lub wszystkich szczególnych osobiście i do stanu przywiązanych praw i przywilejów (art. 13 Ust. o pow. wojsk.) tudzież—o przybyłych wskutek przeniesienia ich z innych rewirów.

13. Osoby, które zaliczyły się do stawiennictwa przy poborze z innych rewirów powołań, wnoszą się jednocześnie na listy odpowiedniego im wieku obrońców krajowych w osobnym dziale w końcu listy z temi samemi N-rami losu, które są wystawione w ich świadectwach (art. 160 Ust. o pow. wojsk.). Obrońcy krajowi z dymisyonowanych niższych stopni zapisują się również na końcu listy tego mianowicie roku, w którym są zaliczeni do obrony krajowéj.

14. Wrazie ubycia osoby zaliczonéj do obrony krajowéj, wskutek przeniesienia do innego rewiru powołań, wzmianka o tém powinna być uczyniona pod odpowiednią rubryką *specyalnéj* listy wojackiéj, natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia téj instytucyi (art. 120 Ust.), do któréj rewiru powołań osoba powyższa się zaliczyła.

15. Corok, przy układaniu list osób nowo zaliczonych do obrony krajowéj, urzędy miejskie i wołostne, a w Królestwie Polskiém wójcia gmin, składają w urzędzie cryginalne listy wojaków pierwszéj kategoryi za ubiegłe lata i obrońców krajowych z dymisyonowanych niższych stopni (§ 3 i 7), z porobionemi w nich wzmiankami o wszystkich, któ-

и 7) съ сдѣланными въ нихъ отмѣтками о всѣхъ лицахъ, которые въ теченіи года уволены изъ ополченія достиженіемъ 40 лѣтъ (отставные), умрутъ, перечислятся, будутъ лишены правъ состоянія или находятся въ безвѣстной отлучкѣ болѣе трехъ лѣтъ, а также о лицахъ, которые вновь причислятся.

Одновременно съ симъ представляются присутствію и извлеченныя изъ каждаго списка по той же формѣ № 2 вѣдомости всѣмъ лицамъ, о которыхъ въ спискахъ сдѣланы отмѣтки въ теченіе года.

16. На основаніи этихъ подлинныхъ списковъ и вѣдомостей (§ 15) присутствіе по воинской повинности немедленно исправляетъ общіе свои участковые списки перваго разряда ратниковъ и ополченцевъ, зачисленныхъ въ ополченіе по упольненіи изъ запаса арміи и флота.

17. Уѣздныя, окружныя и городскія по воинской повинности присутствія доставляютъ ежегодно, не позже 15-го Февраля, въ губернскія или областныя по воинской повинности присутствія, свѣдѣнія о числѣ лицъ, значащихся въ спискахъ ополченцевъ перваго разряда, по каждому возрасту отдѣльно, а также о числѣ лицъ зачисленныхъ въ ополченіе по увольненіи изъ запаса, отдѣльно: а) о числѣ состоящихъ въ отставкѣ менѣе года; б) пробывшихъ въ отставкѣ отъ одного года до двухъ лѣтъ; в) пробывшихъ отъ 2-хъ до 3-хъ лѣтъ, и г) пробывшихъ въ отставкѣ болѣе 3-хъ лѣтъ.

18. Составленные изъ означенныхъ свѣдѣній перечневыя вѣдомости по уѣздамъ или округамъ и по области или губерніи Губернскія и Областныя Присутствія представляютъ ихъ къ 1 Марта въ Министерства: Военное и Внутреннихъ Дѣлъ (1).

---

(1) Формы № 1, 2 и 3-й находятся въ концѣ тома.

rzy wciągu roku zostali uwolnieni z obrony krajowéj wskutek dojścia do lat 40 (dymisyonowani), którzy umarli, przenieśli się, zostali pozbawieni praw stanu lub też są niewiadomi z pobytu dłużéj jak wciągu lat trzech, tudzież o osobach, które zaliczą się na nowo.

Równocześnie składają się w Urzędzie wyciągnięte z każdéj listy podług tegoż samego wzoru Nr. 2 spisy wszystkich osób, o których w liście poczynione zostały wzmianki wciągu roku.

16. Na zasadzie tych oryginalnych list i spisów (§ 15) urząd do powinności wojskowéj poprawia natychmiast swoje listy rewirowe pierwszéj kategoryi wojaków i obrońców krajowych zaliczonych do obrony krajowéj po uwolnieniu z zapasu armii i floty.

17. Urzędy do powinności wojskowéj powiatowe, okręgowe i miejskie dostarczają corok, najpóźniéj w dniu 15 Lutego, do urzędów do powinności wojskowéj, gubernialnych lub obwodowych, wiadomości o liczbie osób, znajdujących się na listach żołnierzy obrony krajowéj pierwszéj kategoryi, co do każdego wieku zosobna, tudzież o liczbie osób zaliczonych do obrony krajowéj po uwolnieniu z zapasu, oddzielnie: a) o liczbie pozostających w dymisyi mniéj od roku; b)—tych, którzy pozostawali w dymisyi od roku jednego do lat dwóch; c)—tych, którzy pozostawali od 2-ch do 3-ch lat i d) tych, którzy pozostawali dłużéj od 3-ch lat.

18. Sporządzone z powyższych wiadomości poszczególne spisy, podług powiatów i okręgów, jak również podług obwodów lub gubernij, Urzędy gubernialne i obwodowe przedstawiają na 1 Marca do Ministeryów: Wojny i Spraw Wewnętrznych (1).

---

(1) Wzór Nr. 1, 2 i 3 znajduje się na końcu tomu.

№ 2.

ИНСТРУКЦІЯ

о порядкѣ призыва ратниковъ на пополненіе постоянныхъ войскъ и въ ополченныя части.

(Къ ст. 1—4 Положенія о Государственномъ ополченіи).

1. Для назначенія на службу, какъ въ ополченныя части, такъ и на пополненіе постоянныхъ войскъ причитающагося по раскладкѣ съ каждаго призывнаго участка числа ратниковъ (ст. 1, 2 и 3 Положенія о Государственномъ ополченіи), надлежитъ дѣлать вызовъ ополченцевъ въ призывные пункты не поименно, а призывая всѣхъ ополченцевъ извѣстныхъ возрастовъ, а также всѣхъ ополченцевъ изъ отставныхъ нижнихъ чиновъ соотвѣтственныхъ годовъ, согласно указаніямъ ст. 2 Положенія о Государственномъ ополченіи.

2. Для сего, по полученіи уѣздными или окружными присутствіями разверетки призыва ополченцевъ по участкамъ, Присутствія тотчасъ-же опредѣляютъ сколько возрастовъ должно быть призвано въ каждомъ участкѣ, для назначенія изъ нихъ на службу (въ постоянныя войска или въ ополченныя части) требуемыхъ съ участка ратниковъ, соображаясь при этомъ, чтобы, за исключеніемъ неспособныхъ къ службѣ въ ополченіи или въ постоянныхъ войскахъ, а также за убылью, или уклоненіемъ отъ явки къ назначенному сроку, могло бы быть принято бездопмочно все требуемое съ участка число ратниковъ.

Примѣчаніе. Впредь до производства общей народной переписи, разверстка призыва ратниковъ какъ между губерніями и областями, такъ и внутри оныхъ, между призывными участками, производится соразмѣрно численности ратниковъ 1-го разряда и ополченцевъ изъ отставныхъ.

3. По назначеніи къ призыву извѣстныхъ возрастовъ и отставныхъ соотвѣтственныхъ годовъ, Присутствіе заготовляетъ объявленіе о вызовѣ, по прилагаемой при семъ формѣ, по числу имѣющихся въ участкѣ селъ, деревень, поселковъ и населенныхъ пунк-

№ 2.

INSTRUKCYA

co do sposobu powoływania wojaków na uzupełnienie wojsk stałych i do oddziałów obrony krajowéj.

(Do art. 1—4 Postanowienia o obronie krajowéj).

1. W celu wyznaczenia do służby, zarówno do oddziałów obrony krajowéj jakotéż na uzupełnienie wojsk stałych, przypadającéj podług rozkładu z każdego rewiru powołań liczby wojaków (art. 1, 2 i 3 Postanowienia o obronie krajowéj) należy wydawać wezwania do obrońców krajowych nie imiennie, lecz wzywając wszystkich obrońców krajowych pewnego wieku tudzież wszystkich obrońców krajowych z dymisyonowanych niższych stopni odpowiednich lat, stosownie do wskazówek art. 2 Postanowienia o obronie krajowéj.

2. Dla tego Urzędy do powinności wojskowéj, powiatowe lub okręgowe, otrzymawszy rozkład poboru obrońców krajowych na rewiry, określają bezzwłocznie z ilu lat w każdym rewirze wezwaném być winno dla wyznaczenia z nich do służby (do wojsk stałych lub do oddziałów obrony krajowéj) wymaganych z każdego rewiru wojaków; mając przytém na względzie, ażeby, z wyjątkiem niezdatnych do służby w obronie krajowéj lub wojskach stałych, oraz z uwzględnieniem ubytku lub uchylania się od stawiennictwa w oznaczonym terminie, mogła być przyjęta całkowita ilość wymaganych z rewiru wojaków.

Uwaga. Aż do uskutecznienia ogólnego spisu ludności, rozdział poboru wojaków, tak pomiędzy gubernie i obwody, jakoteż w łonie takowych pomiędzy rewiry powołań, odbywa się odpowiednio do liczby wojaków 1-éj kategoryi i obrońców krajowych z dymisyonowanych.

3. Po wyznaczeniu do służby pewnych kategoryj wieku oraz dymisyonowanych odpowiednich lat, Urząd przygotowuje ogłoszenie o wezwaniu, podług załączonego przy niniejszém wzoru, odpowiednio do liczby znajdujących się w rewirze wsi kościelnych i zwykłych, fol-

товъ на земляхъ частнаго владѣнія. Объявленія эти передаются въ мѣстное Полицейское Управленіе для немедленной разсылки съ нарочными и по полученіи на мѣстахъ выставляются на всѣхъ видныхъ и публичныхъ мѣстахъ, посѣщаемыхъ народомъ, въ городахъ—распоряженіемъ Полиціи, а въ селахъ и деревняхъ и прочихъ населенныхъ пунктахъ — распоряженіемъ становыхъ приставовъ, волостныхъ старшинъ, войтовъ гминъ и сельскихъ старостъ.

Сверхъ того о вызовѣ ополченцевъ объявляется въ городахъ чрезъ низшихъ полицейскихъ служителей. Въ селахъ же и деревняхъ о вызовѣ ополченцевъ объявляется также на сельскихъ сходахъ, для сего неотлагательно собираемыхъ.

Примѣчаніе. Присутствія по воинской повинности обязываются имѣть въ постоянной готовности нужное число печатныхъ бланковъ объявленій о вызовѣ ополченцевъ по установленной формѣ, дабы при призывѣ ополченія въ нихъ могли быть тотъ-часъ же прописаны необходимыя по сему предмету данныя.

4. Назначеніе ратниковъ на службу изъ каждаго призывнаго участка производится въ сроки, заблаговременно опредѣленные подлежащими присутствіями по воинской повинности и объявленные во всеобщее свѣдѣніе.

При назначеніи сроковъ для явки ополченцевъ въ призывные пункты слѣдуетъ имѣть въ виду, чтобы ратники того призывнаго участка, съ котораго начинается въ уѣздѣ пріемъ на службу, могли воспользоваться для устройства своихъ дѣлъ 48 часовымъ срокомъ, —считая со дня объявленія на мѣстѣ о призывѣ ополченія.

5. Ополченцы принадлежащіе къ призываемымъ на службу возрастамъ или годамъ, обязываются явкою къ назначеннымъ для пріема срокамъ (ст. 4) въ призывной пунктъ своего участка или въ уѣздный городъ, если, по краткости срока назначеннаго на сформированіе ополченія, присутствіе по воинской повинности признаетъ невозможнымъ объѣхать для того всѣ призывные участки. Въ послѣднемъ случаѣ перенесеніе всѣхъ призывныхъ участковъ въ уѣздный городъ производится съ разрѣшенія Министровъ Внутреннихъ Дѣлъ и Военнаго, примѣняясь къ ст. 79 Устава о воинской повинности и публикуется за благовременно.

warków i miejsc zamieszkałych na gruntach prywatną własność stanowiących. Ogłoszenia te przesyłają się do miejscowego Zarządu policyjnego, w celu natychmiastowego rozesłania ich przez umyślnych, a po otrzymaniu ich na miejscu, wystawiają się na wszelkich miejscach widocznych i publicznych przez lud uczęszczanych, w miastach —z rozporządzenia policyi, a we wsiach kościelnych i zwykłych oraz innych zamieszkałych miejscowościach—z polecenia komisarzy stanowych, starszyn wołostnych, wójtów gmin i starostów wiejskich.

Oprócz tego o wezwaniu obrońców krajowych ogłasza się w miastach zapośrednictwem niższéj służby policyjnéj. Po wsiach kościelnych i zwykłych o wezwaniu obrońców krajowych ogłasza się także na zebraniach wioskowych zbieranych bezzwłocznie w tym celu.

Uwaga. Urzędy do powinności wojskowéj obowiązują się utrzymywać ciągle w pogotowiu niezbędną ilość drukowanych blankietów ogłoszeń o wezwaniu obrońców krajowych, podług przepisanéj formy, ażeby przy wezwaniu obrony krajowéj można w nich było zaraz wypisać konieczne w tym przedmiocie wiadomości.

4. Wyznaczenia wojaków do służby z każdego rewiru powołań dopełniają właściwe urzędy do powinności wojskowéj w terminach zawczasu określonych i podanych do powszechnéj wiadomości przez ogłoszenia.

Przy wyznaczeniu terminów do stawiennictwa obrońców krajowych do punktów powołania, baczyć należy, ażeby wojacy tego rewiru powołań, od którego rozpoczyna się w powiecie przyjmowanie do służby, mogli skorzystać, dla załatwienia swoich interesów, z terminu 48 godzinnego, licząc od dnia ogłoszenia na miejscu o powołaniu obrony krajowéj.

5. Obrońcy krajowi należący do powoływanych do służby kategoryj wieku lub lat, obowiązują się do stawiennictwa w terminach do przyjęcia oznaczonych (art. 4) do punktu powołania swojego rewiru albo do miasta powiatowego, jeżeli zpowodu krótkości terminu wyznaczonego na sformowanie obrony krajowéj, urząd do powinności wojskowéj uzna za niemożliwe objechać w tym celu wszystkie rewiry powołań. W tym ostatnim razie przeniesienie wszystkich rewirów powołań do miasta powiatowego odbywa się za pozwoleniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Wojny, przy zastosowaniu się do art. 78 Ustawy o powinności wojskowéj i zawczasu się ogłasza.

Примѣчаніе. Въ видахъ скорѣйшей подготовки необходимыхъ распоряженій по призыву и организаціи ополченія, Губернскія по воинской повинности Присутствія обязываются истребовать немедленно отъ Уѣздныхъ или Окружныхъ Присутствій заключенія по означенному въ этомъ пунктѣ предмету и на основаніи оныхъ войти съ представленіемъ въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ о томъ, въ какихъ уѣздахъ признается необходимымъ назначить призывнымъ пунктомъ уѣздный городъ. По полученіи же разрѣшенія на перенесеніе призывнаго пункта въ уѣздный городъ, Уѣздныя и Окружныя Присутствія должны составить росписаніе очередей участковъ для дѣйствія ихъ по призыву ополченія съ указаніемъ какъ призывныхъ пунктовъ для пріема ополченцевъ, такъ и примѣрнаго числа дней, потребныхъ для пріема ратниковъ въ каждомъ призывномъ участкѣ. Основаніемъ при этомъ должны служить какъ опытъ бывшихъ призывовъ новобранцевъ, такъ и срокъ назначенный ст. 8 Положенія о Государственномъ ополченіи для призыва и формированія онаго.

Губернское или Областное Присутствіе, составивъ изъ означенныхъ росписаній такое же общее росписаніе по губерніи и области, представляетъ оное въ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ и Военное и объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, чрезъ напечатаніе въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ и посредствомъ печатныхъ объявленій, которыя должны быть постоянно выставлены въ Присутствіяхъ по воинской повинности, въ городскихъ и волостныхъ Управленіяхъ и во всѣхъ полицейскихъ учрежденіяхъ.

6. Призываемые на службу ратники, коихъ Высочайшее повелѣніе о призывѣ ополченія застанетъ во временной отлучкѣ изъ мѣстъ приписки, обязываются явиться къ призыву въ томъ уѣздѣ, гдѣ ихъ застало Высочайшее повелѣніе о призывѣ. Но имъ не возбраняется, однако, явиться для назначенія на службу въ своемъ уѣздѣ, по мѣсту приписки, если только они могутъ прибыть въ оный (на свой счетъ) къ сроку опредѣленному для назначенія на службу ополченцевъ того участка, къ которому они сами принадлежали. Ополченцы, явившіеся къ призыву не въ своемъ призывномъ участкѣ, а по мѣсту временнаго жительства, призываются съ тѣмъ же № жеребья, съ которымъ они зачислены въ ополь-

Uwaga. W celu prędszego wydania niezbędnych rozporządzeń przygotowawczych względem powołania i organizacyi obrony krajowéj, Urzędy gubernialne do powinności wojskowéj obowiązane są ściągnąć natychmiast od Urzędów powiatowych lub okręgowych wnioski w przedmiocie w ustępie tym oznaczonym i na zasadzie tychże zrobić przedstawienie do Ministeryum Spraw Wewnętrznych o to, w jakich powiatach uznaje się za konieczne wyznaczyć za punkt powołania miasto powiatowe. Zaś po otrzymaniu zezwolenia na przeniesienie punktu powołania do miasta powiatowego. Urzędy powiatowe i okręgowe powinny sporządzić rozkład kolei rewirów dla odbywania czynności dotyczących powołania obrony krajowéj, ze wskazaniem zarówno punktów powołania do przyjmowania obrońców krajowych jak i, sposobem przykładu, liczby dni potrzebnych na przyjęcie wojaków w każdym rewirze powołań. Za zasadę przytém służyć powinny tak praktyka poprzednich powołań rekrutów jak i termin wyznaczony w art. 8 Postanowienia o obronie krajowéj dla powołania i formowania takowéj.

Urząd gubernialny lub obwodowy, sporządziwszy z tych rozkładów takiż sam ogólny rozkład na gubernie i obwody, przedstawia takowy do Ministeryów Spraw Wewnętrznych i Wojny i podaje do powszechnéj wiadomości, przez wydrukowanie w miejscowych „Wiedomostiach“ gubernialnych i zapomocą drukowanych obwieszczeń, które powinny być ciągle wystawiane w Urzędach do powinności wojskowéj w Zarządach wołostnych i miejskich i we wszelkich władzach policyjnych.

6. Powoływani do służby wojacy, którzy przy ogłoszeniu Najwyższego Ukazu o powołaniu obrony krajowéj będą tymczasowo nieobecni w miejscach, w których są zapisani, obowiązani są stawić się do poboru w tym powiecie, gdzie ich zastał Najwyższy rozkaz o powołaniu. Nie zabrania im się jednakże stawić się do służby w swoim powiecie, podług miejsca gdzie są zapisani, jeżeli tylko mogą do niego przybyć (na własny koszt) na termin określony do wyznaczania do służby obrońców krajowych tego rewiru, do którego oni sami należeli. Obrońcy krajowi, którzy stawili się do poboru nie w swoim rewirze powołań, lecz podług miejsca ich czasowego zamieszkania powołują się z tym samym Nrem losu, z którym zaliczeni są

ченіе по мѣсту своей приписки на равнѣ съ ополченцами того участка, въ которомъ они явились.

О явкѣ ихъ и послѣдствіяхъ оной, Уѣздное Присутствіе сообщаетъ въ то присутствіе, въ раіонѣ коего они приписаны. Для сего въ паспортахъ и видахъ на жительство и отлучку лицъ записанныхъ въ ополченіе, прописывается № вынутаго ими жеребья при призывѣ къ исполненію воинской повинности.

Примѣчаніе. Лица, неимѣющія особыхъ паспортовъ или видовъ на отлучку, обязываются имѣть при себѣ ратническія свидѣтельства.

7. Ратники 1-го разряда, поступающіе на государственную или общественную службу внѣ мѣстъ изъ приписки, обязываются перечислиться въ призывные участки по мѣсту постояннаго ихъ пребыванія. Точно также лица, зачисляемыя въ ополченіе и находящіяся въ учебныхъ заведеніяхъ перечисляются обязательно, на время нахожденія въ оныхъ, по мѣсту обученія. Наблюденіе за симъ возлагается на училищное начальство.

По Высочайшему повелѣнію

ОБЪЯВЛЕНІЕ

о призывѣ Государственнаго ополченія.

По Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА повелѣнію о призывѣ Государственнаго ополченія, и на основаніи разверстки онаго, произведенной Губернскимъ по воинской повинности Присутствіемъ, подлежитъ назначенію на службу (въ постоянныя войска или для формированія ополченскихъ частей) въ „такомъ-то“ призывномъ участкѣ „Воронежскаго“ уѣзда „столько-то“ ратниковъ. Для сего обязываются явиться въ г. Воронежъ „такого-то“ числа и мѣсяца всѣ лица, зачисленныя въ ополченіе въ призывъ „такихъ-то“ годовъ (т. е. родившіеся въ 1853 и 1854 годахъ), а также и зачисленныя въ ополченіе въ „такихъ-то“ годахъ при увольненіи изъ запаса арміи и флота (т. е. пробывшія въ отставкѣ не болѣе „столькихъ-то“ лѣтъ).

Мѣста и лица, какъ правительственныя, такъ и частныя, у которыхъ лица, подлежащія настоящему призыву, проживаютъ по

do obrony krajowéj podług miejsca gdzie są zapisani narówni z obrońcami krajowemi tego rewiru, w którym się stawili.

O stawiennictwie ich i skutkach takowego, Urząd powiatowy komunikuje do tego urzędu, w którego okręgu są zapisani. Dla tego w paszportach i dowodach wydawanych na mieszkanie i na wyjazdy osobom zapisanym do obrony krajowéj, wypisuje się Nr. wyciągniętego przez nie losu przy powołaniu do pełnienia powinności wojskowéj.

Uwaga. Osoby nieposiadające specyalnych paszportów albo dowodów na wyjazd, obowiązane są mieć przy sobie świadectwa wojackie.

7. Wojacy 1-éj kategoryi, którzy wstąpili do służby państwowéj lub publicznéj poza miejscami w których są zapisani, obowiązani są przenieść się do rewirów powołań podług miejsca stałego ich pobytu. Podobnież osoby zaliczone do obrony krajowéj i znajdujące się w zakładach naukowych, przenoszą się obowiązkowo na czas znajdowania się w takowych, podług miejsca gdzie pobierają nauki. Nadzór nad tem porucza się władzy naukowéj.

Na mocy Najwyższego rozkazu

OGŁOSZENIE

o powołaniu obrony krajowéj.

Na mocy Najwyższego JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI rozkazu o powołaniu obrony krajowéj i na zasadzie rozdziału takowéj dokonanego przez Urząd do powinności wojskowéj, podlega wyznaczeniu do służby (do wojsk stałych i na sformowanie oddziałów obrony krajowéj) w „takiém a takiém“ rewirze, powiatu „Woroneskiego“ „tyle a tyle“ wojaków. W tym celu obowiązane są stawić się do m. Woroneża dnia i miesiąca „takiego a takiego“ wszystkie osoby, zaliczone do obrony krajowéj podczas poboru z lat „takich a takich“ (t. j. ci, którzy się urodzili w roku 1853, 1854) oraz zaliczeni do obrony krajowéj w latach „takich a takich“ po uwolnieniu z zapasu armii lub floty (t. j. ci, którzy pozostawali w dymisyi nie więcéj, jak lat „tyle a tyle“).

Władze i osoby, tak rządowe jak i prywatne, u których osoby podlegające obecnie powołaniu mieszkają jako najęci, obowiązane są

вольному найму, обязаны окончить съ ними расчеты, удовлетворить причитающеюся платою, выдать видъ, если таковой у нанимателя и объявить, что-бы лица эти непремѣнно озаботились явкою къ вышеозначенному сроку въ мѣста призыва ополченцевъ.

Неявившіеся по призыву на службу въ ополченіе въ назначенный срокъ, безъ уважительныхъ причинъ, подвергаются наказаніямъ, опредѣленнымъ за неявку на службу въ ст. 146 воинскаго устава о наказаніяхъ въ случаѣ открытія ихъ по роспускѣ ополченія, въ которое были призваны, подвергаются заключенію въ тюрьмѣ гражданскаго вѣдомства отъ четырехъ до восьми мѣсяцевъ.

№ 3.

ИНСТРУКЦІЯ

для назначенія на службу ратниковъ какъ въ постоянныя войска арміи, такъ и въ пѣшія дружины и конныя сотни.

1. Для назначенія на службу требуемыхъ съ участка ратниковъ прежде всего вызываются желающіе добровольно поступить въ ополченіе, которые и зачисляются въ оное, къ какому бы возрасту ополченцевъ они ни принадлежали. Затѣмъ пріемъ производится по возрастамъ, начиная съ младшаго, а въ каждомъ возрастѣ по порядку внесенія въ ополченные списки.

Примѣчаніе. Лицамъ, имѣющимъ болѣе сорока лѣтъ, не воспрещается также вступать въ ополченіе на службу, въ случаѣ собственнаго ихъ на то желанія (ст. 37 Устава о воинской повинности).

2. Передъ пріемомъ ратниковъ на службу, присутствіе по воинской повинности производитъ имъ медицинскій осмотръ, руководствуясь въ этомъ отношеніи правилами, установленными для освидѣтельствованія лицъ, призванныхъ къ исполненію воинской повинности.

3. Назначаемые на службу въ постоянныя войска ополченцы должны удовлетворять, въ отношеніи тѣлосложенія и здоровья, тѣмъ самымъ условіямъ, которыя требуются отъ новобранцевъ, при-

skończyć z niemi obrachunki, wypłacić co im się należy, wydać dowód, jeżeli takowy znajduje się w ręku najmującego i zalecić, ażeby osoby te koniecznie zajęły się stawiennictwem w terminie wyżéj oznaczonym do miejsc powołania obrońców krajowych.

Ci, którzy nie stawią się na powołanie do służby w obronie krajowéj w terminie oznaczonym, bez przyczyn na uwzględnienie zasługujących, ulegają karom, określonym za niestawiennictwo do służby w art 46 Ustawy wojennéj. o karach, a wrazie ich wykrycia po rozpuszczaniu obrony krajowéj, do któréj byli powołani, ulegają zamknięciu w wieży wydziału cywilnego na czas od czterech do ośmiu miesięcy.

№ 3.

INSTRUKCYA

co do wyznaczenia do służby wojaków tak do wojsk stałych armii jakotéż do drużyn pieszych i secin konnych.

1. W celu wyznaczenia do służby wymaganéj w każdym rewirze liczby wojaków, przedewszystkiém powołują się życzący sobie dobrowolnie wstąpić do obrony krajowéj, którzy też zaliczają się do niéj, bez względu na kategoryę wieku obrońców krajowych, do jakiéj należą. Następnie przyjmowanie odbywa się podług wieku, poczynając od najmłodszego a w każdym wieku podług porządku, w jakim są wpisani do list obrońców krajowych.

Uwaga. Osobom, które mają więcéj jak lat czterdzieś nie zabrania się również wstępować do obrony krajowéj do służby wrazie jeżeli tego sami sobie życzą (art. 37 Ustawy o powinności wojskowéj).

2. Przed przyjmowaniem wojaków do służby, Urząd do powinności wojskowéj poddaje ich rewizyi lekarskiéj, kierując się pod tym względem przepisami ustanowionemi co do rewizyi osób powoływanych do pełnienia powinności wojskowéj.

3. Wyznaczeni do służby wojsk stałych obrońcy krajowi pod względem budowy ciała i zdrowia powinni czynić zadość tym warunkom, jakie wymagane są od rekrutów, przyjmowanych do służby woj-

нимаемыхъ на строевую военную службу; а назначаемые на службу въ ополченныя части должны быть вполнѣ способными носить оружіе.

4. Лица недостаточно возмужалыя или такія, которыя по болѣзненному состоянію или слабосилію нуждаются въ отсрочкѣ призыва (ст. 44 Устава о воин. пов.),—не назначаются вовсе на службу—ни въ постоянныя войска, ни въ ополченныя части.

5. Распредѣленіе ратниковъ на службу въ различные роды постоянныхъ войскъ производится по правиламъ, установленнымъ для сего при выборѣ новобранцевъ, и производится подлежащими Уѣздными воинскими Начальниками.

6. Для назначенія ратниковъ въ конныя сотни прежде всего вызываются желающіе служить въ конницѣ.

Если число желающихъ служить въ конныхъ сотняхъ и по осмотру признанныхъ для того способными окажется недостаточнымъ, то остальные ратники въ конныя сотни назначаются присутствіемъ по воинской повинности изъ людей, наиболѣе годныхъ по тѣлосложенію къ верховой ѣздѣ, принимая въ этомъ отношеніи за основаніе существующія правила для назначенія новобранцевъ, въ кавалерію, но съ облегченіями въ отношеніи роста.

7. Въ случаѣ одновременнаго требованія ратниковъ въ постоянныя войска и ополченіе, люди наиболѣе здоровые и развитые должны поступать въ войска; прочіе же годные ратники въ ополченныя части.

Примѣчаніе. Обучающіеся въ учебныхъ заведеніяхъ ратники 1-го разряда назначаются только въ ополченныя части.

8. Назначеніе ратниковъ 1-го разряда въ постоянныя войска, начинаясь съ ополченцевъ младшаго возраста, продолжается изъ послѣдующихъ трехъ возрастовъ до тѣхъ поръ, пока небудетъ набрано все требуемое раскладкою число ратниковъ, вполнѣ соотвѣтствующихъ службѣ въ постоянныхъ войскахъ; при требованіи же ратниковъ сначала только на сформированіе ополченныхъ частей, въ нихъ поступаютъ люди, начиная съ младшаго возраста, всѣ годные къ службѣ, не оставляя внѣ назначенія и тѣхъ ратниковъ, которые по своимъ качествамъ могли бы идти на усиленіе и пополненіе арміи.

9. При назначеніи ратниковъ на службу въ ополченныя части, существующее въ участкѣ отношеніе между общимъ числомъ

skowéj w szeregach a wyznaczeni do służby do oddziałów obrony krajowéj powinni być zupełnie zdolni do noszenia broni.

4. Osoby niezupełnie rozwinięte, lub takie, które zpowodu stanu chorobliwego lub słabości potrzebują odroczenia (art. 44 Ustawy o pow. wojsk.), nie wyznaczają się zupełnie do służby, ani do wojsk stałych, ani do oddziałów obrony krajowéj.

5. Przeznaczenie wojaków do służby do rozlicznych rodzajów wojsk stałych, odbywa się podług przepisów ustanowionych w tym celu przy wyborze rekrutów i dopełniają go właściwi powiatowi naczelnicy wojenni.

6. Przy wyznaczaniu wojaków do secin konnych, przedewszystkiem powołują się ci, którzy życzą sobie służyć w konnicy.

Jeżeli liczba życzących sobie służyć w secinach konnych, po obejrzeniu uznanych do tego za zdolnych, okaże się niedostateczną, w takim razie Urząd do powinności wojskowéj wyznacza pozostałych wojaków do secin konnych z ludzi, ze względu na swą budowę do jazdy konnéj najodpowiedniejszych, przyjmując pod tym względem za zasadę istniejące przepisy o wyznaczaniu rekrutów do kawaleryi, ale z ułatwieniami pod względem wzrostu.

7. Wrazie równoczesnego żądania wojaków do wojsk stałych i do obrony krajowéj, ludzie najzdrowsi i najbardziéj rozwinięci powinni wstępować do wojsk; pozostali zaś zdatni wojacy—do oddziałów obrony krajowéj.

Uwaga. Uczący się w zakładach naukowych wojacy 1-éj kategoryi wyznaczają się tylko do oddziałów obrony krajowéj.

8. Wyznaczenie wojaków 1-éj kategoryi do wojsk stałych rozpoczyna się od obrońców krajowych najmłodszego wieku i ciągnie się daléj z następnych trzech kategoryj wieku dotąd, dopóki nie będzie zebrana cała, w rozkładzie oznaczona, ilość wojaków zupełnie odpowiednich do służby w wojskach stałych; jeżeli zaś wojaków potrzeba przedewszystkiem tylko na sformowanie oddziałów obrony krajowéj, wstępują do nich, poczynając od najmłodszego wieku wszyscy zdatni do służby ludzie, przytém wyznaczają się nawet i wojacy, którzy, ze względu na swe przymioty, mogliby pójść na wzmocnienie i uzupełnienie armii.

9. Przy wyznaczeniu wojaków do służby w oddziałach obrony krajowéj istniejący w rewirze stosunek pomiędzy ogólną ilością

ратниковъ 1-го разряда извѣстнаго возраста и числомъ ополченцевъ изъ отставныхъ соотвѣтственнаго ему разряда (см. ст. 2 Положенія о Государственномъ ополченіи) не должно быть нарушено, а потому если пріему будутъ подлежать не всѣ ратники одного возраста, то, въ числѣ назначенныхъ на службу, ополченцы изъ отставныхъ соотвѣтствующаго разряда должны составлять такую же часть, какую они составляютъ въ общемъ числѣ ратниковъ того возраста, — одновременно съ которымъ этотъ разрядъ подлежитъ зачисленію въ ополченныя части по ст. 2 Положенія о Государственномъ ополченіи (1).

10. Ратники, требуемые на пополненіе постоянныхъ войскъ, должны быть готовы къ передачѣ въ распоряженіе военнаго вѣдомства отнюдь не позже двухъ недѣльнаго срока, со дня объявленія на мѣстахъ Высочайшаго Указа Правительствующему Сенату о призывѣ сихъ людей. По окончаніи призыва этихъ ратниковъ, Военное Начальство можетъ увольнять ихъ въ дома на все то время, пока выступленіемъ маршевыхъ частей въ Армію, не очистится для нихъ мѣсто въ запасныхъ баталіонахъ, эскадронахъ и батареяхъ.

11. Все число ратниковъ, требуемыхъ на пополненіе убыли въ ополченныхъ частяхъ, призывается одновременно съ призывомъ прочихъ людей, поступающихъ на сформированіе дружинъ и конныхъ сотенъ; но люди назначенные на пополненіе убыли въ упомянутыхъ частяхъ (старшіе по возрасту, а въ возрастѣ, имѣющіе высшіе жеребьевые нумера), увольняются въ отпускъ въ дома и могутъ быть требуемы на службу постепенно, по мѣрѣ надобности, и при томъ такимъ порядкомъ, какъ требуются нижніе чины запаса арміи.

12. При требованіи отпускныхъ ратниковъ (см. ст. 11) какъ въ постоянныя войска, такъ и въ ополченныя части, они обязаны

---

(1) Для болѣе наглядnаго объясненія приводится слѣдующій примѣръ число ратниковъ, подлежащихъ назначенію въ ополченныя части съ участка — 190 человѣкъ; въ спискахъ ополченія числится—ратниковъ 1-го разряда младшаго возраста (т. е. зачисленныхъ въ ополченіе при послѣднемъ призывѣ новобранцевъ)—310 чел. ополченцевъ, пробывшихъ въ отставкѣ менѣе года—85. По этому, согласно существующей пропорціи между ратниками этихъ категорій, въ счетъ требуемыхъ съ участка 190 человѣкъ должно быть принято на службу въ ополченныя части—149 ратниковъ младшаго возраста и 41 ополченецъ изъ отставныхъ упомянутаго разряда.

wojaków 1-éj kategoryi pewnego wieku i liczbą obrońców krajowych z dymisyonowanych odpowiedniéj wiekowi temu kategoryi (patrz art. 2 Postanowienia o obronie krajowéj) nie powinien być naruszony; dla tego, jeżeli przyjęciu ulegać będą nie wszyscy wojacy jednego wieku, to zpomiędzy wyznaczonych do służby obrońcy krajowi z dymisyonowanych odpowiedniéj kategoryi powinni stanowić taką samą część, jaką stanowią w ogólnéj ilości wojaków téj kategoryi wieku, z którym równocześnie kategorya ta ulega zaliczeniu do oddziałów obrony krajowéj podług art. 2 Postanowienia o obronie krajowéj (1).

10. Wojacy potrzebni na uzupełnienie wojsk stałych powinni być gotowi do oddania do rozporządzenia Wydziału Wojny, pod żadnym pozorem nie późniéj jak wciągu dwóch tygodni, od dnia ogłoszenia na miejscach Najwyższego Ukazu do Rządzącego Senatu o powołaniu tych ludzi. Po ukończeniu poboru tych wojaków, Władza Wojskowa może uwalniać ich do domów na cały ten czas, dopóki przez wystąpienie oddziałów marszowych do armii nie opróżni się dla nich miejsce w batalionach zapasowych, szwadronach i bateryach.

11. Ogólna ilość wojaków wymaganych na uzupełnienie ubytku w oddziałach obrony krajowéj powołuje się równocześnie z powołaniem innych ludzi, używanych na sformowanie drużyn i secin konnych; ludzie jednakowoż przeznaczeni na uzupełnienie ubytku w pomienionych oddziałach (starsi wiekiem, a z jednego wieku—posiadający wyższe numera losu) uwalniają się za urlopami do domów i mogą być wzywani do służby stopniowo, w miarę zachodzącéj potrzeby i przytém w takim porządku, w jakim wzywani są żołnierze niższych stopni zapasu armii.

12. Wrazie wezwania wojaków urlopowanych (patrz art. 11), tak do wojsk stałych jak i do oddziałów obrony krajowéj, obowiązani

---

(1) Dla dokładniejszego wyjaśnienia przytacza się następujący przykład: liczba wojaków ulegających wyznaczeniu do oddziałów obrony krajowéj—190 ludzi; w listach obrony krajowéj liczy się—wojaków 1-éj kategoryi najmłodszego wieku (t. j. zaliczonych do obrony krajowéj przy ostatniém poborze rekrutów) — 310 ludzi; obrońców krajowych, którzy pozostawali w dymisyi mniéj jak rok—85. Dla tego zgodnie z istniejącą proporcyą pomiędzy wojakami tych kategoryj, w liczbie wymaganych z rewiru 190 ludzi powinno być przyjętych do służby do oddziałów obrony krajowéj—149 wojaków najmłodszego wieku i 41 obrońców krajowych z dymisyonowanych wzmiankowanéj kategoryi.

являться мѣстнымъ воинскимъ начальникамъ въ поверстный срокъ, считая по 25-ти верстъ въ сутки. При этомъ ратники, слѣдующіе въ ополченныя части, должны получить отъ подлежащаго Гражданскаго Начальства обмундированіе и проч. не позже какъ черезъ 5-ть дней. Мѣстные Воинскіе Начальники принимаютъ ратниковъ, для отправленія въ дружины и сотни по назначенію не иначе, какъ вполнѣ снабженными всѣмъ, что имъ слѣдуетъ отъ Гражданскаго Начальства.

Форма. № 4.

ВЪ ГЛАВНЫЙ ШТАБЪ

Число, мѣсяцъ, годъ,
№

ПЛАНЪ

формированія

Полтавскаго Губерескаго ополченія на 1877 годъ.

Съ приложеніемъ: 1) объяснительной записки на основаніи ст. 29 положенія о Государственномъ ополченіи о мѣрахъ, которыя предполагаются принять къ обезпеченію успѣшнаго образованія ополченныхъ частей и снабженія ихъ всѣмъ слѣдующимъ по положенію, 2) свѣдѣнія о числѣ лицъ, могущихъ быть избранными на офицерскія должности.

Предсѣдатель Губернскаго по воинской повинности Присутствія (подпись).

Секретарь (скрѣпа). (1)

Объяснительная записка о мѣрахъ, какія по мѣстнымъ условіямъ предполагается принять къ обезпеченію спѣшнаго образованія ополченныхъ частей должна содержать:

---

(1) Форма № 4-й находится въ концѣ тома.

są ani stawić się przed miejscowym naczelnikiem wojennym w terminie wiorstowym, licząc po 25 wiorst na dobę. Przytém wojacy, idący do oddziałów obrony krajowéj powinni otrzymać od właściwéj władzy cywilnéj umundurowanie i t. d. nie późniéj jak wciągu dni ośmiu. Miejscowi Naczelnicy Wojenni przyjmują wojaków dla odesłania ich do drużyn i secin, podług miejsca ich przeznaczenia, nie inaczéj, jak zaopatrzonych we wszystko, co im się należy od Władzy Cywilnéj.

Wzór. Nr. 4.

DO SZTABU GŁÓWNEGO

Data
Nr.

PLAN

formowania

Obrony krajowéj gubernii Połtawskiéj za rok 1877.

Z dołączeniem: 1) notatki wyjaśniającéj, na zasadzie art. 29-go postanowienia o obronie krajowéj, co do środków, jakie są projektowane dla zabezpieczenia pomyślnego organizowania oddziałów obrony krajowéj oraz zaopatrzenia ich we wszystko, co im się, podług postanowienia, należy; 2) wiadomości o liczbie osób, mogących być wybranemi na urzędy oficerskie.

Prezes Urzędu gubernialnego do powinności wojskowéj
(podpis)
Sekretarz (widymata). (1)

Notatka wyjaśniająca, jakie środki podług miejscowych warunków przedsiębrane być mają, w celu pomyślnego zorganizowania oddziałów obrony krajowéj powinna obejmować:

---

(1) Wzór Nr. 4-ty znajduje się na końcu tomu.

а) устройство помѣщеній и продовольствіе ратниковъ явившихся по призыву въ уѣздный городъ;

б) порядокъ медицинскаго осмотра ратниковъ, распредѣленіе ихъ въ войска, дружины и сотни и составленіе списковъ ратникамъ, согласно сдѣланнаго распредѣленія;

в) порядокъ формированія командъ изъ ратниковъ, доставка этихъ командъ въ пункты формированія дружинъ и сотенъ, выставка подводъ и продовольствіе въ пути;

г) устройство помѣщеній для дружинъ и сотенъ къ пунктахъ ихъ формированія;

д) исчисленныя земскими учрежденіями суммы для расходовъ необходимыхъ на формированіе дружинъ и сотенъ (ст. 33 и 34 пол.). Какіе капиталы предполагается употребить на эти расходы и на какую сумму необходимо Министерству Финансовъ открыть авансовый кредитъ;

е) порядокъ заготовленія положенныхъ по табели предметовъ обмундированія и снаряженія, матеріалами или въ готовомъ видѣ; порядокъ постройки предметовъ обмундированія и снаряженія пріобрѣтенныхъ матеріалами;

ж) порядокъ пріобрѣтенія подъемныхъ лошадей и устройство обоза, поставкою ихъ по раскладкѣ населеніемъ уѣздовъ, покупкѣ на мѣстѣ формированія и пр.;

з) размѣръ отпуска денегъ на пріобрѣтеніе всего необходимаго для походной аптеки;

і) порядокъ снабженія дружинъ, ротъ и сотенъ хозяйственными принадлежностями;

и) порядокъ снабженія дружинъ и сотенъ предметами отпускаемыми отъ казны, а именно: оружія, боевыхъ припасовъ, барабановъ, сигнальныхъ рожковъ и трубъ (по свѣдѣніямъ получаемымъ отъ Военно-Окружныхъ Управленій Артиллерійскаго и Интендантскаго).

к) порядокъ снабженія конныхъ сотенъ строевыми лошадьми.

a) urządzenie pomieszczeń i wyżywienie wojaków, którzy stawili się, wskutek powołania, do miasta powiatowego;

b) sposób rewizyi lekarskiéj wojaków; rozdział ich pomiędzy wojska, drużyny i seciny i sporządzenie spisu wojaków zgodnie z dokonanym rozdziałem;

c) sposób formowania komend z wojaków, dostawa tych komend do punktów formowania drużyn i secin; dostarczanie podwód i wyżywienie w drodze;

d) urządzenie pomieszczeń dla drużyn i secin w punktach ich formowania;

e) obliczone przez instytucye ziemskie sumy na rozchody niezbędne przy formowaniu drużyn i secin (art. 33 i 34 post.). Jakie kapitały projektuje się użyć na te rozchody i na jaką sumę Ministeryum Finansów powinno otworzyć kredyt zaliczkowy;

f) sposób przysposobienia ustanowionych podług tabeli przedmiotów umundurowania i rynsztunku, w materyałach, lub gotowych; sposób wyrabiania przedmiotów umundurowania i rynsztunku, nabytych w materyałach;

g) sposób nabywania koni pociągowych i urządzenie obozu, zapomocą dostarczania ich, podług rozkładu, przez ludność powiatów, zapomocą kupna na miejscu formowania i t. d.

h) ilość wydawanych pieniędzy na nabycie wszystkiego niezbędnego do apteki pochodowéj;

i) sposób zaopatrywania drużyn, rot i secin w przynależytości gospodarcze;

k) sposób zaopatrywania drużyn i secin w przedmioty wydawane przez Skarb, a mianowicie broń, amunicyą, bębny, różki sygnałowe i trąby (podług wiadomości otrzymywanych od Zarządów Wojenno-Okręgowych Artyleryjskiego i Intendentury);

l) sposób zaopatrywania secin konnych w konie szeregowe.

№ 5.
Форма.

СПИСОКЪ

лицамъ, могущимъ быть избранными на офицерскія должности Государственнаго ополченія по Тульской губерніи.

Примѣчанія:

1-е. Списки по этой формѣ составляются по каждой губерніи и области Губернскими и Областными по воинской повинности Присутствіями и содержатся въ постоянной исправности (ст. 29 Положенія о Государственномъ ополченіи).

2 е. Въ списки эти включаются всѣ лица, удовлетворяющія условіямъ, указаннымъ въ ст. 15 Положенія объ ополченіи для избранія на офицерскія должности въ ономъ.

3-е О числѣ лицъ, числящихся въ офицерскомъ спискѣ, Присутствія ежегодно доставляютъ свѣдѣнія Главному Штабу, одновременно съ представленіемъ въ оной плана формированія ополченія, съ указаніемъ сколько въ губерніи или области числится могущихъ быть избранными:

а) въ Начальники губернскаго или областнаго ополченія и пѣшихъ дружинъ и конныхъ сотенъ; б) въ ротныя командиры и в) въ младшіе офицеры (1).

№ 6.

ИНСТРУКЦІЯ

губернскимъ и областнымъ по воинской повинности присутствіямъ, относительно назначенія врачей въ государственное ополченіе.

(Къ ст. 17 Положенія о Государственномъ ополченіи).

1. Назначеніе врачей въ дружины Государственнаго ополченія производится Губернскими и Областными по воинской повинности Присутствіями.

---

(1) Форма № 5-й находится въ концѣ тома.

Nr. 5.
Wzór.

LISTA

Osób mogących być wybranemi na urzędy oficerskie w obronie krajowéj w gubernii Tulskiéj.

Uwagi:

1-a. Listy podług tego wzoru sporządzają w każdéj gubernii i każdym obwodzie, Urzędy gubernialne i obwodowe do powinności wojskowéj i utrzymują je ciągle w porządku (art. 29 Postanowienie o obronie krajowéj).

2-a. Na listy powyższe zaciągają się osoby czyniące zadość warunkom, wskazanym w art. 15 Postan. o obronie krajowej dla tego, aby mogły być wybranemi na urzędy oficerskie w takowéj.

3-a. O liczbie osób znajdujących się na liście oficerskiéj Urzędy dostarczają corok wiadomość do Sztabu Głównego, równocześnie z przedstawieniem w niéj planu formowania obrony krajowéj, z oznaczeniem, ile w gubernii lub obwodzie znajduje się takich, którzy mogą być wybrani:

a) na Naczelników obrony obrony krajowéj gubernialnéj lub obwodowéj oraz drużyn pieszych i secin konnych; b) na rotmistrzów; c) na oficerów młodszych (1).

Nr. 6.

INSTRUKCYA

dla Urzędów Gubernialnych i Obwodowych do powinności wojskowéj co do wyznaczania lekarzów do obrony krajowéj.

(Do art. 17 Postanowienia o obronie krajowéj).

1. Lekarzów do obrony krajowéj mianują Urzędy gubernialne i obwodowe do powinności wojskowéj.

---

(1) Wzór Nr. 5-y znajduje się na końcu tomu.

2. Къ поступленію на службу въ ополченіе приглашаются всѣ врачи гражданскаго вѣдомства и вольнопрактикующіе; а въ случаѣ недостатка желающихъ, Губернское по воинской повинности Присутствіе входитъ въ соглашеніе съ надлежащими вѣдомствами о содѣйствіи къ назначенію въ дружины ополченія врачей изъ состоящихъ на государственной службѣ.

Примѣчаніе. Числящіеся въ ополченіи врачи, въ случаѣ призыва ихъ на службу вмѣстѣ съ прочими ратниками одпаго съ ними возраста, назначаются въ дружины на медицинскія должности.

3. Предъ назначеніемъ поименованныхъ лицъ на службу въ Государственное ополченіе, Губернскія и Областныя по воинской повинности Присутствія обязаны истребовать отъ нихъ для разсмотрѣнія послужные списки, дипломы на ученыя степени, а отъ отставныхъ и указы объ отставкѣ. Документы эти возвращаются врачамъ тотчасъ же по окончательномъ опредѣленіи этихъ лицъ на службу въ ополченіе, а тѣмъ, кои не будутъ приняты въ ополченіе, немедленно по выясненіи этого обстоятельства.

4. При выборѣ врачей въ ополченіе, Губернскія и Областныя Присутствія должны руководствоваться слѣдующими соображеніями:

а) Назначеніе врачей въ дружины должно быть преимущественно предоставляемо тѣмъ изъ врачей, которые имѣютъ степень доктора медицины.

б) Имѣющимъ званіе хирурга или пріобрѣвшимъ извѣстную опытность въ производствѣ операцій.

в) Тѣмъ изъ врачей, которые извѣстны Гражданскому Медицинскому Начальству по отличной служебной дѣятельности и практической врачебной опытности.

5. Не могутъ быть принимаемы въ ополченіе врачи иностранные, невладѣющіе русскимъ языкомъ, а также признанные, по разстроенному здоровью, неспособными нести тягости походной службы.

6. Равномѣрно не должны быть принимаемы на оную врачи, состоящіе подъ слѣдствіемъ или судомъ, или уволенные отъ службы за неодобрительное поведеніе.

(С. У. и Р. II. 1877 г., N. 20, стр. 275).

2. Do służby w obronie krajowéj powołują się wszyscy lekarze wydziału cywilnego i wolnopraktykujący; a w braku takich, którzyby sobie tego życzyli, Urząd gubernialny do powinności wojskowéj porozumiewa się z właściwemi wydziałami, w przedmiocie pomocy w mianowaniu do drużyn obrony krajowéj lekarzów z pozostających w służbie państwowéj.

Uwaga. Lekarze zaliczeni do obrony krajowéj, wrazie powołania ich do służby razem z pozostałemi wojakami jednego z niemi wieku, wyznaczają się do drużyn na urzędy medyczne.

3. Przed wyznaczeniem wzmiankowanych osób do służby do obrony krajowéj, Urzędy gubernialne i obwodowe do powinności wojskowéj obowiązane są zażądać od nich, w celu ich rozpoznania: list stanu służby, dyplomów na stopnie naukowe, a od dymisyonowanych —i ukazów o dymisyi. Dokumenty powyższe, zwracają się lekarzom natychmiast po ostatecznem ich wyznaczeniu do służby w obronie krajowéj; tym zaś, którzy nie będą przyjęci do obrony krajowéj— bezzwłocznie po wyjaśnieniu téj okoliczności.

4. Przy wyborze lekarzów do obrony krajowéj, Urzędy gubernialne i obwodowe kierować się winny następującemi względami:

a) Przy mianowaniu lekarzów do drużyn powinno być dane pierwszeństwo tym zpomiędzy lekarzów, którzy mają stopień doktora medycyny.

b) Posiadającym godność chirurga lub też tym, którzy nabyli pewnego doświadczenia w dokonywaniu operacyj.

c) Tym zpomiędzy lekarzów, którzy są znani Władzy Cywilnéj Medycznéj ze swéj wzorowéj działalności służbowéj i doświadczenia w praktyce lekarskiéj.

5. Nie mogą być przyjmowani do obrony krajowéj lekarze zagraniczni, nieposiadający języka rosyjskiego oraz uznani, z powodu nadwerężonego stanu zdrowia, za niezdolnych do ponoszenia ciężarów służby pochodowéj.

6) Podobnież nie powinni być do niéj przyjmowani lekarze będący pod śledztwem lub sądem albo uwolnieni ze służby za naganne prowadzenie się.

12.

1877 года Января 28-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ 9-го Февраля.

О мѣрахъ къ упроченію въ Россіи внутренняго производства паровозовъ и вообще желѣзно-дорожнаго подвижнаго состава.

По представленію Министра Финансовъ въ Комитетъ Министровъ о мѣрахъ къ упроченію въ Россіи внутренняго производства паровозовъ и вообще желѣзно-дорожнаго состава, и по положенію сего Комитета, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 28-й день Января сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Правительственныхъ заказовъ подвижнаго желѣзно-дорожнаго состава вновь не дѣлать.

2. Въ уставы вновь разрѣшаемыхъ желѣзнодорожныхъ обществъ включать условія: а) объ обязательномъ пріобрѣтеніи въ Россіи всего грузоваго вагоннаго подвижнаго состава, а также пассажирскихъ вагоновъ I, II и III классовъ какъ для первоначальнаго обзаведенія дороги, такъ и во время ея эксплоатаціи, и б) объ обязательномъ пріобрѣтеніи въ Россіи всѣхъ паровозовъ для первоначальнаго обзаведенія дороги, такъ и во время ея эксплоатаціи. Паровозы и вагоны, подлежащіе обязательному пріобрѣтенію въ Россіи, поступаютъ на желѣзныя дороги частію изъ правительственныхъ заказовъ до сего времени сдѣланныхъ, частію же съ русскихъ заводовъ по непосредственному заказу желѣзнодорожныхъ обществъ.

3. За паровозы, изготовляемые русскими заводами по частнымъ желѣзнодорожныхъ обществъ заказамъ, которые будутъ сдѣ-

12.

28-go Stycznia 1877 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW 9-GO LUTEGO.

O środkach do utrwalenia w Rosyi wewnętrznéj produkcyi parowozów i w ogóle rekwizytów kolei żelaznych.

Naskutek przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów o środkach do utrwalenia w Rosyi wewnętrznéj produkcyi parowozów i wogóle rekwizytów kolei żelaznych i podług postanowienia tegoż Komitetu, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 28 Stycznia bieżącego roku Najwyżéj rozkazać raczył:

1. Obstalunków rządowych rekwizytów kolei żelaznych nadal nie robić:

2. W ustawach nowo-zatwierdzanych towarzystw kolei żelaznych zamieszczać warunki: a) o obowiązkowém nabyciu w Rosyi wszelkich rekwizytów wagonów towarowych oraz wagonów osobowych I, II i III klasy, tak przy pierwiastkowém zaopatrywaniu drogi jakoteż w czasie jéj eksploatacyi, i b) o obowiązkowém nabyciu w Rosyi wszelkich parowozów przy pierwiastkowém zaopatrywaniu i w czasie eksploatacyi. Parowozy i wagony mające być obowiązkowo nabywane w Rosyi dostarczają się drogom żelaznym, częścią z rządowych obstalunków porobionych dotychczas, częścią z fabryk rosyjskich, jako bezpośrednie obstalunki towarzystw dróg żelaznych.

3. Za parowozy wyrabiane w fabrykach rosyjskich na obstalunki prywatne towarzystw dróg żelaznych, jakie będą porobione po

ланы послѣ утвержденія настоящихъ правилъ, выдавать изъ Государственнаго Казначейства премію на слѣдующихъ основаніяхъ:

а) премія назначается въ размѣрѣ *двухъ тысячъ четырехсотъ рублей* за каждый четырехколесный паровозъ, *двухъ тысячъ шестисотъ рублей* за шестиколесный и *трехъ тысячъ рублей* за восьми колесный, съ принадлежащими къ симъ паровозамъ тендерами;

б) право на полученіе преміи предоставляется только паровозамъ, изготовляемымъ исключительно изъ частей, выдѣланныхъ на русскихъ заводахъ;

в) премія, въ указанномъ выше размѣрѣ, установляется срокомъ на пять лѣтъ, считая со дня утвержденія настоящихъ правилъ, и подлежитъ выдачѣ каждому заводу не болѣе какъ за тридцать паровозовъ, изготовленныхъ имъ въ теченіи года;

г) премія за паровозы выдается заводчику по представленіи имъ удостовѣренія правительственной инспекціи подлежащей дороги въ удовлетворительности результатовъ пробнаго испытанія по пробѣгу паровозовъ не менѣе трехъ тысячъ верстъ съ поѣздами, вѣсъ коихъ соображенъ съ профилью дороги и подробно указанъ въ техническихъ условіяхъ частнаго заказа, принятаго заводомъ къ исполненію. Пробное испытаніе должно быть окончено не позже четырехъ мѣсяцевъ, со дня поступленія паровоза на дорогу.

4. Допустить въ видѣ опыта, срокомъ на два года, впредь до разсмотрѣнія въ законодательномъ порядкѣ безпошлинный привозъ изъ за границы стали въ лому собственно для сталелитейныхъ и сталерельсовыхъ заводовъ, въ количествѣ, соотвѣтствующемъ ихъ производству, примѣнительно къ Высочайше утвержденному, 6-го Іюня 1861 г., мнѣнію Государственнаго Совѣта о привозѣ иностраннаго чугуна и желѣза не въ дѣлѣ и въ лому для машиностроительныхъ и механическихъ заводовъ и согласно имѣющей быть изданною Министромъ Финансовъ особой на сей предметъ инструкціи.

5. Министру Финансовъ предоставить войти съ особыми, въ законодательномъ порядкѣ, представленіями: а) относительно возвышенія таможенной пошлины на иностранные паровозы и тендеры; б) объ окончательномъ разрѣшеніи вопроса о безпошлинномъ привозѣ изъ-за границы для сталелитейныхъ и сталерельсовыхъ заводовъ стали въ лому, и в) о тѣхъ измѣненіяхъ въ таможенныхъ пошлинахъ на сталь во всякомъ видѣ, издѣлія изъ литой стали и нѣкоторыя принадлежности желѣзнодорожнаго состава, какія по ближайшему разсмотрѣнію, будутъ признаны необходимыми; и

zatwierdzeniu niniejszych przepisów wydawać ze Skarbu Państwa nagrody na następujących zasadach:

a) nagroda wyznacza się w sumie *dwóch tysięcy czterystu rubli* za każdy parowóz czterokołowy, w sumie *dwóch tysięcy sześciuset rubli* za sześciokołowy i *trzech tysięcy rubli* za ośmiokołowy z należącemi do tychże parowozów tendrami;

b) prawo do otrzymywania nagród służy tylko parowozom, zbudowanym wyłącznie z części wyrobionych w fabrykach rosyjskich;

c) nagroda w wysokości wyżéj wzmiankowanéj ustanawia się na lat pięć, licząc od dnia zatwierdzenia niniejszych przepisów i każda fabryka otrzymać ją może nie więcéj jak za trzydzieści parowozów wyrobionych wciągu roku;

d) nagroda za parowozy wydaje się właścicielowi fabryki po przedstawieniu przezeń świadectwa inspekcyi rządowéj właściwéj drogi o pomyślnym rezultacie próby biegu parowozów, na przestrzeni co najmniéj trzech tysięcy wiorst, z pociągami, których waga ustosunkowana jest do profilu drogi i szczegółowo wskazana w warunkach technicznych obstalunku prywatnego, przyjętego przez fabrykę do wykonania. Próba powinna być ukończona najdaléj wciągu czterech miesięcy od dnia, w którym parowóz na drogę został oddany.

4. Dozwolić, sposobem próby, na lat dwa, przed rozpoznaniem tego przedmiotu w drodze prawodawczéj, przywozić z zagranicy bez opłaty cła odpadki stalowe do giserni i fabryk relsów stalowych w ilości odpowiednéj do ich produkcyi, stosownie do Najwyżéj zatwierdzonego d. 6 Czerwca 1861 roku Zdania Rady Państwa o dowozie zagranicznego surowcu, żelaztwa i odpadków żelaznych do fabryk maszyn i do zakładów mechanicznych i zgodnie z oddzielną instrukcyą, jaka w tym przedmiocie ma być wydana przez Ministra Finansów.

5. Poruczyć Ministrowi Finansów porobić w drodze prawodawczéj przedstawienia: a) co do podwyższenia cła za zagraniczne parowozy i tendry; b) co do ostatecznego roztrzygnięcia kwestyi przywozu z zagranicy bez cła odpadków stalowych dla giserni i fabryk relsów stalowych, i c) o tych zmianach w opłatach celnych od stali pod wszelkiemi postaciami, od wyrobów ze stali lanéj i od niektórych przynależytości kolejowych, jakie, po bliższém rozpoznaniu, uznane będą za konieczne, i

6. Министру Путей Сообщенія предоставить сдѣлать распоряженіе, чтобы, при составленіи разцѣночныхъ вѣдомостей на вновь проектируемыя желѣзныя дороги или на дополнительныя работы и поставки по существующимъ рельсовымъ путямъ, оцѣнка паровозовъ была производима сообразно современнымъ среднимъ заграничнымъ цѣнамъ, съ присоединеніемъ къ нимъ таможенной пошлины.

(С. У. и Р. II., 1877 г., N. 21, стр. 299).

13.

1877 года Марта 11-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ трактата о торговлѣ и мореплаваніи, заключеннаго 11 (23) Февраля 1876 года, между Россіею и Испаніею.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:

во 1-хъ) предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 17-го Января 1877 года, за N. 378-мъ, слѣдующаго содержанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ въ С.-Петербургѣ во 2-й день Января 1877 года Высочайшей ратификаціи трактатъ о торговлѣ и мореплаваніи, заключенный 11 (23) Февраля 1876 г. между Россіею и Испаніею. Эта ратификація по установленному порядку, обмѣнена на Испанскую 8-го Января 1877 г. и договоръ этотъ имѣетъ войти въ дѣйствіе немедленно по обмѣнѣ ратификаціи. Копію съ означеннаго трактата и русскій переводъ онаго, сообщенный Министерству Юстиціи Товарищемъ Министра Иностранныхъ Дѣлъ, онъ, Товарищъ Министра предлагаетъ Правительствующему Сенату; и

во 2-хъ) Трактатъ.

6. Poruczyć Ministrowi Dróg Komunikacyi wydać rozporządzenie, ażeby, przy sporządzeniu cenników na nowoprojektowane drogi żelazne albo na roboty dodatkowe i dostawy na istniejące już tory relsowe, parowozy były szacowane odpowiednio do współczesnych średnich cen zagranicznych, z dodaniem do nich cła.

13.

11-go Marca 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

Z dołączeniem Traktatu o handlu i żegludze morskiéj, zawartego d. 11 (23) Lutego 1876 roku pomiędzy Rosyą a Hiszpanią.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu:

po 1-sze) przedstawienia, w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z d. 17 Stycznia 1877 roku, za N. 738, następującéj osnowy:

NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w S.-Petersburgu w dniu 2 Stycznia 1877 r. Najwyższą ratyfikacyą traktat o handlu i żegludze morskiéj, zawarty dnia 11 (23) Lutego 1876 r. pomiędzy Rosyą a Hiszpanią. Ratyfikacya ta w ustanowiony sposób wymienioną została na Hiszpańską d. 8 Stycznia 1877 roku i umowa powyższa ma wejść w wykonanie natychmiast po wymianie ratyfikacyj. Kopię wzmiankowanego traktatu i tłomaczenie jego na język rosyjski, zakomunikowane Ministeryum Sprawiedliwości przez Towarzysza Ministra Spraw Zagranicznych, on, Towarzysz Ministra, przedstawia Rządzącemu Senatowi; i

po 2-re) Traktatu.

Приказали:

Означеннаго Трактата, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать таковые, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ—чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — при копіи съ опредѣленія, а для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи—при извѣстіи.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

Polecił:

Wzmiankowanego Traktatu, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe, dla wiadomości i należytego, w czém to kogo dotyczyć może, wykonania, Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym—przy ukazach, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu przy kopiach postanowienia Senatu; również przesłać przy ukazach: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować przy uwiadomieniach; a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — przy kopii postanowienia; zaś dla wydrukowania, w ustanowionym sposobie Kantorowi Drukarni Senatu — przy zawiadomieniu.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

ТРАКТАТЪ *)

О ТОРГОВЛѢ И МОРЕПЛАВАНІИ,

заключенный

между Россіею и Испаніею

11 (23) Февраля 1876 года.

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ ВТОРЫЙ, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новогородскій, Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таврическаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостовскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новогорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій, Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскихъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдный Государь и Обладатель; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

---

*) TRAITÉ

DE COMMERCE ET DE NAVIGATION

conclue

entre la Russie et l'Espagne

le 11 (23) Février de l'année 1876.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Second, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladimir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie,

TRAKTAT *)

O HANDLU I ŻEGLUDZE MORSKIÉJ,

zawarty

pomiędzy Rosyą a Hiszpanią

dnia 10 (23) Lutego 1876 roku.

Z Bożéj łaski MY, ALEKSANDER Drugi, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie, i Wielki Książe Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książe Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książe Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Białozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiéj, Katarlińskiéj i Kabardyńskiéj ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Górskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Następca Norwegski, Hercog Szlezwig-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarseński, Oldenburgski etc. etc. etc.

Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Sémigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bolgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod-inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslaw, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards, Successeur de Norvége, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Объявляемъ чрезъ сіе, что въ слѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Испанскимъ Правительствомъ, Полномочные НАШИ заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 11 (23) Февраля 1876 г. трактатъ между Россіею и Испаніею о торговлѣ и мореплаваніи и три отдѣльныхъ къ оному статьи, которые отъ слова до слова гласятъ такo:

Во Имя Пресвятыя и Нераздѣльныя Троицы.

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и Его Величество Король Испанскій, движимые желаніемъ способствовать торговымъ и мореходнымъ сношеніямъ, существующимъ между обоими Государствами, постановили съ этою цѣлью заключить трактатъ о торговлѣ и мореплаваніи, и назначили на сей конецъ Своими Уполномоченными, именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:—

Князя Александра Горчакова, СВОЕГО Государственнаго Канцлера, Члена Государственнаго Совѣта, Испанскаго Гранда, имѣющаго портретъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА ИМПЕРАТОРА, украшенный брилліантами, Кавалера Россійскихъ орденовъ: Св. Андрея Первозваннаго съ брилліантами, Св. Владиміра 1-й степени, Св. Александра Невскаго, Бѣлаго Орла, Св. Анны 1-й степени, Св. Станислава 1-й степени; иностранныхъ орденовъ: Испанскаго ордена Золотаго Руна, Кавалера большаго Креста, Французскаго ордена Почетнаго Легіона, ордена Анунціады, Австрійскаго Св. Стефана, Прусскаго Чернаго Орла съ брилліантами, и разныхъ другихъ иностранныхъ орденовъ;

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS, et le Gouvernement d'Espagne, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et Signé à St.-Pétersbourg, le 11 (23) Février de l'année 1876, un traité de commerce et de navigation entre la Russie et l'Espagne et trois articles séparés y appartenant dont la teneur mot pour mot est comme suit:

Au nom de la Très-Sainte et Indivisible Trinité.

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies, et Sa Majesté le Roi d'Espagne, animés du désir de faciliter les relations commerciales et maritimes établies entre les deux Etats, ont résolu de conclure dans ce but un traité de commerce et de navigation et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Niniejszém oznajmiamy, że, wskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Rządem Hiszpańskim, NASI wzajemni Pełnomocnicy zawarli i podpisali w S.-Petersburgu dnia 11 (23) Lutego 1876 r. traktat o handlu i żegludze morskiéj pomiędzy Rosyą a Hiszpanią i trzy oddzielne artykuły do niego należące, które słowo w słowo brzmią jak następuje:

W imię Przenajświętszéj i Nierozdzielnéj Trójcy.

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Król Hiszpański, powodowani chęcią ułatwienia stosunków handlowych i morskich, istniejących pomiędzy obudwoma Państwami, postanowili zawrzeć w tym celu traktat o handlu i żegludze morskiéj i mianowali dla tego swemi pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski: —

Księcia Aleksandra Gorczakowa, Swojego Kanclerza Cesarstwa, Członka Rady Państwa, Granda Hiszpańskiego, posiadającego portret NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA ozdobiony brylantami, kawalera orderów Rosyjskich: Ś-go Andrzeja z brylantami, Ś-go Włodzimierza 1-éj klasy, Ś-go Aleksandra Newskiego, Orła Białego, Ś-téj Anny 1-éj klasy i Ś-go Stanisława 1-éj klasy, orderów zagranicznych: Złotego Runa Hiszpańskiego, kawalera Wielkiego Krzyża Francuzkiego orderu legii honorowéj, Orderu Annuncyaty, Ś-go Stefana, Austryackiego, Orła Czarnego Pruskiego z brylantami i wielu innych orderów zagranicznych;

SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies:

le Prince Alexandre Gortchacow, Son Chancelier de l'Empire, Membre du Conseil de l'Empire, Grand d'Espagne, ayant le Portrait de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR, enrichi de diamants, chevalier des Ordres Russes: de St. André en diamants, de St. Wladimir de la 1-re classe, de St. Alexandre-Newski, de l'Aigle Blanc, de S-te Anne de la 1-re classe et de St. Stanislas de la 1-re classe; des ordres étrangers: de la Toison d'Or d'Espagne, Grand'Croix de la Légion d'Honneur de France, de l'Annonciade, de St. Etienne d'Autriche, de l'Aigle Noir de Prusse en diamants et de plusieurs autres ordres étrangers;

et SA MAJESTÉ le Roi d'Espagne:

Don Manuel d'Acunna et Dewitte, Marquis de Bedmar et d'Es-

а Его Величество Король Испанскій:—

Донъ-Мануэля д'Акунья и Девитте, Маркиза де-Бедмаръ и д'Эскалона, Испанскаго Гранда, Своего Каммергера, Чрезвычайнаго и Полномочнаго Посла при ЕГО ВЕЛИЧЕСТВѢ ИМПЕРАТОРѢ Всероссійскомъ, кавалера большаго креста ордена Карла III, Великаго Офицера Французскаго ордена Почетнаго Легіона, Командора Мальтійскаго ордена.

Каковые уполномоченные по взаимномъ сообщеніи своихъ полномочій, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, договорились о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

Статья I.

Суда и подданные Высокихъ договаривающихся Сторонъ будутъ взаимно пользоваться полною и совершенною свободою торговли и плаванія во всѣхъ городахъ, портахъ, рѣкахъ и иныхъ мѣстностяхъ обоихъ Государствъ и ихъ владѣній, доступъ въ которыя нынѣ дозволенъ или впредь будетъ разрѣшенъ подданнымъ и судамъ всякой другой иностранной націи.

Русскимъ въ Испаніи и Испанцамъ въ Россіи взаимно предоставляется, подъ условіемъ соблюденія законовъ страны, полная свобода въѣзжать, переѣзжать или пребывать въ какой бы то ни было части территоріи и владѣній обоихъ Государствъ, для занятія своими дѣлами, при чемъ они будутъ пользоваться какъ личною, такъ и по своему имуществу, защитою и обезпеченіемъ наравнѣ съ мѣстными подданными.

---

calona Grand d'Espagne, Son Chambellan, Ambassadeur Extraordinaire et Plenipotentiaire près SA MAJESTÉ l'EMPEREUR de toutes les Russies, Grand'-Croix de l'ordre de Charles III, Grand Officier de la Légion d'Honneur de France, Commandeur de l'ordre de Malte.

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Il y aura réciproquement pleine et entière liberté de commerce

i Najjaśniejszy Król Hiszpański:—

Don Manuala d'Acunna i Dewitte, Margrabiego Bedmara i Eskalony, Granda Hiszpańskiego, Swojego Szambelana, Nadzwyczajnego Ambasadora i Upełnomocnionego Ministra przy NAJJAŚNIEJSZYM CESARZU Wszechrosyi, kawalera Wielkiego Krzyża orderu Karola III, Wielkiego Oficera francuzkiego orderu Legii honorowéj, Komandora orderu Maltańskiego.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowaniu sobie swoich pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobréj i należytéj formie, postanowili następujące artykuły:

Artykuł I.

Okręty i poddani Wysokich Stron umowę zawierających, korzystać będą wzajemnie z zupełnéj i nieograniczonéj wolności handlu i nawigacyi we wszelkich miastach, portach, rzekach i innych miejscowościach obudwu Państw i ich posiadłości, do których dostęp jest już obecnie, lub w przyszłości będzie dozwolony poddanym i okrętom każdego innego obcego Państwa.

Rosyanie w Hiszpnii i Hiszpani w Rosyi, pod warunkiem jedynie stosowania się do praw krajowych, będą mogli wjeżdżać do każdéj części terytoryów lub posiadłości obudwu Państw, przejeżdżać przez nie lub w nich przebywać, w celu zajmowania się swojemi interesami; przytém korzystać będą, tak osobiście jak i co do swojego majątku, z obrony i zabezpieczenia, narówni z miejscowemi poddanemi.

---

et de navigation pour les bâtiments et les nationaux des Hautes Parties contractantes dans les villes, ports, rivierès ou lieux quelconques des deux Etats, et de leurs possessions, dont l'entrée est actuellement permise ou pourra l'être à l'avenir aux sujets et aux navires de toute autre nation étrangère.

Les Russes en Espagne et les Espagnols en Russie pourront réciproquement, en se conformant aux lois du pays, entrer, voyager ou séjourner en toute liberté, dans quelque partie que ce soit des territoires et possessions respectifs, pour y vaquer à leurs affaires, et

Они могутъ, на всемъ пространствѣ обоихъ Государствъ, заниматься промыслами и производить торговлю, какъ оптовую, такъ и розничную, нанимать по своимъ надобностямъ дома, магазины, лавки и земли, или владѣть таковыми, не подвергаясь, ни лично, ни по своимъ имуществамъ, ниже по производству ими торговли или промысловъ, инымъ или большимъ сборамъ, общимъ или мѣстнымъ, равно какъ инымъ или большимъ налогамъ или повинностямъ какого бы то ни было рода, чѣмъ тѣ, какіе нынѣ установлены или впредь могутъ быть установлены для мѣстныхъ подданныхъ.

При семъ разумѣется, однако, что вышеизложенными постановленіями ни въ чемъ не отмѣняется дѣйствіе законовъ, уставовъ и особыхъ постановленій относительно торговли, промысловъ и полиціи, дѣйствующихъ въ каждомъ изъ договаривающихся Государствъ и примѣнимыхъ ко всѣмъ иностранцамъ вообще.

Статья 2.

Русскіе въ Испаніи и Испанцы въ Россіи будутъ взаимно пользоваться свободнымъ доступомъ въ судебныя установленія согласно законамъ страны, какъ для отысканія, такъ и для защиты своихъ правъ, во всѣхъ узаконенныхъ степеняхъ суда. Они могутъ присылать вмѣсто себя, во всѣ инстанціи, адвокатовъ, ходатаевъ и повѣренныхъ всякаго рода, допускаемыхъ законами страны, и будутъ въ этомъ отношеніи пользоваться тѣми же правами и преимуществами, какія дарованы, или впредь будутъ дарованы, мѣстнымъ подданнымъ.

---

jouiront à cet effet, pour leurs personnes et leurs biens, de la même protection et sécurité que les nationaux.

Ils pourront dans toute l'étendue des deux territoires exercer l'industrie, faire le commerce, tant en gros qu'en détail, louer ou posséder les maisons, magasins, boutiques ou terrains qui leurs seront nécessaires, sans être assujétis, soit pour leurs personnes ou leurs biens, soit pour exercer leur commerce ou leur industrie, à des taxes générales ou locales, ni à des impôts ou obligations de quelque nature qu'ils soient autres ou plus onéreux que ceux qui sont ou qui pourront être établis sur les nationaux.

Mogą oni na całéj przestrzeni obudwu Państw zajmować się przemysłem i handlem, tak hurtownym jak i detalicznym, najmować potrzebne im domy, magazyny, sklepy i grunta albo posiadać takowe, nie będąc ani osobiście, ani co do swych majątków, ani co do prowadzenia przemysłu i handlu obowiązani do ponoszenia żadnych innych ciężarów, ogólnych lub miejscowych, ani do płacenia innych lub większych podatków lub jakichkolwiekbądź powinności jak tylko te, jakie obecnie są, lub w przyszłości mogą być ustanowione dla poddanych miejscowych.

Wszelako rozumie się, że wyżéj wzmiankowane postanowienia w niczém nie uwłaczają mocy obowiązującéj praw, ustaw i oddzielnych postanowień, dotyczących handlu, przemysłu i policyi, obowiązujących w każdém z Państw umowę zawierających i stósowanych do wszystkich wogóle cudzoziemców.

Artykuł 2.

Rosyanie w Hiszpanii i Hiszpanie w Rosyi korzystać będą wzajemnie z miejscowych instytucyj sądowych, stosując się do praw krajowych, tak przy poszukiwaniu jak i przy obronie swoich praw, we wszelkich przez prawo ustanowionych stopniach jurysdykcyi sądowéj. Mogą używać we wszystkich instancyach adwokatów, doradców i wszelkiego rodzaju pełnomocników, przez prawa krajowe do działania upoważnionych, i korzystać będą pod tym względem z tych samych praw i przywilejów, jakie są lub będą nadane poddanym miejscowym.

Il est entendu toutefois que les stipulations qui précèdent ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et réglements spéciaux en matière de commerce, d'industrie, et de police en vigueur dans chacun des deux pays, et applicables à tous les étrangers en général.

Article 2.

Les Russes en Espagne et les Espagnols en Russie auront réciproquement un libre accès auprès des tribunaux de justice, en ce conformant aux lois du pays, tant pour réclamer que pour défendre

Статья 3.

Русскіе въ Испаніи и Испанцы въ Россіи могутъ вполнѣ свободно пріобрѣтать, имѣть въ своемъ владѣніи и отчуждать, на всемъ пространствѣ территоріи и владѣній обоихъ Государствъ, всякаго рода собственность, пріобрѣтеніе коей или владѣніе которою законами страны нынѣ дозволяется или впредь будетъ дозволено подданнымъ какой бы то ни было другой иностранной націи.

По означеннымъ пріобрѣтеніямъ, а равно и по отчужденію путемъ продажи, дара, обмѣна, брачной записи, духовнаго завѣщанія, или какого либо иного способа, они подлежатъ соблюденію тѣхъ собственно условій, какія нынѣ установлены или впредь будутъ установлены для подданныхъ всякой другой иностранной націи, не подвергаясь притомъ платежу сборовъ, налоговъ или взысканій подъ какимъ бы то ни было наименованіемъ иныхъ или болѣе значительныхъ, чѣмъ тѣ, какіе нынѣ установлены или впредь будутъ установлены для мѣстныхъ подданныхъ.

Равномѣрно имъ предоставляется свободно вывозить выручку отъ продажи ихъ собственности и вообще принадлежащее имъ имущество, не подвергаясь въ качествѣ иностранцевъ за означенный вывозъ платежу иныхъ или болѣе значительныхъ сборовъ, чѣмъ тѣ коимъ въ подобныхъ же обстоятельствахъ подлежали бы мѣстные подданные.

---

leurs droits à tous les degrés de juridiction établis par les lois. Ils pourront employer, dans toutes les instances, les avocats, avoués et agents de toutes classes, autorisés par les lois du pays, et jouiront, sous ce rapport, des mêmes droits et avantages, qui sont ou seront accordés aux nationaux.

Article 3.

Les Russes en Espagne et les Espagnols en Russie auront pleine liberté d'acquérir de posseder et d'aliéner dans toute l'étendue des territoires et possessions respectifs toute espèce de proprieté que les lois du pays permettent ou permettront aux sujets de toute autre nation étrangère d'acquérir ou de posséder.

Artykuł 3.

Rosyanie w Hiszpanii i Hiszpanie w Rosyi mają nieograniczone prawo nabywania, posiadania i zbywania, na całéj przestrzeni terytoryów i posiadłości obudwu Państw, wszelkiego rodzaju własności, jaką prawa krajowe dozwalają obecnie albo w przyszłości dozwolą nabywać lub posiadać poddanym któregokolwiekbądź innego obcego Państwa.

Mogą je nabywać, sprzedawać, darowywać, zamieniać, rozporządzać przez intercyzę, testament lub jakimkolwiekbądź innym sposobem, zachowując jedynie warunki, jakie są lub będą ustanowione dla poddanych każdego innego obcego Państwa; nie będąc przytém obowiązani do płacenia podatków lub ponoszenia ciężarów, pod jakimkolwiekbądź nazwiskiem takowe miałyby być pobierane, wyższych nad te, jakie są lub będą ustanowione dla poddanych miejscowych.

Podobnież służy im prawo wywożenia dowolnie waluty otrzymanéj ze sprzedaży i wogóle należącego do nich majątku, bez obowiązku płacenia, w charakterze cudzoziemców, za takowy wywóz innych lub większych opłat jak tylko te, jakie w podobnych okolicznościach płaciliby poddani miejscowi.

Ils pourront en faire l'acquisition et en disposer par vente, donnation, échange, mariage, testament ou de quelque autre manière que ce soit, dans les mêmes conditions qui sont ou seront établies à l'égard des sujets de toute autre nation étrangère, sans être assujétis à des taxes, impôts ou charges sous quelque dénomination que ce soit autres ou plus élevés que ceux qui sont ou seront établis sur les nationaux.

Ils pourront de même exporter librement le produit de la vente de leur propriété et leurs biens en général, sans être assujétis, à payer comme étrangers, à raison de l'exportation, des droits autres ou plus élevés que ceux que les nationaux auraient à acquitter en pareille circonstance.

Статья 4.

Русскіе въ Испаніи и Испанцы въ Россіи взаимно изъемлются отъ всякой личной службы, какъ въ сухопутныхъ и морскихъ войскахъ, такъ и въ національной гвардіи или въ ополченіяхъ, а равно отъ всякихъ въ замѣну личной службы повинностей, денежныхъ или натуральныхъ, отъ всякаго принужденнаго займа и отъ всякихъ воинскихъ повинностей или реквизицій.

Изъ сего, однако, исключаются повинности соединенныя съ владѣніемъ, на какомъ бы то ни было основаніи, недвижимымъ имуществомъ, а также воинскія повинности и реквизиціи, къ отбыванію коихъ могутъ быть призваны всѣ мѣстные подданные въ качествѣ землевладѣльцевъ или арендаторовъ.

Равнымъ образомъ они не принуждаются къ отправленію какихъ бы то ни было обязанностей или должностей, по судебной или городской общественной службѣ.

Статья 5.

Русскія суда, а равно ихъ грузъ, въ портахъ Испаніи, и взаимно суда Испанскія и грузъ ихъ въ Россіи, откуда бы оныя не

Article 4.

Les Russes en Espagne et les Espagnols en Russie seront réciproquement exempts de tout service personnel, soit dans les armées de terre et de mer, soit dans les gardes ou milices nationales; de toute contribution, soit en argent, soit en nature, destinée à tenir lieu du service personnel; de tout emprunt forcé et de toute prestation ou réquisition militaire.

Sont, toutefois, exceptées les charges qui sont attachées à la possesion, à titre quelconque, d'un bien-fonds, ainsi que les prestations et les réquisitions militaires auxquelles tous les nationaux peuvent être appelés à se soumettre comme propriétaires fonciers ou comme fermiers.

Artykuł 4.

Rosyanie w Hiszpanii i Hiszpanie w Rosyi będą wzajem zwolnieni od wszelkiéj obowiązkowéj służby osobistéj, tak w wojskach lądowych i morskich jakotéż w gwardyi narodowéj lub obronie krajowéj, tudzież od wszelkich powinności, tak w naturze jak i w pieniądzach, służbę takową zastąpić mających, od wszelkich pożyczek przymusowych oraz od wszelkich powinności i rekwizycyj wojskowych.

Wszelako, od téj ogólnéj zasady stanowią wyjątek ciężary, które są przywiązane do posiadania, pod jakimkolwiekbądź tytułem, nieruchomości, oraz powinności i rekwizycye wojskowe, do odbywania których mogą być wezwani wszyscy poddani miejscowi w charakterze właścicieli z emskich lub dzierżawców.

Podobnież zwolnieni będą od pełnienia wszelkich obowiązków i zajmowania urzędów w służbie publicznéj sądowéj lub miejskiéj.

Artykuł 5.

Okręty rosyjskie i ich ładunki w portach hiszpańskich i, nawzajem, okręty hiszpańskie i ich ładunki w Rosyi, bez względu na to, zkąd

---

Ils seront également dispensés de toute charge et fonction judiciaire ou municipale quelconque.

Article 5.

Les navires Russes et leur cargaison dans un port de l'Espagne et réciproquement les navires Espagnols et leur cargaison en Russie, à leur arrivée, soit directement du pays d'origine, soit d'un autre pays, et quel que soit le lieu de provenance ou la destination de leur cargaison, jouiront, sous tous les rapports, du même traitement que les navires nationaux et leur cargaison.

пришли, изъ своей или иной страны и какое бы ни было мѣсто происхожденія и назначенія ихъ груза, будутъ пользоваться во всѣхъ отношеніяхъ равноправностію съ національными судами и ихъ грузомъ.

Никакая пошлина, сборъ или налогъ, подъ какимъ бы то ни было наименованіемъ, падающіе на корпусъ судна, его флагъ или его грузъ и взимаемые отъ имени или въ пользу Правительства, должностныхъ или частныхъ лицъ, корпорацій или какихъ либо учрежденій, не будутъ взыскиваемы съ судовъ одного изъ договаривающихся Государствъ ни при ихъ приходѣ, ни во время ихъ пребыванія въ портѣ, ниже при отходѣ, если означенному взиманію не подлежатъ въ равной мѣрѣ и въ одинаковыхъ условіяхъ суда національныя.

Статья 6.

Признаніе національности судовъ съ той и съ другой стороны опредѣляется, согласно дѣйствующимъ въ каждой странѣ законамъ и особымъ уставамъ, на основаніи выданныхъ шкиперамъ или судохозяевамъ, подлежащими властями, удостовѣрительныхъ документовъ и патентовъ.

Статья 7.

Во всемъ, что касается размѣщенія судовъ, ихъ нагрузки или разгрузки въ портахъ, на рейдахъ, въ гаваняхъ, докахъ, рѣкахъ или каналахъ и вообще всякаго рода обрядовъ и распоряженій, коимъ могутъ быть подчинены торговыя суда, ихъ экипажи и грузы,

---

Aucun droit, taxe ou charge quelconque, pesant sous quelque dénomination que ce soit, sur la coque du navire, son pavillon ou sa cargaison et perçu au nom ou au profit du Gouvernement, de fonctionnaires publics, de particuliers, de corporations ou d'établissements quelconques ne sera imposé aux bâtiments de l'un des deux Etats dans les ports de l'autre à leur arrivée, durant leur séjour et à leur sortie, qui ne serait pas également et dans les mêmes conditions imposé aux navires nationaux.

takowe przybywają, czyto z ich własnego czy z obcego kraju, oraz— zkąd pochodzi i dokąd jest przeznaczony ich ładunek, korzystać będą pod każdym względem z równych praw z okrętami narodowemi i ich ładunkiem.

Żaden podatek ani żadna opłata, ciążące, pod jakimkolwiekbądź nazwiskiem, na korpusie okrętu, na jego fladze lub ładunku i mające być pobrane w imieniu lub na rzecz Rządu, urzędników lub osób prywatnych, korporacyj lub jakichkolwiekbądź instytucyj, nie będą pobierane od okrętów jednego z dwóch Państw umowę zawierających, ani przy ich przybyciu, ani w czasie ich przebywania w porcie, ani przy odejściu, jeżeli opłatom tym w równéj mierze i w jednakowych warunkach nie ulegają okręty narodowe.

Artykuł 6.

Uznanie narodowości okrętów, z jednéj i z drugiéj strony, określa się, zgodnie z obowiązującemi w każdym kraju prawami i oddzielnemi przepisami, zapomocą tytułów i patentów, wydawanych przez właściwe władze kapitanom i właścicielom okrętów.

Artykuł 7.

We wszystkiém, co się tyczy umieszczenia okrętów, ich ładowania i wyładowywania w portach, przystaniach, dokach, rzekach lub kanałach i wogóle wszelkiego rodzaju formalności i rozporządzeń, do których mogą być zobowiązane okręty handlowe, ich załogi i ładunki,

---

Article 6

La nationalité des bâtiment sera admise, de part et d'autre, d'après les lois et règlements particuliers à chaque pays, au moyen des titres et patentes délivrés aux capitaines ou patrons par les autorités compétentes.

никакія льготы или преимущества не будутъ предоставляемы въ одномъ изъ договаривающихся Государствъ туземнымъ судамъ, безъ распространенія сихъ преимуществъ и льготъ и на суда другой Державы; такъ какъ непремѣнное намѣреніе Высокихъ договаривающихся Сторонъ состоитъ въ томъ, чтобы Русскія и Испанскія суда пользовались въ этомъ отношеніи совершенною равноправностью.

Статья 8.

Русскія суда, входящія въ какой либо портъ Испаніи, и на оборотъ Испанскія суда, входящія въ какой либо портъ Россійской Имперіи для выгрузки въ немъ только своего груза, имѣютъ право, съ обязанностью однако сообразоваться съ дѣйствующими въ подлежащемъ Государствѣ законами и правилами, оставлять на суднѣ ту часть груза, которая предназначена для другаго порта того же или другаго Государства, и вывозить оную, не платя съ нея никакихъ таможенныхъ пошлинъ, кромѣ причитающагося сбора за надзоръ; каковой сборъ можетъ быть взимаемъ не свыше размѣра, установленнаго для судовъ національныхъ.

Статья 9.

Шкипера и хозяева русскихъ и испанскихъ судовъ освобождаются отъ обязанности прибѣгать въ портахъ обоихъ Государствъ

Article 7.

En tout ce qui concerne le placement des navires, leur chargement et leur déchargement dans les ports, rades, hâvres, bassins, fleuves, rivières ou canaux, et généralement pour toutes les formalités et dispositions quelconques auxquelles peuvent être soumit les navires de commerce, leurs équipages et leurs cargaisons, il ne sera accordé aux navires nationaux dans l'un des deux Etats, aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre Puissance; la volonté des Hautes Parties contractantes étant que, sous ce rapport les bâtiments Espagnols et les bâtiments Russes soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

żadne ulgi ani przywileje nie mogą być nadane w jedném z Państw umowę zawierających okrętom miejscowym, bez rozciągnięcia tych ulg i przywilejów i do okrętów drugiego Państwa, ponieważ wolą jest Wysokich Stron umowę zawierających, ażeby okrętom rosyjskim i okrętom hiszpańskim służyły pod tym względem zupełnie jednakowe prawa.

Artykuł 8.

Okręty rosyjskie wpływające do któregokolwiekbądź portu hiszpańskiego i naodwrót, okręty hiszpańskie wpływające do jakiegokolwiekbądź portu Cesarstwa rosyjskiego jedynie dla tego, aby w nim wyładować część swojego ładunku, mają prawo, z obowiązkiem wszakże stosowania się do obowiązujących we właściwém Państwie praw i przepisów, zostawiać na okrętach taką część ładunku, jaka przeznaczoną jest dla innego portu tego samego lub innego Państwa i wywozić takową, nie płacąc od niéj żadnych ceł, oprócz opłaty za nadzór, która nie może być pobieraną w ilości wyższéj nad tą, jaka jest ustanowiona dla okrętów narodowych.

Artykuł 9.

Kapitani i właściciele okrętów rosyjskich i hiszpańskich uwalniają się od obowiązku uciekania się w portach obudwu Państw do

---

Article 8.

Les navires Russes entrant dans un port d'Espagne et réciproquement les navires Espagnols entrant dans un port de l'Empire de Russie, qui n'y viendraient décharger qu'une partie de leur cargaison, pourront, en se conformant, toutefois, aux lois et règlements des Etats respectifs, conserver à leur bord la partie de leur cargaison, qui serait destinée à un autre port, soit du même pays, soit d'un autre, et la réexporter, sans être astreints à payer, pour cette dernière partie de leur cargaison, aucun droit de douane, sauf ceux de surveillance, lesquels, d'ailleurs, ne pourront naturellement être perçus qu'aux taux fixés pour la navigation nationale.

къ посредству оффиціальныхъ экспедиторовъ, и, затѣмъ, имѣютъ право обращаться къ своимъ Консуламъ или же къ избраннымъ ими самими экспедиторамъ съ обязанностью, однако, въ случаяхъ, предусмотрѣнныхъ Испанскимъ торговымъ кодексомъ и Русскими уставами торговыми, сообразоваться съ соотвѣтственными требованіями оныхъ, которыя ни въ чемъ не измѣняются настоящею статьею.

Статья 10.

Постановленія настоящаго трактата не распространяются на прибрежное или каботажное судоходство, которое въ каждомъ изъ обоихъ договаривающихся Государствъ предоставляется исключительно національному флагу.

Впрочемъ, русскія и испанскія суда имѣютъ право переходить изъ одного порта того или другаго изъ договаривающихся Государствъ въ одинъ или нѣсколько портовъ того же Государства, какъ для выгрузки, тамъ всего или нѣкоторой части, привезеннаго ими изъ заграницы, груза, такъ и для составленія или пополненія тамъ своего груза.

Статья 11.

Совершенно освобождаются въ портахъ обоихъ договаривающихся Государствъ отъ платежа ластовыхъ и экспедиціонныхъ сборовъ:

Article 9.

Les capitaines et patrons des bâtiments Russes et Espagnols seront réciproquement exempts de toute obligation de recourir, dans les ports respectifs des deux Etats, aux expéditionnaires officiels, et ils pourront, en conséquence, librement se servir soit de leurs Consuls, soit des expéditionnaires qu'ils désigneraient eux-mêmes, sauf à se conformer, dans les cas prévus par le Code de commerce espagnol et par le code de commerce russe, aux dispositions auxquelles la présente clause n'apporte aucune dérogation.

pośrednictwa ekspedytorów urzędowych i, wskutek tego, mają prawo udawać się o pośrednictwo do swoich Konsulów lub też do ekspedytorów, których sami sobie wybiorą, z obowiązkiem jednakże stosowania się, w przypadkach przewidzianych przez Kodeks handlowy hiszpański i ustawy handlowe rosyjskie, do odpowiednich wymagań takowych, którym artykuł niniejszy w niczém nie uwłacza.

Artykuł 10.

Postanowienia niniejszego traktatu nie stosują się wcale do żeglugi przybrzeżnéj, która w każdém z dwóch Państw umowę zawierających zachowaną jest wyłącznie dla flagi narodowéj.

Wszelako okręty rosyjskie i hiszpańskie mają prawo przepływać z jednego portu tego lub owego z Państw umowę zawierających do jednego lub kilku portów tego samego Państwa, zarówno dla wyładowania tamże całego przywiezionego na nich z zagranicy ładunku lub jego części, jak i dla naładowania okrętu lub uzupełnienia ładunku.

Artykuł 11.

W portach obudwu Państw zwolnione są zupełnie od opłat przewozowych i ekspedycyjnych:

Article 10.

Les dispositions du présent traité ne sont point applicables à la navigation de côte ou cabotage laquelle demeure exclusivement réservée, dans chacun des deux pays, au pavillon national.

Toutefois les navires russes et espagnols pourront passer d'un port de l'un des deux Etats dans un ou plusieurs ports du même Etat, soit pour y déposer tout ou partie de leur cargaison apportée de l'étranger, soit pour y composer ou compléter leur chargement.

1) Суда, приходящія изъ какого бы то ни было мѣста съ баластомъ и уходящія также съ баластомъ.

2) Суда, которыя, переходя изъ одного порта одного изъ договаривающихся Государствъ въ другой или другіе порты того же Государства въ условіяхъ, опредѣленныхъ вторымъ пунктомъ предъидущей статьи, предъявятъ удостовѣреніе въ уплатѣ уже ими названныхъ сборовъ.

3) Суда, вошедшія въ портъ съ грузомъ, добровольно или по необходимости, и выходящія изъ него не произведя никакого торговаго дѣйствія.

Въ случаѣ принужденнаго захода въ портъ не считаются торговыми дѣйствіями: выгрузка и нагрузка вновь товаровъ для починки судна, перегрузка на другое судно въ случаѣ неспособности перваго къ плаванію, расходы потребные на снабженіе экипажа съѣстными припасами и продажа поврежденныхъ товаровъ, когда таковая будетъ разрѣшена таможеннымъ вѣдомствомъ.

Статья 12.

Всякое судно одной изъ двухъ договаривающихся Державъ, вынужденное непогодою или приключеніемъ въ морѣ искать убѣжища въ какомъ либо портѣ другой Державы, можетъ свободно въ одномъ чиниться, запасаться всѣми предметами, какіе ему необ-

---

Article II.

Seront complètement affranchis des droits de tonnage et d'expédition dans les ports de chacun de deux Etats:

1) Les navires qui, entrés sur lest de quelque lieu que ce soit, en repartiront sur lest.

2) Les navires qui, passant d'un port de l'un des deux Etats dans un ou plusieurs ports du même Etat, dans les conditions déterminées par le second paragraphe de l'article précédent, justifieront avoir acquitté déjà ces droits.

3) Les navires qui, entrés avec chargement dans un port, soit volontairement, soit en relâche forcée, en sortiront sans avoir fait aucune opération de commerce.

1) Okręty które przybędą zkądkolwiekbądź z balastem i odpłyną z balastem.

2) Okręty, co do których, przy przejściu ich z jednego portu jednego z Państw umowę zawierających do innego lub do innych portów tegoż samego Państwa w warunkach określonych w drugim ustępie poprzedniego artykułu, przedstawioném będzie świadectwo o uiszczeniu powyższych opłat.

3) Okręty, które wpłynęły do portu z ładunkiem, dobrowolnie lub z konieczności, i odpływają z niego nie dokonawszy żadnéj operacyi handlowéj.

Wrazie jeżeli okręt z konieczności wpłynął do portu, nie uważają się za operacye handlowe: wyładowywanie i ładowanie napowrót towarów w celu naprawy okrętu; przeładowywanie na inny okręt, wrazie jeżeli pierwszy do użytku staje się niezdatnym; wydatki na zaopatrzenie załogi w żywność i sprzedaż uszkodzonych towarów, jeżeli takowa będzie dozwolona przez Wydział celny.

Artykuł 12.

Każdy okręt jednego z dwóch Państw umowę zawierających, który będzie zmuszony, wskutek niepogody lub wypadku na morzu, schronić się do portu innego Mocarstwa, może swobodnie w nim być naprawiany, zaopatrywać się we wszelkie przedmioty, jakie się dlań

En cas de relâche forcée, ne seront pas considérées comme opérations de commerce: le débarquement et le rechargement des marchandises pour la réparation du navire, le transbordement sur un autre navire en cas d'innavigabilité du premier, les dépenses nécessaires au ravitaillement des équipages et la vente des marchandises avariées, lorsque l'administration des Douanes en aura donné l'autorisation.

Article 12.

Tout navire de l'une des deux Puissances qui sera forcé par le mauvais temps ou par un accident de mer de se réfugier dans un port de l'autre Puissance, aura la liberté de s'y radouber, de s'y pourvoir de tous les objets qui lui seront nécessaires de se remettre en mer,

ходимы, и выйдти снова въ море, не платя иныхъ сборовъ кромѣ тѣхъ, какіе должно было бы, въ подобномъ случаѣ оплатить судно подъ національнымъ флагомъ.

Въ случаѣ крушенія или обмеленія, судно или его обломки, спасенные судовые документы и всѣ вещи и товары, или же выручка отъ продажи оныхъ, если таковая послѣдовала, выдаются хозяевамъ или ихъ агентамъ по ихъ востребованію.

Участіе, принимаемое мѣстными властями въ спасеніи при крушеніи не должно служить поводомъ къ какого либо рода поборамъ, кромѣ издержекъ, причиненныхъ спасительными дѣйствіями и храненіемъ спасенныхъ предметовъ, а равно тѣхъ взиманій, которымъ подлежали бы въ такомъ же случаѣ національныя суда.

При томъ, по взаимному соглашенію обѣихъ Высокихъ договаривающихся Сторонъ, никакимъ таможеннымъ пошлинамъ—не будутъ подвергаемы спасенные отъ крушенія товары и вещи, если только оные не предназначаются для внутренняго потребленія.

Статья 13.

Льготы, предоставленныя нынѣ, или какія впредь могутъ быть предоставлены, произведеніямъ національныхъ рыбныхъ и морскихъ промысловъ, составляютъ исключеніе изъ общихъ условій настоящаго трактата.

---

sans avoir à payer d'autres droits que ceux qui seraient acquittés, en pareille circonstance, par un bâtiment sous pavillon national.

En cas de naufrage ou d'échouement, le navire ou ses débris, les papiers de bord et tous les biens et marchandises qui en auront été sauvés, ou le produit de la vente, si elle à eu lieu, seront remis aux propriétaires ou à leurs agents sur leur réclamation.

L'intervention des autorités locales dans le sauvetage ne donnera lieu à la perception de frais d'aucune espèce, hors ceux que nécessiteraient les opérations de sauvetage et la conservation des objets sauvés, ainsi que ceux auxquels seraient soumis, en pareil cas, les navires nationaux.

potrzebnemi okażą i wypłynąć znów na morze, nie płacąc żadnych innych opłat prócz tych, jakie musiałby zapłacić okręt pod flagą narodową.

Wrazie gdy okręt rozbije się lub osiędzie na mieliźnie, tenże okręt lub jego szczątki, uratowane dokumenty okrętowe i wszelkie rzeczy i towary albo też pieniądze otrzymane ze sprzedaży takowych, jeśli ta ostatnia miała miejsce, wydane będą właścicielom lub ich agentom, na żądanie.

Udział, jakiby władze miejscowe przyjęły w ratowaniu rozbitego okrętu, nie będzie powodem do pobierania żadnych kosztów, oprócz wydatków poniesionych wskutek czynności ratunkowych i zachowania przedmiotów wyratowanych, oraz tych opłat, jakimby ulegały w takim razie okręty narodowe.

Wysokie Strony umowę zawierające stanowią nadto, że towary i przedmioty wyratowane nie będą ulegały żadnym cłom, jeżeli tylko nie są przeznaczone na konsumcyą wewnętrzną.

Artykuł 13.

Przywileje już nadane lub te, które w przyszłości nadane być mogą produktom przemysłu narodowego rybołowstwa, stanowią wyjątek od ogólnych przepisów niniejszéj Konwencyi.

Les Hautes Parties contractantes conviennent en outre que les marchandises et effets sauvés ne seront sujets au paiement d'aucun droit de douane, à moins q'uon ne les destine à la consommation intérieure.

Article 13.

Il est fait exception aux stipulations de la présente convention en ce qui concerne les avantages, dont les produits de la pêcherie nationale sont, ou pourront être l'objet.

Статья 14.

Состоящіе изъ произведеній промышленности или почвы одного изъ двухъ договаривающихся Государствъ, всякаго рода товары, которые законно допускаются или впредь будутъ допускаемы ко ввозу въ другое Государство или къ вывозу изъ онаго, сухимъ путемъ или водою, не должны подлежать оплатѣ никакихъ иныхъ привозныхъ или отвозныхъ пошлинъ, кромѣ тѣхъ, какія оплачиваются однородными произведеніями всякой другой наиболѣе благопріятствуемой націи.

Статья 15.

Во всемъ, что касается таможенныхъ пошлинъ, взимаемыхъ при входѣ и при выходѣ черезъ сухопутныя границы или моремъ, пошлинъ привозныхъ, отвозныхъ и иныхъ, обѣ Высокія договаривающіяся Стороны взаимно обѣщаютъ одна другой не допускать въ пользу подданныхъ или произведеній другаго Государства никакого пониженія сборовъ въ размѣрѣ взиманія, никакихъ преимуществъ, облегченій или льготъ безъ распространенія таковыхъ немедленно и безусловно на подданныхъ и на однородныя произведенія обѣихъ странъ, такъ какъ непремѣнное намѣреніе обѣихъ

Article 14.

Les marchandises de toute nature, produits de l'industrie ou du sol de l'un des deux Etats, qui peuvent ou pourront être légalement importées dans l'autre, ou en être exportées, soit par terre, soit par mer, ne seront assujéties à aucun droit d'entrée ou de sortie, autre que ceux qu'auront à payer les produits similaires de toute autre nation étrangère la plus favorisée.

Article 15.

En tout ce qui concerne les droits de douane, à l'entrée et à la

Artykuł 14.

Wszelkiego rodzaju towary, będące produktami przemysłu lub gruntu jednego z dwóch państw umowę zawierających, które wolno jest lub będzie wolno wwozić do drugiego państwa lub z niego wywozić, bądźto lądem bądź wodą, nie będą podlegały żadnym innym opłatom przywozowym lub wywozowym, oprócz tych, jakie opłacają takież same produkty każdego innego narodu najwięcéj uprzywilejowanego.

Artykuł 15.

We wszystkiém, co się tyczy opłat celnych pobieranych przy wejściu lub wyjściu przez granicę lądową lub morską, opłat przywozowych, wywozowych i innych, obiedwie Wysokie Strony umowę zawierające przyrzekają sobie wzajemnie nie dopuszczać na korzyść produktów drugiego państwa żadnego zmniejszenia wysokości pobieranych opłat, żadnych przywilejów i ulg, bez rozciągnięcia takowych bezzwłocznie i bezwarunkowo do poddanych i do takich samych produktów obudwu Państw, ponieważ wolą jest obudwu Wysokich Stron umowę zawierających, ażeby we wszystkiém, co się tyczy wwozu, wy-

---

sortie par les frontières de terre ou de mer, droits d'importation, d'exportation et autres, les deux Hautes Parties contractantes se promettent réciproquement de n'accorder aucun abaissement de taxe, privilége, faveur ou immunité quelconque aux sujets et aux produits d'un autre Etat, qui ne soit aussi, et à l'instant, étendu sans condition aux nationaux et aux produits respectifs des deux pays; la volonté des deux Hautes Parties contractantes étant que, pour tout ce qui concerne l'importation, l'exportation, le transit, l'entrepôt, la réexportation, les droits locaux, le courtage, les tarifs et les formalités de douane, de même que pour tout ce qui a rapport à l'exercice du commerce et de l'industrie, les Russes en Espagne et les Espagnols en Russie jouissent du traitement de la nation la plus favorisée.

Высокихъ договарпвающихся Сторонъ состоитъ въ томъ, чтобы во всемъ, что касается ввоза, вывоза, транзита, склада, обратнаго вывоза, мѣстныхъ сборовъ, куртажа, таможенныхъ тарифовъ и обрядовъ, равно какъ во всемъ, что относится до производства торговли и промысловъ, Русскіе въ Испаніи и Испанцы въ Россіи пользовались правами наиболѣе благопріятствуемой націи.

Статья 16.

Никакое запрещеніе, касающееся ввоза или вывоза, не можетъ быть установлено одною изъ Высокихъ договарпвающихся Сторонъ въ отношеніи другой Стороны безъ того, чтобы запрещеніе это, въ то же время, не распространилось и на всѣ другія иностранныя націи; изъ сего исключаются однако временныя запрещенія или ограниченія, которыя то или другое Правительство признаетъ необходимымъ постановить относительно предметовъ военной контрабанды или въ видахъ общественнаго здравія.

Статья 17.

Русскія суда, приходящія съ грузомъ или безъ груза въ одинъ изъ открытыхъ портовъ испанскихъ внѣевропейскихъ провинцій, уравниваются въ отношеніи платежа портовыхъ и корабельныхъ пошлинъ съ испанскими судами.

Въ испанскихъ внѣевропейскихъ провинціяхъ товары приво-

Article 16.

Aucune prohibition à l'importation ou à l'exportation ne pourra être établie par l'une des Hautes Parties contractantes à l'égard de l'autre, qui ne soit en même temps applicable à toutes les autres nations étrangères, excepté, toutefois, les prohibitions ou restrictions temporaires que l'un ou l'autre gouvernement jugerait nécessaire d'établir en ce qui concerne la contrebande de guerre ou pour des motifs sanitaires.

wozu, przewozu, składu, powrotnego wywozu, opłat miejscowych, kurtażu, taryf i formalności celnych, jak również co się tyczy prowadzenia przemysłu i handlu, Rosyanie w Hiszpanii i Hiszpanie w Rosyi korzystali z praw narodu najwięcéj uprzywilejowanego.

Artykuł 16.

Jedna z Wysokich Stron umowę zawierających nie może ustanawiać względem drugiéj żadnego, przywozu lub wywozu dotyczącego, zakazu, któryby jednocześnie nie był stosowany do każdego innego narodu obcego, z wyjątkiem jedynie zakazów i ograniczeń czasowych, jakieby jeden lub drugi rząd uznał za potrzebne ustanowić w przedmiotach, dotyczących kontrabandy wojskowéj lub w celach sanitarnych.

Artykuł 17.

Okręty rosyjskie wpływające z ładunkiem lub bez ładunku do otwartych portów prowincyj hiszpańskich pozaeuropejskich zrównane są pod względem pobierania od nich opłat portowych i okrętowych z okrętami hiszpańskiemi.

W prowincyach hiszpańskich pozaeuropejskich towary przywo-

Article 17.

Les navires Russes entrant avec ou sans chargement dans un des ports ouverts des provinces Espagnols d'outre mer seront assimilés aux navires espagnols quant au payement des droits de port et de navigation.

Dans les provinces espagnoles d'outre mer les importations et les exportations par navires russes seront assimilées à celles effectuées par les navires de la nation la plus favorisée.

зимые и вывозимые на русскихъ судахъ уравниваются съ товарами привозимыми и вывозимыми на судахъ наиболѣе благопріятствуемыхъ націй.

Статья 18.

Постановленія настоящаго трактата вполнѣ примѣняются ко всѣмъ судамъ, плавающимъ подъ Россійскимъ флагомъ, безъ различія между собственно Русскимъ торговымъ флотомъ и судами, принадлежащими въ частности Великому Княжеству Финляндскому.

Статья 19.

Всякая поддѣлка въ одномъ изъ двухъ договаривающихся Государствъ фабричныхъ или торговыхъ клеймъ, прилагаемыхъ въ другомъ изъ сказанныхъ Государствъ къ нѣкоторымъ товарамъ для опредѣленія ихъ мѣста производства и качества, а равно всякій выпускъ въ продажу или въ обращеніе произведеній съ Русскими или Испанскими фабричными или торговыми клеймами, поддѣланными въ какомъ бы то ни было иностранномъ Государствѣ, воспрещается въ предѣлахъ обоихъ договаривающихся Государствъ, и подвергаетъ виновныхъ въ томъ наказаніямъ, опредѣленнымъ дѣйствующими въ странѣ законами.

Потерпѣвшій отъ упоминаемыхъ въ этой статьѣ противозаконныхъ дѣйствій, имѣетъ право передъ судебными установленіями

Article 18.

Il est entendu que les stipulations du présent traité seront applicables à tous les bâtiments naviguant sous pavillon russe sans distinction aucune entre la marine marchande russe proprement dite et celle qui appartient plus particulièrement au Grand-Duché de Finlande.

Article 19.

Toute reproduction dans l'un des deux Etats des marques de fa-

żone i wywożone na okrętach rosyjskich zrównane są z towarami przywożonemi i wywożonemi na okrętach narodów najwięcéj uprzywilejowanych.

Artykuł 18.

Postanowienia niniejszego Traktatu stosować się będą zarówno do wszelkich okrętów żeglujących pod flagą rosyjską, bez różnicy pomiędzy właściwą flotą handlową rosyjską i okrętami należącemi w szczególności do Wielkiego Księztwa Finlandzkiego.

Artykuł 19.

Wszelkie podrabianie w jedném z Państw umowę zawierających znaków fabrycznych lub handlowych, nakładanych w drugim z pomienionych Państw na niektóre towary, dla określenia miejsca ich wyprodukowania i ich gatunku, tudzież wszelka sprzedaż lub puszczanie w obieg produktów ze znakami fabrycznemi lub handlowemi rosyjskiemi lub hiszpańskiemi, podrobionemi w którémkolwiek z państw obcych, surowo się zabrania na terytoryum obudwu Państw umowę zawierających, a winni naruszenia tego przepisu ulegają karom prawami kraju określonym.

Poszkodowany z powodu czynów w artykule niniejszym wzmiankowanych ma prawo wytaczać skargę o wynagrodzenie szkód i strat,

---

brique ou de commerce apposées dans l'autre sur certaines marchandises, pour constater leur origine et leur qualité, de même que toute mise en vente ou en circulation de produits revêtus de marques de fabrique ou de commerce, Russes, ou Espagnols contrefaites en tout pays étranger, seront sévèrement interdites sur le territoire des deux pays et passibles des peines édictées par les lois du pays.

Les opérations illicites mentionnées au présent article pourront donner lieu, devant les tribunaux et selon les lois du pays où elles auront été constatées, à une action en dommages et intérêts valablement exercée par la partie lésée envers ceux qui s'en seront rendus coupables.

и по законамъ страны, гдѣ эти дѣйствія будутъ обнаружены, предъявить искъ о вознагражденіи его за причиненные ему вредъ и убытки.

Подданные одного изъ договаривающихся Государствъ, желающіе оградить въ другомъ Государствѣ право собственности на свои фабричныя или торговыя клейма, обязаны исполнять формальности предписанныя на сей предметъ подлежащимъ Правительствомъ.

Въ случаѣ сомнѣнія или спора, фабричными или торговыми клеймами, къ коимъ примѣняется настоящая статья, должны почитаться тѣ, которыя въ каждомъ изъ двухъ договаривающихся Государствъ, согласно дѣйствующимъ въ нихъ законамъ, признаются законно-принадлежащими фабрикантамъ и торговцамъ, оныя клейма употребляющимъ.

Статья 20.

Настоящій трактатъ будетъ оставаться въ силѣ въ теченіи пяти лѣтъ. Въ случаѣ, если ни одна изъ Высокихъ договаривающихся Сторонъ не заявитъ, за двѣнадцать мѣсяцевъ до означеннаго срока, желанія прекратить дѣйствіе онаго, онъ будетъ сохранять обязательную силу до истеченія одного года съ того дня, когда тою или другою изъ Высокихъ договаривающихся Сторонъ будетъ сдѣлано заявленіе о прекращеніи его дѣйствія.

Les nationaux de l'un des deux Etats qui voudront s'aussurer, dans l'autre, la propriété de leurs marques de fabrique ou de commerce, seront tenus de remplir les formalités prescrites à cet effet par le Gouvernement respectif.

En cas de doute ou de contestation il est entendu, que les marques de fabrique ou de commerce auxquelles s'applique le présent article sont celles qui dans chacun des deux pays sont légitimement acquises, conformément à la législation de leur pays, aux industriels et négociants, qui en usent.

przeciwko winnym tych czynów, przed władze sądowe kraju, w którym czyny takowe były popełnione i podług praw tego kraju.

Poddani jednego z Państw umowę zawierających, którzy życzą sobie zabezpieczyć w drugiém Państwie prawo własności swoich znaków fabrycznych lub handlowych, obowiązani są wypełnić formalności przepisane w tym przedmiocie przez właściwy Rząd.

Wrazie wątpliwości lub sporu, za znaki fabryczne lub handlowe, do których stosuje się niniejszy artykuł, uważać należy te, które w każdém z dwóch Państw umowę zawierających, stosownie do praw w nich obowiązujących, uznają się za prawnie należące do fabrykantów i kupców, którzy znaków tych używają.

Artykuł 20.

Traktat niniejszy zachowa moc obowiązującą w ciągu lat pięciu. Wrazie, jeżeli żadna z Wysokich Stron umowę zawierających nie oświadczy na dwanaście miesięcy przed wzmiankowanym terminem, iż od kontraktu odstępuje, takowy zachowa moc obowiązującą aż do upływu roku od tego dnia, w którym jedna z Wysokich Stron umowę zawierający oświadczy, iż nadal utrzymać go nie chce.

Article 20.

Le présent traité restera en vigueur pendant cinq ans. Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la dite date, son intention d'en faire cesser les effets, il demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

Статья 21.

Настоящій трактатъ будетъ ратифицированъ и ратификація онаго будутъ обмѣнены въ С.-Петербургѣ, въ скорѣйшемъ, по возможности, времени, и затѣмъ трактатъ немедленно вступитъ въ дѣйствіе.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные настоящій трактатъ подписали и приложили къ оному печати своихъ гербовъ.

Учинено въ С.-Петербургѣ 11 (23) Февраля лѣта отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ шестаго.

(подп.) Горчаковъ. (подп.) Бедмаръ.
(М. П.) (М. П.)

Отдѣльныя Статьи.

Статья I.

Такъ какъ торговыя сношенія Россіи съ Королевствами Шведскимъ и Норвежскимъ и съ пограничными Азіятскими Государствами и владѣніями опредѣляются особыми договорами относительно пограничной торговли, независимыми отъ постановленій, примѣняющихся къ внѣшней торговлѣ вообще, то, по соглашенію Высокихъ договаривающихся Сторонъ, особыя постановленія, содержащіяся

Article 21.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées à St.-Pétersbourg le plus tôt que faire se pourra et le traité entrera immédiatement en vigueur.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St.-Pétersbourg le 11 (23) Février de l'an de Grâce mil-huit cent soixante seize.

(Signé) Gortchacow. (Signé) Bedmar.
(L. S:) (L. S.)

Artykuł 21.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany i ratyfikacye będą wymienione w St.-Petersburgu, w czasie, o ile można, jaknajprędszym, i traktat bezzwłocznie wprowadzonym będzie w wykonanie.

Na dowód czego wzajemni pełnomocnicy traktat niniejszy podpisali i przyłożyli na nim pieczęcie swoje herbowe.

Dokonano S.-Petersburgu d. 11 (23) Lutego roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego siedmdziesiątego szóstego.

(podp.) Gorczakow. (podp.) Bedmar.
(M. P.) (M. P.)

Artykuły osobne.

Artykuł I.

Ponieważ stosunki handlowe Rosyi z Królestwem Szwecyi i Norwegii oraz z państwami i posiadłościami pogranicza Azyatyckiego określają oddzielne umowy dotyczące handlu granicznego, niezależne od postanowień stosowanych do handlu zewnętrznego wogólności, wskutek tego, Strony umowę zawierające stanowią, że rozporządzenia specyalne objęte traktatem zawartym pomiędzy Rosyą a Szwecyą

Articles séparés.

Article I.

Les relations commerciales de la Russie avec les Royaumes de Suède et de Norvège et les Etats et pays limitrophes de l'Asie, étant réglées par des stipulations spéciales concernant le commerce de frontière et indépendantes des règlements applicables au commerce étranger en général, les deux Hautes Parties contractantes conviennent, que les dispositions spéciales contenues dans le traité passé entre la Russie et la Suède et la Norvége le 26 Avril (8 Mai) 1838, ainsi

въ трактатѣ, заключенномъ между Россіею и Швеціею и Норвегіею 26 Апрѣля (8 Мая) 1838 г., равно какъ постановленія, относящіяся до торговли съ другими указанными выше Государствами и владѣніями, ни въ какомъ случаѣ не будутъ принимаемы за поводъ къ измѣненію, установленныхъ между Высокими договаривающимися Сторонами, настоящимъ трактатомъ, отношеній по торговлѣ и мореплаванію.

Статья 2.

Равнымъ образомъ признаются ненарушающими начало взаимства, служащее основаніемъ настоящему трактату, нижеисчисленныя изъятія отъ платежа пошлинъ льготы и преимущества, а именно:

Со стороны Россіи:

1) Льгота, которою пользуются суда, построенныя въ Россіи и принадлежащія Россійскимъ подданнымъ, каковые суда въ продолженіе первыхъ трехъ лѣтъ освобождаются отъ платежа корабельныхъ пошлинъ.

2) Право, предоставленное береговымъ жителямъ Архангельской губерніи, привозить безпошлинно, или съ платежемъ пошлинъ въ уменьшенномъ размѣрѣ, въ порты сказанной губерніи сушеную или соленую рыбу, а также и нѣкоторые сорты пушнаго товара, и вывозить такимъ же порядкомъ хлѣбъ, канаты и веревки, смолу и равендукъ.

3) Законы, дѣйствующіе въ Великомъ Княжествѣ Финлянд-

---

que celles qui sont relatives au commerce aves les autres Etats et pays ci-dessus mentionnés, ne pourront, dans aucun cas, être invoquées, pour modifier les relations de commerce et de navigation établies entre les deux Hautes Parties contractantes par le présent Traité.

Article 2.

Il est également entendu que ne seront pas censés déroger au principe de réciprocité, qui est la base du présent Traité, les franchises, immunités et privilèges mentionnés ci-après, savoir:

i Norwegią d. 26 Kwietnia (8 Maja) 1838 r., jak również te, które się odnoszą do handlu z innemi Państwami i krajami powyżéj wzmiankowanemi, nie będą mogły w żadnym razie być powoływane za podstawę do zmiany stosunków handlu i żeglugi morskiéj, jakie pomiędzy Wysokiemi Stronami umowę zawierającemi niniejszy traktat stanowi.

Artykuł 2.

Podobnież uznaje się za nienaruszające zasady wzajemności, która posłużyła za podstawę do niniejszego traktatu, następujące zwolnienia od opłat, ulgi i przywileje, a mianowicie:

Ze strony Rosyi:

1) Ulga, z jakiéj korzystają okręty zbudowane w Rosyi i należące do poddanych rosyjskich, które to okręty wciągu pierwszych trzech lat zwalniają się od opłat nawigacyjnych.

2) Prawo służące nadbrzeżnym mieszkańcom gubernii Archangielskiéj do przywożenia, bez opłaty cła lub z opłatą obniżoną, do portów rzeczonéj gubernii ryb solonych albo suszonych oraz niektórych gatunków futer i wywożenia w takiż sam sposób zboża, lin i sznurów, smoły i płótna żaglowego.

3) Ustawy obowiązujące w Wielkiém Księstwie Finlandzkiém,

---

de la part de la Russie:

1) La franchise dont jouissent les navires construits en Russie et appartenant à des sujets Russes, lesquels pendant les trois premières années sont exempts des droits de navigation.

2) La faculté accordée aux habitants de la côte du Gouvernement d'Arkhangel d'importer en franchise ou moyennant des droits modérés dans les ports du dit Gouvernement du poisson sec ou salé, ainsi que certaines espèces de fourrures, et d'en exporter de la même manière des blés, cordes et cordages, du goudron et du ravendouc.

3) Les lois du Grand Duché de Finlande qui n'accordent aux,

скомъ, которыми иностранцамъ дозволяется производить торговлю исключительно въ приморскихъ городахъ, (stapelstad) Княжества и только оптомъ.

4) Льготы, дарованныя въ Россіи разнымъ любительскимъ обществамъ, именуемымъ Яхтъ-Клубами.

А со стороны Испаніи:

1) Льготы, установленныя въ пользу національнаго морскаго рыболовнаго промысла.

2) Монополія на табакъ, равно какъ и на всякій другой предметъ, на который таковая монополія впредь могла бы быть установлена Правительствомъ въ свою пользу.

3) Особые законы, которыми управляются Испанскія внѣевропейскія провинціи.

Статья 3.

Настоящія отдѣльныя статьи будутъ имѣть туже силу и тоже дѣйствіе, какъ бы включенныя отъ слова до слова въ состоявшійся сего числа трактатъ. Онѣ будутъ ратифицированы и ратификаціи ихъ будутъ обмѣнены одновременно съ трактатомъ.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные оныя подписали съ приложеніемъ печатей своихъ гербовъ.

Учинено въ С.-Петербургѣ, 11 (23) Февраля лѣта отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ шестаго.

(подп.) Горчаковъ. (подп.) Бедмаръ.

(М. П.) (М. П.)

étrangers le droit d'exercer le commerce que dans les villes maritimes (stapelstad) de ce pays et seulement en gros.

4) Les immunités accordées en Russie à différentes Compagnies de plaisance dites Yacht-Clubs.

Et de la part de l'Espagne:

1) Les immunités établies en faveur de la pêche maritime nationale.

2) Le monopole sur le tabac ainsi que sur tout autre article que le Gouvernement pourrait se réserver à l'avenir.

3) Les lois spéciales qui régissent les provinces espagnoles d'outremer.

które dozwalają cudzoziemcom prowadzić handel jedynie w miastach nadmorskich (stapelstad) Księztwa i tylko hurtowny.

4) Przywileje nadane w Rosyi różnym towarzystwom amatorskim zwanym Jacht-Klubami.

A ze strony Hiszpanii:

1) Przywileje ustanowione na rzecz narodowego rybołowstwa morskiego.

2) Monopol na tytoń oraz na wszelkie inne przedmioty, na jakie Rząd zechce zastrzedz sobie takowy monopol w przyszłości.

3) Ustawy specyalne, któremi rządzą się prowincye hiszpańskie pozaeuropejskie.

Artykuł 3.

Niniejsze artykuły osobne będą miały taką samą moc obowiązującą, jak gdyby były włączone słowo w słowo do traktatu z dnia dzisiejszego. Będą ratyfikowane i ratyfikacye będą wymienione równocześnie z traktatem.

Na dowód czego wzajemni pełnomocnicy takowe podpisali i przyłożyli na nich pieczęcie swoje herbowe.

Dokonano w S.-Petersburgu d. 11 (23) Lutego roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego siedmdziesiątego szóstego.

(podp.) Gorczakow. (podp.) Bedmar.
(M. P.) (M. P.)

Article 3.

Les présents articles séparés auront la même force et valeur que s'ils étaient insérés mot à mot dans le traité de ce jour. Ils seront ratifiés et les ratifications en seront échangées en même temps.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs les ont signés et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St.-Pétersbourg le 11 (23) Février de l'an de Grâce mil huit cent soixante seize.

(signé) Gortchacow. (signé) Bedmar.
(L. S.) (L. S.

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сего трактата и трехъ слѣдующихъ къ нему отдѣльныхъ статей, МЫ приняли оные за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо пріемлемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ихъ содержаніи, обѣщая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутомъ трактатѣ и трехъ отдѣльныхъ къ оному статьяхъ постановленное соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо. Въ удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

Дана въ С.-Петербургѣ Января втораго (четырнадцатаго) дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ седьмое, Царствованія же НАШЕГО въ двадцать второе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„*АЛЕКСАНДРЪ.*“

(М. П.)

(Контрасигнировалъ):

Государственный Канцлеръ *Князь Горчаковъ.*

(С. У. и Р. П. 1876 г., N. 21, стр. 305).

A ces causes, après avoir suffisamment examiné ce traité et les trois articles y appartenant, NOUS les avons agréés, confirmés et ratifiés, comme par les présentes, NOUS les agréons, confirmons et ratifions dans toute leur teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans ce traité et les trois articles séparés y appartenant, sera observé et exécuté inviolablement. En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

W skutku tego, po dostatatecznem rozpoznaniu niniejszego traktatu i należących do niego trzech artykułów, uznaliśmy je za dobre, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszém za dobrą uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całéj ich osnowie, przyrzekając NASZÉM CESARSKIÉM słowem, za NAS Następców i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko, co w tym traktacie i należących do niego trzech artykułach postanowiono, będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane. Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ratyfikacyę Własnoręcznie podpisawszy, kazaliśmy stwierdzić pieczęcią NASZEGO Państwa.

Dana w St.-Petersburgu, dnia drugiego (czternastego) Stycznia roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiącznego ośmsetnego siedmdziesiątego szóstego, a panowania NASZEGO dwudziestego drugiego.

Oryginał Własnoręcznie przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA podpisany tak:

„*ALEXANDER*“
(M. P.)

(Kontrasygnował):
Kanclerz Państwa, Książe *Gorczakow.*

Fait à St.-Pétersbourg le deux (quatorze) Janvier de l'an de grâce mil huit cent soixante dix-sept et de NOTRE Règne la vingt-deuxiéme année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ l'EMPEREUR ainsi:

„*ALEXANDRE*“.
(L. S.)

(Contresigné):
Le Chancelier de l'Empire Prince Gortchacow.

14.

1877 года Февраля 5-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, объявленное Правительствующему Сенату за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ 25-го Февраля.

Относительно исчисленія сроковъ къ полученію эмеритальной пенсіи лицами учебнаго вѣдомства, перешедшими въ оное изъ другихъ вѣдомствъ.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, въ разрѣшеніе представленія за Министра Финансовъ, Товарища Министра Финансовъ, относительно исчисленія сроковъ къ полученію эмеритальной пенсіи лицами учебнаго вѣдомства, перешедшими въ оное изъ другихъ вѣдомствъ. журналомъ 25-го Января сего года, положилъ: въ дополненіе дѣйствующихъ въ губерніяхъ Царства Польскаго эмеритальныхъ правилъ постановить, что лицамъ перешедшимъ на службу по учебной части изъ другихъ вѣдомствъ, гдѣ къ полученію эмеритальной пенсіи назначены иные сроки, лѣта прежней службы для полученія эмеритальныхъ пенсій прибавляются къ службѣ учебной по расчету 8 за 7, т. е. каждые восемь лѣтъ службы, предшествовавшей переходу въ учебное вѣдомство, считаются за семь лѣтъ службы учебной. Но такой зачетъ допускается только въ случаѣ, если перешедшій изъ другаго вѣдомства прослужилъ по учебному вѣдомству, хотя-бы и съ перерывомъ службы, не менѣе десяти лѣтъ; въ противномъ случаѣ эмеритальная пенсія опредѣляется по правиламъ и срокамъ того вѣдомства, гдѣ онъ прежде служилъ, съ зачетомъ службы учебной, годъ за годъ, въ срокъ по тому вѣдомству положенный.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, въ 5-й день Февраля 1877 г., соизволилъ написать Собственноручно:

„Исполнить.“

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 22 стр. 313).

14.

5-go Lutego 1877 roku.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI, W ZASTĘPSTWIE MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW D. 25 LUTEGO.

Dotyczące obliczenia terminów do otrzymywania pensyi emerytalnéj przez urzędników wydziału naukowego, którzy przeszli do niego z innych wydziałów.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, w roztrzygnięciu przedstawienia w zastępstwie Ministra Finansów, Towarzysza Ministra Finansów, co do obliczania terminów do otrzymywania pensyi emerytalnéj przez urzędników wydziału naukowego, którzy przeszli do niego z innych wydziałów, protokułem z d. 25 Stycznia 1877 r., uchwalił: w uzupełnieniu obowiązujących w guberniach Królestwa Polskiego przepisów postanowić, że osobom, które przeszły do służby w wydziale naukowym z innych wydziałów, w których do otrzymywania emerytury ustanowione są inne termina, lata poprzedniéj służby do otrzymywania pensyj emerytalnych dodają się do służby naukowéj podług stosunku 8 za 7, t. j. każde ośm lat służby, która poprzedzała przejście do wydziału naukowego, liczą się za siedm lat służby naukowéj. Takie jednakowoż zaliczenie dopuszcza się tylko w takim razie, jeżeli przechodzący z innego wydziału przesłużył w wydziale naukowym, chociażby i z przerwami w służbie, przynajmniéj lat dziesięć; w przeciwnym razie pensya emerytalna określa się podług przepisów i terminów tego wydziału, w którym służył poprzednio, z zaliczeniem służby naukowéj, rok za rok, do terminu w wydziale tym ustanowionego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu w dniu 5 Lutego 1877 roku, raczył napisać Własnoręcznie:

„Wykonać“.

15.

1877 года Марта 11-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ временной таксы вознагражденія присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ Варшавскаго судебнаго округа.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 28 Февраля 1877 г., за N. 3932-мъ, слѣдующаго содержанія:

На основаніи ст. 5-й Высочайше утвержденныхъ 3-го Іюня 1875 г. правилъ о присяжныхъ переводчиковъ, состоящихъ въ вѣдомствѣ окружныхъ судовъ, вознагражденіе за изготовленіе и повѣрку переводовъ и копій по требованіямъ судебныхъ и правительственныхъ установленій присяжные переводчики получаютъ на основаніи таксы, установляемой Министромъ Юстиціи по соглашенію съ Министромъ Финансовъ. Составивъ на сихъ основаніяхъ временную, на одинъ годъ, таксу вознагражденія присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ Варшавскаго судебнаго округа онъ, Министръ Юстиціи, предлагаетъ таковую Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

Приказали:

Означенной таксы, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать таковые, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ—при указахъ, а другимъ— чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго и Вар-

15.

11 go Marca 1877 r.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

Z dołączeniem tymczasowéj taksy wynagrodzenia tłómaczów przysięgłych przy Sądach Okręgu Sądowego Warszawskiego.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z d. 28 Lutego 1877 r. za N-rem 3932, następującéj osnowy:

Na zasadzie artykułu 5-go Najwyżéj zatwierdzonych dnia 3 Czerwca 1875 roku przepisów o tłómaczach przysięgłych urzędujących w Wydziale Sądów Cywilnych, wynagrodzenie za sporządzanie i sprawdzenie tłómaczeń i kopij, na żądanie instytucyj sądowych i rządowych, tłómacze przysięgli otrzymują na zasadzie taksy zatwierdzonéj przez Ministra Sprawiedliwości po porozumieniu się z Ministrem Finansów. Sporządziwszy na tych zasadach tymczasową, na rok jeden, taksę wynagrodzenia tłómaczów przysięgłych przy Sądach Okręgowych Sądu Okręgowego Warszawskiego, Minister Sprawiedliwości przedstawia takową Rządzącemu Senatowi dla podania do powszechnéj wiadomości przez ogłoszenia.

Polecił:

Wzmiankowanéj taksy wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym — przy ukazach, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu przy kopiach postanowienia Senatu; również posłać przy ukazach: Warszawskiemu Generał-Gubernatorowi, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10 Gubernij Królestwa Polskiego i Izbie Sądowéj Warszawskiéj;

шавской Судебной Палатѣ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—при копіи съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать при извѣстіи.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

Временная, на одинъ годъ, такса вознагражденія присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ Варшавскаго Судебнаго Округа.

	Вознагражденіе за страницу въ 25 строкъ	
I. За переводы, по требованіямъ судебныхъ и правительственныхъ установленій, всякаго рода актовъ, документовъ и другихъ бумагъ:	Руб.	коп.
1) съ польскаго языка на русскій, или съ русскаго на польскій языкъ	—	20
2) съ англійскаго, еврейскаго, италіянскаго, нѣмецкаго и французскаго языковъ на русскій языкъ . .	—	50
3) съ русскаго языка на языки, означенные во 2-й статьѣ	—	70
4) со всѣхъ другихъ языковъ, кромѣ означенныхъ въ статьяхъ 1 и 2 на русской языкъ	1	—
5) съ русскаго языка на всѣ другіе языки, кромѣ помянутыхъ въ ст. 1 и 2	1	20
6) За повѣрку и засвидѣтельствованіе доставляемыхъ судебными и правительственными установленіями готовыхъ переводовъ со всякаго рода актовъ, документовъ и другихъ бумагъ, вознагражденіе производится въ половинномъ размѣрѣ противъ 1—5 статей, смотря по языку, съ котораго и на который сдѣланъ переводъ.		
7) За написаніе и засвидѣтельствованіе, по требованіямъ помянутыхъ установленій, копій съ переводовъ на русскій и польскій языки	—	10

Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować—przy uwiadomieniach, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—przy kopii postanowienia; dla wydrukowania zaś w ustanowionym sposobie, Kantorowi drukarni Senatu przesłać przy zawiadomieniu.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

Tymczasowa, na rok jeden, taksa wynagrodzenia tłómaczów przysięgłych przy Sądach Okręgowych Okręgu Sądowego Warszawskiego.

	Wynagrodzenie za stronicę o 25 wierszach	
I. Za tłómaczenia, na żądanie instytucyj sądowych i rządowych, wszelkiego rodzaju aktów, dokumentów i innych papierów:	Rs.	kop.
1) z języka polskiego na rosyjski albo z rosyjskiego na polski	—	20
2) z języka angielskiego, żydowskiego, włoskiego, niemieckiego, francuzkiego na język rosyjski	—	50
3) z języka rosyjskiego na języki wzmiankowane w artykule 2	—	70
4) ze wszystkich innych języków, oprócz wzmiankowanych w artykułach 1 i 2 na język rosyjski	1	—
5) z języka rosyjskiego na wszystkie inne języki, oprócz wzmiankowanych w art. 1 i 2	1	20
6) za sprawdzenie i poświadczenie dostarczonych przez instytucye sądowe i rządowe gotowych tłómaczeń wszelkiego rodzaju aktów, dokumentów i innych papierów, wynagrodzenie wydaje się w połowicznéj wysokości tego, jakie jest oznaczone w art. 1—5, odpowiednio do języka, z którego lub na który dokonano przekładu.		
7) za napisanie i poświadczenie, na żądanie wzmiankowanych instytucyj, kopij tłómaczeń na język rosyjski i polski	—	10

	Вознагражденіе за страницу въ 25 строкъ	
	Руб.	коп.
8) За тѣ-же работы относительно актовъ, документовъ и другихъ бумагъ на языкахъ, означенныхъ во 2-й ст., а равно копій съ переводовъ на эти языки .	—	0
9) За тѣ-же работы на языкахъ, помянутыхъ въ статьѣ 5-й	—	4

II. За каждую изъ означенныхъ въ 1—9 статьяхъ работу переводчика по просьбамъ частныхъ лицъ, въ отношеніи всякаго рода актовъ и документовъ, а равно бумагъ, неотносящихся къ актамъ и документамъ, но о которыхъ самими частными лицами будетъ доставлены ему отъ судебнаго или правительственнаго установленія свидѣтельства о разрѣшеніи представить въ оное переводы, или копіи съ таковыхъ бумагъ, вознагражденіе опредѣляется по соотвѣтствующимъ статьямъ настоящей таксы, съ увеличеніемъ онаго на 50%.

III. За переводы всѣхъ другихъ бумагъ и за копіи съ оныхъ, по просьбамъ частныхъ лицъ, вознагражденіе опредѣляется по взаимному соглашенію переводчика съ обращающимися къ нему лицами.

Примѣчаніе. Вознагражденіе за неполную страницу производится, во всѣхъ случаяхъ, какъ за цѣлую страницу.

Подписалъ:
Министръ Юстиціи, Статсъ-Секретарь *Графъ Паленъ.*

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 22, стр. 316).

	Wynagrodzenie za stronicę o 25 wierszach	
	Rs.	kop.
8) Za też same prace dotyczące aktów, dokumentów i innych papierów w językach, wzmiankowanych w art. 2, oraz kopij tłómaczeń na te języki	—	20
9) Za też same prace, w językach, wzmiankowanych w artykule 5	—	40
II. Za każdą z pomienionych w artykułach 1—9 pracę tłómacza, na prożbę osób prywatnych dokonaną, dotyczącą wszelkiego rodzaju aktów i dokumentów, jak również papierów nieodnoszących się do aktów i dokumentów lecz o których same osoby prywatne dostarczą mu ze strony instytucyi sądowéj lub rządowéj świadectwa o poleceniu złożenia jéj przekładów lub kopij takowych papierów, wynagrodzenie określa się podług odpowiednich artykułów niniejszéj taksy z podwyżką 50%.		
III. Za tłómaczenia wszelkich innych papierów i zakopie takowych, na prożbę osób prywatnych sporządzone, wynagrodzenie określa się na mocy zobopólnego układu tłómacza z osobami do niego się udającemi.		
Uwaga. Wynagrodzenie za niecałą stronicę płaci się w każdym razie takie samo, jak za całkowitą.		

Podpisał:
Minister Sprawiedliwości, Sekretarz Stanu *Hrabia Pahlen*.

16.

1877 года Февраля 1-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, изъясненное въ приказѣ по Военному вѣдомству, отъ 4-го Февраля за N. 56-мъ, представленномъ Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ 18-го Февраля.

О сліяніи инвалиднаго капитала Царства Польскаго съ инвалиднымъ капиталомъ Имперіи.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра о сліяніи инвалиднаго капитала Царства Польскаго съ инвалиднымъ капиталомъ Имперіи, *мнѣніемъ положилъ*:

1) Въ отмѣну примѣчанія къ ст. 1464 кн. 2 ч. 2 Св. Воен. Пост. изд. 1859 г. (по 1 продолженію), постановить, что поступающіе по Царству Польскому сборы въ пользу инвалидовъ обращаются въ общій инвалидный капиталъ, состоящій въ вѣдѣніи Комитета о Раненыхъ, и за симъ всѣ установленные, на счетъ инвалиднаго капитала, виды призрѣнія назначаются раненымъ и увѣчнымъ нижнимъ чинамъ Царства Комитетомъ о раненыхъ, изъ состоящихъ въ его вѣдѣніи средствъ, согласно обще-дѣйствующимъ по сему предмету въ Имперіи правиламъ; и

2) По сліяніи инвалиднаго капитала Царства Польскаго съ инвалиднымъ капиталомъ Имперіи, всѣ производившіяся до сихъ поръ отставнымъ раненымъ и увѣчнымъ нижнимъ чинамъ, изъ уроженцевъ Царства Польскаго, пособія, не относящіяся къ вѣдѣнію Комитета о Раненыхъ, производить, по прежнему, на общемъ основаніи изъ Государственнаго Казначейства.

Таковое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 1-й день Февраля сего года, Высочайше утверждено.

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 24, стр. 331).

16.

1-go Lutego 1877 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, WYJAŚNIONE W POLECENIU W WYDZIALE WOJNY Z D. 4-GO LUTEGO, ZA N-REM 56, PRZEDSTAWIONÉM RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA WOJNY D. 28-GO LUTEGO.

O połączeniu kapitału inwalidów Królestwa Polskiego z kapitałem inwalidów Cesarstwa.

Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny o połączeniu kapitału inwalidów Królestwa Polskiego z kapitałem inwalidów Cesarstwa *uchwaliła zdanie:*

1) Uchylając uwagę do art. 1464 ks. 2 cz. 2 Sw. Post. Wojen. wyd. 1859 r. (podług 1 uzupełn.) postanowić, że pobierane w Królestwie Polskiém opłaty na rzecz inwalidów zaliczają się do ogólnego kapitału inwalidów, pozostającego pod zawiadywaniem Komitetu rannych, a następnie wszelkie, ustanowione na rachunek kapitału inwalidów, rodzaje wsparć wyznacza rannym i kalekom z niższych stopni Królestwa Komitet rannych ze środków, jakiemi tenże rozporządza, na zasadzie ogólnie obowiązujących w tym przedmiocie w Cesarstwie przepisów; i

2) Po połączeniu kapitału inwalidów Królestwa Polskiego z kapitałem inwalidów Cesarstwa wszelkie wsparcia, jakie dotychczas wydawane były dymisyonowanym, rannym i kalekom rodem z Królestwa Polskiego i które nie należą do przedmiotów kompetencyi Komitetu rannych, wydawać po dawnemu ze Skarbu Państwa.

Takie zdanie Rady Państwa w dniu 1 Lutego bieżącego roku, pozyskało zatwierdzenie Najwyższe.

17.

1877 года Февраля 14-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 17-го Февраля.

Объ учрежденіи при Институтѣ Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Новой Александріи должности сверхштатныхъ лаборантовъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Народнаго Просвѣщенія, въ 14-й день Февраля сего года, Высочайше соизволилъ на утвержденіе при Институтѣ Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Новой Александріи должности сверхштатныхъ лаборантовъ, съ производствомъ лицамъ, имѣющимъ занять сіи должности вознагражденія, по мѣрѣ возможности, изъ свободныхъ остатковъ отъ штатныхъ суммъ или изъ спеціальныхъ средствъ Института и съ присвоеніемъ имъ служебныхъ правъ штатнаго лаборанта Института, а по отношенію къ пенсіи такихъ же, какія предоставлены, на основаніи Высочайшаго повелѣнія 25 Октября 1875 г. сверхштатныхъ лаборантовъ Университетовъ.

(С. У. и Р. П. 1877, N. 26, стр. 338).

17.

14-go Lutego 1877 roku.

Najwyższy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi przez Ministra Oświaty Publicznéj d. 17-go Lutego.

O utworzeniu przy instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Puławach posady laborantów nadetatowych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego raportu Ministra Oświaty Publicznéj, w dniu 14 Lutego bieżącago roku Najwyżéj zezwolił na utworzenie przy instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Puławach posady nadetatowych laborantów, z wydaniem osobom mającym zająć te posady wynagrodzenia, w miarę możności, z reszt pozostałych z funduszów etatowych lub ze specyalnych środków instytutu, oraz z nadaniem im praw służbowych etatowego laboranta instytutu; zaś pod względem pensyi—takich samych praw, jakie służą, na zasadzie Najwyższego rozkazu z dnia 25 Października 1875 roku, nadetatowym laborantom Uniwersytetów.

18.

1877 года Февралл 28-го.

Предложеніе Министра Юстиціи Правительствующему Сенату.

Объ учрежденіи нотаріальной конторы въ гор. Красникахъ, Яновскаго уѣзда, Люблинской губерніи.

Министръ Юстиціи предложилъ Правительствующему Сенату, что по силѣ ст. 4-й Высочайше утвержденнаго 14-го Апрѣля 1866 г. положенія о нотар. части число нотаріусовъ, смотря по обстоятельствамъ и народонаселенію каждой мѣстности, установляется особымъ росписаніемъ, которое составляется Министерствомъ Юстиціи, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ. Составленное на этомъ основаніи росписаніе числа нотаріусовъ въ губерніяхъ, входящихъ въ округъ Варшавской Судебной Палаты, было предложено Министромъ Юстиціи Правительствующему Сенату для надлежащаго распубликованія, 19 го Іюня 1876 г. за N. 9898.

Признавая нынѣ, вслѣдствіе ходатайства жителей гор. Красники, посада Антополя и гмины Ужендовы, Яновскаго уѣзда, Люблинской губерніи и по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, необходимымъ дополнить означенное росписаніе числа нотаріусовъ въ Люблинской губерніи (Сборникъ Законовъ Т. IX N. 2 стр. 14) учрежденіемъ нотаріальной конторы въ гор. Красникахъ, Яновскаго уѣзда, — Министръ Юстиціи предложилъ о томъ Правительствующему Сенату.

(С. У и Р. П., 1877 г., N. 27, стр. 346).

18.

28-go Lutego 1877 roku.

Przedstawienie Ministra Sprawiedliwości do Rządzącego Senatu.

O utworzeniu kancelaryi notaryalnéj w mieście Kraśniku, powiatu Janowskiego, gubernii Lubelskiéj.

Minister Sprawiedliwości przedstawił Rządzącemu Senatowi, że, na mocy art. 4 Najwyżéj zatwierdzonych dnia 14 Kwietnia 1866 roku przepisów o notaryacie, liczba notaryuszów, stosownie do okoliczności i zaludnienia każdéj miejscowości, ustanawia się w oddzielnym rozkładzie, który sporządza Ministeryum Sprawiedliwości po porozumieniu się z Ministeryami Spraw Wewnętrznych i Finansów. Sporządzony na téj zasadzie rozkład liczby notaryuszów w guberniach wchodzących do składu Izby Sądowéj Warszawskiéj był przedstawiony przez Ministra Sprawiedliwości Rządzącemu Senatowi dla należytego ogłoszenia d. 19 Czerwca 1876 r. za N-rem 9898.

Uznając obecnie, naskutek prożby mieszkańców miasta Kraśniki, osady Antopola i gminy Urzędowa powiatu Janowskiego gubernii Lubelskiéj i po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Finansów, za konieczne uzupełnić wzmiankowany rozkład liczby notaryuszów gubernii Lubelskiéj (Zbiór Praw T. IX Nr. 2 str. 15) utworzeniem kancelaryi notaryalnéj w mieście Kraśniku, powiatu Janowskiego, Minister Sprawiedliwości wniósł o tém przedstawienie do Rządzącego Senatu.

19.

1877 года Февраля 22-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 5-го Марта.

Объ отсрочкѣ по отбыванію воинской повинности воспитанникамъ Варшавской ветеринарной школы.

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія объ отсрочкѣ по отбыванію воинской повинности воспитанникамъ Варшавской ветеринарной школы, и соглашаясь съ заключеніемъ Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:* Въ дополненіе ст. 53 Высочайше утвержденнаго 1-го Января 1874 года Устава о воинской повинности постановить: Воспитанникамъ Варшавской ветеринарной школы поступленіе на службу въ войска по вынутому жеребью отсрочивается для окончанія образованія, въ случаѣ заявленнаго ими желанія, до достиженія двадцати пяти лѣтъ отъ роду.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, такое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 22-й день Февраля сего года, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

(С. У. и Р. II. 1877 г. N. 28, стр. 357).

19.

22-go Lutego 1877 roku.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIATY PUBLICZNÉJ DNIA 5-GO MARCA.

O odroczeniu terminu odbywania powinności wojskowéj wychowańcom Warszawskiéj Szkoły Weterynaryjnéj.

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj o odroczeniu terminu odbywania powinności wojskowéj wychowańcom Warszawskiéj szkoły weterynaryjnéj i zgadzając się z wnioskiem Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie:* W uzupełnieniu art. 53 Najwyżéj zatwierdzonéj dnia 1 Stycznia 1874 roku Ustawy o powinności wojskowéj postanowić: Wychowańcom Warszawskiéj szkoły weterynaryjnéj termin wstąpienia do służby wojskowéj, podług wyciągniętego losu, odracza się, w celu ukończenia przez nich wykształcenia, wrazie objawionego przez nich życzenia, aż do dojścia do lat dwudziestu pięciu.

NAJJAŚNIEJSZY PAN takie Zdanie Rady Państwa w dniu 22 Lutego bieżącego roku Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

20.

1877 года Апрѣля 5-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О порядкѣ доставленія въ сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Военнаго Министра, отъ 15-го Марта 1877 г., за N. 560-мъ, при коемъ представляетъ, для зависящаго распоряженія къ обнародованію, копію съ Высочайше утвержденнаго, въ 1-й день Марта 1877 г., мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности въ соединеніи съ Департаментомъ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра о порядкѣ доставленія въ сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ:* Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о земскихъ повинностяхъ (св. зак. т. IV), постановить, относительно доставленія въ сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу по случаю приведенія войскъ на военное положеніе, слѣдующія правила: 1) Въ тѣхъ случаяхъ, когда мѣста жительства нижнихъ чиновъ отдалены отъ сборныхъ пунктовъ болѣе двадцати пяти верстъ, чины эти отправляются въ означенные пункты на подводахъ или искусственными путями сообщенія (по желѣзнымъ дорогамъ и водою). 2) Необходимыя для сей надобности (ст. 1) подводы, полагая по одной одноконной на каждыхъ трехъ нижнихъ чиновъ, взимаются отъ обывателей на основаніи общихъ правилъ о подводной повинности въ пользу войскъ (уст. земс. пов. ст. 440—499 и Высочайше утв. 16 Ноября 1876 года мн. Гос. Сов.) съ платежемъ за оныя наличными деньгами. 3) Пун-

20.

5-go Kwietnia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O sposobie dostawiania do punktów zbornych niższych stopni rezerwy powołanych do służby czynnéj.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu Ministra Wojny z dnia 15 Marca 1877 roku za N-rem 560, przy którym składa, dla należytego zarządzenia ogłoszeń, kopię Najwyżéj zatwierdzonego w dniu 1 Marca 1877 r. Zdania Rady Państwa, następującéj osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowéj w połączeniu z Departamentem Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny o sposobie dostawiania do punktów zbornych niższych stopni zapasu, powołanych do służby czynnéj i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem *uchwaliła zdanie:* Zmieniając i uzupełniając niektóre artykuły Ustawy o powinnościach ziemskich (Sw. Zak. T. IV) postanowić, co się tyczy dostawiania do punktów zbornych żołnierzy z zapasu powołanych do służby czynnéj z powodu postawienia wojsk na stopie wojennéj, następujące przepisy: 1) W tych przypadkach, gdy miejsca zamieszkania żołnierzy niższych stopni są oddalone od punktów zbornych więcéj jak o dwadzieścia pięć wiorst, żołnierze ci wysyłają się do pomienionych punktów podwodami lub też sztucznemi środkami komunikacyjnemi (drogami żelaznemi lub wodą). 2) Niezbędne na to (art. 1) podwody, licząc po jednéj jednokonnéj na trzech żołnierzy, pobierają się od obywateli na zasadzie ogólnych przepisów o powinności podwodowéj dla wojsk (ust. o pow. ziemsk. art. 440—499 i Najwyżéj zatwierdzone dnia 16 Listopada 1876 r. Zd. Rad. Państ.), z opłatą za nie gotowizną. Punkty, do których żołnierze niższych stopni zapasu powinni stawić się z miejsc zamieszkania, aby z nich daléj jechać na

кты, въ которые нижніе чины запаса должны являться изъ мѣстъ жительства для дальнѣйшаго слѣдованія на подводахъ, или искусственныхъ путями сообщенія, въ сборные пункты, опредѣляются уѣздными или окружными по воинской повинности присутствіями, по соглашенію съ уѣздными земскими управами гдѣ таковыя есть, и съ утвержденія губернскаго по воинской повинности присутствія. 4) Расходы по вознагражденію обывателей за поставленныя подводы, а также на плату за провозъ по желѣзнымъ дорогамъ и водою (ст. 1), относятся на счетъ мѣстныхъ (губернскихъ или уѣздныхъ земскихъ сборовъ, по принадлежности, а въ губерніяхъ Царства Польскаго на счетъ суммъ транспортнаго сбора, какъ чрезвычайная Государственная повинность безъ вознагражденія отъ казны. 5) Всѣ расчеты по уплатѣ денегъ за перевозку нижнихъ чиновъ запаса на сборные пункты производятся подлежащими земскими учрежденіями, а тамъ, гдѣ они не открыты, — замѣняющими ихъ установленіями, которыми опредѣляется и самый порядокъ таковыхъ расчетовъ и выдачи по онымъ вознагражденія. 6) Плата, причитающаяся за перевозку по желѣзнымъ дорогамъ и водою на пароходахъ, назначается по установленнымъ для воинскихъ чиновъ уменьшеннымъ тарифамъ.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о порядкѣ доставленія въ сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

1-го Марта 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться, будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ

podwodach lub też sztucznemi środkami komunikacyjnemi do punktów zbornych, wyznaczają powiatowe lub okręgowe urzędy do powinności wojskowéj po porozumieniu się z powiatowemi urzędami ziemskiemi, gdzie się takowe znajdują i z zatwierdzeniem ich przez urzędy gubernialne do powinności wojskowéj. 4) Rozchody na wynagrodzenie obywateli za dostarczone podwody jak również na opłaty za przewóz drogami żelaznemi i wodą (art. 1) pokrywają się z miejscowych podatków ziemskich (gubernialnych lub powiatowych), stosownie do kompetencyi, a w guberniach Królestwa Polskiego—z funduszu powstałego z opłat transportowych, jako nadzwyczajna powinność Państwowa bez wynagrodzenia ze strony skarbu. 5) Wszelkich obliczeń dotyczących wypłaty pieniędzy za przewóz żołnierzy niższych stopni zapasu do punktów zbornych dopełniają właściwe instytucye ziemskie, a tam, gdzie takowe nie są otwarte—zastępujące je władze, które zarazem określają i sam sposób dokonywania rzeczonych obliczeń i wydania podług nich wynagrodzenia. 6) Opłata przypadająca za przewóz drogami żelaznemi i statkami parowemi wyznacza się podług taryf wwozowych, ustanowionych dla osób pozostających w służbie wojskowéj.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o sposobie dostawiania do punktów zbornych żołnierzy niższych stopni zapasu, powołanych do służby czynnéj, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

1 Marca 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, w czém to kogo dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim

Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 29, стр. 369).

21.

1877 года Апрѣля 7-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по I-му Департаменту).

О прекращеніи съ 15-го Апрѣля 1877 г. пріема во 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената гражданскихъ судебныхъ дѣлъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 30 Марта 1877 г., за N. 5674, слѣдующаго содержанія:

Руководствуясь примѣч. къ 41 ст. I Т. Учр. Прав. Сената (по прод. 1868 г.), Министръ Юстиціи призналъ необходимымъ прекратить съ 15-го Апрѣля 1877 г. дальнѣйшій пріемъ во 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената гражданскихъ судебныхъ дѣлъ, съ тѣмъ, чтобы вновь поступающія въ Сенатъ гражданскія дѣла по губерніямъ, подвѣдомственнымъ 2-му Департаменту, были направляемы съ сего срока въ Межевой Департаментъ Сената, а дѣла, поступившія до означеннаго срока во 2-й Департаментъ, были окончены производствомъ симъ послѣднимъ Департаментомъ. Объ этомъ онъ, Министръ Юстиціи предлагаетъ Правительствующему Сенату для надлежащихъ распоряженій.

Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

21.

7-go Kwietnia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

O zaprzestaniu od d. 15 Kwietnia 1877 roku przyjmowania do 2-go Departamentu Rządzącego Senatu spraw sądowych cywilnych.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 Marca 1877 roku za N-rem 5674, następującéj osnowy:

W zastosowaniu się do uwagi do art. 41 T. I Org. Rządz. Sen. (podług dal. c. z r. 1868) Minister Sprawiedliwości uznał za konieczne zaprzestać od d. 15 Kwietnia 1877 r. dalszego przyjmowania w 2-im Departamencie Rządzącego Senatu spraw sądowych cywilnych, z tém zastrzeżeniem, ażeby nowo wchodzące do Senatu sprawy cywilne z gubernij ulegających kompetencyi 2-go Departamentu były odsyłaod tego czasu do Departamentu Mierniczego Senatu; sprawy zaś, które weszły przed tym terminem do 2-go Departamentu, aby były ukończone w tymże Departamencie. O tém on, Minister Sprawiedliwości, przedstawia Rządzącemu Senatowi dla wydania właściwych rozporządzeń.

Приказали:

О вышеизложенномъ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ —указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно дать знать указами: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копіи съ опредѣленія; а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 29, стр. 370).

Polecił:

O wyżéj przytoczoném, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również dać znać ukazami: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—przesłać kopie postanowienia; zaś dla wydrukowania, w ustanowionym sposobie, Kantorowi Drukarni Senatu—udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

22.

1877 года Марта 11-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ, объявленное Правительствующему Сенату за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ 29-го Марта.

О продолженіи срока выпуска дополнительныхъ акцій Общества Закржовскаго свеклосахарнаго завода.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 11-й день Марта сего года, Высочайше разрѣшить соизволилъ опредѣленный Высочайше утвержденнымъ 19 Марта 1876 года положеніемъ Комитета Министровъ годичный срокъ для выпуска дополнительныхъ тысячи акцій „Общества Закржовскаго свеклосахарнаго завода“, оканчивающійся 19-го Марта текущаго года, продолжить на *одинъ* годъ, т. е. по *девятнадцатое Марта тысяча восемъ сотъ семьдесятъ восьмаго года.*

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 34, стр. 426).

22.

11-go Marca 1877 roku.

Najwyżéj zatwierdzone postanowienie Komitetu Ministeryów, objawione Rządzącemu Senatowi, w zastępstwie Ministra Finansów, przez Towarzysza Ministra Finansów d. 29 Marca.

O przedłużeniu terminu do wypuszczenia dodatkowych akcyj Towarzystwa Cukrowni w Zakrzówku.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 11 Marca bieżącego roku Najwyżéj zezwolić raczył określony przez Najwyżéj zatwierdzone dnia 19 Marca 1876 roku postanowienie Komitetu Ministrów termin roczny do wypuszczenia dodatkowych tysiąca akcyj „Towarzystwa Cukrowni w Zakrzówku," który kończył się w dniu 19 Marca bieżącego roku, przedłużyć na rok *jeden*, t. j. do d. *dziewiętnastego* Marca *tysiąc ośmset siedmdziesiątego ósmego* roku.

23.

1877 года Апрѣля 25-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О предоставленіи Окружному Суду, при выѣздахъ въ мѣстности, гдѣ есть помѣщенія съѣздовъ мировыхъ судей, права пользоваться сими помѣщеніями.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 8-го Апрѣля 1877 г., за N. 6352-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о предоставленіи окружному суду, при выѣздахъ въ мѣстности, гдѣ есть помѣщенія съѣздовъ мировыхъ судей, права пользоваться сими помѣщеніями, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ:* статью 138-ю учр. суд. уст. 20-го Ноября 1864 г. дополнить слѣдующимъ примѣчаніемъ: „Окружный судъ, при выѣздахъ, для рѣшенія уголовныхъ дѣлъ, въ мѣстности, гдѣ есть помѣщенія съѣздовъ мировыхъ судей, имѣетъ право безвозмездно пользоваться сими помѣщеніями, съ находящеюся въ нихъ мебелью и прочими принадлежностями. Но расходы, вызываемые засѣданіями суда, обращаются на ассигнованныя суду, по штатамъ, канцелярскія суммы. Для того, чтобы означенныя помѣщенія были отведены суду, предсѣдатель окружнаго суда, при опредѣленіи дня начала сессіи въ каждомъ городѣ, обязанъ сообразоваться съ временемъ срочныхъ засѣданій мироваго съѣзда и предувѣдомить предсѣдателя онаго о времени открытія засѣданій суда въ мѣстѣ нахожденія съѣзда не менѣе, чѣмъ за три недѣли до начала сессіи.“

23.

25-go Kwietnia 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O nadaniu Sądowi Okręgowemu prawa, wrazie wyjazdów do miejscowości, w których znajdują się pomieszczenia dla zjazdów sędziów pokoju, do korzystania z tychże pomieszczeń.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 Kwietnia 1877 roku za N-rem 6352, przy którém składa Rządzącemu Senatowi Najwyższy rozkaz względem wykonania zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o nadaniu Sądowi Okręgowemu, wrazie wyjazdów do miejscowości, w których znajdują się pomieszczenia dla Zjazdów Sędziów pokoju, prawa do korzystania z tychże pomieszczeń, i zgadzając się w zasadzie z Jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: artykuł 138 Organizacyi Władz. Sądow. z dnia 20 Listopada 1864 roku uzupełnić uwagą następującą: „Sąd Okręgowy, w razie wyjazdów, w celu sądzenia spraw karnych, do miejscowości, w których znajdują się pomieszczenia dla zjazdów sędziów pokoju, ma prawo korzystać bezpłatnie z tychże pomieszczeń wraz ze znajdującemi się w nich meblami i innemi przynależytościami. Jednakże, rozchody jakich wymagają posiedzenia sądu, pokrywają się z asygnowanych sądowi, podług etatu, funduszów kancelaryjnych. Dla tego, aby wzmiankowane pomieszczenia były przysposobione dla sądu prezes Sądu Okręgowego, oznaczając dzień rozpoczęcia sesyi w każdém mieście, powinien stosować się do czasu peryodycznych posiedzeń zjazdu pokojowego i uwiadomić prezesa tegoż zjazdu o czasie otwarcia posiedzeń sądu w miejscu, gdzie się zjazd znajduje, najpóźniéj na trzy tygodnie przed rozpoczęciem sesyi.“

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о предоставленіи окружному суду, при выѣздахъ въ мѣстности, гдѣ есть помѣщенія съѣздовъ мировыхъ судей, права пользоваться сими помѣщеніями, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

23-го Марта 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Судебнымъ Палатамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 35, стр. 447).

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOSĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie o nadaniu Sądowi Okręgowemu w razie wyjazdów do miejscowości, w których się znajdują pomieszczenia dla zjazdów Sędziów Pokoju, prawa do korzystania z takowych pomieszczeń, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

23-go Marca 1877 roku.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym i Izbom Sądowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

24.

1877 года Апрѣля 25-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Объ изданіи втораго прибавленія къ почтовому дорожнику, изданія 1875 года.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 14-го Апрѣля 1877 г., за N. 7178-мъ, при коемъ представляя экземпляръ втораго прибавленія къ почтовому дорожнику изд. 1875 года, въ которомъ помѣщены вновь открытыя желѣзныя дороги и почтовые тракты, а также всѣ измѣненія происшедшія со времени изданія перваго прибавленія какъ въ направленіи прежнихъ трактовъ, такъ равно въ разстояніяхъ между станціями и въ платѣ прогоновъ, проситъ Правительствующій Сенатъ сдѣлать распоряженіе, чтобы всѣ присутственныя мѣста, учрежденія и лица, обязанныя на основаніи 494 ст. III Т. Св. Зак. (изд. 1857 г.) и 544 ст. Т. X I ч. Св. Военныхъ постановленій руководствоваться дорожникомъ при назначеніи прогонныхъ денегъ, пріобрѣли для надлежащаго исправленія дорожника, изданное для этой цѣли второе прибавленіе. Прибавленіе это продается по 15 коп. за экземпляръ исключительно въ экзекуторской части Почтоваго Департамента куда должны адресоваться съ требованіями и иногородныя мѣста и лица, прилагая слѣдующія за изданіе деньги, безъ чего прибавленія не будутъ высылаемы.

Приказали:

О настоящемъ рапортѣ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, для соотвѣтствующихъ распоряженій о пріобрѣтенія подлежащими присутственными мѣстами и должностными лицами, означеннаго въ семъ рапортѣ прибавленія къ почтовому дорожнику, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ не-

24.

25-go Kwietniaa 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O wydaniu drugiego dodatku do przewodnika pocztowego, wydania roku 1875.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 Kwietnia 1877 r. za N-rem 7178, przy którym, składając egzemplarz drugiego dodatku do przewodnika pocztowego wyd. 1875 roku, w którym są pomieszczone nowo otwarte drogi żelazne i trakty pocztowe oraz wszystkie zmiany, jakie zaszły od czasu wydania pierwszego dodatku, tak w kierunku dawnych traktów jakoteż w odległościach pomiędzy stacyami i w opłacie wiorstowego, prosi Rządzący Senat o wydanie rozporządzenia, ażeby wszystkie biura, instytucye i osoby, obowiązane na zasadzie art. 494 Sw. Zak. (wyd. 1857 roku) i art. 544 T. X Cz. I Sw. Postanowień wojennych kierować się przewodnikiem przy wyznaczaniu pieniędzy na podróże, nabyły, dla należytego poprawienia przewodnika, wydany w tym celu drugi dodatek. Dodatek ten sprzedaje się po 15 kop, za egzemplarz, wyłącznie w wydziale wykonawczym Departamentu Poczt, gdzie też zwracać się powinny z żądaniami zamiejskie władze i osoby, załączając przypadające za to wydanie pieniądze, bez czego dodatki wysyłane nie będą:

Polecił:

O niniejszym raporcie Ministra Spraw Wewnętrznych, dla odpowiednich rozporządzeń i nabycia przez właściwe biura i urzędników wzmiankowanego w niniejszym raporcie dodatku do przewodnika pocztowego, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno - Zarządzających oddzielnemi wydziałami: jednych — ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora

редачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Управленіямъ Государственными Имуществами и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, а для напечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 35, стр. 447).

25.

1877 года Апрѣля 26-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по 1-му Департаменту).

О подчиненіи коммисіонерскихъ конторъ въ Царствѣ Польскомъ правиламъ, существующимъ для подобныхъ конторъ въ Имперіи.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 12-го Апрѣля 1877 г., за N. 1120-мъ, при коемъ представляетъ Правительствующему Сенату, для зависящаго распоряженія, копію съ Высочайше утвержденнаго положенія 23 Марта 1877 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управлявшаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ, Статсъ-Секретаря Князя Лобанова-Ростовскаго, о под-

1-go Departamentu Rządzącego Senatu, kopii postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym, Zarządom Dóbr Państwa i Izbom Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

25.

26-go Kwietnia 1877 roku

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O zastosowaniu do kantorów komisowych w Królestwie Polskiém przepisów obowiązujących podobne kantory w Cesarstwie.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 Kwietnia 1877 roku za N-rem 1120, przy którym składa Rządzącemu Senatowi, dla wydania właściwych rozporządzeń, kopię Najwyżéj zatwierdzonego postanowienia z dnia 23 Marca 1877 roku, Zdania Rady Państwa, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Spraw Wewnętrznych Sekretarza Stanu Księcia Łobanowa-Rostowskiego o zastosowaniu do kantorów komi-

чиненіи коммисіонерскихъ конторъ въ Царствѣ Польскомъ правиламъ, существующимъ для подобныхъ конторъ въ Имперіи, *мнѣніемъ положилъ:* 1) Коммисіонерскія, справочныя и тому подобныя конторы, въ губерніяхъ Царства Польскаго подчинить правиламъ, существующимъ для подобнаго рода конторъ въ Имперіи (прил. къ ст. 88 Свод. Зак. Т. XI ч. II Уст. Торг.) (1) какъ въ отношеніи порядка разрѣшенія на открытіе оныхъ, такъ и относительно взноса залоговъ учредителями, съ тѣмъ, чтобы при производствѣ дѣлъ возникающихъ по случаю несостоятельности или неправильныхъ дѣйствій тѣхъ конторъ, соблюдался въ отношеніи къ ихъ учредителямъ порядокъ, существующій въ губерніяхъ Царства Польскаго. 2) Для взноса залоговъ, открытыми уже до нынѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго, коммисіонерскими, справочными и тому подобными конторами, назначить пятилѣтній срокъ, со дня обнародованія настоящаго узаконенія.

---

(1) Правила эта слѣдующи:

ПРИЛОЖЕНІЕ КЪ СТАТЬѢ 88.

Объ учрежденіи коммисіонерскихъ конторъ для дѣлъ частныхъ.

(Св. Зак. изд. 1857 г. Т. XI стр. 473 и продолж. Св. Зак. 1876 г. Т. XI стр. 132).

1. Конторы открываемыя частными людьми для купли и продажи по порученіяхъ частныхъ лицъ, равно для займа капиталовъ, найма домовъ и призванія разнаго рода людей въ частныя должности и службу раздѣляются на два разряда: *къ первому* относятся конторы, въ коихъ предполагается имѣть дѣла съ обывателями, внѣ мѣста учрежденія конторы жительствующими, посредствомъ письменныхъ сношеній; *ко второму* конторы, кругъ дѣйствій коихъ будетъ ограничиваться мѣстомъ ихъ управленія.

Примѣчаніе 1. Лица получившія разрѣшеніи на открытіе конторы коммисіонерства 1-го разряда имѣютъ право безъ взноса за сіе особыхъ дополнительныхъ залоговъ открывать внѣ тѣхъ городовъ, гдѣ учреждены конторы еще отдѣленія сихъ конторъ, но съ тѣмъ, чтобы число такихъ отдѣленій, безъ увеличенія первоначальнаго залога, было не болѣе трехъ на каждую контору, а въ случаѣ открытія болѣе трехъ отдѣленій означенными лицами чтобы по каждому таковому Отдѣленію они вносили дополнительную къ залогу сумму въ коли-

sowych w Królestwie Polskiém przepisów obowiązujących podobne kantory w Cesarstwie, *uchwaliła zdanie:* 1) Do kantorów komisowych informacyjnych i tym podobnych w guberniach Królestwa Polskiego zastosować przepisy obowiązujące podobnego rodzaju kantory w Cesarstwie (dodat. do art. 88 Sw. Zak. T. XI cz. II Ust. handl.) (1) tak pod względem sposobu zezwalania na ich otwarcie jak i pod względem wnoszenia kaucyj przez założycieli, z tém zastrzeżeniem, ażeby przy prowadzeniu spraw, powstałych wskutek niewypłacalności lub przeciwnych prawu czynności takich kantorów, zachowywany był względem ich założycieli sposób postępowania istniejący w guberniach Królestwa Polskiego. 2) Kantorom komisowym, informacyjnym i tym podobnym, które obecnie w guberniach Królestwa Polskiego są już otwarte, wyznaczyć pięcioletni termin do złożenia kaucyj, licząc od daty ogłoszenia niniejszego prawa.

---

(1) Przepisy te są następujące:

DODATEK DO ARTYKUŁU 88.

O zakładaniu kantorów komisowych do interesów prywatnych.

(Sw. Zak. wyd. 1857 r. T. XI str. 473 i dal. c. Sw. Zak. z r. 1876 T. XI str. 132).

1. Kantory otwierane przez osoby prywatne do kupowania i sprzedaży na zlecenia osób prywatnych, jak również do pożyczania kapitałów, wynajmowania domów i wyszukiwania różnego rodzaju ludzi na posady prywatne i do takiéjże służby dzielą się na dwie kategorye: *do jednéj* należą kantory, w których mają się załatwiać interesa obywateli zamieszkujących poza obrębem tego miejsca, w którém się zakłada kantor, zapomocą piśmiennych korespondencyj; *do drugiéj* —kantory, których zakres działania ograniczać się będzie na miejscu znajdowania się ich zarządu.

Uwaga 1. Osoby, które otrzymały pozwolenie na otwarcie kantorów komisowych 1-éj kategoryi, mają prawo, bez składania na to oddzielnych kaucyj dodatkowych, otwierać poza obrębem miast, w których są założone kantory, jeszcze filie tych kantorów, z tém jednakże zastrzeżeniem, aby liczba takich filij, bez powiększenia pierwiastkowéj kaucyi, nie była większa od trzech na każdy kantor; jeżeliby zaś pomienione osoby otwierały więcéj jak trzy filie, powinny wnieść kaucyę dodatkową, w ilości

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о подчиненіи коммисіонерскихъ конторъ въ Царствѣ Польскомъ правиламъ, существующимъ для подобныхъ конторъ въ Имперіи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

23-го Марта 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копіи

чествѣ четырехъ тысячъ рублей. Сіе примѣчаніе относится также къ статьямъ 2, 5 и 6 сего приложенія.

Примѣчаніе 2. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется разрѣшать учрежденіе конторъ общественныхъ служителей для исполненія за опредѣленное по таксѣ вознагражденіе, различныхъ частныхъ порученій, на тѣхъ же основаніяхъ которыя установлены для отправленія коммисіонерскихъ конторъ втораго разряда. Сіе примѣчаніе относится также къ статьямъ 2, 3 и 6 сего приложенія.

2. Учрежденіе конторъ перваго разряда дозволяется купцамъ первой, а втораго разряда—купцамъ второй гильдіи; лицамъ другихъ сословій разрѣшаются такія учрежденія не иначе какъ съ запискою ихъ въ упомянутыя гильдіи, соотвѣтственно кругу дѣйствія конторы.

3. Учреждающіе конторы перваго разряда обязываются, независимо отъ объявленія капитала первой гильдіи установленнымъ порядкомъ и платежа по опой повинностей, вносить въ кредитныя установленія, для обезпеченія могущихъ возникнуть на нихъ исковъ и вообще упроченія ихъ кредита, по пятнадцати тысячъ рублей серебромъ за каждую контору, учредители же конторъ втораго разряда обязываются вносить для сего семь тысячъ пятьсотъ рублей серебромъ за каждую контору. Учредители конторъ могутъ пользоваться слѣдующими на сіи суммы по Банковымъ постановленіямъ процентами; но самые капиталы должны оставаться въ кре-

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie o zastosowaniu do kantorów komisowych w Królestwie Polskiém przepisów obowiązujących podobne kantory w Cesarstwie, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

23-go Marca 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również

---

czterystu rubli. Uwaga powyższa odnosi się również do artykułów 2, 5 i 6 niniejszego dodatku.

Uwaga 2. Minister Spraw Wewnętrznych ma prawo zezwalać na zakładanie kantorów służby publicznéj, mającéj spełniać, za określone podług taksy wynagrodzenie, różne prywatne zlecenia, na tych samych zasadach, jakie są ustanowione co do otwierania kantorów komisowych drugiéj kategoryi. Uwaga powyższa odnosi się również do artykułów 2, 3 i 6 niniejszego dodatku.

2. Na założenie kantorów pierwszéj kategoryi udziela się pozwolenia kupcom pierwszéj, a na założenie kantorów drugiéj kategoryi— kupcom drugiéj gildyi; osoby innych stanów otrzymać mogą pozwolenia jedynie z zapisaniem ich do wzmiankowanych gildyj, odpowiednio do zakresu działania ich kantorów.

3. Zakładający kantory pierwszéj kategoryi obowiązani są, niezależnie od przedstawienia w ustanowiony sposób kapitału pierwszéj gildyi i opłacania podług niéj podatku, wnosić do instytucyj kredytowych, dla zabezpieczenia powództw, jakie przeciwko nim wytoczone być mogą i wogóle dla utrwalenia ich kredytu, po piętnaście tysięcy rubli za każdy kantor; zaś zakładający kantory drugiéj kategoryi obowiązani są wnosić w tym celu po siedm tysięcy pięćset rubli za każdy kantor. Założyciele kantorów mogą korzystać z przypadających od tych sum, podług postanowień bankowych, procentów, lecz same kapitały winny pozostawać nietknięte w instytucyach kredytowych przez cały czas,

съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 35, стр. 450).

нтныхъ установленіяхъ не прикосновенными на все время дѣйствія конторы, и при томъ всегда въ полномъ количествѣ: для чего могущіе быть изъ оныхъ платежи учредители обязаны пополнять новыми взносами; въ случаѣ же уклоненія кого либо изъ нихъ отъ сего, контора закрывается немедленно и о томъ публикуется въ Вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ. При закрытіи конторы мѣрами Правительства или по собственному желанію учредителя дѣлаются установленныя публикаціи о вызовѣ кредиторовъ, и выдается окончательно изъ кредитнаго установленія принадлежащій учредителю капиталъ не иначе, какъ по истеченіи срока публикаціи, и по удовлетвореніи претензій, кои могутъ быть предъявлены, и подлежащими мѣстами будутъ признаны правильными.

4. Дѣла о несостоятельности или неправильныхъ дѣйствіяхъ конторъ въ отношеніи къ ихъ учредителямъ производятся какъ для торговыхъ дѣлъ вообще установлено.

5. Открытыя до 16 Ноября 1843 г. коммисіонерскія конторы были оставлены на прежнемъ основаніи въ продолженіи трехъ лѣтъ со дня приведенія въ дѣйствіе вышеозначенныхъ правилъ; по истеченіи же сего срока оныя обращены наравнѣ съ прочими ко вновь установленному порядку.

6 Дозволенія на открытіе конторъ даются Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ. *Прип. издат.*

posłać ukazy: Generał-Gubernatorowi Warszawskiemu, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w ustanowionym sposobie, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

---

wciągu którego kantor jest czynny; nadto zawsze—w całkowitéj ilości wskutek tego, jeżeli jakie sumy użyte będą na wypłaty, założyciele powinni uzupełniać kaucyą nowemi wkładami; wrazie zaś uchylania się ich od tego, kantor natychmiast zamyka się i o jego zamknięciu ogłasza się w „Wiedomostiach“ obudwu stolic. Wrazie zamknięcia kantoru z polecenia Rządu lub na własne życzenie założyciela, robią się ustanowione ogłoszenia o wezwaniu wierzycieli, a kapitał do założyciela należący wydaje się ostatecznie z instytucyi kredytowéj dopiéro po upływie terminu ogłoszeń i po zaspokojeniu pretensyj, z jakiemi wystąpiono i które właściwe władze za słuszne uznały.

4. Sprawy o niewypłacalność lub nieprawne czynności kantorów, odnośnie do ich założycieli, prowadzą się w sposób ustanowiony wogóle dla spraw handlowych.

5. Kantory komisowe otwarte przed d. 16 Listopada 1843 roku były pozostawione na dawnych prawach na lat trzy od dnia wprowadzenia w wykonanie wzmiankowanych przepisów; po upływie tego terminu do nich zastosowane zostały, narówni z innemi, nowo ustanowione przepisy.

6. Pozwolenia na otwarcie kantorów wydaje Minister Spraw Wewnętrznych. *Przyp. wyd.*

26.

1877 года Февраля 18-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 24-го Февраля.

О порядкѣ награжденія полицейскихъ и пожарныхъ служителей, изъ вольнонаемныхъ, медалью съ надписью „за безпорочную службу въ полиціи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшемъ докладѣ Министра Внутреннихъ Дѣлъ относительно порядка награжденія полицейскихъ и пожарныхъ служителей, изъ вольнонаемныхъ, учрежденною по Высочайшему повелѣнію 17-го Декабря 1876 г. медалью съ надписью „за безпорочную службу въ полиціи", въ 18-й день Февраля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Выдачу учрежденной Высочайшимъ повелѣніемъ 17-го Декабря 1876 г. медали съ надписью „за безпорочную службу въ полиціи" возложить на Капитулъ Орденовъ.

2. Разсмотрѣніе правъ нижнихъ полицейскихъ и пожарныхъ служителей на полученіе медали отнести къ обязанности непосредственнаго ихъ полицейскаго начальства, которое о лицахъ, имѣющихъ право на полученіе медали, должно входить съ представленіемъ къ Губернаторамъ (въ Градоначальствахъ къ Градоначальникамъ, въ Москвѣ и Варшавѣ къ Оберъ-Полиціймейстерамъ).

3. Губернаторы (Градоначальники и Оберъ-Полиціймейстеры), по повѣркѣ правъ нижнихъ чиновъ на полученіе медали, окончательно удостоиваютъ ихъ награжденія таковыми и представляютъ въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, чрезъ каждое полугодіе, именные списки награждаемыхъ, для истребованія изъ Капитула Орденовъ слѣдуемыхъ имъ медалей; и

4. Лицъ, удостоиваемыхъ медалями за безпорочную службу въ полиціи, при пожалованіи не подвергать никакимъ денежнымъ взносамъ.

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 38. стр. 455).

26.

18-go Lutego 1877 roku.

Najwyższy rozkaz objawiony Rządzącemu Senatowi przez Ministra Spraw Wewnętrznych d. 24-go Lutego.

O sposobie wynagradzania służby policyjnéj i ogniowéj, z najemników, medalem z napisem: „za nieposzlakowaną służbę w policyi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, po najpoddańszym raporcie Ministra Spraw Wewnętrznych dotyczącym sposobu nagradzania służby policyjnéj i ogniowéj, z najemników, utworzonym na mocy Najwyższego rozkazu z d. 17 Grudnia 1876 roku medalem z napisem: „za nieposzlakowaną służbę w policyi“ w dniu 18 Lutego bieżącego roku Najwyżéj rozkazać raczył:

1. Wydawanie zatwierdzonego przez Najwyższy rozkaz z d. 17 Grudnia 1876 r. medalu z napisem: „za nieposzlakowaną służbę w policyi“ poruczyć Kapitule Orderów.

2. Rozpoznanie praw niższéj służby policyjnéj i ogniowéj do otrzymania medalu powierzyć ich bezpośredniéj władzy, która o osobach mających prawo do otrzymania medalu powinna robić przedstawienia do Gubernatorów (w Okręgach miejskich—do Naczelników Okręgów miejskich; w Moskwie i Warszawie — do Ober-Policmajstrów)

3. Gubernatorzy (Naczelnicy okręgów miejskich i Ober-Policmajstrzy), sprawdziwszy prawa niższéj służby do otrzymania medalu, ostatecznie stanowią o ich wynagrodzeniu takowemi i przedstawiają do Ministeryum Spraw Wewnętrznych co pół roku imienne listy wynagradzanych, w celu wyjednania z Kapituły Orderów należących się im orderów.

4. Od osób, które zaszczycone zostają medalami za nieposzlakowaną służbę w policyi, przy udzieleniu im takowych nie pobierać żadnych opłat.

27.

1877 года Марта 23-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 2-го Апрѣля.

О примѣненіи ст. 53 и 63-й Устава о воинской повинности къ воспитанникамъ учительскихъ институтовъ, поступающимъ въ оные изъ учителей приходскихъ и уѣздныхъ училищъ.

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія о примѣненіи ст. 53 и 63 Устава о воинской повинности къ воспитанникамъ учительскихъ институтовъ, поступающимъ въ оные изъ учителей приходскихъ и уѣздныхъ училищъ, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:* разъяснить, что числа Высочайше утвержденнаго 20 Августа 1874 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта о сохраненіи за учителями начальныхъ народныхъ училищъ, обучающимися въ учительскихъ семинаріяхъ и школахъ предоставленной имъ, по ихъ званію, льготы отъ исполненія воинской повинности, распространяется на всѣхъ вообще учителей приходскихъ, уѣздныхъ и другихъ училищъ, поступающихъ для усовершенствованія своего въ преподаваніи, въ учебныя заведенія для приготовленія учителей (учительскіе институты, семинаріи, школы и т. п.).

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, таковое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 23-й день Марта сего года, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

(С. У. и Р. П. 1877, N. 38 стр. 456).

27.

23-go Marca 1877 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIATY PUBLICZNEJ D. 2 KWIETNIA.

O zastosowaniu art. 53 i 63 Ustawy o powinności wojskowéj do wychowańców instytutów nauczycielskich, którzy wstępują do tych instytutów z nauczycieli szkół parafialnych i powiatowych.

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj o zastosowaniu art. 53 i 63 Ustawy o powinności wojskowéj do wychowańców instytutów nauczycielskich, którzy wstępują do nich z nauczycieli szkół powiatowych i parafialnych, i zgadzając się w zasadzie z wnioskiem Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że moc obowiązująca Najwyżéj zatwierdzonego d. 20 Sierpnia 1874 r. Zdania Rady Państwa, o zachowaniu nauczycielom szkół ludowych początkowych, którzy pobierają nauki w seminaryach nauczycielskich i szkołach nadanéj im, podług ich stanu, ulgi zwalniającéj ich od pełnienia powinności wojskowéj, rozciąga się do wszystkich wogóle nauczycieli szkół parafialnych, powiatowych i innych, którzy dla udoskonalenia się w uczeniu wstępują do zakładów naukowych przysposabiających nauczycielów (instytuty nauczycielskie, seminarya, szkoły i t. d.).

NAJJAŚNIEJSZY PAN, takie Zdanie Rady Państwa, w dniu 23 Marca bieżącego roku, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

28.

1877 года Марта 23-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, представленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 2-го Апрѣля.

О примѣненіи ст. 56-й Устава о воинской повинности къ раскольникамъ.

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи по воинской повинности, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, о примѣненіи ст. 56-й Устава о воинской повинности къ раскольникамъ и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ Министра Народнаго Цросвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:* разъяснить, что раскольники, достигшіе указанныхъ въ ст. 56 Уст. о воин. повин. степеней образованія, получаютъ право на опредѣленныя въ этой статьѣ льготы, не подвергаясь для сего испытанію изъ Закона Божія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, такое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 23-й день Марта сего года, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

(С У. и Р. П. 1877 г., N. 38, стр. 457).

28.

23-go Marca 1877 roku.

Najwyżéj zatwierdzone Zdanie Rady Państwa, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Oświaty Publicznéj d. 2 Kwietnia.

O zastosowaniu art. 56 Ustawy o powinności wojskowéj do odszczepieńców.

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowéj, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj o zastosowaniu art. 56 Ustawy o powinności wojskowéj do odszczepieńców i zgadzając się w zasadzie z wnioskiem Ministra Oświaty Publicznéj, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że odszczepieńcy, którzy doszli do wzmiankowanych w art. 56 Ust. o pow. wojsk. stopni wykształcenia, otrzymują prawo do określonéj w artykule tym ulgi, nie będąc obowiązani składać w tym celu egzaminu z religii.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, takie Zdanie Rady Państwa, w dniu 23 Marca bieżącego roku Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

29.

1877 года Мая 3-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О переводѣ нотаріальной которы изъ посада Избицы, Кольскаго уѣзда, Калишской губерніи, въ посадъ Сомпольно того-же уѣзда.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 22-го Апрѣля 1877 г., за N. 8149-мъ, слѣдующаго содержанія:

На основаніи ст. 4-й Высочайше утвержденнаго 14-го Апрѣля 1866 г. положенія о нотаріальной части, число нотаріусовъ, смотря по обстоятельствамъ и народонаселенію каждой мѣстности, установляется особымъ росписаніемъ, которое составляется Министромъ Юстиціи по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ. Составленное на этомъ основаніи росписаніе числа нотаріусовъ въ губерніяхъ, входящихъ въ Округъ Варшавской Судебной Палаты было предложено Министромъ Юстиціи Правительствующему Сенату, для надлежащаго распубликованія, 19-го Іюня 1876 г., за N. 9898. По росписанію этому было, между прочимъ, положено имѣть нотаріальную контору въ посадѣ Избицы, Кольскаго уѣзда, Калишской губерніи. Признавая нынѣ, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, необходимымъ измѣнить росписаніе числа нотаріусовъ въ Калишской губерніи (Сбор. Зак. за 1876 г. Т. IX N. 2 стр. 12) переводомъ нотаріальной конторы изъ посада Избицы, Кольскаго уѣзда, Калишской губерніи, въ посадъ Сомпольно того же уѣзда, объ этомъ онъ, Министръ Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату, для надлежащаго распубликованія.

Приказали:

О вышеизложенномъ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до

29.

3-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

O przeniesieniu kancelaryi notaryalnéj z osady Izbicy, powiatu Kolskiego, gubernii Kaliskiéj, do osady Sompolno tegoż powiatu.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 Kwietnia 1877 r., za N. 8149, następującéj osnowy:

Na zasadzie art. 4 Najwyżéj zatwierdzonego d. 14 Kwietnin 1866 roku postanowienia o notaryacie, liczba notaryuszów, stosownie do okoliczności i zaludnienia każdéj miejscowości, ustanawia się w oddzielnym rozkładzie, który sporządza Minister Sprawiedliwości po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Finansów. Sporządzony na téj zasadzie rozkład liczby notaryuszów w guberniach wchodzących do składu Izby Sądowéj Warszawskiéj był przedstawiony przez Ministra Sprawiedliwości Rządzącemu Senatowi dla właściwego ogłoszenia d. 19 Czerwca 1876 roku za N. 9898. Podług rozkładu tego postanowiono pomiędzy innemi otworzyć kancelaryę notaryalną w osadzie Izbica, powiatu Kolskiego, gubernii Kaliskiéj, Uznając obecnie, po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Finansów, za konieczne zmienić rozkład liczby notaryuszów w gubernii Kaliskiéj (Zbiór Praw T. IX N. 2 str. 13) przez przeniesienie kancelaryi notaryalnéj z osady Izbica, powiatu Kolskiego, gubernii Kaliskiéj, do osady Sompolno tegoż powiatu, o tém on, Minister Sprawiedliwości przedstawia Rządzącemu Senatowi dla należytego ogłoszenia.

Polecił.

O wyżéj przytoczoném, dla wiadomości i należytego, kogo to

кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената: равно дать знать указами: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877, N. 40, стр. 489).

30.

1877 года Мая 11-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

Объ упраздненіи втораго Департамента Правительствующаго Сената и о временномъ усиленіи Канцеляріи Особаго Присутствія для сужденія дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 2-го Мая 1877 г., за N. 8797, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

dotyczeć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu; również dać znać ukazami: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym, Izbom Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości, kopję postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposób przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

30.

11-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O zniesieniu Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu i o tymczasowém powiększeniu kancelaryi Oddzielnego Kompletu do sądzenia spraw o przestępstwa stanu.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z dnia 2 Maja 1877 r., za N-rem 8797, przy którém składa Rządzącemu Senatowi Najwyższy rozkaz względem wykonania zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ упраздненіи Втораго Департамента Правительствующаго Сената и о усиленіи Канцеляріи Особаго Присутствія для сужденія дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ и соглашаясь, въ существѣ, съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: 1) Второй Департаментъ Правительствующаго Сената упразднить въ теченіи 1877 года, порядкомъ, указаннымъ въ Высочайше утвержденномъ 19-го Октября 1865 г. положеніи о введеніи въ дѣйствіе судебныхъ уставовъ. 2) Принятіе надлежащихъ мѣръ къ упраздненію Втораго Департамента, а также ближайшее опредѣленіе срока, съ коего должно послѣдовать оное, предоставить Министру Юстиціи. 3) Канцелярію того Департамента Правительствующаго Сената, въ который, по распоряженію Министра Юстиціи, будутъ переданы дѣла Втораго Департамента, усилить, со дня закрытія онаго: а) учрежденіемъ должностей одного Оберъ-Секретаря, одного Секретаря и двухъ Помощниковъ Секретаря (старшаго и младшаго, и б) назначеніемъ на канцелярскіе расходы прибавочныхъ денегъ въ размѣрѣ *двухъ тысячъ рублей* ежегодно. 4) Въ Особое Присутствіе Правительствующаго Сената для сужденія дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ опредѣлить временно, на 1877 г., одного Товарища Оберъ-Прокурора, одного Оберъ-Секретаря и двухъ Помощниковъ Оберъ-Секретаря, съ производствомъ содержанія, присвоеннаго подобнымъ должностямъ на основаніи приложенія къ ст. 238 учр. суд. устан. 20-го Ноября 1864 г. Сверхъ сего, на канцелярскіе расходы по сему Присутствію назначить въ текущемъ 1877 г. *тысячу четыреста рублей*. 5) Суммы, потребныя на означенныя въ статьяхъ 3 и 4 усиленія, отпустить, въ 1877 г., на счетъ кредита, ассигнованнаго на содержаніе Втораго Департамента Правительствующаго Сената. Могущіе за симъ образоваться остатки отъ сего кредита обратить въ свободные рессурсы Государственнаго Казначейства. 6) Начиная съ 1878 года, вносить въ подлежащія подраздѣленія расходной смѣты Министерства Юстиціи по *шести тысячъ двѣсти три рубля и десяти копѣекъ* ежегодно на означенныя въ ст. 3 надобности. 7) При составленіи расходной смѣты Министерства Юстиціи на 1878 годъ, исключить изъ нея сумму въ *двадцать восемь тысячъ пятьсотъ сорокъ шесть рублей и восемьде-*

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o zniesieniu Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu i o powiększeniu Kancelaryi Oddzielnego Kompletu do sądzenia spraw o przestępstwa stanu i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie:* 1) Drugi Departament Rządzącego Senatu znieść wciągu roku 1877 w sposób wskazany w Najwyżéj zatwierdzoném d. 19 Października 1865 roku postanowieniu o wprowadzeniu w wykonanie ustaw sądowych. 2) Przedsięwzięcie odpowiednich środków celem zniesienia Drugiego Departamentu oraz bliższe określenie terminu, od którego takowe nastąpić powinno, pozostawić Ministrowi Sprawiedliwości. 3) Kancelaryą tego Departamentu Rządzącego Senatu, do którego, z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, oddane będą sprawy Drugiego Departamentu powiększyć od dnia zamknięcia takowego: a) otwierając posadę jednego Sekretarza Naczelnego, jednego Sekretarza i dwóch pomocników Sekretarza (starszego i młodszego); i b) wyznaczając na rozchody kancelaryjne fundusz dodatkowy, w ilości *dwóch tysięcy rubli* rocznie. 4) Do oddzielnego Kompletu Rządzącego Senatu do sądzenia spraw o przestępstwa stanu mianować tymczasowo, na rok 1877, jednego Towarzysza Naczelnego Prokuratora, jednego Naczelnego Sekretarza i dwóch pomocników Naczelnego Sekretarza, z uposażeniem do posad tych przywiązanym na zasadzie dodatku do art. 238 Org. wł. sądow. z d. 20 Listopada 1864 r. Oprócz tego, na rozchody kancelaryjne w tym Komplecie wyznaczyć w bieżącym 1877 r. *tysiąc czterysta rubli.* 5) Fundusz potrzebny na wzmiankowane w artykule 3 i 4 powiększenia wydać w roku 1877 na rachunek kredytu asygnowanego na utrzymanie Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu. Reszty, następnie, jakie z kredytu tego pozostać mogą, zaliczyć do rozporządzalnego funduszu Skarbu Państwa. 6) Poczynając od roku 1878, wnosić pod właściwe rubryki budżetu rozchodu Ministeryum Sprawiedliwości po *sześć tysięcy dwieście trzy ruble dziesięć kopiejek* rocznie na wzmiankowane w art. 3 potrzeby. 7) Przy sporządzeniu budżetu rozchodu Ministeryum Sprawiedliwości na rok 1878 wykreślić z niego sumę *dwadzieścia ośm tysięcy pięćset czterdzieści sześć rubli ośmdziesiąt jednę kopiejkę*, jaka obecnie się wydaje na uposażenie Naczel-

сять одну копѣйку, отпускаемую нынѣ на содержаніе Оберъ-Прокурора и Канцеляріи Втораго Департамента Правительствующаго Сената.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта объ упраздненіи Втораго Департамента Правительствующаго Сената и о временномъ усиленіи Канцеляріи Особаго Присутствія для сужденія дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта „*КОНСТАНТИНЪ*“
15-го Апрѣля 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для напечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*.).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 41, стр. 496).

nego Prokuratora i Kancelaryi Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie o zniesieniu Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu i o tymczasowém powiększeniu Kancelaryi Oddzielnego Kompletu do sądzenia spraw o przestępstwa stanu, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

15-go Kwietnia 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających Oddzielnemi Wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora I Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał - Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym, Izbom Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

31.

1877 года Мая 12-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ правилъ о возвратѣ акциза съ вывозимаго за границу туземнаго сахара на ближайшій двухгодичный періодъ, и о порядкѣ, который при семъ долженъ быть соблюдаемъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ за Министра Финансовъ, Товарища Министра, отъ 28-го Апрѣля 1877 года, за N. 326-мъ, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ утвержденныя имъ, Товарищемъ Министра, 28-го Апрѣля 1877 г. правила о возвратѣ акциза съ вывозимаго за границу туземнаго сахара на ближайшій двухгодичный періодъ, и о порядкѣ, который при семъ долженъ быть соблюдаемъ, прося сдѣлать зависящее распоряженіе къ опубликованію означенныхъ правилъ.

Приказали:

Означенныхъ правилъ, напечатавъ потребное число экземпляровъ, разослать таковые, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія. Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ — чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Управляющимъ Акцизными сборами, Казеннымъ Палатамъ и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министер-

31.

12-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

Z dołączeniem przepisów o zwrocie akcyzy od wywożonego za granicę cukru krajowego na najbliższy peryod dwóchletni, i o porządku, jaki przytém powinien być zachowywany.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu w zastępstwie Ministra Finansów, Towarzysza Ministra, z dnia 28 Kwietnia 1877 roku, za Nr. 326, przy którym składa Rządzącemu Senatowi zatwierdzone przez Niego, w d. 28 Kwietnia 1877 roku przepisy o zwrocie akcyzy od wywożonego za granicę cukru krajowego na najbliższy peryod dwóchletni, i o porządku, jaki przytém powinien być zachowywany, prosząc o wydanie rozporządzeń względem ogłoszenia wzmiankowanych przepisów.

Polecił:

Wzmiankowanych przepisów, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć może, wykonania, Jego Cesarskiéj Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym — przy ukazach, a innym — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać przy ukazach: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządzającym dochodami akcyznemi, Izbom Skarbowym i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię posta-

ства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для напечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

На основаніи примѣчанія 2-го къ ст. 20 Высочайше утвержденнаго 10 Іюня 1872 г. измѣненія статей Устава объ акцизѣ съ сахарнаго песка, утверждаю.

Подписалъ:

За Министра Финансовъ, Товарищъ Министра *П. Шамшинъ*

28-го Апрѣля 1877 года.

ПРАВИЛА

о возвратѣ акциза съ вывозимаго за границу туземнаго сахара на ближайшій двухгодичный періодъ, и о порядкѣ, который при семъ долженъ быть соблюдаемъ.

1. Акцизъ за вывозимый за границу туземный сахаръ, по 31-е Іюля 1877 года включительно, возвращается въ слѣдующемъ размѣрѣ: по *восьмидесяти копѣекъ* съ пуда рафинада и бѣлаго песка, по *сорока пяти копѣекъ* съ пуда желтаго песка и по *семидесяти копѣекъ* съ пуда средняго, по цвѣту, между бѣлымъ и желтымъ. Въ случаѣ возникшаго недоразумѣнія между отправителемъ и Таможнею объ отнесеніи сахарнаго песка къ тому или другому виду онаго, отправителю предоставляется за вывезенный за границу сахаръ получить акцизъ въ опредѣленномъ Таможнею размѣрѣ; для разрѣшенія же возврата акциза въ высшемъ размѣрѣ, образцы вывезеннаго сахара должны быть представляемы, для изслѣдованія, въ Департаментъ Неокладныхъ Сборовъ, въ стеклянной посудѣ, за печатями Таможни.

Примѣчаніе. О размѣрѣ возврата акциза за вывозимый за границу туземный сахаръ послѣ 31 Іюля 1877 года будетъ объявлено особо.

2. Возвратъ акциза допускается въ такомъ только случаѣ, когда количество вывозимаго сахара будетъ не менѣе 10 пудовъ.

nowienia; dla wydrukowania zaś, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

Na zasadzie uwagi 2-éj do art. 20 Najwyżéj zatwierdzonej d. 10 Czerwca 1872 r. zmiany artykułów Ustawy o akcyzie od mączki cukrowéj, zatwierdzam.

Podpisał:

Za Ministra Finansów, Towarzysz Ministra *P. Szamszyn.*

28-go Kwietnia 1877 r.

PRZEPISY

o zwrocie akcyzy od wywożonego za granicę cukru krajowego, na najbliższy peryod dwóchletni, i o porządku, jaki przytém winien być zachowywany.

1. Akcyza od wywożonego za granicę cukru krajowego do dnia 31 Lipca 1877 r. włącznie, zwraca się w następującéj ilości: po *ośmdziesiąt kopiejek* od puda cukru rafinowanego i mączki białéj, po *czterdzieści pięć kopiejek* od puda mączki żółtéj i po *siedmdziesiąt kopiejek* od puda mączki średniego, pomiędzy białym i żółtym, koloru. Jeżeli pomiędzy wysyłającym a Komorą wyniknie nieporozumienie przy zaliczeniu mączki cukrowéj do tego lub owego gatunku, w takim razie wysyłającemu służy prawo otrzymać za wywieziony za granicę cukier, akcyzę w ilości przez Komorę oznaczonéj; zaś dla zezwolenia na zwrot akcyzy w wyższéj ilości próbki wywiezionego cukru powinny być przedstawione do zbadania do Departamentu Przychodów Niestałych w naczyniu szklanném z pieczęciami Komory.

Uwaga. O wysokości zwrotu akcyzy za wywożony za granicę cukier krajowy po dniu 31 Lipca 1877 r. będzie ogłoszone oddzielnie.

2. Zwrot akcyzy dopuszcza się w takim tylko razie, jeżeli ilość wywożonego cukru nie będzie mniejsza od 10 pudów.

3. Предъявленный къ вывозу сахарный песокъ долженъ представлять или отдѣльные кристаллы, или порошокъ хотя бы и въ комьяхъ, но съ тѣмъ, чтобы комья эти легко разсыпались. Песокъ не долженъ быть мокръ или представлять липкой массы. Отнесеніе же песка къ разряду бѣлаго или желтаго или средняго между ними производится сличеніемъ вывозимаго сахара съ образцами, хранящимися въ Таможнѣ. Рафинадъ, предъявляемый къ вывозу, долженъ быть въ головахъ или плиткахъ и кускахъ твердыхъ и правильной формы, бѣлаго или синеватаго цвѣта, а обертка его должна состоять изъ 2 листовъ бумаги и веревки, согласныхъ съ имѣющимися въ Таможняхъ образцами. Въ случаѣ несходства обертки съ образцами, Таможни обязываются, для опредѣленія дѣйствительнаго вѣса рафинада, вывѣшивать часть или всю партію рафинада на лицо безъ обертки.

4. Для вывоза сахара за границу съ возвратомъ акциза назначаются слѣдующія Таможни: С.-Петербургская, Либавская, Граевская, Сосновицкая, Вержболовская, Александровская, Границкая, Волочиская, Радзивиловская, Унгенская, Новоселицкая, Одесская, Астраханская и Тифлисская, а также Бакинская Карантинно-Таможенная Контора и Джульфинскій Карантинъ.

Примѣчаніе. Въ отношеніи сахара, отправляемаго чрезъ Джульфинскій Карантинъ, всѣ обязанности, возлагаемыя на Таможни настоящими правилами, выполняются въ Тифлисской Таможнѣ, и за тѣмъ, при дальнѣйшей перевозкѣ сахара изъ Тифлиса, примѣняются правила, установленныя для иностранныхъ товаровъ, перевозимыхъ транзитомъ чрезъ Закавказскій край, съ опломбированіемъ отправляемыхъ съ сахаромъ мѣстъ въ Тифлисской Таможнѣ.

5. Сахаръ, предназначенный къ вывозу за границу, долженъ быть представленъ въ Таможню, чрезъ которую будетъ вывозиться, при подписанномъ отправителемъ объявленіи, съ приложеніемъ фактуры (накладной), въ которой показывается прописью число и родъ мѣстъ съ отправляемымъ сахаромъ, ихъ знаки и №№, вѣсъ всей отправляемой партіи, брутто и наличный, и родъ сахара. Сверхъ сего, на каждомъ мѣстѣ съ сахаромъ долженъ быть обозначенъ вѣсъ его брутто и наличный. При вывозѣ сахара въ Персію въ кошмахъ или войлокахъ, отмѣтокъ на мѣстахъ о вѣсѣ брутто и наличномъ не требуется.

3. Zadeklarowana do wywozu mączka cukrowa powinna się zawierać albo w oddzielnych kryształach, albo w proszku, chociażby i w bryłkach, byle tylko te bryłki łatwo się rozsypywały. Mączka nie powinna być mokra ani też przedstawiać lipkiéj masy. Zaliczenie mączki do kategoryi mączki białéj, żółtéj lub średniéj pomiędzy białą a żółtą odbywa się zapomocą porównania cukru wywożonego z próbkami, jakie przechowują się na Komorze. Cukier rafinowany zadeklarowany do wywozu powinien być w głowach albo płatach lub kawałkach twardych i foremnych, koloru białego lub niebieskawego; obwoluta zaś jego powinna się składać z dwóch arkuszy papieru i sznura, podług wzorów znajdujących się na Komorze. Wrazie jeżeli obwoluty nie są podobne do wzorów, Komory obowiązują się, dla określenia rzeczywistéj wagi cukru rafinowanego, przeważyć część lub całą partyę cukru rafinowanego bez obwoluty.

4. Do wywożenia cukru za granicę, ze zwrotem akcyzy, wyznaczają się następujące Komory: St.-Petersburska, Libawska, Grajewska, Sosnowicka, Wierzbołowska, Aleksandrowska, Granicka, Wołoczyska, Radziwiłowska, Ungieńska, Nowosielicka, Odeska, Astrachańska i Tyfliska, oraz Bakiński Kantor Kwarantanowo-Celny i Kwarantanna Dżulfińska.

Uwaga. Co się tyczy cukru wysyłanego przez Kwarantanę Dżulfińską, wszelkie obowiązki, jakie niniejsze przepisy wkładają na Komorę, dopełniają się na Komorze Tyfliskiéj, a następnie, przy dalszym przewozie cukru z Tyflisu, stosują się przepisy ustanowione dla towarów zagranicznych, przewożonych transito przez kraj Zakaukazki, z oplombowaniem wysyłanych z cukrem pak na Komorze Tyfliskiéj.

5. Cukier, przeznaczony do wywozu za granicę powinien być przedstawiony Komorze, przez którą będzie wywożony przy podpisanéj przez wysyłającego deklaracyi, z dołączeniem faktury, w któréj wypisuje się cyframi liczba i rodzaj pakunków z wysyłanym cukrem, ich znaki i N-ra; waga całéj wysyłanéj partyi brutto i czysta i rodzaj cukru. Oprócz tego na każdéj pace z cukrem powinna być oznaczona jego waga brutto i czysta. Przy wywozie cukru do Persyi w workach lub wojłokach, wzmianki na opakowaniu o wadze brutto lub czystéj nie są potrzebne.

Примѣчаніе. Упомипаемое въ семъ пунктѣ объявленіе должно быть оплачено простымъ 40 копѣечнымъ съ листа гербовымъ сборомъ, или чрезъ написаніе на 40 коп. гербовой бумагѣ или наклейкою 40 коп. гербовой марки, а фактура оплачивается гербовымъ сборомъ чрезъ наклейку на каждомъ листѣ по 5 коп. гербовой марки.

6. По пріемѣ объявленія съ фактурою и отправляемой партіи сахара, Таможня совмѣстно съ должностнымъ лицомъ акцизнаго вѣдомства, если таковое лицо состоитъ при оной для надзора за вывозомъ вина и спирта, и въ присутствіи отправителя сахара, или его повѣреннаго, производитъ свидѣтельствованіе партіи какъ въ отношеніи содержанія ея, т. е. чтобы удостовѣриться, что отправляется дѣйствительно сахаръ и, при томъ, безъ всякой примѣси другихъ веществъ, такъ и въ отношеніи указаннаго въ фактурѣ количества сахара. Для удостовѣренія въ первомъ, изъ всей партіи, по выбору свидѣтельствующихъ, досматривается не менѣе десятой части мѣстъ: если отправляется сахарный песокъ,—выемками изъ разныхъ частей помѣщенія длиннымъ совкомъ, для чего не должно однакоже дѣлать болѣе двухъ отверстій въ каждомъ помѣщеніи, высыпкою нѣкотораго числа мѣшковъ и не менѣе одной бочки изъ всей партіи на брезенты и вскрытіемъ части бочекъ на выдержку сверху и со дна, а при вывозѣ рафинада, выгрузкою онаго изъ помѣщеній. Количество же отправляемаго сахара опредѣляется повѣркою посредствомъ взвѣшиванія вѣса брутто 10-й части мѣстъ всей партіи по выбору свидѣтельствующихъ и свѣркою его съ вѣсомъ брутто, который обозначенъ на каждомъ мѣстѣ, и въ случаѣ сходства того или другаго, изъ вѣса брутто всей партіи вычитаются нижеустановленные проценты на тару.

7. Процентъ на тару полагается:

для бочекъ еловыхъ, сосновыхъ и изъ другихъ легковѣсныхъ деревъ, вѣсомъ не менѣе 25 пуд. брутто 7%

для бочекъ дубовыхъ, ясневыхъ, осиновыхъ и изъ другихъ тяжеловѣсныхъ деревъ 9%

для мѣшковъ:

одинакихъ 2%

двойныхъ 4%

тройныхъ. 6%

При вывозѣ рафинада въ Персію и Азіятскую Турцію въ кошмахъ или войлокахъ, наличный вѣсъ опредѣляется посредствомъ

Uwaga. Wzmiankowana w tym ustępie deklaracya powinna być napisana na 40 kopiejkowym papierze stemplowym lub na zwyczajnym, z przyłożeniem 40 kopiejkowéj marki stemplowéj; a za fakturę płaci się podatek stemplowy przez naklejenie na każdym arkuszu 5 kopiejkowéj marki.

6. Po przyjęciu deklaracyi z fakturą i wysyłanéj partyi cukru, Komora razem z urzędnikiem wydziału akcyznego, jeżeli urzędnik taki znajduje się przy niéj dla nadzoru nad wywozem okowity i spirytusu, i w obecności wysyłającego cukier lub jego pełnomocnika dopełnia rewizyi partyi, tak co do jéj wartości t. j. dla przekonania się, że się wysyła rzeczywiście cukier i przytém bez żadnéj przymieszki obcych materyałów, jak i co do wskazanéj w fakturze ilości cukru. Dla przekonania się o pierwszém, z całéj partyi, podług wyboru rewidujących, rewiduje się przynajmniéj dziesiątą część pakunków: jeżeli się wysyła mączka cukrowa,—biorąc takową z różnych części pakunku zapomocą długiéj szufelki, na co jednakże nie należy robić więcéj jak dwa otwory w każdym pakunku, wysypując pewną ilość worków i przynajmniéj jednę beczkę z całéj partyi na płótno żaglowe i otwierając część beczek, na los, z wierzchu i od spodu; zaś przy wywozie cukru rafinowanego—przez wypakowanie go. Ilość wysyłanego cukru określa się przez sprawdzenie zapomocą wagi brutto 10-téj części pakunków całéj partyi, podług wyboru rewidujących, i przez porównanie go z wagą brutto, jaka jest oznaczona na każdym pakunku; a wrazie podobieństwa jednéj i drugiéj—z wagi brutto całéj partyi potrąca się poniżéj wskazane procenty na wagę opakowania.

7. Procent na wagę opakowania oznacza się:

dla beczek jodłowych, sosnowych i innych drzew lekkiéj wagi, ważących 25 pudów brutto 7%

dla beczek dębowych, jesionowych, osikowych i z innych drzew ciężkiéj wagi 9%

dla worków:

pojedyńczych 2%

podwójnych 4%

potrójnych 6%

Przy wywozie cukru rafinowanego do Persyi i Turcyi Azyatyckiéj w workach lub wojłokach, waga czysta określa się zapomocą

взвѣшиванія, а при вызовѣ въ ящикахъ вѣсомъ не болѣе 5½ пуд. брутто, на тару полагается 28%.

Примѣчаніе. Положенный на тару процентъ можетъ быть измѣненъ Министерствомъ Финансовъ, равно какъ могутъ быть установлены и дополнительныя правила о надзорѣ за вывозомъ сахара.

8. Если при освидѣтельствованіи указаннаго въ ст. 6 числа мѣстъ изъ партіи, окажется качество сахара сходнымъ съ объявленнымъ, количество же меньшимъ сверхъ 2%, то свидѣтельствуется и перевѣшиваются ⅓ часть партіи и по оказавшемуся опредѣляется вѣсъ всей партіи. Если же при освидѣтельствованіи партіи, установленномъ въ ст. 6, количество сахара окажется большимъ противъ объявленнаго, то дальнѣйшей повѣрки партіи не производить, и возвращать акцизъ за объявленный вѣсъ. Въ тѣхъ же случаяхъ, когда качество сахара окажется низшимъ противъ объявленнаго, свидѣтельствуется вся партія, не взирая на то, оказывается ли какая либо разность въ количествѣ сахара.

9. Приведеніе въ извѣстность всего наличнаго вѣса сахара производится въ томъ случаѣ, когда окажется разность сверхъ восьми процентовъ между объявленнымъ наличнымъ вѣсомъ и тѣмъ, который получится чрезъ вычетъ изъ вѣса брутто опредѣленныхъ процентовъ на тару. Въ случаѣ же, когда разность эта будетъ простираться отъ 3 до 8%, вывѣшивается лишь ⅓ партіи и по оказавшемуся опредѣляется вѣсъ всей партіи.

10. Въ случаѣ, если въ сахарѣ найдена будетъ какая либо примѣсь для увеличенія вѣса онаго, съ цѣлію воспользоваться возвратомъ акциза, или же, вмѣсто сахара, будутъ найдены другіе какіе либо предметы, то всѣ помѣщенія съ сахаромъ, въ которыхъ обнаружена примѣсь постороннихъ предметовъ, конфискуются и, сверхъ того, по распоряженію Таможни, взыскивается съ отправителя сумма, равняющаяся двойному размѣру подлежащаго въ возврату акциза по вѣсу таковыхъ помѣщеній. До уплаты сего начета, вывозъ за границу партіи сахара, въ которой обнаружены помѣщенія съ примѣсью постороннихъ предметовъ, не дозволяется.

Примѣчаніе. Деньги, вырученныя отъ продажи конфискованнаго сахара и поступившія въ видѣ начета, записываются въ доходъ казны, по смѣтѣ Департамента Таможенныхъ Сборовъ.

11. Объ освидѣтельствованіи сахара составляется актъ въ

przeważania, a przy wywozie w skrzyniach ważących nie więcéj jak 5½ pudów brutto na wagę opakowania potrąca się 28%.

Uwaga. Ustanowiony na wagę opakowania procent może być zmieniony przez Ministra Finansów, jak również mogą być ustanowione i dodatkowe przepisy o nadzorze nad wywozem cukru.

8. Jeżeli przy rewizyi wzmiankowanéj w art. 6 liczby pakunków z partyi okaże się, że gatunek cukru jest taki, jaki jest zadeklarowany, ilość zaś mniejsza o więcéj jak 2%, w takim razie rewiduje się i przeważa się ⅓ część partyi i, podług tego, co się okaże, określa się waga całéj partyi. Jeżeli zaś przy rewizyi partyi ustanowionéj w art 6 ilość cukru okaże się większą od zadeklarowanéj, w takim razie dalszego sprawdzenia partyi się nie robi i akcyzę pobiera się od wagi zadeklarowanéj. Wrazie zaś, jeżeli gatunek cukru okaże się niższym od zadeklarowanego, rewiduje się cała partya, bez względu na to, czy się okaże jaka różnica w ilości cukru.

9. Obliczenia całéj ilości czystéj wagi cukru dopełnia się w takim razie, jeżeli się okaże różnica znaczniejsza od ośmiu procent pomiędzy wagą zadeklarowaną a tą, jaka się otrzymuje przez potrącenie z wagi brutto okreslonego procentu na opakowanie. Zaś wrazie, jeżeli różnica ta będzie wynosiła od 3 do 8% przeważa się tylko ⅓ partyi i podług tego, co się okaże, określa się waga całéj partyi.

10. Jeżeli w cukrze znaleziona będzie jakaś obca przymieszka dodana dla powiększenia jego wagi, w celu skorzystania ze zwrotu akcyzy, albo jeżeli zamiast cukru znalezione będą inne jakie przedmioty, w takim razie wszystkie pakunki z cukrem, w których znaleziona będzie przymieszka obcych przedmiotów, konfiskują się i, oprócz tego, z rozporządzenia komory ściąga się od wysyłającego suma równająca się podwójnéj wysokości ulegającéj zwrotowi akcyzy, podług wagi rzeczonych pakunków. Przed wypłaceniem téj nadliczki, wywóz za granicę partyi cukru, w któréj wykryte zostały pakunki z przymieszką obcych przedmiotów, nie jest dozwolony.

Uwaga. Pieniądze otrzymane ze sprzedaży cukru skonfiskowanego, które wpłynęły w charakterze nadliczki, zapisują się do przychodu Skarbu w budżecie Departamentu Przychodów Celnych.

11. O rewizyi cukru sporządza się protokuł w dwóch egzem-

двухъ экземплярахъ за подписью должностныхъ лицъ, производившихъ освидѣтельствованіе, и отправителя сахара или его повѣреннаго. Въ актѣ должны быть показаны прописью наличный вѣсъ и родъ вывезеннаго сахара и сумма подлежащаго возврату за оный акциза, а по выпускѣ сахара за границу долженъ быть отмѣченъ на актѣ день отправленія сахара. За симъ, не далѣе, какъ на третій день по освидѣтельствованіи сахара, одинъ экземпляръ акта отсылается Таможнею въ ту Казенную Палату, изъ которой отправитель пожелаетъ получить слѣдующій ему къ возврату акцизъ, а другой—въ подлежащую Контрольную Палату. Отправителю же выдается Таможнею, на гербовой бумагѣ 40-ка копѣечнаго достоинства, основанное на актѣ удостовѣреніе о дѣйствительномъ вывозѣ сахара за границу и количествѣ причитающагося къ возврату за оный акциза.

12. Возвращеніе акциза производится, по предъявленіи удостовѣренія Таможни, изъ нижеслѣдующихъ Казенныхъ Палатъ: С.-Петербургской, Московской, Бакинской, Тифлисской, Кіевской, Варшавской и Одесскаго Расходнаго Отдѣленія; и

13. Вывозъ туземнаго сахара въ Финляндію, съ возвратомъ акциза, допускается чрезъ С.-Петербургскую Портовую Таможню и Отдѣленіе Таможни на С.-Петербургской станціи Финляндской желѣзной дороги, согласно настоящимъ правиламъ; но съ тѣмъ, чтобы названная Таможня и Отдѣленіе оной выдавали отправителямъ требуемое п. 11 сихъ правилъ удостовѣреніе о дѣйствительномъ вывозѣ сахара и причитающемся за оный къ возврату акцизѣ не иначе, какъ по представленіи отправителемъ росписки Финляндской Таможенной Экспедиціи въ С.-Петербургѣ во взносѣ пошлины за вывозимый въ Финляндію сахаръ.

Подписалъ: Директоръ *Баронъ Розенъ.*

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 42, стр. 500).

plarzach, z podpisem urzędników rewizyi dopełniających i wysyłającego cukier lub jego pełnomocnika. W protokule tym powinny być oznaczone literami waga czysta i rodzaj cukru wywożonego oraz suma ulegającéj zwrotowi akcyzy, a po wypuszczeniu cukru za granicę powinien być oznaczony w protokule dzień wysyłki cukru. Następnie, nie daléj jak na trzeci dzień po zrewidowaniu cukru, jeden egzemplarz protokułu Komora odsyła do téj Izby Skarbowéj, z któréj wysyłający pragnie otrzymać przypadającą mu do zwrotu akcyzę, a drugi — do właściwéj Izby Obrachunkowéj. Zaś wysyłającemu Komora wydaje na papierze stemplowym 40-kopiejkowym oparte na protokule świadectwo o rzeczywistém wywozie cukru za granicę i o ilości przypadającéj do zwrotu akcyzy.

12. Akcyzę zwracają, po przedstawieniu świadectwa Komory, następujące Izby Skarbowe: S.-Petersburska, Moskiewska, Bakińska, Tyfliska, Kijowska, Warszawska oraz Odeski Wydział Rozchodów; i

13. Wywóz cukru krajowego do Finlandyi przez Komorę portową Petersburską i Wydział Komory na stacyi S.-Petersburskiéj drogi żelaznéj Finlandzkiéj dopuszcza się na zasadzie niniejszych przepisów; z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby wzmiankowana Komora i Wydział takowéj wydawały wysyłającym, w ustępie 11 niniejszych przepisów wymagane, świadectwa o rzeczywistém wywozie cukru i o przypadającéj za takowy do zwrotu akcyzie nie inaczéj, jak po przedstawieniu przez wysyłającego kwitu Finlandzkiéj Ekspedycyi Celnéj w S.-Petersburgu z wniesionéj opłaty za wywożony do Finlandyi cukier.

Podpisał: Dyrektor *Baron Rosen.*

32.

1877 года Марта 24-го.

Высочайшее повелѣніе, изъясненное въ приказѣ по Военному вѣдомству, отъ 29 Марта за № 116-мъ, представленномъ Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ 28-го Апрѣля.

Положеніе о перевозкѣ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 24-й день Марта сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Арестантовъ, пересылаемыхъ между *Оренбургомъ, Бузулукомъ, Самарою* и *Сызранью*, впредь перевозить по Оренбургской желѣзной дорогѣ, въ связи съ Моршанско-Сызранскою таковою же дорогою, согласно прилагаемыхъ у сего: а) *Положенія* о перевозкѣ арестантовъ вообще по желѣзнымъ дорогамъ, которое принять къ руководству и по тѣмъ желѣзнымъ дорогамъ, на коихъ существуетъ уже арестантская перевозка, или будетъ впредь учреждаема, взамѣнъ положенія, объявленнаго при приказѣ по Военному вѣдомству 1870 г., за N. 56; и б) *Правилъ* лит. *А* касающихся собственно перевозки арестантовъ по названнымъ желѣзнымъ дорогамъ.

2. Съ учрежденіемъ перевозки арестантовъ по Оренбургской желѣзной дорогѣ, направлять арестантовъ:

а) *Ссыльныхъ*—изъ Оренбурга на Самару, Казань и Пермь.

б) *Пересыльныхъ*—между губернскими городами, поименованными въ прилагаемомъ росписаніи, лит. *Б*, указаннымъ въ этомъ росписаніи порядкомъ.

3. Одновременно съ открытіемъ арестантской перевозки по линіи желѣзныхъ дорогъ отъ Оренбурга до Сызрани и новымъ направленіемъ арестантовъ:

а) *Кузайкинскую* мѣстную команду (Уфимской губерніи) *упразднить*; а также упразднить показанные въ вѣдомости лит. *В*, пѣше-

32.

24-go Marca 1877 roku.

Najwyższy rozkaz, wyjaśniony w poleceniu w Wydziale Wojny z d. 29 Marca, za N-rem 116, przedstawionem Rządzącemu Senatowi przez Ministra Wojny d. 28-go Kwietnia.

Postanowienie o przewozie więźniów drogami żelaznemi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 24 Maja bieżące roku, Najwyżéj rozkazać raczył:

1. Więźniów przesyłanych pomiędzy *Orenburgiem*, *Buzułukiem*, *Samarą* i *Syzranią* przewozić nadal drogą żelazną Orenburską, łącznie z takąż drogą Morszańsko-Syzrańską podług załączonych przy niniejszém: a) *Postanowienia* o przewozie więźniów wogóle drogami żelaznemi, którém się kierować i na tych drogach żelaznych, na których istnieje już przewóz więźniów lub też w przyszłości będzie urządzony, zamiast postanowienia ogłoszonego przy poleceniu w Wydziale Wojny w r. 1870 za Nr. 56; i b) *Przepisów* lit. A dotyczących mianowicie przewozu więźniów wzmiankowanemi drogami żelaznemi.

2. Po urządzeniu przewozu więźniów drogą żelazną Orenburską wysysłać więźniów:

a) *Zesłanych*—z Orenburga przez Samarę, Kazań i Perm.

b) *Przesyłanych*—pomiędzy miastami gubernialnemi, wzmiankowanemi w rozkładzie lit., B w sposób w rozkładzie tym oznaczony.

3. Równocześnie z otwarciem przewozu więźniów po linii dróg żelaznych z Orenburga do Syzrania i nową drogą wysyłki więźniów:

a) *Kuzajkiński* oddział miejscowy (gubernii Ufimskiéj) *znieść*, oraz znieść wyszczególnione w spisie lit. B piesze trakty etapowe

этапные тракты и находящіеся на оныхъ ночлежные пункты, поименованные въ той же вѣдомости.

б) *Уменьшить* штатный составъ мѣстныхъ командъ:

	Какимъ числомъ.		Сколько за тѣмъ должно состоять по штату.			
	Унт.-офиц.	Рядовыхъ.	Унт.-офиц. стар.	Унт.-офиц. млад.	Ефрейторовъ.	Рядовыхъ.
Самарской губерніи:						
Бузулукской . . .	3	25	3	9	12	113
Бугурусланской . .	„	5	3	10	13	117
Уфимской губерніи:						
Аскинской . . .	1	6	1	3	4	41

в) *Мензелинскую* мѣстную команду, Уфимской губерніи, *увеличить*, добавленіемъ къ настоящему ея штату 2-хъ младшихъ унтеръ-офицеровъ и 20 рядовыхъ; за тѣмъ въ этой командѣ будетъ состоять по штату: унтеръ-офицеровъ: старшихъ 3 и младшихъ 10, ефрейторовъ 13 и рядовыхъ 117.

4. Въ штатномъ составѣ конвойныхъ командъ, сопровождающихъ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, сдѣлать слѣдующія измѣненія: *Петербургской* — 1 младшаго унтеръ-офицера замѣнить старшимъ и прибавить 5 рядовыхъ, въ *Ростовскую* — прибавить 1 младшаго писаря и въ *Варшавской* — 1 старшаго унтеръ-офицера замѣнить младшимъ писаремъ.

5. Производившіяся нынѣ конвойнымъ командамъ, сопровождающимъ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, деньги на канцелярскіе расходы, С.-Петербургской и Московской въ размѣрѣ 75 руб., а остальнымъ по 50 руб. въ годъ, *увеличить*: двумъ названнымъ командамъ до 100 руб. и прочимъ восьми командамъ до 75 руб., каждой.

О таковой Высочайшей волѣ Военный Министръ объявилъ по Военному вѣдомству къ исполненію, съ тѣмъ, чтобы отправленіе и конвоированіе арестантовъ Оренбургскимъ мѣстнымъ баталіономъ по линіи желѣзныхъ дорогъ между Оренбургомъ и Сызранью производилось согласно прилагаемаго у сего росписанія, начавъ оное изъ *Оренбурга* въ Сызрань *29-го Мая сего года* (Воскресенье).

i znajdujące się na nich punkty noclegowe, w tymże spisie wzmiankowane.

b) *Zmniejszyć* skład etatowy oddziałów miejscowych:

	O jaką liczbę		Ile wskutek tego winno pozostawać podług etatu.			
	Podoficerów	Szeregowców	Podoficerów starsz.	Podoficerów młod.	Efrejtorów	Szeregowców
Gubernii Samarskiéj:						
Buzułukskiego	3	25	3	9	12	113
Bugurusłańskiego	„	5	3	10	13	117
Gubernii Ufimskiéj:						
Askińskiego	1	5	1	3	4	41

c) *Menzeliński* oddział miejscowy, gubernii Ufimskiéj, *powiększyć*, przez dodanie do obecnego jéj etatu 2-ch młodszych podoficerów i 20 szeregowców; wskutek tego w oddziale tym będzie podług etatu, podoficerów: starszych 3 i młodszych 10, efrejterów 13 i szeregowców 117.

4. W składzie etatowym oddziałów konwojowych, towarzyszących więźniom w podróży drogami żelaznemi następujące wprowadzić zmiany: *Petersburskiéj*—1 podoficera młodszego zamienić na starszego i dodać 5 szeregowców; *Rostowskiéj*—dodać 1 pisarza młodszego i *Warszawskiéj*—1 starszego podoficera zamienić na młodszego pisarza.

5. Wydawane dotychczas oddziałom konwojowym towarzyszącym więźniom w podróży drogami żelaznemi pieniądze na rozchody kancelaryjne: S.-Petersburskiéj i Moskiewskiéj 75 rs., a pozostałym 50 rs. rocznie, *powiększyć:* dla dwóch wzmiankowanych oddziałów do 100 rs., a dla pozostałych ośmiu oddziałów—do 75 rs. dla każdego.

O takiej Najwyższéj Woli Minister Wojny oznajmił w Wydziale Wojny dla jéj wykonania, z tém zastrzeżeniem, ażeby wysyłka i konwojowanie więźniów przez batalion miejscowy Orenburski po linii dróg żelaznych pomiędzy Orenburgiem i Syzranią odbywało się na zasadzie załączonego przy niniejszém rozkładu, rozpocząwszy takowe z Orenburga do Syzrania d. *29 Maja bieżącego roku* (Niedziela).

На подлинномъ написано: „*Высочайше утверждено.*“
Подписалъ:
Военный Министръ, Генералъ-Адъютантъ *Милютинъ*.
24-го Марта 1877 года.

ПОЛОЖЕНІЕ

о перевозкѣ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ.

§ 1. Перевозка арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, въ отношеніи частныхъ условій, какъ-то: сроковъ отправленія арестантскихъ поѣздовъ, числа и вмѣстимости вагоновъ, устраиваемыхъ и содержимыхъ для сего Обществами желѣзныхъ дорогъ, пунктовъ пріема и высадки арестантовъ, отправляемыхъ по упомянутымъ дорогамъ, конвоированія по нимъ арестантскихъ партій и размѣра платы за перевозку арестантовъ и конвойныхъ, производится согласно *концессій*, Высочайше утверждаемыхъ для каждой желѣзной дороги, и особыхъ *Правилъ*, издаваемыхъ на основаніи сихъ концессій. Что же касается общихъ условій перевозки арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, то по всѣмъ линіямъ сихъ дорогъ, какъ по тѣмъ, гдѣ уже существуетъ эта перевозка, такъ и по тѣмъ, гдѣ таковая будетъ вновь учреждена, руководствоваться симъ положеніемъ.

§ 2. Для перевозки арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, заблаговременно, предъ открытіемъ сихъ перевозокъ по каждой линіи, устраиваются и затѣмъ содержатся на счетъ желѣзныхъ дорогъ особые арестантскіе вагоны, или приспособляются арестантскія отдѣленія въ вагонахъ (смотря по тому, что упомянутыми въ § 1-мъ правилами опредѣлено), согласно утвержденнымъ Министерствомъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Главнымъ Инспекторомъ по пересылкѣ арестантовъ, чертежамъ (1), съ указаніемъ внутренняго приспособленія сихъ вагоновъ и отдѣленій. Наименьшій внутренній размѣръ долженъ быть: 40 мѣстныхъ вагоновъ—въ длину: 25

---

(1) Чертежи эти разсылаются Правленіямъ желѣзныхъ дорогъ Технически-Инспекторскимъ Комитетомъ Управленія Желѣзныхъ Дорогъ.

Na oryginale napisano: „*Najwyżéj zatwierdzono.*“
Podpisał:
Minister Wojny, Generał-Adjutant *Milutyn.*
24-go Marca 1877 roku.

POSTANOWIENIE

o przewozie więźniów drogami żelaznemi.

§ 1. Co się tyczy specyalnych warunków przewozu więźniów drogami żelaznemi, jakoto: terminów wysyłki pociągów więziennych, liczby wagonów urządzanych i utrzymywanych w tym celu przez Towarzystwa dróg żelaznych i ich objętości, punktów przyjęcia i wysadzania więźniów wysyłanych temi drogami; konwojowania niemi partyj więźniów, oraz wysokości opłaty za przewóz więźniów i konwojujących, przewóz ten odbywa się podług Najwyżéj zatwierdzonych dla każdéj drogi *koncesyj* oraz oddzielnych *Przepisów*, wydawanych na zasadzie tychże koncesyj. Co się zaś tyczy ogólnych warunków przewozu więźniów drogami żelaznemi, to na wszystkich liniach tychże dróg, zarówno tych, na których przewóz ten już istnieje, jak i tych, na których ma być nowo otworzony, kierować się należy niniejszém postanowieniem.

2. Do przewożenia więźniów drogami żelaznemi, zawczasu, przed otwarciem tych przewozów na każdéj linii, urządzają się i utrzymują się kosztem dróg żelaznych oddzielne wagony więzienne, lub też przygotowują się przedziały więzienne w wagonach (stosownie do tego, co w przepisanych w § 1 wzmiankowanych postanowiono), podług zatwierdzonych przez Ministra Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Inspektorem Głównym przesyłki więźniów, planów (1), z oznaczeniem, jak te wagony i przedziały mają być urządzone wewnątrz. Najmniejszy wymiar wewnętrzny powinien wynosić: wagonów 40-miejscowych — długości 25 stóp 6 cali (czyli około 10 arsz.

(1) Rysunki te rozsyła Urzędom Dróg Żelaznych Techniczno-Inspektorski Komitet Zarządu Dróg Żelaznych.

фут. 6 дюйм. (или около 10 арш. 15 верш.) и въ шир. 8 фут. 8 дюйм. (или около 3 арш. 11½ верш.), а 20 мѣстныхъ отдѣленій—въ длину: 12 фут. 9 дюйм. (или 5 арш. 7½ верш.), при той же ширинѣ. Тамъ, гдѣ арестантскіе вагоны полагаются 25, 50, 60 и 80 мѣстные, длина ихъ должна быть сообразна числу мѣстъ и соотвѣтствовать указаннымъ размѣрамъ.

По тѣмъ же желѣзнымъ дорогамъ, по которымъ отправляется арестантовъ самое незначительное число, допускается перевозка ихъ въ пассажирскихъ III класса вагонахъ, о чемъ и объясняется въ правилахъ перевозки арестантовъ по такимъ дорогамъ.

Примѣчаніе. Арестантскіе вагоны распредѣляются въ пунктахъ, которые, на основаніи опыта, признаются для сего болѣе соотвѣтствующими по числу отправляемыхъ изъ оныхъ арестантовъ.

§ 3. Арестантскіе вагоны устраиваются *проходные* по длинѣ ихъ съ входными дверями на концахъ вагоновъ; а также съ надежными желѣзными рѣшетками въ окнахъ, съ замками въ дверяхъ, запирающимися какъ внутри, такъ и съ наружи, двойными полами и съ слѣдующими подраздѣленіями: а) ¾ части вагона составляютъ мужское отдѣленіе; и б) ¼ часть—женское отдѣленіе, для арестантокъ съ дѣтьми; для конвойныхъ нижнихъ чиновъ никакихъ особыхъ отдѣленій не полагается; они размѣщаются между арестантами, по усмотрѣнію начальника конвоя. Для офицера—начальника конвоя, въ нѣкоторыхъ вагонахъ приспособляется *особое* отдѣленіе (въ размѣрѣ 4—6 мѣстъ), съ диваномъ и откиднымъ столомъ для письма. Тамъ же, гдѣ арестантскіе поѣзды сопровождаются не офицеромъ, а унтеръ-офицеромъ, взамѣнъ офицерскаго отдѣленія имѣется для него мѣсто (не отгороженное), также со столомъ для письма.

Такъ какъ въ каждый поѣздъ нуженъ только одинъ вагонъ съ помѣщеніемъ для конвойнаго начальника, то упомянутыя офицерскія отдѣленія устраиваются въ 2—3 вагонахъ на каждой линіи. Если арестантскихъ вагоновъ на одной линіи желѣзныхъ дорогъ полагается четыре и болѣе, то нѣкоторые изъ нихъ могутъ быть и безъ раздѣленій на мужское и женское отдѣленія, ибо при назначеніи въ одинъ поѣздъ нѣсколькихъ вагоновъ, напримѣръ трехъ, арестанты-мужчины могутъ занимать полностью два вагона, а въ третьемъ помѣщаться исключительно одинѣ женщины съ дѣтьми.

15 werszk.); szerokości—8 stóp 8 cali (czyli około 3 arsz. 11½ werszk.; a 20 miejscowych przedziałów:—długości 12 stóp 9 cali (czyli 5 arsz. 7½ werszk.), przy takiéj samej szerokości. Tam, gdzie wagony więgony więzienne mają być na 25, 50, 60 lub 80 miejsc, długość ich powinna być zastosowana do liczby miejsc i powinna odpowiadać oznaczonym wymiarom.

Na tych drogach żelaznych, któremi się przewozi bardzo mała ilość więźniów, dozwala się przewóz ich w wagonach pasażerskich III klasy, o czém wzmiankuje się w przepisach o przewozie więźniów takiemi drogami.

Uwaga. Wagony więzienne umieszczają się w punktach, które uznane będą do tego za najodpowiedniejsze, ze względu na ilość wysyłanych z nich więźniów.

§ 3. Wagony więzienne budują się *przechodne* przez ich długość z drzwiczkami wejściowemi na końcach wagonów oraz z należytemi kratami w oknach, z zamkami u drzwi zamykanemi tak z zewnętrznéj jak i z wewnętrznéj strony, z podwójną podłogą i z następującemi podziałami: a) ¾ części wagonu stanowi przedział męzki, i b) ¼ część—przedział żeński, dla uwięzionych kobiet z dziećmi; dla konwojujących niższych stopni oddzielnych przedziałów się nie urządza, rozsadzają się oni pomiędzy więźniami, podług uznania naczelnika konwoju. Dla oficera—naczelnika konwoju, w niektórych wagonach urządza się *osobny* przedział (na 4 do 6 miejsc) z sofką i otwieranym stolikiem do pisania. Tam zaś, gdzie pociągom więziennym towarzyszy nie oficer, lecz podoficer, zamiast przedziału oficerskiego zachowuje się dla niego miejsce (nieodgrodzone), również ze stolikiem do pisania.

Ponieważ w każdym pociągu potrzeba jednego tylko wagonu z miejscem dla naczelnika konwoju, wskutek tego wzmiankowane przedziały oficerskie urządzają się w 2—3 wagonach na każdéj linii. Jeżeli wagonów więziennych na jednéj linii dróg żelaznych ma być cztery lub więcéj, to niektóre z nich mogą być i bez rozdzielenia na przedziały męzkie i żeńskie; ponieważ przy wyznaczeniu do jednego pociągu kilku wagonów, naprzykład trzech, więźniowie mężczyzni mogą zajmować całkowicie dwa wagony, a w trzecim pomieszczają się wyłącznie same tylko kobiety z dziećmi.

Какъ въ мужскомъ, такъ и въ женскомъ помѣщеніяхъ, должно быть устроено, по одному въ каждомъ, отгороженному ретираду и достаточное число вентиляторовъ; для устраненія же въ зимнее время холода—офицерскія отдѣленія арестантскихъ вагоновъ, подобно мѣстамъ въ вагонахъ II класса, внутри обиваются; кромѣ сего, въ этихъ отдѣленіяхъ и арестантскихъ помѣщеніяхъ постилаются на полъ матовики и въ каждомъ вагонѣ на тѣхъ дорогахъ, на которыхъ отапливаются пассажирскіе вагоны III класса, ставится печь. Въ каждомъ арестантскомъ вагонѣ долженъ находиться цинковый ящикъ для воды въ питье арестантамъ.

Тамъ, гдѣ опредѣлено имѣть 25, 20 и 10 мѣстныя арестантскія отдѣленія, таковыя устраиваются безъ всякихъ подраздѣленій, но съ желѣзными рѣшетками въ окнахъ, съ замками въ дверяхъ, и съ отдѣленными сплошною перегородкою ретирадами.

Относительно разсмотрѣнія и утвержденія плановъ вновь строющихся арестантскихъ вагоновъ Техническо-Инспекторскій Комитетъ Управленія желѣзныхъ дорогъ входитъ въ сношенія съ Главнымъ Инспекторомъ пересылки арестантовъ.

§ 4. Арестантскіе вагоны и отдѣленія въ вагонахъ, какъ равно ретирады въ нихъ, ночью должны быть достаточно освѣщаемы, на счетъ желѣзныхъ дорогъ, для чего отпускаются свѣчи по числу вагоновъ и имѣющихся въ нихъ фонарей на всю ночь.

Для отапливанія арестантскихъ вагоновъ и офицерскихъ отдѣленій въ нихъ, отпускаются Обществами желѣзныхъ дорогъ (безплатно) дрова, въ достаточномъ количествѣ, и назначаются истопники, которые должны обязательно находиться въ зимнее время при арестантскихъ поѣздахъ.

На надлежащее и своевременное освѣщеніе и отапливаніе въ холодное время арестантскихъ вагоновъ начальникъ конвоя обращаетъ вниманіе кондуктора, сопровождающаго поѣздъ.

§ 5. Предъ открытіемъ арестантской перевозки на вновь построенныхъ желѣзныхъ дорогахъ, по тѣмъ линіямъ по которымъ арестанты должны перевозиться въ укрѣпленныхъ арестантскихъ вагонахъ, сіи послѣдніе свидѣтельствуются Правительственнымъ Инспекторомъ желѣзной дороги, въ присутствіи Начальника той же конвойной команды, которая должна препровождать по оной арестантовъ, и лица, назначеннаго отъ Правленія желѣзной дороги,

Tak w męzkich jak i w żeńskich pomieszczeniach powinno być urządzone po jednym odgrodzonym ustępie w każdém, oraz dostateczna ilość wentylatorów; zaś dla zabezpieczenia od zimna na zimę, przedziały oficerskie, podobnie jak miejsca w II klasie, wewnątrz się wyklejają; oprócz tego, w tych przedziałach i pomieszczeniach dla więźniów rozściełają się na podłodze maty, oraz w każdym wagonie, na tych drogach, gdzie wagony III klasy opalają się, stawia się piec. W każdym wagonie więziennym powinno się znajdować naczynie cynowe od wody do picia.

Tam, gdzie polecono mieć miejscowe przedziały więzienne na 25, 20 i 10 miejsc, przedziały takie urządzają się bez żadnych poddziałów ale z żelaznemi kratami w oknach z zamkami u drzwi i z ustępami oddzielnemi grubą przegródką.

Co do obejrzenia i zatwierdzenia planów nowo-budujących się wagonów więziennych, Komitet Techniczno-Inspektorski Zarządu dróg żelaznych znosi się z Inspektorem Głównym przesyłki więźniów.

§ 4. Wagony więzienne i przedziały w wagonach jak również ustępy w takowych powinny być w nocy dostatecznie oświetlone kosztem dróg żelaznych; na co wydają się świece, podług liczby wagonów i znajdujących się w nich latarni, na całą noc.

Na opał wagonów więziennych i przedziałów oficerskich w tychże wagonach, Towarzystwa dróg żelaznych wydają (bezpłatnie), w dostatecznéj ilości, drzewo i wyznaczają palaczów, którzy obowiązkowo znajdować się powinni w porze zimowéj przy pociągach więziennych.

Na należyte i we właściwym czasie opalanie i oświetlanie w porze zimowym wagonów więziennych, naczelnik konwoju zwraca uwagę konduktora prowadzącego pociąg.

§ 5. Przed otwarciem przewozu więźniów po nowo-zbudowanych drogach żelaznych na tych liniach, po których więźniowie przewożeni być mają w zabezpieczonych wagonach więziennych, wagony te rewiduje Inspektor rządowy drogi żelaznéj, w obecności Naczelnika oddziału konwojowego, który ma przewozić po drodze téj więźniów, oraz—delegowanego ze strony Zarządu drogi żelaznéj; o czém sporządza się protokuł, opatrzony podpisami wzmiankowanych osób, w któ-

о чемъ составится *актъ*, за общею подписью поименованныхъ лицъ, съ объясненіемъ: а) имѣются ли въ арестантскихъ вагонахъ всѣ тѣ приспособленія, какія указаны въ предъидущемъ параграфѣ; б) внутреннихъ размѣровъ сихъ вагоновъ и *номинальнаго* числа мѣстъ въ нихъ, и в) сколько человѣкъ (арестантовъ и конвойныхъ) можетъ *дѣйствительно* помѣщаться въ каждомъ вагонѣ, за упомянутыми приспособленіями.

Подобныя освидѣтельствованія производятся и во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда на желѣзной дорогѣ вводятся въ употребленіе новые арестантскіе вагоны, взамѣнъ старыхъ, пришедшихъ въ негодность.

Означенные акты препровождаются Главному Инспектору по пересылкѣ арестантовъ, для храненія при дѣлахъ, а Начальнику конвойной команды, подписавшему актъ, выдается засвидѣтельствованная съ онаго копія.

§ 6. Арестанты по желѣзнымъ дорогамъ отправляются *еженедѣльно* или *разъ въ двѣ недѣли*, смотря по числу пересылаемыхъ арестантовъ въ извѣстномъ направленіи, съ тѣми пассажирскими или смѣшанными товаро-пассажирскими поѣздами, которые Инспекціею пересылки арестантовъ, по взаимному соглашенію съ Правленіями желѣзныхъ дорогъ, признаются для сего болѣе удобными. Дни отправленія опредѣляются особымъ *росписаніемъ*, составляемыхъ Главнымъ Инспекторомъ пересылки арестантовъ; при чемъ арестантскіе вагоны (очередные поѣзды) отходятъ съ конвоемъ въ опредѣленные сказаннымъ росписаніемъ дни еженедѣльно или разъ въ двѣ недѣли даже и въ томъ случаѣ, если бы въ пунктѣ начальнаго отправленія не было вовсе арестантовъ, подлежащихъ перевозкѣ по желѣзной дорогѣ, такъ какъ вагоны эти необходимы для принятія арестантовъ въ попутныхъ городахъ.

§ 7. При сопровожденіи одною и тою же конвойною командою арестантскихъ партій по линіи двухъ или нѣсколькихъ желѣзныхъ дорогъ, принадлежащихъ различнымъ Обществамъ, но находящихся между собою въ непрерывной связи, арестанты перевозятся по всей таковой линіи въ арестантскихъ вагонахъ, между пунктами, обозначенными въ росписаніи, упомянутомъ въ предъидущемъ параграфѣ, *безъ пересадки* партій и сопровождающаго ихъ конвоя, на узловыхъ станціяхъ соединенія различныхъ желѣзныхъ дорогъ, если въ росписаніи не будетъ оговорено о разрѣшеніи производить означенную пересадку.

rym się zaznacza: a) czy wagony są przygotowane w sposób w poprzednim paragrafie wskazany; b) jakie są wewnętrzne wymiary tychże wagonów i *nominalna* ilość miejsc w takowych, oraz c) ilu ludzi (więźniów i konwoju) może się *rzeczywiście* pomieścić w każdym wagonie, wobec przygotowania ich w powyższy sposób.

Rewizye takie dokonywują się również zawsze, ilekroć na drodze żelaznéj wprowadzają się w użycie nowe wagony więzienne, zamiast starych, do użytku już niezdatnych.

Wzmiankowane protokuły komunikują się Inspektorowi Głównemu przesyłki więźniów do zachowania w aktach; zaś Naczelnikowi oddziału konwojowego, który protokuł podpisał, wydaje się poświadczona kopia tego protokułu.

§ 6. Więźniowie wysyłają się drogami żelaznemi *co tydzień* lub *co dwa tygodnie*, stosownie do liczby przesyłanych w pewnym kierunku więźniów, temi pociągami osobowemi lub mięszanemi osobowotowarowemi, które Inspekcya przesyłki więźniów, po wzajemném porozumieniu się z Zarządami dróg żelaznych, uzna do tego za najdogodniejsze. Dnie wysyłki określa oddzielny *rozkład*, sporządzony przez Inspektora Głównego przesyłki więźniów; przytém wagony więzienne (pociągi kolejne) odchodzą z konwojem w dniach, w rozkładzie tym określonych, co tydzień albo raz na dwa tygodnie, nawet i w tym razie, gdyby w punkcie, z którego pociąg wychodzi, nie było więźniów mających być przewiezionemi drogą żelazną, ponieważ wagony te są konieczne do zabierania więźniów z miast leżących po drodze.

§ 7. Wrazie jeżeli jeden i ten sam oddział konwojowy towarzyszy partyom więźniów na linii dwóch lub kilku dróg żelaznych, należących do różnych Towarzystw, lecz nieprzerwanie z sobą połączonych, więźniowie przewożą się po całéj takiéj linii w wagonach więziennych pomiędzy punktami oznaczonemi we wzmiankowanym w poprzednim artykule rozkładzie, bez *przesadzania* partyj i towarzyszącego jéj konwoju na stacyach krzyżowych, na których się łączą różne drogi żelazne, jeżeli w rozkładzie nie będzie wzmianki o pozwoleniu na takie przesadzanie.

§ 8. Часы прихода и отхода арестантскихъ поѣздовъ по желѣзнымъ дорогамъ измѣняются обыкновенно весною и осенью, при измѣненіи росписанія движенія всѣхъ вообще поѣздовъ; поэтому Правленія названныхъ дорогъ, при каждомъ измѣненіи часовъ отправленія арестантскихъ поѣздовъ, заблаговременно сообщаютъ новыя росписанія подлежащимъ Уѣзднымъ Воинскимъ Начальникамъ и Начальникамъ тѣхъ конвойныхъ командъ, которыя сопровождаютъ по тѣмъ дорогамъ арестантовъ, дѣлая въ тоже время съ своей стороны, по соглашенію съ Начальниками конвойныхъ командъ, по линіи надлежащее распоряженіе, относительно отправленія арестантовъ, согласно измѣненному росписанію. Что же касается измѣненія *дней* отправленія арестантскихъ поѣздовъ, то оно дѣлается Правленіями дорогъ не иначе, какъ по предварительному каждый разъ соглашенію съ Главнымъ Инспекторомъ пересылки арестантовъ.

§ 9. Въ мѣстахъ расположенія конвойныхъ командъ, Начальники сихъ послѣднихъ по возможности, всякій разъ должны лично присутствовать въ тюрьмахъ, при пріемѣ изъ оныхъ начальниками конвоя арестантовъ, для наблюденія какъ за порядкомъ самаго пріема чинами конвойныхъ командъ арестантовъ, а равно состоящихъ на нихъ документовъ и одежды, такъ и за правильностью заковки преступниковъ въ надлежащія укрѣпленія, снабженіемъ ихъ путевымъ продовольствіемъ и проч.

§ 10. Арестанты приводятся на станціи желѣзныхъ дорогъ, для отправленія, въ начальныхъ пунктахъ—*за часъ* до отхода арестантскихъ поѣздовъ и, по приводѣ, немедленно помѣщаются въ вагоны; въ попутныхъ городахъ, лежащихъ на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ—*за полчаса*, а изъ городовъ, находящихся внѣ линій сихъ дорогъ—приводятся на станціи *за два* или *за три* часа до прихода поѣзда и ожидаютъ прибытія онаго на существующихъ этапахъ, или на станціонномъ дворѣ, въ мѣстѣ, указанномъ Начальникомъ станціи, подъ надзоромъ приведшихъ конвойныхъ.

§ 11. При слѣдованіи арестантскихъ вагоновъ и арестантскихъ отдѣленій въ вагонахъ по желѣзнымъ дорогамъ, принимаются въ нихъ арестанты во всѣхъ указанныхъ правилами (§ 1) попутныхъ городахъ, лежащихъ на линіяхъ желѣзныхъ дорогъ, а также на нѣкоторыхъ станціяхъ—приводимые изъ городовъ, находящихся внѣ линій сихъ дорогъ.

§ 8. Godziny przybycia i odejścia pociągów więziennych na drogach żelaznych zmieniają się zwykle na wiosnę i w jesieni, przy zmianie rozkładu wszystkich wogóle pociągów; dla tego Zarządy pomienionych dróg przy każdéj zmianie godzin wyprawienia pociągów więziennych, komunikują zawczasu nowe rozkłady właściwym powiatowym Naczelnikom wojennym i Naczelnikom tych oddziałów konwojowych, które towarzyszą na tych drogach więźniom, wydając równocześnie ze swéj strony, po porozumieniu się z Naczelnikami oddziałów konwojowych, właściwe rozporządzenie na linii, dotyczące wysyłania więźniów stosownie do zmienionego rozkładu. Co się zaś tyczy zmiany *dni* wysyłki pociągów wieziennych, to zmianę taką Zarządy wprowadzają po uprzedniém za każdym razem porozumieniu się z Inspektorem Głównym przesyłki więźniów.

§ 9. W miejscach, w których konsystują oddziały konwojowe, Naczelnicy tych ostatnich powinni, o ile można, za każdym razem być obecni w więzieniach przy odbieraniu z nich więźniów przez służących w tychże oddziałach, a to—dla nadzoru tak nad porządkiem samego przyjmowania, przez służących w oddziałach konwojowych, więźniów oraz odzieży i dokumentów, jakie mają przy sobie, jak również nad należytém okuciem przestępców, zaopatrzeniem ich w prowizyę na drogę i t. d.

§ 10. Więźniowie przyprowadzają się na stacye dróg żelaznych do wysyłki, w punktach, z których się wyprawiają pociągi—*na godzinę* przed odejściem pociągów więziennych, a po przyprowadzeniu umieszczają się natychmiast w wagonach; zaś w miastach leżących po drodze na liniach dróg żelaznych—*na pół godziny*; a z miast znajdujących się poza liniami tych dróg — przyprowadzają się na stacye *na dwie* lub *trzy* godziny przed przybyciem pociągu i oczekują na jego przybycie na istniejących etapach lub na dworcu, w miejscu wskazaném przez Zawiadowcę stacyi, pod nadzorem konwojujących, którzy ich przyprowadzili.

§ 11. W czasie podróży drogą żelazną, do wagonów więziennych i przedziałów więziennych w wagonach przyjmują się więźniowe we wszystkich wskazanych w przepisach, miastach leżących przy liniach dróg żelaznych, oraz na niektórych stacyach—przyprowadzani z miast znajdujących się poza liniami dróg żelaznych.

Если въ пунктахъ начальнаго отправленія арестантскихъ поѣздовъ по извѣстной линіи желѣзной дороги, за полнымъ размѣщеніемъ въ одномъ или нѣсколькихъ вагонахъ и отдѣленіяхъ, останутся арестанты, не получившіе мѣстъ, въ такомъ количествѣ, что разсчитывая приблизительно пріемъ и сдачу ихъ въ попутныхъ пунктахъ, будетъ равняться *одной трети* мѣстъ въ вагонѣ или отдѣленіи вагона, то берется добавочный вагонъ или отдѣленіе; въ противномъ случаѣ арестанты, менѣе важные и непоспѣшные, оставляются до отправленія слѣдующаго арестантскаго поѣзда.

На попутныхъ же станціяхъ, особенно такихъ, на которыя арестанты приводятся изъ городовъ, находящихся не на самыхъ линіяхъ желѣзныхъ дорогъ и отстоящихъ отъ нихъ на довольно значительныхъ разстояніяхъ, какъ равно и въ тѣхъ исключительныхъ случаяхъ, когда отправленіе арестантовъ не терпитъ отлагательства, могутъ быть взимаемы добавочные вагоны и для меньшаго числа арестантовъ противу показанной нормы, во избѣжаніе безполезной задержки арестантовъ и напраснаго провода ихъ, иногда за нѣсколько переходовъ, изъ тюремъ на станціи желѣзныхъ дорогъ и обратно.

Въ подобныхъ случаяхъ конвойные начальники обязаны руководствоваться особыми на этотъ предметъ указаніями Главнаго Инспектора пересылки арестантовъ и Инструкціею.

Примѣчаніе. Въ случаѣ надобности спѣшнаго собранія свѣдѣній о числѣ арестантовъ, подлежащихъ перевозкѣ по желѣзнымъ дорогамъ, начальствомъ мѣстныхъ войскъ и Начальниками конвойныхъ командъ дѣлается сношеніе по телеграфу, на основаніи 943, 947 и 948 ст. 1-й книги 3-й части Св. Воен. Пост. изд. 1859 года, по 6-му продолженію.

§ 12. Мѣста въ вагонахъ разсчитываются для конвойныхъ, арестантовъ, арестантокъ и дѣтей, не могущихъ находиться на рукахъ матерей; для грудныхъ же дѣтей, кои находятся на рукахъ, особыхъ мѣстъ не полагается, но когда у одной арестантки будетъ нѣсколько малолѣтнихъ дѣтей, то для нихъ назначать по полумѣсту на каждаго, или на двухъ одно мѣсто; дѣти старше 10 лѣтъ пользуются цѣлыми мѣстами, наравнѣ съ ихъ родителями.

Jeżeli w pociągach, z których się wyprawiają pociągi więzienne na pewnéj linii drogi żelaznéj, wskutek zupełnego zajęcia przez więźniów jednego lub kilku wagonów albo przedziałów, pozostaną więźniowie, którzy miejsc nie dostali, w takiéj ilości, że, obliczając przybliżenie przyjmowanie i oddawanie ich na stacyach pośrednich, ilość ta równać się będzie *trzeciéj części* miejsc w wagonie lub przedziałów w wagonie, w takim razie bierze się dodatkowy wagon lub przedział; w przeciwnym zaś razie, więźniowie mniéj ważni i których przesyłka nie jest pilną, pozostawiają się aż do wyprawienia następnego pociągu więziennego.

Zaś na stacyach pośrednich, zwłaszcza takich, na których więźniowie przyprowadzają się z miast leżących nie przy tych liniach dróg żelaznych i na dość znacznéj od nich odległości, jak również i w tych wyjątkowych razach, gdy wyprawienie więźniów nie cierpi, zwłoki, mogą być brane dodatkowe wagony i dla mniejszéj liczby więźniów w porównaniu z liczbą normalną, dla uniknięcia bezużytecznego zatrzymywania więźniów i daremnego ich przyprowadzania czasem po kilkakroć, z więzień na stacye dróg żelaznych i napowtót.

W podobnych przypadkach naczelnicy konwoju obowiązani są kierować się oddzielnemi w tym przedmiocie wskazówkami Inspektora Głównego przesyłki więźniów i Instrukcyą.

Uwaga. Wrazie potrzeby szybkiego zebrania wiadomości o liczbie więźniów ulegających przewozowi drogami żelaznemi władza naczelna miejscowych wojsk i Naczelnicy oddziałów konwojowych znoszą się drogą telegraficzną na zasadzie art. 943, 947 i 948 księgi 1-éj części 3-éj Sw. Postan. Wojsk. wyd. 1859 r., podług 6 dal. c.

§ 12. Miejsca w wagonach obliczają się dla konwojujących, więźniów: mężczyzn, kobiet i ich dzieci, które nie mogą być piastowane przez matki; zaś dla niemowląt przy piersi, które się wiozą na ręku, oddzielnych miejsc się nie wyznacza; jeżeli wszakże jedna uwięziona kobieta będzie miała kilkoro małoletnich dzieci, w takim razie wyznaczyć na nich należy po pół miejsca na każde czyli jedno miejsce na dwoje; dzieci starsze od lat 10 korzystają z całych miejsc narówni ze swemi rodzicami.

При размѣщеніи арестантовъ и сопровождающихъ ихъ конвоировъ по вагонамъ, слѣдуетъ принимать во вниманіе *дѣйствительное* (а не номинальное) имѣющееся, за указанными въ § 3 сего положенія приспособленіями, число мѣстъ въ нихъ, опредѣленное означенными въ § 5 актами, согласно нормальнымъ чертежамъ арестантскихъ вагоновъ, утвержденнымъ Министромъ Путей Сообщенія.

§ 13. Помѣщеніе арестантскихъ вагоновъ въ поѣздѣ опредѣляется начальствомъ желѣзной дороги, но съ непремѣннымъ условіемъ распредѣленія этихъ вагоновъ въ поѣздѣ такимъ образомъ, чтобы на станціяхъ, гдѣ производится сдача и пріемъ арестантовъ, арестантскіе вагоны останавливались *всегда* у самыхъ платформъ.

§ 14. Въ случаѣ порчи въ пути арестантскаго вагона, дозволяется перемѣстить арестантовъ съ конвоемъ въ пассажирскій III класса вагонъ.

§ 15. Во время пути конвоиры подчиняются всѣмъ правиламъ, постановленнымъ о движеніи по желѣзнымъ дорогамъ.

§ 16. Въ арестантскій вагонъ никто не допускается, кромѣ начальства желѣзной дороги, оберъ-кондуктора или кондуктора, состоящаго при вагонѣ, и начальства мѣстныхъ войскъ, а также корпуса жандармовъ по обязанностямъ службы.

§ 17. Арестанты во время перевозки по желѣзной дорогѣ содержатся въ оковахъ или безъ оковъ, на точномъ основаніи Устава о содержащихся подъ стражею и Устава о ссыльныхъ; арестантки же, на основаніи примѣчанія къ 172 ст. Устава о содерж. подъ стражею, по продолженіямъ 1864 и 1868 гг., отправляются незакованными.

Выпускать арестантовъ во время пути изъ вагоновъ строго воспрещается.

§ 18. Арестанты, находясь въ вагонахъ желѣзныхъ дорогъ, обязаны вести себя благопристойно, исполняя всякое приказаніе начальника конвоя, подобно тому, какъ арестанты, содержащіеся въ тюремныхъ замкахъ, исполняютъ приказанія смотрителей оныхъ; но когда кто либо изъ арестантовъ позволитъ себѣ непослушаніе,

Przy umieszczaniu więźniów i konwojujących ich w wagonach należy mieć na względzie *rzeczywistą* (a nie normalną) ilość miejsc, jaka, z urządzeniami w § 3 niniejszego postanowienia przepisanemi, znajduje się w tychże wagonach, podług protokułów wzmiankowanych w art. 5, stosownie do normalnych planów wagonów więziennych, zatwierdzonych przez Ministra Dróg Komunikacyi.

§ 13. Miejsce dla wagonów więziennych w pociągu wyznacza władza drogi żelaznéj, z tym jednakże niezbędnym warunkiem, ażeby wagony te w taki sposób były umieszczane, aby na stacyach, gdzie się oddają i przyjmują więźniowie, wagony więzienne zatrzymywały się *zawsze* tuż obok platformy.

§ 14. Wrazie zepsucia się w drodze wagonu więziennego wolno jest przenieść więźniów wraz z konwojem do wagonu pasażerskiego klasy III.

§ 15. W czasie podróży konwojujący ulegają wszelkim przepisom, jakie są postanowione co do ruchu na drogach żelaznych.

§ 16. Do wagonu więziennego nikogo się nie dopuszcza, oprócz władzy drogi żelaznéj, nadkonduktora lub konduktora, pełniącego służbę przy wagonie, i władzy wojsk miejscowych, oraz korpusu żandarmów, gdy tego wymagają obowiązki służby.

§ 17. Więźniów, w czasie przewozu drogami żelaznemi, trzyma się w kajdanach lub bez kajdan, przy ścisłém zastosowaniu się do Ustawy o więzionych i Ustawy o zesłańcach; zaś kobiety uwięzione, na zasadzie uwagi do art. 172 Ustawy o więzionych podług dalszego ciągu z lat 1864 i 1868, wysyłają się bez kajdan.

Surowo się zabrania wypuszczać więźniów z wagonów w czasie podróży.

§ 18. Więźniowie, znajdując się w wagonach dróg żelaznych, obowiązani są zachowywać się przyzwoicie, wypełniając każdy rozkaz naczelnika konwoju; podobnie jak ci, którzy pozostają w więzieniach, wypełniać winni rozkazy nadzorców takowych; ale skoro tylko który z więźniów pozwoli sobie nie być posłusznym, sprzeciwiać się lub

или произведетъ сопротивленіе или дерзость, то на такого арестанта немедленно налагаются оковы (1), когда онъ слѣдуетъ безъ оныхъ, и сверхъ того, смотря по винѣ арестанта, лишаютъ его части выданной ему на дорогу пищи, а именно мяса или рыбы, оставляя такимъ образомъ виновнаго на хлѣбѣ и водѣ, согласно § 229 Инструкціи смотрителямъ тюремъ, приложенной къ 96 ст. Устава о содержащихся подъ стражею. Вообще же начальникъ конвоя постоянно и строго наблюдаетъ за сохраненіемъ между арестантами должной дисциплины.

Если же арестантъ обнаружитъ явное покушеніе на побѣгъ и не будетъ возможности остановить бѣжавшаго, а также въ случаѣ буйства и нападенія на конвой арестантовъ, или открытаго съ ихъ стороны сопротивленія, то конвою, на основаніи §§ 15, 20, 59 и 85 Устава о службѣ въ гарнизонѣ изданія 1872 года, разрѣшается употребить противъ такихъ арестантовъ оружіе, безъ всякой отвѣтственности за могущія произойдти отъ того послѣдствія.

§ 19. Арестантамъ не дозволяется, ни подъ какимъ предлогомъ, имѣть при себѣ деньги, цѣнныя вещи или инструменты и другіе предметы, могущіе способствовать совершенію побѣга, а потому, при пріемѣ арестантовъ изъ тюремъ, для отправленія ихъ по назначенію, слѣдуетъ строго слѣдить, дабы арестанты не брали съ собою ничего подобнаго. Найденныя при обыскѣ у арестантовъ, принятыхъ въ пути, *деньги или цѣнныя вещи*, начальникъ конвоя (офицеръ или унтеръ-офицеръ) отбираетъ отъ арестантовъ, выдавая имъ тогда же, въ принятіи отобраннаго, надлежащія квитанціи, а по прибытіи въ конечный пунктъ, вмѣстѣ съ арестантами и въ ихъ присутствіи, сдаетъ какъ деньги, такъ и вещи смотрителю тюрьмы, подъ его росписку въ путевомъ арестантскомъ журналѣ. Если арестантъ, у котораго были отобраны въ пути деньги или цѣнныя вещи, будетъ подлежать сдачѣ въ попутномъ же пунктѣ, въ такомъ случаѣ отобранное передается вмѣстѣ съ арестантомъ, подъ росписку, въ томъ же арестантскомъ журналѣ, лицу, принимающему арестантовъ. Найденные же въ пути у арестантовъ ножи, бритвы, ножницы, кузнечные и плотничные инструменты и дру-

(1) Для чего эти послѣднія должны имѣться всегда въ запасѣ въ каждомъ поѣздѣ съ перевозимыми арестантами.

okaże się zuchwałym, więzień taki zakuwa się natychmiast w kajdany (1), jeżeli jedzie bez kajdan; a prócz tego, odpowiednio do winy więźnia, pozbawia go się części wydanéj mu na drogę żywności, mianowicie mięsa lub ryb, pozostawiając go w ten sposób o chlebie i wodzie, stosownie do przepisu zawartego w § 229 Instrukcyi dla nadzorców więzień, dołączonéj do art. 96 Ustawy o więzionych. Wogóle zaś naczelnik konwoju stale i surowo przestrzega, iżby pomiędzy więźniami należyta karność zachowaną była.

Jeżeli więzień wyraźnie zbiedz usiłuje i jeśli nie będzie można przytrzymać zbiega, tudzież wrazie burzliwości i dokonanéj przez więźniów napaści na konwój, lub też otwartego z ich strony oporu, konwój, na zasadzie §§ 15, 20, 59 i 85 Ustawy o służbie w załodze, wydania 1872 roku, ma prawo użyć przeciwko takim więźniom broni, bez żadnéj odpowiedzialności za mogące ztąd wyniknąć skutki.

§ 19. Więźniom pod żadnym pozorem nie pozwala się mieć przy sobie pieniędzy, kosztowności lub instrumentów i innych przedmiotów mogących sprzyjać ucieczce; dla tego w czasie ich przyjmowania z więzień, w celu wysłania ich daléj podług przeznaczenia, pilnie baczyć należy, ażeby więźniowie nic podobnego ze sobą nie brali. Znalezione przy rewizyi u więźniów przyjętych w drodze, *pieniądze lub kosztowności*, naczelnik konwoju (oficer lub podoficer) odbiera od nich, wydając im zaraz należyte kwity z odbioru tych rzeczy, a przybywszy do ostatecznego punktu, razem z więźniami i w ich obecności oddaje tak pieniądze jak i rzeczy nadzorcy więzienia, za jego pokwitowaniem w podróżnym dzienniku więziennym. Jeżeli więzień, od którego odebrano w drodze pieniądze lub kosztowności, ma być oddany na pośredniéj stacyi, w takim razie odebrane rzeczy i pieniądze oddają się razem z więźniem, za pokwitowaniem w tym samym dzienniku więziennym, wydanym osobie, która przyjmuje więźniów. Zaś znalezione w drodze u więźniów noże, brzytwy, nożyczki, instrumenty kowalskie, stolarskie i inne tym podobne *małéj wartości* przedmioty, tudzież karty do grania, materyały do palenia (fajki, zapałki, tytoń, hubka,

(1) W tym celu w każdym pociągu z przewożonemi więźniami należy mieć zawsze zapasowe kajdany.

гіе, тому подобные *малоцѣнные* предметы, равно игральныя карты, курительные матеріалы (трубки, спички, табакъ, трутъ, кремни, огниво и проч.) немедленно уничтожаются по распоряженію начальника конвоя (1).

§ 20. Арестантскій багажъ, согласно 93 ст. XIV Т. Св. Зак., Гражд., Устава о ссыльныхъ, пунктъ 8, по продолженію 1868 г., не можетъ превышать 30 фунт. у каждаго перевозимаго арестанта и потому онъ долженъ быть переносимъ какъ отъ тюремъ до станцій желѣзныхъ дорогъ, такъ и отъ сихъ послѣднихъ до тюремъ самими арестантами, въ мѣшкахъ (не въ чемоданахъ), а въ вагонахъ помѣщаемъ съ ними, не требуя для перевозки его особаго вагона, или помѣщенія онаго въ багажные вагоны съ особою платою.

Примѣчаніе. Не дозволяется семейнымъ арестантамъ затюковывать вещи въ общіе чемоданы, а обязательно имѣть таковые каждому взрослому человѣку отдѣльно при себѣ; тѣмъ же изъ семейныхъ арестантовъ, за которымъ слѣдуетъ нѣсколько дѣтей, разрѣшается имѣть вещи въ двухъ или трехъ мѣшкахъ.

§ 21. Для перевозки отъ тюремъ до станцій желѣзныхъ дорогъ и обратно, на основаніи 91 и 93 ст. Устава о ссыльныхъ, матерей съ грудными младенцами, слѣдующихъ за арестантами, малолѣтнихъ дѣтей ихъ (моложе 12 лѣтняго возраста), дряхлыхъ стариковъ и увѣчныхъ арестантовъ, а также больныхъ, прибывающихъ по желѣзнымъ дорогамъ, когда они заболѣли въ пути, багажа принадлежащаго арестантамъ изъ лицъ привилегированнаго сословія (сами же арестанты этой послѣдней категоріи идутъ пѣшкомъ въ общей партіи) и наконецъ подъ свозъ арестантскихъ укрѣпленій, по распоряженію мѣстнаго гражданскаго начальства, наряжаются въ потребномъ числѣ подводы; размѣщеніе же на оныя арестантскаго багажа и распредѣленіе на нихъ арестантовъ и ихъ дѣтей производится непосредственно начальникомъ конвоя, сопровождающаго арестантовъ, который въ принятіи для арестантской партіи извѣстнаго числа подводъ кому слѣдуетъ выдаетъ квитанцію.

---

(1) А также: сало, мыло и вообще жиры, помощью которыхъ можно облегчить снятіе кандаловъ съ ногъ или наручней съ рукъ, дозволяя имѣть мыло только семейнымъ арестанткамъ.

krzemień, krzesiwo i t. d.) natychmiast się niszczą z polecenia naczelnika konwoju (1).

§ 20. Bagaże więźniów, stosownie do art. 93 T. XIV Sw. Praw. Cyw. Ustawy o zesłańcach, ustęp 8, podług dal. c. z r. 1868, nie mogą przenosić 30 funtów na każdego przewożonego więźnia; dla tego bagaże te, tak z więzień do stacyj dróg żelaznych, jako też ze stacyj do więzień, sami więźniowie, w workach (a nie kufrach), przenosić powinni; w wagonach zaś pomieszczają się razem z niemi, bez potrzeby dawania pod nie oddzielnego wagonu, ani też pomieszczania ich w wagonach bagażowych za oddzielną opłatą.

Uwaga. Nie dozwala się więźniom mającym rodzinę pakować rzeczy we wspólnych kufrach, lecz każdy dorosły człowiek obowiązanym jest mieć takowe oddzielnie przy sobie; tym zaś więźniom, z któremi jedzie kilkoro dzieci, wolno jest mieć rzeczy w dwóch albo trzech workach.

§ 21. Na przewiezienie z więzień do stacyj dróg żelaznych i naodwrót, na zasadzie art. 91 i 93 Ustawy o zesłańcach, matek z niemowlętami przy piersi, towarzyszących więźniom ich dzieci małoletnich (młodszych od lat 12), zgrzybiałych starców i więźniów-kalek tudzież chorych przybywających drogami żelaznemi, gdy ci zachorowali w drodze, bagaży należących do dorosłych więźniów pochodzących z klas uprzywilejowanych (zaś sami więźniowie téj ostatniéj kakategoryi idą pieszo w ogólnéj partyi) i nakoniec pod umocowania więzienne—przygotowuje się z polecenia miejscowéj władzy cywilnéj dostateczna ilość podwód; zaś, umieszczenia na tych podwodach bagażów należących do więźniów oraz samych więźniów i ich dzieci dopełnia bezpośrednio naczelnik konwoju, towarzyszącego więźniom, który z przyjęcia dla partyi więźniów pewnéj ilości podwód wydaje kwit komu należy.

---

(1) Podobnież:—łój, mydło i wogóle tłustości, zapomocą których można ułatwić zdjęcie kajdan z nóg i rąk, dozwalając mieć mydło jedynie kobietom uwięzionym, mającym rodzinę.

Примѣчаніе. Примѣнялсь къ примѣчанію 1-му къ ст. 443 Уст. о земск. повин., подъ свозъ вещей, принадлежащихъ арестантамъ изъ привилегированнаго сословія, отъ тюремъ до станцій желѣзныхъ дорогъ, наряжается одна подвода на 20 человѣкъ.

§ 22. Арестанты, отправляемые по желѣзнымъ дорогамъ конвоируются *конвойными командами*, а на нѣкоторыхъ незначительныхъ линіяхъ, по малому протяженію ихъ, или ограниченному числу перевозимыхъ арестантовъ, назначается конвой отъ мѣстныхъ войскъ. Конвойные, какъ упомянутыхъ командъ, такъ и наряжаемые отъ мѣстныхъ баталіоновъ или командъ, сопровождаютъ арестантовъ по извѣстной линіи *безъ смѣны* и въ оба пути, т. е. впередъ и обратно; но если по числу арестантовъ, отправляемыхъ по обратному направленію, возвращающихся конвойныхъ будетъ недостаточно, то къ нимъ добавляются таковые отъ конвойной команды, находящейся въ пунктѣ обратнаго отправленія арестантскаго поѣзда; за отсутствіемъ же такой команды, или, если она, по слишкомъ большому расходу людей своихъ, не въ состояніи будетъ дать дополнительнаго конвоя, оный назначается отъ мѣстнаго баталіона, или команды. Дополнительный конвой какъ отъ конвойныхъ командъ, такъ и отъ прочихъ частей мѣстныхъ войскъ на другой же день прибытія арестантскаго поѣзда по назначенію, возвращается къ своей части въ качествѣ пересыльныхъ нижнихъ чиновъ. Конвойные нижніе чины, во время слѣдованія съ арестантами, помѣщаются въ вагонахъ всегда вмѣстѣ съ ними.

Конвойная служба конвойными командами исполняется согласно *росписаніямъ* (§ 6), составляемымъ Главнымъ Инспекторомъ по пересылкѣ арестантовъ для каждой команды и *инструкціи* симъ командамъ.

§ 23. Всѣ конвойныя команды, сопровождающія по желѣзнымъ дорогамъ арестантовъ, въ отношеніи конвоированія послѣднихъ, находятся между собою *во взаимной связи*, а потому на начальникахъ этихъ командъ лежитъ обязанность строго наблюдать за правильностію пересылки арестантовъ по сѣтямъ желѣзныхъ дорогъ и вообще руководить этимъ дѣломъ; вслѣдствіе чего, младшіе офицеры названныхъ командъ, по прибытіи въ пункты расположенія другихъ конвойныхъ командъ, подчиняются Начальникамъ сихъ послѣднихъ, выполняя всѣ ихъ законныя указанія по конвойной службѣ.

Uwaga. W zastosowaniu się do uwagi 1-éj art. 443 Ust. o pow. ziemsk., pod rzeczy należące do więźniów z klas uprzywilejowanych, na zwiezienie tychże do stacyj dróg żelaznych przygotowuje się jedna podwoda na 20 osób.

§ 22. Więźniów, wyprawianych drogami żelaznemi, konwojują *oddziały konwojowe*, a na niektórych mniéj ważnych liniach, wskutek ich krótkości lub ograniczonéj liczby przewożonych po nich więźniów, wyznacza się konwój z wojsk miejscowych. Konwojujący, tak z pomienionych oddziałów, jakoteż formowani z miejscowych batalionów lub oddziałów, towarzyszą więźniom na pewnéj oznaczenéj linii *bez zmiany* i w obiedwie strony, t. j. tam i napowrót; jeżeli wszakże podług liczby więźniów wyprawianych w kierunku odwrotnym, powracającego konwoju będzie za mało, w takim razie dodają się do nich konwojujący z oddziału znajdującego się w miejscu, z którego wyprawia się napowrót pociąg więzienny; zaś w braku takiego oddziału, albo jeżeli takowy, wskutek zbyt wielkiego rozchodu w ludziach, nie będzie w możności dać konwoju dodatkowego, takowy wyznacza się z miejscowego batalionu lub oddziału. Konwój dodatkowy, tak z oddziałów konwojujących, jak również z pozostałych części wojsk miejscowych, zaraz na drugi dzień po przybyciu pociągu więziennego do miejsca przeznaczenia, wraca się do swego oddziału w charakterze przesyłanych niższych stopni wojskowych. Konwojujący żołnierze niższych stopni w czasie podróży z więźniami umieszczają się w wagonach zawsze razem z niemi.

Konwojujący pełnią swoje obowiązki stosownie do *rozkładów* (§ 6) sporządzanych przez Inspektora Głównego przesyłki więźniów dla każdego oddziału oraz—do *instrukcyi* dla tychże oddziałów.

§ 23. Wszystkie oddziały konwojowe, które towarzyszą więźniom w podróży drogami żelaznemi, pod względem ich konwojowania pozostają ze sobą *we wzajemném związku*, i dla tego na naczelnikach tych oddziałów ciąży obowiązek ścisłego nadzoru nad należytą wysyłką więźniów po sieci kolei żelaznych, i wogóle kierowania całą tą sprawą; wskutek tego, młodsi oficerowie pomienionych oddziałów, przybywszy do miejsc, w których konsystują inne oddziały konwojowe, ulegają władzy naczelników tych ostatnich oddziałów i wykonywają wszelkie prawne ich wskazówki, dotyczące służby konwojowéj.

§ 24. По тѣмъ желѣзнымъ дорогамъ, гдѣ нѣтъ конвойныхъ командъ, и не опредѣлено содержать укрѣпленныхъ арестантскихъ вагоновъ или отдѣленій, но арестанты перевозятся въ пассажирскихъ вагонахъ, — для сопровожденія ихъ назначается конвой отъ мѣстныхъ баталіоновъ или командъ (§ 22) въ слѣдующемъ размѣрѣ:

На	1	арестанта	2	конвойныхъ.
„	2 и 3	„	3	„
„	4 и 5	„	4	„
„	6 и 7	„	5	„
„	8 и 10	„	6	„
„	11 и 13	„	7	„

По дорогамъ же, гдѣ арестанты отправляются въ укрѣпленныхъ вагонахъ или отдѣленіяхъ вагоновъ, конвой наряжается: на 60 мѣстный вагонъ—10, на 40 мѣстный вагонъ 8, на 25 мѣстное отдѣленіе 7, на 20 мѣстное 6 и на 10 мѣстное отдѣленіе 4 конвойныхъ; если въ поѣздѣ будетъ нѣсколько вагоновъ или отдѣленій, то добавляется на каждый 60 мѣстный вагонъ 8, 40 мѣстный 6, на 25 и 20 мѣстное отдѣленіе 5, а на 10 мѣстное отдѣленіе 3 рядовыхъ. Въ показанномъ числѣ конвойныхъ заключается и одинъ унтеръ-офицеръ, назначаемый за *старшаго*, который долженъ быть хорошо грамотный.

Впрочемъ, число конвойныхъ зависитъ отъ важности препровождаемыхъ арестантовъ; при этомъ, если число перевозимыхъ по линіи желѣзныхъ дорогъ арестантовъ бываетъ неравномѣрное въ оба пути, и въ обратный путь пересылается всегда арестантовъ болѣе, нежели въ передній, то Начальники конвойныхъ командъ въ подобныхъ случаяхъ обязываются наряжать всякій разъ конвойныхъ, для сопровожденія арестантовъ, въ такомъ числѣ, чтобы ихъ было, по возможности, достаточно и при *обратномъ* слѣдованіи арестантовъ, дабы тѣмъ избѣгать требованія наряда дополнительнаго конвоя отъ частей мѣстныхъ войскъ.

§ 25. Офицеръ или старшій унтеръ-офицеръ, сопровождающій арестантскій поѣздъ, принимаетъ въ свое вѣдѣніе арестантовъ во всѣхъ попутныхъ городахъ или на станціяхъ (§ 11), а также сдаетъ арестантовъ, подлежащихъ въ эти пункты.

Примѣчаніе. Арестанты, приводимые на станціи желѣзныхъ дорогъ въ попутныхъ пунктахъ, для сдачи въ проходя-

§ 24. Na tych drogach żelaznych, gdzie nie ma oddziałów konwojowych i gdzie nie postanowiono utrzymywać umocowanych wagonów i przedziałów więziennych, lecz któremi więźniowie przewożą się w zwykłych wagonach pasażerskich—do towarzyszenia im wyznacza się konwój z miejscowych batalionów lub oddziałów (§ 22) w następującéj ilości:

Na	1	więźnia	2	konwojujących
„	2 i 3	„	3	„
„	4 i 5	„	4	„
„	6 i 7	„	5	„
„	8 i 10	„	6	„
„	11 i 13	„	7	„

Zaś na tych drogach, po których więźniowie wyprawiają się w wagonach umocowanych lub w umocowanych przedziałach wagonów, konwój wyznacza się: do wagonu na 60 miejsc — 10, na 40 miejsc—8, do przedziału na 25 miejsc—7, na 20 miejsc—6 i na 10 miejsc—4 konwojujących. Jeżeli w pociągu będzie kilka wagonów lub przedziałów, w takim razie dodaje się do każdego wagonu na 60 miejsc—8, na 40 miejsc—6, na 25 i 20 miejsc—5, a do każdego przedziału na 10 miejsc—3 prostych żołnierzy. W przytoczonéj liczbie konwojujących znajduje się i jeden podoficer, wyznaczony za *starszego*, który powinien umieć dobrze czytać i pisać.

Zresztą, liczba konwojujących zależy od tego, o ile są ważni przewożeni więźniowie; jeżeli przytém liczba przewożonych po linii dróg żelaznych więźniów bywa niejednakową w obiedwie strony i w kierunku odwrotnym przesyła się więźniów zawsze więcéj aniżeli wprost, to Naczelnicy oddziałów konwojowych obowiązani są za każdym takim razem dawać konwojujących do towarzyszenia więźniom, w takiéj ilości, ażeby ilość ta, o ile można, była dostateczną i przy *powrotném* przewożeniu więźniów, aby w ten sposób uniknąć dodatkowego formowania konwoju z oddziałów wojsk miejscowych.

§ 25. Oficer lub starszy podoficer, towarzyszący pociągowi więziennemu, przyjmuje pod swoją władzę więźniów we wszystkich miastach lub stacyach pośrednich (§ 11) oraz oddaje więźniów w tych miejscach, gdzie każdy z nich ma być oddany.

Uwaga. W miejscach po drodze leżących konwój przybyły na stacye dróg żelaznych, w celu umieszczenia przyprowadzo-

щіе черезъ оные арестантскіе вагоны, сдаются пришедшимъ конвоемъ начальнику слѣдующаго въ вагонѣ конвоя, а равно принимаются отъ него арестанты изъ вагоновъ на платформахъ непремѣнно у самыхъ арестантскихъ вагоновъ, а не въ станціонныхъ вокзалахъ.

§ 26. Согласно 1 пункту 93 ст. Устава о ссыльныхъ, въ арестантскія партіи, отправляемыя по желѣзнымъ дорогамъ, не принимаются больные арестанты; а трудно заболѣвшіе изъ нихъ въ пути, во время переѣзда по желѣзной дорогѣ, сдаются, установленнымъ порядкомъ, въ первомъ попутномъ городѣ. Въ случаѣ же внезапной смерти арестанта, тѣло умершаго передается подъ росписку желѣзно-дорожной полиціи.

Примѣчаніе. Арестанты, страдающіе умопомѣшательствомъ, не принимаются ни въ какомъ случаѣ въ арестантскіе поѣзды, для перевозки ихъ по назначенію.

§ 27. При слѣдованіи арестантскихъ поѣздовъ чрезъ попутные города, какъ расположенные на самыхъ линіяхъ желѣзныхъ дорогъ, такъ и находящіеся въ нѣкоторомъ отъ сихъ линій разстояніи, арестанты изъ этихъ городовъ приводятся въ опредѣленные дни на станціи желѣзныхъ дорогъ, для сдачи въ проходящіе поѣзды, подъ конвоемъ отъ мѣстныхъ командъ, въ вѣдѣніи старшихъ унтеръ-офицеровъ, которые должны принимать и арестантовъ изъ сказанныхъ поѣздовъ, исключая губернскихъ городовъ и тѣхъ изъ уѣздныхъ, гдѣ производится сдача въ поѣзды и пріемъ изъ оныхъ арестантовъ въ значительномъ числѣ, и которые будутъ указаны правилами, упомянутыми въ § 1 сего положенія. Въ этихъ послѣднихъ городахъ, а равно и во всѣхъ губернскихъ, для пріема и сдачи арестантовъ, должны выходить на станціи желѣзныхъ дорогъ офицеры или дѣлопроизводители Управленій Уѣздныхъ Воинскихъ Начальниковъ, или же офицеръ мѣстной команды.

Изъ тѣхъ же городовъ Царства Польскаго, въ которыхъ не имѣется мѣстныхъ командъ, арестанты приводятся на станціи желѣзныхъ дорогъ подъ конвоемъ отъ мѣстной земской стражи, при чиновникѣ Уѣзднаго Полицейскаго Управленія.

Какъ пріемъ изъ поѣзда, такъ и сдача въ оные арестантовъ, со всѣми подлежащими на нихъ документами, а также кормовыми деньгами, производится подъ надлежащія росписки въ путевыхъ арестантскихъ журналахъ.

nych z sobą więźniów w przychodzących wagonach więziennych, oddaje tych więźniów naczelnikowi jadącego w wagonie konwoju, jak również przyjmuje od niego więźniów z wagonów, na platformach koniecznie tuż obok wagonów więziennych, a nie na dworcach tych stacyj.

§ 26. Stosownie do ustępu 1 art. 93 Ustawy o zesłańcach, do partyj więźniów, wysyłanych drogami żelaznemi nie przyjmują się więźniowie chorzy; ci zaś zpomiędzy nich, którzy w drodze, w czasie przejazdu koleją żelazną, ciężko zachorowali, pozostawiają się w sposób przepisany, w najpierwszém mieście po drodze leżącém. Wrazie zaś nagłéj śmierci więźnia, ciało zmarłego oddaje się, za pokwitowaniem, policyi dróg żelaznych.

Uwaga. Więźniowie, cierpiący na pomięszanie zmysłów, nie przyjmują się w żadnym razie do pociągów więziennych, w celu ich przewiezienia do miejsca przeznaczenia.

§ 27. Podczas przejścia pociągów więziennych przez miasta po drodze leżące, tak położone na samych liniach dróg żelaznych, jakoteż i znajdujące się w pewnéj od tych linij odległości, więźniowie przyprowadzają się z tych miast w dnie oznaczone na stacye dróg żelaznych, w celu oddania ich na przechodzące pociągi, pod konwojem utworzonym z miejscowych oddziałów i pod nadzorem starszych podoficerów, którzy również powinni przyjmować więźniów z pomienionych pociągów; z wyjątkiem miast gubernialnych oraz tych z miast powiatowych, gdzie więźniowie oddają się na pociągi i przyjmują się z takowych w znacznéj liczbie, a które wskazane będą w przepisach wzmiankowanych w § 1 niniejszego postanowienia. W tych ostatnich miastach, jak również i we wszystkich miastach gubernialnych, w celu przyjęcia i oddania więźniów wychodzić powinni na stacye dróg żelaznych oficerowie lub referenci Urzędów Naczelników wojennych powiatowych, lub też oficer miejscowego oddziału.

Z tych zaś miast Królestwa Polskiego, w których nie ma miejscowych oddziałów, więźniowie przyprowadzają się na stacye dróg żelaznych pod konwojem utworzonym z miejscowéj straży ziemskiéj i w obecności urzędnika powiatowego Zarządu Policyjnego.

Zarówno przyjmowanie z pociągu jak i oddawanie więźniów na pociąg, ze wszelkiemi odnośnemi dokumentami oraz pieniędzmi na żywność, odbywa się za właściwém pokwitowaniem w podróżnym dzienniku więziennym.

Число конвойныхъ назначается соотвѣтственно числу отправляемыхъ арестантовъ. Конвой отъ мѣстныхъ войскъ и отъ земской стражи на станціи желѣзныхъ дорогъ слѣдуетъ приводить ко времени прибытія арестантскаго поѣзда, даже и въ такомъ случаѣ, если бы не было арестантовъ, подлежащихъ отправленію, ибо конвой необходимъ для принятія арестантовъ, могущихъ прибыть по желѣзнымъ дорогамъ.

§ 28. Мѣстное военное начальство, отправляя по желѣзной дорогѣ въ полки и другія части военныхъ арестантовъ, которыхъ нужно сдать на пути въ такихъ пунктахъ желѣзныхъ дорогъ, гдѣ нѣтъ ни мѣстныхъ командъ, ни земской стражи (и гдѣ, посему, не назначенъ пріемъ и сдача арестантовъ), обязано наканунѣ отправленія телеграфировать начальству той части войскъ, куда слѣдуютъ отправляемые, о высылкѣ на подлежащую станцію желѣзной дороги необходимаго конвоя, для принятія сихъ арестантовъ.

§ 29. По прибытіи поѣзда въ конечные пункты арестанты выводятся изъ вагона и отводятся въ пересыльныя тюрьмы или городскіе остроги (смотря потому, гдѣ они помѣщаются), при чемъ въ С.-Петербургѣ, Москвѣ и другихъ большихъ городахъ, въ которыхъ имѣются Комендантскія Управленія, всѣ военные арестанты съ вокзаловъ желѣзныхъ дорогъ препровождаются въ означенныя Управленія, которыя уже передаютъ военныхъ арестантовъ по назначенію. Въ тюрьмы, остроги и Комендантскія Управленія изъ вагоновъ арестанты отводятся тѣми конвоирами, которые ихъ сопровождали по желѣзной дорогѣ, а подлежащіе сдачѣ въ попутныхъ городахъ и на станціяхъ передаются лицамъ, въ §§ 27 и 28 поименованнымъ. Но если конвойныхъ, сопровождающихъ арестантовъ по желѣзной дорогѣ, будетъ признано недостаточнымъ для препровожденія ихъ отъ станціи желѣзной дороги до острога или отъ острога до станціи желѣзной дороги, въ пунктахъ начальнаго отправленія поѣздовъ, въ такомъ случаѣ наряжается *вспомогательный* конвой отъ конвойныхъ командъ, или отъ прочихъ частей мѣстныхъ войскъ, если это будетъ не въ пунктѣ расположенія конвойной команды, или послѣдняя будетъ не въ состояніи исполнить этого.

Когда въ пути берется добавочный вагонъ, то въ случаѣ надобности, конвой, сопровождающій арестантскій поѣздъ, можетъ усиливаться отъ попутныхъ мѣстныхъ баталіона или команды.

Liczba konwojujących wyznacza się odpowiednio do liczby wysyłanych więźniów. Konwój z miejscowych wojsk i ze straży ziemskiéj należy przyprowadzać na stacye dróg żelaznych na czas przybycia pociągu więziennego, nawet w takim razie, gdyby nie było więźniów do wyprawienia, ponieważ konwój jest niezbędny do przyjęcia więźniów, którzy mogą przybyć drogami żelaznemi.

§ 28. Miejscowa władza wojskowa, wyprawiając drogą żelazną do pułków i innych oddziałów, więźniów wojskowych, którzy mają być oddani po drodze w takich punktach dróg żelaznych, gdzie nie ma ani miejscowych oddziałów ani straży ziemskiéj (i gdzie dla tego nie ma wyznaczonego przyjmowania i oddawania więźniów), obowiązaną jest w wilią ich wyprawienia telegrafować do władzy tego oddziału wojsk, dokąd udać się mają wyprawiani, o wysłanie na właściwą stacyę drogi żelaznéj konwoju, niezbędnego do przyjęcia tych więźniów.

§ 29. Po przybyciu pociągu do miejsc przeznaczenia, więźniowie wyprowadzają się z wagnu i odprowadzają się do więzień przesłania lub do wież miejskich (stosownie do tego, gdzie jest miejsce); przytém w S.-Petersburgu, Moskwie i innych wielkich miastach, w których znajdują się Zarządy Oddziałowe, wszyscy więźniowie wojskowi z dworców dróg żelaznych przeprowadzają się do tych Zarządów, a te dopiero przesyłają ich, gdzie należy. Do więzień, wież i Zarządów Oddziałowych więźniów odprowadzają z wagonów ci sami konwojujący, którzy im towarzyszyli w podróży drogą żelazną; tych zaś, którzy mają być oddani w miastach po drodze leżących, oddaje się osobom wyszczególnionym w § 27 i 28. Jeżeli wszakże liczba konwojujących, którzy towarzyszą więźniom w podróży drogą żelazną uznaną będzie za niedostateczną do przeprowadzenia ich ze stacyi drogi żelaznéj do wieży lub z wieży do stacyi drogi żelaznéj, w miejscach, zkąd się wyprawiają pociągi, w takim razie formuje się konwój *dodatkowy* z oddziałów konwojowych lub z innych oddziałów wojsk miejscowych, jeżeli potrzeba ta zajdzie w miejscu, gdzie nie konsystuje oddział konwojowy, albo gdy ten ostatni nie będzie w możności tego dokonać.

Jeżeli w drodze bierze się wagon dodatkowy, to wrazie potrzeby konwój towarzyszący pociągowi więziennemu może być powiększony z miejscowego batalionu lub oddziału, które konsystują w miejscach, przez które linia drogi żelaznéj przechodzi.

Примѣчаніе. Арестанты Морскаго вѣдомства, привозимые въ С.-Петербургъ, сдаются въ оном̀ всѣ въ *одно* мѣсто, по назначенію Инспекторскаго Департамента Морскаго Министерства.

§ 30. На всѣхъ начальныхъ и попутныхъ станціяхъ желѣзныхъ дорогъ, гдѣ производится пріемъ и сдача въ поѣзды арестантовъ, согласно 319 ст. кн. III Св. Воен. Пост. 1869 г. по 1-му продолженію, обязаны присутствовать чины Жандармскихъ Полицейскихъ Управленій желѣзныхъ дорогъ, для наблюденія за порядкомъ при посадкѣ арестантовъ въ вагоны и при высадкѣ изъ оныхъ, не дозволяя скопляться народу близъ арестантскихъ партій и вагоновъ. въ видахъ предупрежденія побѣговъ арестантовъ (въ особенности въ ночное время).

§ 31. Арестантскія партіи, при проводѣ ихъ по городу отъ остроговъ до станцій желѣзныхъ дорогъ и обратно, для безпрепятственнаго прослѣдованія, должны быть сопровождаемы полицейскими чинами, стоящими на постахъ своихъ по пути слѣдованія арестантовъ, отъ одного поста до другаго, съ цѣлью воспрещенія постороннимъ лицамъ приближаться къ партіямъ и дѣлать какія бы то ни было подаянія.

§ 32. Конвойныя команды, сопровождающія арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, обязаны имѣть фонари, необходимые имъ при слѣдованіи *въ ночное* время съ арестантами отъ тюремъ до станцій желѣзныхъ дорогъ и обратно, а также освѣтительные матеріалы въ достаточномъ количествѣ для сихъ фонарей, для чего въ каждую команду отпускается погребная сумма, а именно: на заведеніе фонарей единовременно по 5 руб. и на покупку освѣтительныхъ матеріаловъ—ежегодно въ необходимомъ размѣрѣ, не превышающемъ однако 15 руб. въ годъ, по предложеніямъ Губернаторовъ, основанным̀ъ на свидѣтельствахъ Главнаго Инспектора пересылки арестантовъ, о дѣйствительной годовой потребности расхода на упомянутую надобность, съ отнесеніемъ означенныхъ издержекъ на счетъ казны.

§ 33. По доставленіи арестантовъ въ конечный пунктъ, если въ немъ расположена конвойная команда, нижніе чины прибывшаго съ арестантами конвоя размѣщаются въ казармахъ конвойной команды; если же свободнаго при ней помѣщенія не имѣется, то въ казармахъ мѣстной команды или другой какой либо части войскъ,

Uwaga. Więźniowie Wydziału Marynarki przywożeni do S.-Petersburga, oddają się tamże wszyscy w jedném miejscu, które wyznacza Departament Inspekcyjny Ministeryum Marynarki.

§ 30. Na wszystkich końcowych i pośrednich stacyach dróg żelaznych, na których się przyjmują i oddają na pociągi więźniowie, stosownie do art. 319 ks. III Sw. Post. Wojsk. 1869 r., podług 1-go dalsz. ciągu, powinni być obecni urzędnicy Żandarmskich Zarządów policyjnych dróg żelaznych, dla wykonywania nadzoru nad sadowieniem więźniów po wagonach, jak również—przy ich wysadzaniu, nie dozwalając publiczności cisnąć się około partyj więźniów i wagonów więziennych, a to—w celu zapobieżenia ucieczkom więźniów (zwłaszcza zaś w nocy).

§ 31. Ażeby partye więźniów, w czasie przeprowadzania ich przez miasto z wież do stacyj dróg żelaznych i naodwrót, mogły drogę tę przebyć bez przeszkód, policyanci stojący na swych stanowiskach na drodze, którą przebywają więźniowie, powinni im towarzyszyć od jednego stanowiska do drugiego, w celu niedozwolenia osobom obcym zbliżać się do partyj, ani też dawać cokolwiekbądź więźniom.

§ 32. Oddziały konwojowe, towarzyszące więźniom w podróży drogami żelaznemi, obowiązane są mieć latarnie niezbędne w czasie podróży z więźniami odbywanéj *nocą* z więzień do stacyj dróg żelaznych i naodwrót, oraz—w dostatecznéj ilości materyały oświetlające do tychże latarni; w tym celu dla każdego oddziału wydaje się potrzebny fundusz, a mianowicie: na zaprowadzenie latarni jednorazowo po 5 rs., oraz na kupno materyałów oświetlających corok—w takiéj wysokości, jaka się okaże potrzebną, nieprzenoszącéj wszakże rubli 15 rocznie. Fundusz ten wydaje się, na przedstawienia Gubernatorów, oparte na świadectwach Inspektora Głównego przesyłki więźniów, co do tego, jaki rzeczywisty rozchód roczny potrzebny jest na przedmioty wyżéj wzmiankowane, zaliczając wydatki powyższe na rachunek Skarbu.

§ 33. Po dostawieniu więźniów do miejsca przeznaczenia, jeżeli w tém miejscu konsystuje oddział konwojowy, żołnierze przybyłego z więźniami konwoju lokują się w koszarach oddziału konwojowego; jeżeli zaś przy oddziale tym wolnego miejsca nie ma, to—w koszarach miejscowego lub jakiegokolwiekbądź innego oddziału wojsk, albo

или же наконецъ для нихъ отводится помѣщеніе по распоряженію мѣстнаго военнаго начальства на время (1—2 дня) пребыванія конвоя въ томъ пунктѣ; а начальникамъ конвоя—офицерамъ отводится помѣщеніе натурою, или выдаются квартирныя деньги, на основаніи Высочайше утвержденнаго, 8-го Іюня 1874 г., положенія в преобразованіи воинской квартирной повинности.

По сему, начальники расположенныхъ въ конечныхъ пунктахъ конвойныхъ командъ, а, при неимѣніи таковыхъ, ближайшіе начальники мѣстныхъ войскъ выдаютъ конвойнымъ офицерамъ *удостовѣреніе* въ томъ, сколько дней они остаются, по дѣламъ службы, съ конвоемъ въ конечномъ пунктѣ, до обратнаго отправленія ихъ съ арестантами, для полученія, согласно этимъ удостовѣреніямъ, квартиры въ натурѣ, или квартирныхъ денегъ.

§ 34. Арестантамъ и конвойнымъ во время пути пища не приготовляется.

Арестанты при отправленіи изъ городовъ, прежде вывода на станцію желѣзной дороги, если время отправленія ихъ изъ мѣстъ заключенія назначено не ранѣе 9 часовъ утра, кормятся горячею пищею, по распоряженію начальства, въ вѣдѣніи котораго находятся мѣста заключенія пересыльныхъ арестантовъ. Для довольствія въ пути арестанты снабжаются, по распоряженію того же начальства, сухою пищею (1), которая, за исключеніемъ *великаго поста*, выдается скоромною, полагая въ сутки на человѣка по 3 фунта печенаго хлѣба, съ солью и ½ или 1 фунтъ варенаго мяса или рыбы, заготовляя оную на отпускаемые для сего, согласно Высочайше утвержденному, 4-го Мая 1864 г. мнѣнію Государственнаго Совѣта (389 ст. 3 ч. 2 кн. Св. В. П. по V продолженію) кормовыя деньги 10 или 15 коп. въ сутки на человѣка, смотря по тому, къ какому званію принадлежатъ арестанты. Арестантамъ изъ лицъ привилегированнаго сословія, которымъ полагается на продовольствіе въ пути 15 коп. въ сутки,—кормовыя деньги выдаются на руки, если они сами того пожелаютъ, и тогда пища покупается имъ на станціяхъ чрезъ конвойныхъ (а не самими арестантами); въ про-

(1) Водою для питья, какъ холодною, такъ и горячею арестанты снабжаются на всѣхъ станціяхъ безплатно, по требованію конвойнаго офицера или унтеръ-офицера.

wreszcie daje im się mieszkanie, z polecenia miejscowéj władzy wojskowéj, na czas (1—2 dni) przebywania konwoju w tym punkcie; zaś naczelnicy konwoju — oficerowie otrzymują mieszkanie w naturze, albo pieniądze kwaterunkowe, na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonego d. 8 Czerwca 1874 r., postanowienia o reformie wojskowéj powinności kwaterunkowéj.

Wskutek tego, naczelnicy oddziałów konwojowych konsystujących w punktach krańcowych, a w braku takowych, najbliżsi naczelnicy miejscowych wojsk wydają oficerom konwoju *świadectwo* co do tego, ile dni pełnić mają służbę z konwojem w punktach krańcowych, przed powrotném ich wyprawieniem z więźniami; świadectwo to służyć ma do otrzymania, podług niego, mieszkania w naturze lub pieniędzy kwaterunkowych.

§ 34. Dla więźniów i konwoju żywności w drodze się nie przysposabia.

Jeżeli więźniowie wyprawieni być mają z miasta przed godziną 9 rano, to przed ich wyprawieniem otrzymują pokarm gorący z polecenia władzy, pod któréj zawiadywaniem znajdują się miejsca zamknięcia przesyłanych więźniów. Na drogę więźniowie otrzymują, z polecenia tejże władzy, pokarm suchy (1), który, z wyjątkiem *wielkiego postu*, składa się, na dobę, z 3-ch funtów chleba pieczonego z solą i ½—do funta mięsa gotowanego lub ryby na osobę. Porcye te przygotowują się na rachunek wydawanych w tym celu, stosownie do Najwyżéj zatwierdzonego d. 4 Maja 1864 r., Zdania Rady Państwa (art. 389 cz. 3 ks. 2 Sw. P. W. podług V dal. c.) pieniędzy na żywność po 10—15 kop. na dobę na osobę, odpowiednio do tego, do jakiego stanu więźniowie należą. Więźniom z klas uprzywilejowanych, którym wyznaczoném jest na żywność 15 kop. na dobę, pieniądze takowe wydają się do rąk, jeżeli sami tego życzyć sobie będą, i wtedy pokarm kupują im na stacyach konwojujący (nie zaś oni sami); w przeciwnym zaś razie otrzymują, narówni z innemi więźniami, na drogę suchy, ale lepszy pokarm. Żywność podróżna wydaje się więźniom w suchym pokarmie, odpowiednio do czasu, przez jaki pozostają

(1) Wodę do picia, zarówno zimną, jak i ciepłą, więźniowie otrzymują na wszystkich stacyach bezpłatnie, na żądanie oficera lub podoficera konwoju.

тивномъ случаѣ они, наравнѣ съ прочими арестантами, получаютъ на дорогу сухую, но улучшенную пищу. Путевое довольствіе арестантовъ сухою пищею производится сообразно времени нахожденія ихъ въ пути по желѣзнымъ дорогамъ, опредѣляемому упомянутыми въ § 1 сего положенія правилами, утверждаемыми для каждой желѣзной дороги, и росписаніями Главнаго Инспектора пересылки арестантовъ.

Примѣчаніе 1-е. Рыба, отпускаемая арестантамъ для продовольствія въ пути (великимъ постомъ), должна быть непремѣнно хорошо сварена; сельдей же, равно сушеной или сырой соленой рыбы выдавать имъ на дорогу не дозволяется.

Примѣчаніе 2-е. Малолѣтнимъ дѣтямъ до 7-ми лѣтняго возраста включительно, слѣдующимъ въ составѣ арестантскихъ партій, вмѣсто сухой пищи натурою, выдаются на дорогу ихъ родителямъ кормовыя деньги, въ опредѣленномъ размѣрѣ, для покупки на эти деньги дѣтямъ пищи, соотвѣтственной ихъ возрасту.

§ 35. При отпускѣ арестантамъ, перевозимымъ по желѣзнымъ дорогамъ, пищи въ натурѣ, тетрадей на записку кормовыхъ денегъ не выдавать, а взамѣнъ ихъ снабжать арестантовъ особыми, по прилагаемой у сего формѣ *свидѣтельствами*, обозначая въ нихъ непремѣнно *прописью* число арестантовъ и число мѣсяца, по которое они удовлетворены путевымъ продовольствіемъ до извѣстной станціи желѣзной дороги. Свидѣтельства эти, составляемыя отдѣльно до каждаго пункта сдачи арестантовъ изъ арестантскаго поѣзда, должны служить документами для зачисленія арестантовъ на кормовое довольствіе въ мѣстахъ прибытія ихъ и прикладываются къ отчетности по расходованію кормовыхъ денегъ, въ видѣ оправдательныхъ документовъ. Конвойный же офицеръ, или унтеръ-офицеръ въ полученіи арестантами сухой пищи даетъ, по востребованію, отъ себя квитанціи учрежденію, снабжающему арестантовъ пищею.

Въ тѣхъ случаяхъ, когда арестантамъ, сдаваемымъ въ поѣзды, кромѣ проѣзда по желѣзнымъ дорогамъ, предстоитъ еще слѣдовать *пѣшкомъ* до пунктовъ назначенія, то на все время пѣшаго слѣдованія они удовлетворяются кормовыми деньгами, вручаемыми, вмѣстѣ съ шнуровыми тетрадями, конвойнымъ начальникамъ, для дальнѣйшей передачи этихъ денегъ своевременно по принадлежности.

w drodze koleją żelazną, określonego wzmiankowanemi w § 1 postanowienia przepisami, zatwierdzonemi dla każdéj drogi żelaznéj, oraz rozkładami Inspektora Głównego przesyłki więźniów.

Uwaga 1. Ryby, które się dają więźniom na pokarm w drodze (w wielki post), powinny być przedtém koniecznie dobrze ugotowane; zaś śledzi oraz ryb suszonych i solonych wydawać im na drogę nie wolno.

Uwaga 2. Dla dzieci małoletnich do lat 7-miu włącznie, odbywających podróż w partyach więziennych, zamiast pokarmu suchego w naturze wydają się na drogę ich rodzicom pieniądze na żywność w określonéj wysokości, na kupno dla dzieci za te pieniądze odpowiedniego do ich wieku pokarmu.

§ 35. Przy wydawaniu więźniom przewożonym drogami żelaznemi pokarmu w naturze, zeszytów do zapisywania pieniędzy na żywność nie wydawać, a zamiast tego zaopatrywać więźniów w oddzielne, podług załączającego się wzoru, *świadectwa*, oznaczając w nich koniecznie *literami* liczbę więźniów i dzień w miesiącu, do którego mają sobie wydaną żywność do pewnéj stacyi drogi żelaznéj. Świadectwa te, sporządzane oddzielnie do każdego punktu, w którym oddają się więźniowie z pociągu więziennego, powinny służyć za dokumenty do zaliczania więźniów do mających otrzymywać żywność w miejscach, dokąd przybywają, i dołączają się do sprawozdań z rozchodu pieniędzy na żywność, w charakterze dowodów. Zaś oficer lub podoficer konwoju, na żądanie instytucyi zaopatrującéj więźniów w pokarm, wydaje od siebie kwity z otrzymania przez więźniów pokarmu suchego.

Jeżeli więźniowie oddawani na pociągi, oprócz podróży koleją żelazną, mają jeszcze iść *pieszo* do miejsc przeznaczenia, w takim razie na cały czas podróży pieszo otrzymują pieniądze na żywność, które się wręczają, razem z zeszytami sznurowemi, naczelnikom konwoju, do oddania we właściwym czasie tych pieniędzy komu należy. Wzmiankowane pieniądze na żywność wpisują się pod 5-tą

Помянутыя кормовыя деньги вписываются въ 5-ю графу путеваг журнала противу тѣхъ арестантовъ, которымъ онѣ принадлежатъ и сдаются вмѣстѣ съ арестантами подъ росписку въ журналѣ лица, принимающаго ихъ.

§ 36. При снабженіи арестантовъ пищею на дорогу, начальники конвоя обязаны обращать вниманіе на количество и качество продуктовъ, выдаваемыхъ арестантамъ передъ отправленіемъ ихъ въ путь (§ 34).

§ 37. Независимо упомянутыхъ въ § 35 *свидѣтельствъ* о снабженіи арестантовъ путевымъ продовольствіемъ на время переѣзда по желѣзной дорогѣ, и кормовыхъ *тетрадей* на тѣхъ арестанговъ, коимъ, кромѣ переѣзда по желѣзной дорогѣ, предстоитъ еще пѣшеэтапное слѣдованіе,—арестанты, отправляемые по желѣзнымъ дорогамъ, должны быть снабжены отъ подлежащаго начальства и всѣми прочими установленными закономъ путевыми документами, и если отсутствіе какого либо изъ документовъ поставитъ конвойнаго начальника, сопровождающаго арестантскій поѣздъ, въ необходимость не принять арестанта, для перевозки по желѣзной дорогѣ, вслѣдствіе чего произойдетъ задержка въ доставленіи его по назначенію, то отвѣтственность по начетамъ Контроля за излишне израсходованныя кормовыя деньги на продовольствіе арестантовъ во время таковыхъ задержекъ, падаетъ на то начальство, по винѣ котораго арестантъ не имѣлъ надлежащихъ документовъ.

Примѣчаніе. Кромѣ *общаго* путеваго списка,—документы на арестантовъ должны быть слѣдующіе:

а) *на ссыльныхъ*—статейные списки и записки объ одеждѣ на каждаго человѣка;

б) *на пересыльныхъ гражданскихъ*—открытые листы и записки объ одеждѣ, также на каждаго отдѣльно, если пересылаемому арестанту, за неимѣніемъ у него какихъ-либо собственныхъ вещей, выданы на дорогу казенныя, и

в) *на пересыльныхъ военныхъ*—открытые листы на синей бумагѣ, арматурные списки о вещахъ и аттестаты о кормовыхъ деньгахъ.

§ 38. На путевое довольствіе нижнихъ чиновъ конвойныхъ командъ, сопровождающихъ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, кромѣ отпускаемыхъ имъ, по общему положенію, провіанта и при-

rubrykę dziennika podróżnego, naprzeciwko tych więźniów, do których należą i oddają się razem z więźniami, za pokwitowaniem w dzienniku tego, kto je odbiera.

§ 36. Przy zaopatrywaniu więźniów w pieniądze na podróż, naczelnicy konwoju powinni zwracać uwagę na ilość i jakość produktów wydawanych więźniom przed wysłaniem ich w drogę (§ 34).

§ 37. Niezależnie od wzmiankowanych w § 35 *świadectw* o zaopatrywaniu więźniów w pieniądze na drogę na czas przejazdu koleją żelazną i *zeszytów* do zapisywania żywności dla tych więźniów, którzy, oprócz przejazdu koleją żelazną, mają jeszcze odbyć podróż pieszą-etapową, wyprawianych drogami żelaznemi więźniów właściwe władze zaopatrzyć również powinny we wszelkie inne prawem przepisane dokumenty; jeżeli zaś brak jakiegokolwiekbądź dokumentu postawi naczelnika konwoju, towarzyszącego pociągowi więziennemu, w konieczności nieprzyjęcia więźnia dla przewiezienia go drogą żelazną, wskutek czego nastąpi zwłoka w dostawieniu go do miejsca przeznaczenia, w takim razie odpowiedzialność, podług rachunków Kontroli, za zbytecznie wydatkowane pieniądze na żywność więźniów w czasie takiéj zwłoki, pada na tę władzę, z któréj winy więzień nie posiadał należytych dokumentów.

Uwaga. Oprócz *ogólnéj* listy podróżnéj, powinny być utrzymywane następujące dokumenty o więźniach:

a) *o zesłańcach* — listy kategoryczne i opisy odzieży dla każdego więźnia.

b) *o przesyłanych więźniach cywilnych* — listy otwarte i opisy odzieży, również dla każdego oddzielnie, jeżeli przesyłanemu więźniowi, wskutek nieposiadania przez niego własnych rzeczy, wydano na drogę—rządowe; i

c) *o przesyłanych więźniach wojskowych* — otwarte kart na niebieskim papierze, opisy rynsztunku i atestaty o pieniądzach na żywność.

§ 38. Na każdego z żołnierzy niższych stopni oddziałów konwojujących więźniów w podróży drogami żelaznemi, którzy *rzeczywiście* towarzyszą pociągowi więziennemu, oprócz wydawanych im

варочныхъ денегъ, на время проѣзда по желѣзной дорогѣ выдается, по числу дней нахожденія въ пути, по 16 коп. въ сутки на человѣка, *дѣйствительно* сопровождавшаго арестантскій поѣздъ. Деньги эти они получаютъ каждый разъ при отправленіи ихъ съ поѣздами, на оба проѣзда впередъ и обратно.

Нижнимъ же чинамъ прочихъ частей войскъ (не конвойныхъ командъ), сопровождающимъ арестантввъ по желѣзнымъ дорогамъ, путевое довольствіе производится, руководствуясь 49 ст. положенія о провіантскомъ, приварочномъ и фуражномъ довольствіи войскъ), (приказъ по Военному вѣдомству 1871 года N. 256), согласно времени нахожденія ихъ въ пути.

§ 39. Деньги на путевое кормовое довольствіе арестантовъ и конвойныхъ, въ опредѣленномъ §§ 34 и 38 размѣрѣ, разсчитываются по-суточно, согласно дѣйствительному времени нахожднія ихъ въ пути, продолжительность котораго зависитъ отъ росписаній движенія поѣздовъ, съ которыми перевозятся арестанты; при чемъ, если по какимъ либо причинамъ, поѣздъ съ арестантами опоздаетъ прибытіемъ на конечную станцію 8 часовъ и *болѣе* противу росписанія, то за это время арестантамъ и конвойнымъ выдается путевое кормовое довольствіе еще на одни сутки; въ противномъ же случаѣ, т. е. когда опозданіе поѣзда противъ росписанія будетъ *менѣе* 8 часовъ, арестанты и конвойные, не получая дополнительнаго путеваго продовольствія, поступаютъ прямо на довольствіе по мѣстному положенію.

При выдачѣ упомянутаго дополнительнаго путеваго довольствія арестантамъ и конвойнымъ, за время опозданія поѣзда, въ оправданіе сего расхода, прилагать къ отчетности *удостовѣренія* начальства желѣзныхъ дорогъ въ томъ, сколько именно лишняго времени дѣйствительно находился поѣздъ въ пути и по какой причинѣ произошла его задержка.

§ 40. Когда же арестантскій поѣздъ, по случаю снѣжныхъ заносовъ, порчи пути или другихъ тому подобныхъ причинъ, будетъ задержанъ въ пути на *продолжительное время* (1) и для покупки продовольствія арестантамъ и конвойнымъ понадобятся деньги,

---

(1) Если при задержкѣ движенія арестантовъ въ пути, по какой бы то ни было причинѣ, явится возможность поѣздъ двинуть назадъ, а задержка арестантовъ въ вагонахъ предвидится болѣе двухъ сутокъ, то арестан-

na ogólnéj zasadzie prowiantów i pieniędzy na gotowanie, wydaje się na czas przejazdu koleją żelazną po 16 kop. na dobę, odpowiednio do liczby dni, wciągu któréj znajdują się w drodze. Pieniądze te otrzymują za każdym razem przy ich wyprawieniu z pociągami na obadwa przejazdy, tam—i z powrotem.

Zaś żołnierzom niższych stopni i innych wojsk (a nie oddziałów konwojowych), towarzyszącym więźniom w podróży drogami żelaznemi, prowizya podróżna wydaje się na zasadzie art. 49 postanowienia o prowizyi w prowiantach, furażu i pieniądzach dla wojsk (polecenie w Wydziale Wojny z r. 1871 Nr. 256), odpowiednio do czasu znajdowania się ich w drodze.

§ 39. Pieniądze na żywność podróżną dla więźniów i konwojujących, w wysokości określonéj w art. 34 i 38, obliczają się podług dób i odpowiednio do czasu, wciągu którego rzeczywiście znajdowali się w drodze; zaś czas ten zależy od rozkładów biegu pociągów, któremi przewożą się więźniowie. Jeżeli przytém z jakichkolwiekbądź przyczyn pociąg z więźniami przybędzie na stacyę krańcową o ośm lub *więcéj* godzin późniéj niż podług rozkładu przybyć był powinien, w takim razie więźniowie i konwojujący otrzymują prowizyę podróżną jeszcze na jednę dobę; w przeciwnym zaś razie, t. j. jeżeli opóźnienie pociągu będzie mniejsze od ośmiu godzin, więźniowie i konwojujący, nie otrzymują dodatkowéj prowizyi podróżnéj, lecz przechodzą wprost na nowe utrzymanie, podług miejsca, dokąd przybyli.

Przy wydawaniu wzmiankowanéj dodatkowéj prowizyi więźniom i konwojującym, za czas opóźnienia się pociągu, na usprawiedliwienie tego rozchodu należy dołączać do sprawozdania *świadectwa* władzy dróg żelaznych co do tego, przez jak długi czas pociąg rzeczywiście zbytecznie znajdował się w drodze i co było powodem jego zatrzymania.

§ 40. Jeżeli pociąg więzienny, wskutek zamieci śnieżnych, zepsucia się drogi lub z innych podobnych przyczyn zatrzymanym będzie w drodze *na czas dłuższy* (1) i na kupno żywności dla więźniów i dla konwoju potrzeba będzie pieniędzy, a naczelnik konwoju towa-

---

(1) Jeżeli wrazie zatrzymania więźniów w drodze, z jakiegokolwiekbądź powodu, okaże się możliwém pociąg wrócić, a przewidywać można, iż więźniowie pozostać muszą w wagonach dłużéj jak *dwie* doby, w takim razie więźniów odwozi

а ихъ не будетъ въ наличности у сопровождающаго арестантскую партію конвойнаго начальника, таковыя выдаются сему послѣднему, въ необходимомъ количествѣ, подъ его квитанцію, запмообразно, начальникомъ ближайшей къ мѣсту задержки арестантовъ станціи желѣзной дороги, съ возвращеніемъ сихъ денегъ подлежащимъ начальствомъ изъ авансовъ, отпускаемыхъ имъ на кормовое довольствіе арестантовъ и конвойныхъ.

§ 41. Плата за перевозку арестантовъ и конвойныхъ по желѣзнымъ дорогамъ опредѣляется при учрежденіи сихъ перевозокъ по *частнымъ* желѣзнымъ дорогамъ — согласно Концессій, Высочайше утверждаемыхъ на эти дороги, а по *правительственнымъ*— на основаніи Высочайше утвержденнаго 24-го Ноября 1866 года поверстнаго тарифа на перевозку войскъ,—повагонно, или за отдѣленіе въ вагонѣ, или же за каждаго человѣка особо (поголовно), когда арестанты перевозятся въ пассажирскихъ вагонахъ III класса. Въ первыхъ *двухъ* случаяхъ, т. е. повагонная и за отдѣленіе вагона плата производится согласно вмѣстимости вагоновъ или отдѣленій, т. е. по номинальному числу въ нихъ мѣстъ (§ 5) и остается безъ измѣненія даже въ томъ случаѣ, если бы арестантовъ, вмѣстѣ съ конвойными, было помѣщено въ вагонѣ или отдѣленіи менѣе того числа, какое опредѣлено.

При перевозкѣ же арестантовъ въ пассажирскихъ вагонахъ III класса, съ поголовною платою, послѣдняя должна быть разсчитываема: за дѣтей старше 10 лѣтъ, какъ за взрослыхъ арестантовъ, отъ 4 до 10 лѣтъ въ половинномъ размѣрѣ, а за дѣтей моложе 4 лѣтъ—никакой платы не полагается.

Плата за провозъ арестантскихъ вагоновъ производится соразмѣрно разстоянію, пройденному каждымъ вагономъ съ арестантами, доставленными по назначенію. За перевозку же пустыхъ вагоновъ, т. е. по освобожденіи ихъ въ извѣстномъ пунктѣ отъ арестантовъ, до конечной станціи желѣзной дороги, а равно за обратную доставку вагоновъ безъ арестантовъ, платы не производится,

---

ты отвозятся обратно до ближайшаго на желѣзной дорогѣ города, гдѣ и сдаются, для временнаго содержанія и продовольствія, въ тюремный замокъ, а конвой остается при мѣстной командѣ; послѣ же устраненія задержки арестанты, подъ тѣмъ же конвоемъ, продолжаютъ движеніе по назначенію.

rzyszący partyi więźniów nie będzie ich miał w pogotowiu, w takim razie zawiadowca najbliższéj od miejsca zatrzymania więźniów stacyi drogi żelaznéj daje mu, w formie pożyczki, za jego pokwitowaniem, potrzebną ilość pieniędzy, które następnie właściwa władza zwraca z forszusów wydawanych na żywność więźniów i konwoju.

§ 41. Opłata za przewóz więźniów i konwoju drogami żelaznemi określa się przy urządzeniu tych przewozów na drogach żelaznych *prywatnych*,—stosownie do Najwyżéj zatwierdzonych na te drogi koncesyj, a na *rządowych* — na zasadzie Najwyżéj zatwierdzonéj dnia 24 Listopada 1864 r. taryfy wiorstowéj co do przewozu wojsk, od wagonów lub przedziałów w wagonie lub też od każdéj osoby oddzielnie (podług głów), jeżeli więźniowie przewożą się w wagonach pasażerskich III klasy. W pierwszych *dwóch* przypadkach, t. j. opłata od wagonu lub od przedziału w wagonie wydaje się odpowiednio do obszerności wagonów lub przedziałów, t. j. podług nominalnéj liczby miejsc w takowych (§ 5), i pozostaje bez zmiany nawet i w tym razie, jeżeliby więźniów, łącznie z konwojującemi, umieszczono w wagonie lub przedziale mniéj od téj liczby, jaka jest określona.

Zaś wrazie przewozu więźniów w wagonach pasażerskich III klasy, za opłatą od osoby, opłata ta winna być obliczana: od dzieci starszych od lat 10 — jak od dorosłych więźniów, a od lat 4 do 10— w połowicznéj wysokości; od dzieci młodszych od lat 4 żadnéj opłaty się nie pobiera.

Opłata za przewóz wagonów więziennych pobiera się odpowiednio do odległości, jaką przebywa każdy wagon z więźniami, przy dostawieniu ich do miejsca przeznaczenia. Zaś za przewóz pustych wagonów, po ich opróżnieniu w pewnym punkcie przez więźniów, jak również za powrotne dostawienie wagonów bez więźniów nic się nie płaci; podobnież nie płaci się i w takim razie, jeżeli pociąg powraca,

---

się napowrót do najbliższego na drodze żelaznéj miasta, gdzie też, i dla tymczasowego utrzymywania i wyżywienia, oddaje się ich do miejscowego więzienia, a konwój pozostaje przy miejscowym oddziale; zaś po usunięciu przeszkody, więźniowie pod tym samym konwojem jadą dalej do miejsca przeznaczenia.

какъ равно не производится таковая и въ тѣхъ случаяхъ, когда поѣздъ возвратится, не доставивши арестантовъ по назначенію, вслѣдствіе порчи рельсоваго пути или по какой либо другой причинѣ.

За пробѣгъ арестантскихъ вагоновъ одной желѣзной дороги по линіямъ другихъ дорогъ, Общества сихъ дорогъ разсчитываются между собою по взаимному ихъ соглашенію.

Примѣчаніе. Если на какой либо станціи желѣзной дороги, по которой перевозка арестантовъ производится въ арестантскихъ вагонахъ, будетъ доставлено для отправленія по назначенію такъ много арестантовъ, что они не помѣстятся въ имѣющихся въ поѣздѣ и на станціи арестантскихъ вагонахъ, то въ такихъ исключительныхъ случаяхъ, для перевозки арестантовъ могутъ быть назначаемы и пассажирскіе вагоны III класса, съ платою за нихъ, какъ за арестантскіе вагоны, соразмѣрно *дѣйствительной* вмѣстимости пассажирскихъ вагоновъ, употребленныхъ для перевозки арестантовъ.

§ 42. Деньги, слѣдующія за перевозку арестантовъ, отпускаются Обществамъ и Управленіямъ желѣзныхъ дорогъ, сообразно съ числомъ и величиною взятыхъ вагоновъ или отдѣленій въ вагонахъ, а тамъ, гдѣ не полагается арестантскихъ вагоновъ и отдѣленій, по числу перевезенныхъ арестантовъ и конвойныхъ, *по истеченіи каждой* трети, изъ казны, распоряженіемъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ.

§ 43. Объ отпускѣ денегъ за перевозку арестантовъ и конвойныхъ Общества желѣзныхъ дорогъ обращаются къ Главному Инспектору пересылки арестантовъ, препровождая къ нему, по прилагаемой у сего формѣ, подробные *счеты* симъ деньгамъ, съ приложеніемъ къ послѣднимъ, для подтвержденія правильности ихъ, подлинныхъ *требованій* подлежащаго начальства, по коимъ произведены перевозки арестантовъ. Счеты эти должны быть доставляемы *ежетретно* (за январскую треть—въ Маѣ, за майскую—въ Сентябрѣ, за Сентябрьскую—въ Январѣ). Означенные счеты, по повѣркѣ и засвидѣтельствованіи правильности оныхъ, Главнымъ Инспекторомъ пересылки арестантовъ сообщаются въ подлежащій Департаментъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, для ассигнованія къ отпуску Обществамъ причитающихся по тѣмъ счетамъ денегъ. Безъ упомянутаго засвидѣтельствованія счетовъ деньги по оным не отпускаются.

nie dostawiwszy więźniów do miejsca przeznaczenia, wskutek zepsucia się relsów lub z jakiegokolwiekbądź innego powodu.

Za przejazd wagonów więziennych jednéj drogi żelaznéj po liniach innych dróg, Towarzystwa tych dróg rachują się pomiędzy sobą podług wzajemnéj ugody.

Uwaga. Jeżeli na którejkolwiekbądź stacyi drogi żelaznéj, po któréj więźniowie przewożą się w wagonach więziennych, będzie dostawione, w celu przewozu do miejsc przeznaczenia, tak dużo więźniów, że się nie zmieszczą w wagonach więziennych, jakie znajdują się na stacyi, to w takich wyjątkowych razach, na przewóz więźniów mogą być używane i wagony pasażerskie III klasy, z pobraniem od nich opłaty, narówni z wagonami więziennemi, odpowiednio do *rzeczywistéj* obszerności wagonów pasażerskich, używanych do przewozu więźniów.

§ 42. Pieniądze, jakie się należą za przewóz więźniów, wydają się Towarzystwom i Zarządom Dróg żelaznych, odpowiednio do liczby i wielkości wziętych wagonów lub przedziałów w wagonach; tam zaś, gdzie nie ma wagonów i przedziałów więziennych—podług liczby przewożonych więźniów i konwojujących, po upływie każdych czterech miesięcy, ze Skarbu, na mocy rozporządzenia Ministeryum Spraw Wewnętrznych.

§ 43. O wydanie pieniędzy za przewóz więźniów Towarzystwa dróg żelaznych zwracają się do Inspektora Głównego przesyłki więźniów, składając mu, podług załączonego przy niniejszém wzoru, szczegółowe *rachunki* z tych pieniędzy, z załączeniem przy nich, dla ich usprawiedliwienia, oryginalnych *poleceń* właściwéj władzy, na mocy których dopełniono przewozu więźniów. Rachunki te dostarczane być winny *co cztery miesiące* (za Styczniowe cztery miesiące—w Maju, za Majowe—we Wrześniu, za Wrześniowe—w Styczniu). Inspektor Główny przesyłki więźniów, po sprawdzeniu i poświadczeniu rzetelności powyższych rachunków, przesyła je do właściwego Departamentu Ministeryum Spraw Wewnętrznych, dla wyasygnowania Towarzystwom przypadających podług tych rachunków pieniędzy. Bez wzmiankowanego poświadczenia rachunków, pieniędzy się nie wydaje.

§ 44. Требованія вагоновъ или отдѣленій въ вагонахъ, для перевозки арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, согласно прилагаемымъ у сего формамъ NN. 3 и 4, а требованія о перевозкѣ арестантовъ въ пассажирскихъ вагонахъ III класса съ поголовною платою по формѣ N. 5, на *печатныхъ* бланкахъ, дѣлаются:

а) *по линіямъ желѣзныхъ дорогъ, по которымъ арестанты препровождаются конвойными командами:* въ пунктахъ отправленія—Начальниками помянутыхъ командъ; при обратномъ отправленіи поѣздовъ, равно въ пути, когда арестантскій поѣздъ долженъ проходить по двумъ или болѣе желѣзнымъ дорогамъ, принадлежащимъ разнымъ Обществамъ, или понадобится добавочный вагонъ или отдѣленіе—начальниками конвоя, офицерами или унтеръ-офицерами, сопровождающими арестантскіе поѣзды, для чего они снабжаются отъ Начальника команды, за его подписью, потребнымъ количествомъ печатныхъ, по установленной формѣ, бланокъ. Упоминаемыя требованія въ пунктахъ начальнаго и обратнаго отправленія арестантскихъ поѣздовъ посылаются начальникамъ станцій желѣзныхъ дорогъ заблаговременно, а въ пути выдаются таковымъ начальникамъ при самомъ прослѣдованіи поѣздовъ.

Такъ какъ въ требованіяхъ на перевозку арестантовъ, независимо числа отправляемыхъ арестантовъ и конвойныхъ нижнихъ чиновъ, слѣдуетъ обозначать (прописью): *сколько и какой именно величины* (вмѣстимости) должно быть назначено вагоновъ или отдѣленій, то начальники конвоя, обозначивъ эти свѣдѣнія въ имѣющихся у нихъ бланкахъ требованій и вручивъ ихъ, по принадлежности, начальникамъ станцій желѣзной дороги, оставляютъ у себя *дубликаты* этихъ требованій (также на печатныхъ бланкахъ), которые они, по возвращеніи изъ командировки съ арестантскою партіею, представляютъ Начальнику конвойной команды, выдавшему бланки, для провѣрки, по путевому арестантскому журналу, правильности составленія ихъ начальникомъ конвоя, какъ въ отношеніи числа перевезенныхъ арестантовъ, такъ и взятія для перевозки ихъ вагоновъ или отдѣленій; и

б) *на желѣзныхъ дорогахъ, гдѣ арестанты перевозятся подъ конвоемъ мѣстныхъ командъ*—въ пунктахъ начальнаго отправленія, какъ въ передній, такъ и въ обратный путь—Уѣздными Воинскими Начальниками, которые для обратнаго слѣдованія въ томъ случаѣ, если въ конечномъ пунктѣ не находится Управленія Уѣзднаго Воин-

§ 44. Polecenia dostarczania wagonów lub przedziałów w wagonach dla przewozu więźniów drogami żelaznemi, podług załączonych przy niniejszém wzorów NN. 3 i 4, a polecenia przewozu więźniów w wagonach pasażerskich III klasy, za opłatą od osoby—podług wzoru Nr. 5, na *drukowanych* blankietach, wydają:

a) *na liniach dróg żelaznych, gdzie więźniów przewożą oddziały konwojowe*: w punktach, z których się pociąg wyprawia—Naczelnicy wzmiankowanych oddziałów; przy powrotném wyprawieniu pociągów, jak również w drodze, gdy pociąg więzienny powinien przechodzić po dwóch lub więcéj drogach żelaznych, należących do różnych Towarzystw, lub jeśli potrzeba będzie wagonu lub przedziału dodatkowego—naczelnicy konwoju, oficerowie lub podoficerowie, towarzyszący pociągom więziennym; w tym celu otrzymują oni od Naczelnika oddziału, z jego podpisem, potrzebną ilość drukowanych, podług ustanowionéj formy, blankietów. Wzmiankowane polecenia w punktach pierwiastkowéj i powrotnéj wysyłki pociągów posyłają się zawczasu do Naczelników stacyj dróg żelaznych, a w drodze wydają się tymże Naczelnikom przy samém przejściu pociągów.

Ponieważ w poleceniach przewozu więźniów, niezależnie od liczby wyprawianych więźniów i konwojujących niższych stopni, należy oznaczać (literami): *ile* wagonów lub przedziałów *i jakiéj mianowicie wielkości* (obszerności) ma być przeznaczone, wskutek tego Naczelnicy konwoju, zamieściwszy powyższe wiadomości w posiadanych przez siebie blankietach poleceń i wręczywszy takowe właściwym Naczelnikom stacyj dróg żelaznych, pozostawiają u siebie *duplikaty* tychże poleceń (również na drukowanych blankietach); zaś po powrocie z delegacyi do konwojowania partyj więźniów, przedstawiają te duplikaty Naczelnikowi oddziału konwojowego, który wydał blankiety, do sprawdzenia, podług podróżnego dziennika więziennego, czy naczelnik oddziału należycie je sporządził, tak co do ilości przewiezionych więźniów, jak i wzięcia na ich przewiezienie wagonów i przedziałów; i

b) *na drogach żelaznych, gdzie więźniowie przewożą się pod konwojem oddziałów miejscowych* — w punktach pierwiastkowéj wysyłki pociągów w obiedwie strony — powiatowi naczelnicy wojenni, którzy na podróż w kierunku odwrotnym, wrazie jeżeli w punkcie krańcowym nie ma Zarządu powiatowego Naczelnika Wojennego, zaopa-

скаго Начальника, снабжаютъ начальниковъ конвоя также печатными бланками требованій, повѣряя потомъ по арестантскимъ журналамъ и дубликатамъ требованій правильность сихъ послѣднихъ, подобно тому, какъ объяснено въ пунктѣ *а* сего параграфа.

Всѣ требованія, кромѣ подписи лицъ, выдающихъ оныя, утверждаются приложеніемъ казенной печати.

Примѣчаніе. Если послѣ отправленія начальникамъ станцій желѣзныхъ дорогъ пунктовъ начальнаго и обратнаго отправленія арестантскихъ поѣздовъ помянутыхъ требованій послѣдуетъ измѣненіе въ численности арестантовъ, показанныхъ въ сихъ требованіяхъ, то Начальники конвойныхъ командъ, а также офицеры или дѣлопроизводители Управленій Уѣздныхъ Воинскихъ Начальниковъ, когда бываютъ они лично при отправленіи партій, въ противномъ случаѣ офицеры и унтеръ-офицеры—начальники конвоя, сопровождающіе партіи, при самомъ отправленіи ея, должны дѣлать на требованіяхъ *отмѣтки*: сколько, за послѣдовавшимъ измѣненіемъ, дѣйствительно отправилось арестантовъ и конвойныхъ и сколько для перевозки ихъ взято и какихъ именно вагоновъ. Отмѣтки эти утверждаются подписью помянутыхъ лицъ, а относительно числа взятыхъ вагоновъ—начальниками станцій желѣзныхъ дорогъ, которые свидѣтельствуютъ всегда и на всѣхъ вообще требованіяхъ число взятыхъ по нимъ вагоновъ подъ перевозки арестантовъ.

§ 45. Арестанты, подлежащіе перевозкѣ по желѣзнымъ дорогамъ изъ попутныхъ городовъ, отправляются исключительно съ арестантскими поѣздами и сдаются въ арестантскіе вагоны (§§ 6, 10, 11 и 27) сего положенія) въ установленные для того дни, *безъ всякихъ особыхъ требованій на перевозку ихъ*, а по однимъ лишь документамъ, при которыхъ они пересылаются, исключая арестантовъ, пересылаемыхъ въ пассажирскихъ вагонахъ Ш класса, съ поголовною за нихъ платою; на такихъ арестантовъ, сдаваемыхъ на желѣзную дорогу и изъ попутныхъ городовъ, выдаются особыя требованія на перевозку ихъ по назначенію.

§ 46. Конвойные, безразлично будутъ ли они принадлежать къ конвойнымъ командамъ или другимъ частямъ мѣстныхъ войскъ, посылаемые одни, безъ арестантовъ въ очередные дни, опредѣленные *росписаніемъ* арестантскихъ поѣздовъ (§ 6 сего положенія) на извѣстные пункты желѣзной дороги за арестантами, равно обратные

trują również Naczelników konwoju w drukowane blankiety poleceń, sprawdzając potém, podług dzienników więziennych i duplikatów poleceń, czy te ostatnie należycie są sporządzone, podobnie jak to wyjaśniono w ustępie *a* niniejszego paragrafu.

Wszystkie polecenia, oprócz podpisu osób, które je wydają, stwierdzają się pieczęcią rządową.

Uwaga. Jeżeli, po wyprawieniu do naczelników stacyj dróg żelaznych w punktach pierwotnéj i powrotnéj wysyłki pociągów, wzmiankowanych poleceń, zajdzie zmiana w liczbie więźniów wskazanych w tych poleceniach, w takim razie Naczelnicy oddziałów konwojowych tudzież oficerowie i referenci Zarządów Naczelników Powiatowych Wojennych, jeżeli są oni osobiście obecni przy wyprawieniu partyj, w przeciwnym zaś razie—oficerowie i podoficerowie — naczelnicy konwoju, towarzyszący partyi, przy samém takowéj wyprawieniu powinni zamieszczać w poleceniach *zaznaczenia*: ile, wskutek nastąpionéj zmiany, rzeczywiście wyprawiono więźniów i konwojujących, oraz ile na ich przewiezienie wzięto wagonów i jakich. Zaznaczenia powyższe stwierdzają się podpisami wzmiankowanych osób; zaś liczbę wziętych wagonów poświadczają Naczelnicy stacyj dróg żelaznych, którzy zawsze i na wszystkich wogóle żądaniach poświadczają, jaką ilość wagonów wzięto na przewóz więźniów.

§ 45. Więźniowie, którzy mają być przewiezieni drogami żelaznemi z miast po drodze leżących, wyprawiają się wyłącznie pociągami więziennemi i oddają się do wagonów więziennych (§§ 6, 10, 11 i 27 niniejszego postanowienia), w dniach do tego wyznaczonych, *bez żadnych oddzielnych poleceń co do ich przewozu*, lecz jedynie podług dokumentów, przy których się przesyłają; z wyjątkiem więźniów przesyłanych w wagonach pasażerskich III klasy, za opłatą od osoby; co do takich więźniów, chociaż są wyprawiani z miast po drodze leżących, wydają się oddzielne polecenia co do ich przewozu do miejsca przeznaczenia.

§ 46. Konwojujący, bez względu na to, czy należą do oddziałów konwojowych, czy też do innych oddziałów wojsk miejscowych, gdy są posyłani sami, bez więźniów, w dnie porządkowe określone w *rozkładzie* pociągów więziennych (§ 6 niniejszego postanowienia), do pewnych punktów drogi żelaznéj po więźniów, jak również konwo-

конвойные, слѣдующіе отъ тѣхъ пунктовъ къ своимъ частямъ безъ арестантовъ, по пепмѣнію таковыхъ, должны отправляться, какъ въ арестантскихъ вагонахъ, такъ и въ пассажирскихъ (гдѣ перевозка арестантовъ производится въ такихъ вагонахъ съ поголовною платою) — по *арестантскимъ требованіямъ*, выдаваемымъ подлежащимъ военнымъ начальствомъ, согласно формъ, приложенныхъ къ § 44 сего положенія, и требованія эти оплачиваются на счетъ суммъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ (§§ 42 и 43).

Въ прочихъ же случаяхъ, т. е. когда нижніе чины конвойныхъ командъ или мѣстныхъ баталіоновъ и командъ, сопровождающіе арестантовъ по такимъ желѣзнымъ дорогамъ, гдѣ отправленіе ихъ производится *по мѣрѣ надобности*, равно назначенные въ дополнительный конвой къ арестантскимъ поѣздамъ (§§ 22 и 29), исполнивъ конвойную обязанность и сдавъ арестантовъ по принадлежности, возвращаются къ мѣсту своего служенія въ качествѣ *пересыльныхъ* нижнихъ чиновъ, то на проѣздъ ихъ по желѣзнымъ дорогамъ слѣдуетъ выдавать *предложенія* лит. *А*, установленныя для воинскихъ чиновъ (положеніе о перевозкѣ войскъ по желѣзнымъ дорогамъ, приложенное къ приказу по Военному вѣдомству 1873 г. N. 102), съ оплатою сихъ предложеній Главнымъ Интендантскимъ Управленіемъ Военнаго Министерства.

§ 47. Начальниками конвойныхъ командъ, сопровождающихъ арестантскія партіи по желѣзнымъ дорогамъ, а тамъ, гдѣ ихъ нѣтъ, подлежащими Управленіями Уѣздныхъ Воинскихъ Начальниковъ, ведутся, по прилагаемой у сего формѣ, за шнуромъ и печатью, *путевые арестантскіе журналы* (по каждой линіи желѣзныхъ дорогъ отдѣльно), въ которые записываются поименно всѣ арестанты и конвойные, перевезенные по желѣзнымъ дорогамъ, а также число взятыхъ для сего вагоновъ или отдѣленій въ оныхъ.

Для повѣрки правильности взятыхъ подъ перевозку арестантовъ вагоновъ или отдѣленій, на предметъ уплаты депегъ Обществамъ, за каждый мѣсяцъ, чрезъ Губернскихъ Воинскихъ Начальниковъ, представляются въ Главный Штабъ *выписки* изъ означеннаго журнала, т. е. вѣдомости, по прилагаемой формѣ, о числѣ арестантовъ, перевезенныхъ по желѣзнымъ дорогамъ, и о числѣ взятыхъ для того вагоновъ или отдѣленій въ теченіи мѣсяца. Вѣрность этихъ вѣдомостей свидѣтельствуется Губернскимъ Воинскимъ Начальникомъ, на самыхъ вѣдомостяхъ.

§ 48. Арестанты *привилегированнаго* сословія, отправляемые

jujący, którzy powracają z tych punktów do swoich oddziałów bez więźniów, w braku takowych, powinni być wyprawiani, tak w pociągach więziennych, jak i w pasażerskich (tam, gdzie przewóz więźniów odbywa się w takich wagonach za opłatą od osoby) na mocy *poleceń więziennych*, wydawanych właściwym władzom wojskowym podług wzorów załączonych do § 44 niniejszego postanowienia; koszta zastosowania się do tychże poleceń ponosi Ministeryum Spraw Wewnętrznych (§§ 42 i 43).

Zaś w innych przypadkach, t. j. jeżeli żołnierze niższych stopni oddziałów konwojowych lub batalionów i oddziałów miejscowych, towarzyszący więźniom takiemi drogami żelaznemi, gdzie wysyłka ich odbywa się *w miarę potrzeby*, jak również wyznaczani do dodatkowego konwoju do pociągów więziennych (§§ 22 i 29), wypełniwszy obowiązek konwoju i oddawszy więźniów — gdzie należy, powracają do miejsc, w których służą, w charakterze *przesyłanych* niższych stopni, to na ich przejazd drogami żelaznemi należy wydać *przedstawienia* lit. A, ustanowione dla urzędników wojskowych (postanowienie o przewozie wojsk drogami żelaznemi dołączone do polecenia w Wydziale Wojny z r. 1873 N. 102); przytém rozchody ponosi Główny Zarząd Intendentury Ministeryum Wojny.

§ 47. Naczelnicy oddziałów konwojowych towarzyszących partyom więziennym drogami żelaznemi, a tam, gdzie ich nie ma—właściwe Zarządy Naczelników wojennych powiatowych, prowadzą, podług załączonego przy niniejszém wzoru, opatrzone sznurem i pieczęcią, *dzienniki więzienne podróżne* (co do każdéj linii drogi żelaznéj oddzielnie), w których zapisują się z imienia i nazwiska wszyscy więźniowie i konwojujący, oraz liczba wziętych pod nich wagonów i przedziałów w takowych.

Dla sprawdzenia, czy wagony lub przedziały w takowych wzięte są pod przewóz więźniów zgodnie z przepisami, w celu wypłaty pieniędzy Towarzystwom, przedstawiają się za każdy miesiąc, zapośrednictwem Naczelników Wojennych gubernialnych, do Sztabu Głównego *wypisy* z pomienionego dziennika, t. j. raporty, podług załączonego wzoru, o liczbie więźniów, przewiezionych drogami żelaznemi i o liczbie wziętych w tym celu wagonów lub przedziałów wciągu miesiąca. Rzetelność tych raportów poświadcza Naczelnik Wojenny gubernialny na samych raportach.

§ 48. Więźniowie z klas *uprzywilejowanych*, wysyłani na Sy-

въ Сибирь или на житье во внутреннія губерніи Имперіи, равно пересылаемые мѣстнымъ начальствомъ въ разныя присутственныя мѣста, которые на основаніи 225 ст. Уст. о содер. подъ стражею, должны слѣдовать при арестантскихъ партіяхъ подъ общимъ конвоемъ, перевозятся по желѣзнымъ дорогамъ въ арестантскихъ вагонахъ вмѣстѣ съ прочими арестантами, исключая тѣхъ, которые по особому распоряженію начальства отправляются съ жандармами и полицейскими служителями. Въ послѣднемъ только случаѣ они перевозятся въ пассажирскихъ вагонахъ III класса, съ платою за каждаго арестанта и конвойнаго, при самомъ отправленіи, какъ за частнаго пассажира и съ отпускомъ кормовыхъ денегъ по чину и званію перевозимаго. Деньги на проѣздъ и путевое довольствіе какъ этихъ арестантовъ, такъ и сопровождающихъ ихъ конвойныхъ, каждый разъ, тѣми мѣстами и лицами, по распоряженію коихъ они отправляются, требуются изъ подлежащихъ Казенныхъ Палатъ.

Примѣчаніе. Арестованные офицеры, состоящіе на дѣйствительной службѣ, какъ равно числящіеся въ запасныхъ войскахъ и по роду оружія, а также гражданскіе чиновники, служащіе въ Военномъ вѣдомствѣ, не принимаются, для перевозки ихъ по назначенію, въ арестантскіе вагоны, но отправляются *отдѣльно,* по распоряженію ближайшаго военнаго начальства арестованныхъ, или же подлежащаго мѣстнаго военнаго начальства, по бланкамъ Военнаго Министерства, установленнымъ для перевозки вообще воинскихъ чиновъ.

§ 49. Въ арестантскія партіи, перевозимыя желѣзными дорогами, принимаются нижніе чины войскъ: отправляемые въ дисциплинарные роты или баталіоны и въ военныя тюрьмы, а также изъ числа слѣдовавшихъ одиночнымъ порядкомъ въ запасъ арміи и въ первобытное состояніе, въ случаѣ отправленія ихъ арестованными (31 ст. временныхъ правилъ, приложенныхъ къ приказу по Военному вѣдомству 1876 года N. 262, и 3 пунктъ циркуляра Главнаго Штаба того же года N. 302).

Примѣчаніе. Не должны быть принимаемы въ арестантскіе вагоны: нижніе воинскіе чины, пересылаемые посредствомъ этаповъ не въ родѣ арестантовъ, а также *возвращаемые* изъ военныхъ тюремъ и дисциплинарныхъ заведеній, которые отправляются въ войска въ качествѣ пересыльныхъ нижнихъ чиновъ, и наконецъ обращаемые въ первобытное состояніе

beryę albo na mieszkanie do gubernij wewnętrznych Cesarstwa, jak również przesyłani przez władzę miejscową do różnych biur, które, na zasadzie art. 225 Ust. o więzieniu, winny towarzyszyć partyom więziennym pod wspólnym konwojem, przewożą się drogami żelaznemi w wagonach więziennych razem z innemi więźniami; z wyjątkiem tych, którzy z polecenia władzy wyprawiają się z żandarmami lub policyantami. W ostatnim tylko razie przewożą się w wagonach pasażerskich klasy III, za opłatą od każdego więźnia i konwojującego, przy saméj wysyłce, tak—jak za zwyczajnego pasażera i z wydaniem pieniędzy na żywność podług rangi i godności przewożonego. Władze i osoby, z polecenia których więźniowie się przewożą, żądają, za każdym razem, od właściwych Izb Skarbowych pieniędzy na przejazd i żywność podróżną, tak tych więźniów, jak i towarzyszącego im konwoju.

Uwaga. Oficerowie uwięzieni, zarówno pozostający w służbie czynnéj, jak i należący do wojsk zapasowych i podług rodzaju broni, oraz urzędnicy cywilni służący w Wydziale Wojny nie przyjmują się do wagonów więziennych, w celu przewozu do miejsc przeznaczenia, lecz wyprawiają się *oddzielnie* z polecenia najbliższéj władzy wojskowéj uwięzionych, lub też właściwéj miejscowéj władzy wojskowéj, podług blankietów Ministeryum Wojny, ustanowionych dla przewozu wogóle wojskowych.

§ 49. Do partyj więziennych, przewożonych drogami żelaznemi, przyjmują się żołnierze niższych stopni wojsk: wysyłani do rot lub batalionów poprawczych i do więzień wojskowych, tudzież zpomiędzy przechodzących pojedyńczo do zapasu armii i do pierwotnego stanu—ci którzy się wyprawiają uwięzieni (art. 31 przepisów tymczasowych dołączonych do polecenia w Wydziale Wojny z r. 1876 Nr. 262 i ustęp 3 Cyrkularza Sztabu Głównego tegoż roku Nr. 302).

Uwaga. Nie powinni być przyjmowani do wagonów więziennych: żołnierze niższych stopni wojskowych, przesyłani zapośrednictwem etapów, nie w charakterze więźniów, oraz *powracani* z więzień wojskowych i zakładów poprawczych, którzy wyprawiają się do wojsk w charakterze przesyłanych niższych stopni, i nakoniec zaliczani do pierwotnego stanu rekruci do-

новобранцы одобрительнаго поведенія. Всѣ эти люди препровождаются по назначенію на основаніи особыхъ правилъ и положеній, для того существующихъ.

§ 50. Если представится необходимость по дѣламъ конвойной службы командировать кого либо изъ чиновъ Инспекціи пересылки арестантовъ, а также начальниковъ конвойныхъ командъ, младшихъ офицеровъ или нижнихъ чиновъ оныхъ, то на проѣздъ этихъ лицъ по желѣзнымъ дорогамъ выдаются, за подписью Главнаго Инспектора, по прилагаемой формѣ билеты, по которымъ Общества желѣзныхъ дорогъ перевозятъ упомянутыхъ лицъ, съ уплатою имъ за провозъ оныхъ согласно таксѣ, утвержденной для каждой желѣзной дороги за перевозку вообще воинскихъ чиновъ. Билеты эти, для оплаты оныхъ, по окончаніи каждой трети, при особой вѣдомости доставляются по принадлежности, вмѣстѣ со счетами деньгамъ, причитающимся за перевозку арестантовъ по тѣмъ желѣзнымъ дорогамъ (§ 43 сего положенія).

§ 51. Начальники конвойныхъ командъ, сопровождающихъ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ, представляютъ Главному Инспектору пересылки арестантовъ, согласно особой Инструкціи для означенныхъ командъ: а) въ извѣстные сроки—*срочныя донесенія*; и б) по истеченіи каждаго года—*годовой отчетъ* о перевозкѣ арестантовъ по названнымъ дорогамъ.

Подписалъ: Начальникъ Главнаго Штаба,
Генералъ-Адъютантъ *Графъ Гейденъ*.

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 45, стр. 510).

brego prowadzenia się. Wszyscy ci ludzie przesyłają się do miejsc przeznaczenia na zasadzie oddzielnych przepisów i postanowień, jakie w tym przedmiocie są ustanowione.

§ 50. Jeżeli zajdzie konieczność w interesie służby konwojowéj delegować kogoś z urzędników Inspekcyi przesyłki więźniów albo naczelników oddziałów konwojowych, młodszych oficerów lub niższych stopni takowych, w takim razie na przejazd tych osób drogami żelaznemi wydają się, podług załączonego wzoru, bilety, z podpisem Inspektora Głównego, za któremi Towarzystwa dróg żelaznych przewożą te osoby, pobierając za ich przewóz opłatę, podług zatwierdzonéj dla każdéj drogi żelaznéj taksy przewozu wojskowych wogólności. Bilety te, dla ich spłacenia, z upływem każdych czterech miesięcy, dostawiają się, gdzie należy, łącznie z rachunkami z pieniędzy, jakie się należą za przewóz więźniów temi drogami żelaznemi (§ 43 niniejszego postanowienia).

§ 51. Naczelnicy oddziałów konwojowych, towarzyszących więźniom w podróży drogami żelaznemi, przedstawiają Inspektorowi Głównemu przesyłki więźniów, zgodnie z oddzielną dla wzmiankowanych oddziałów instrukcyą: a) w pewnych terminach—*peryodyczne doniesienia*; i b) z upływem każdego roku—*roczne sprawozdanie* o przewozie więźniów pomienionemi drogami.

Podpisał: Naczelnik Sztabu Głównego,
Generał-Adjutant *Hrabia Hejden.*

33.

1877 года Апрѣля 5-го.

Высочайшее повелѣніе, изъясненное въ приказѣ по Военному вѣдомству, отъ 7-го Апрѣля за N. 126-мъ, представленномъ Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ 26 Апрѣля.

О сохраненіи прежнихъ окладовъ жалованья нижнимъ чинамъ, призваннымъ на службу изъ запаса и состоящимъ въ войскахъ сверхъ комплекта.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 5-й день Апрѣля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Фельдфебелямъ и другимъ нижнимъ чинамъ унтеръ-офицерскихъ званій, призываемымъ изъ запаса и состоящимъ въ войскахъ сверхъ комплекта, примѣняясь къ ст. 39 кн. III ч. IV, С. В. П. 1859 г., производить соотвѣтствующіе ихъ званіямъ штатные оклады, впредь до выбытія или до назначенія на должности съ равнымъ или высшимъ содержаніемъ.

2. Нижнимъ чинамъ, какъ гвардейскимъ, такъ и спеціальныхъ частей войскъ съ высшими окладами, поступающимъ по призыву изъ запаса въ части войскъ съ окладами низшими, производить оклады жалованья, которые они получали въ прежнихъ мѣстахъ служенія, откуда уволены, до тѣхъ поръ, пока не будутъ назначены на должности съ высшимъ или равнымъ содержаніемъ.

(С. У и Р. П., 1877 г., N. 45, стр. 527).

33.

5-go Kwietnia 1877 roku.

Najwyższy rozkaz, wyjaśniony w poleceniu w Wydziale Wojny z d. 7 Kwietnia, za N-rem 126, przedstawionem Rządzącemu Senatowi przez Ministra Wojny d. 26-go Kwietnia.

O zachowaniu dawnych pensyj żołnierzom niższych stopni, wezwanym do służby z zapasu i pozostającym w wojskach ponad komplet.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 5-m Kwietnia bieżącego roku Najwyżéj rozkazać raczył:

1. Feldfeblom i innym niższym stopniom godności podoficerskiéj, powoływanym z zapasu i pozostającym w wojskach ponad komplet, w zastosowaniu się do art. 39 ks. III cz. IV Sw. Pr. Woj. 1859 r., wydawać odpowiednie do ich godności pensye etatowe aż do ich wystąpienia lub do ich wyznaczenia na urzędy z równém albo wyższém uposażeniem.

2. Żołnierzom niższych stopni, tak gwardyi, jak i specyalnych oddziałów wojsk, pobierających wyższe pensye, którzy wstępują, wskutek powołania z zapasu, do oddziałów wojsk pobierających niższe pensye, wydawać takie pensye, jakie pobierali w dawnych miejscach ich służby, zkąd zostali uwolnieni,—dotąd, dopóki nie będą wyznaczeni na posady z wyższém lub równém uposażeniem.

34.

1877 года Апрѣля 18-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ 29-го Апрѣля.

О распространеніи на нижнихъ чиновъ Пограничной Стражи положенія о пенсіяхъ и одновременныхъ пособіяхъ сверхсрочно-служившимъ нижнимъ чинамъ войскъ унтеръ-офицерскаго званія.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 18-й день Апрѣля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Распространить на сверхсрочно-служащихъ нижнихъ чиновъ Пограничной Стражи, унтеръ-офицерскаго званія, Высочайше утвержденное 1-го Марта сего года мнѣніе Государственнаго Совѣта о производствѣ пенсій и единовременныхъ пособій нижнимъ чинамъ войскъ за сверхсрочную службу; и

2. Расходъ на производство нижнимъ чинамъ Пограничной Стражи унтеръ-офицерскаго званія пенсій и единовременныхъ пособій, за прослуженіе въ Пограничной Стражѣ опредѣленнаго числа лѣтъ, сверхъ обязательныхъ сроковъ, относить на счетъ Государственнаго Казначейства.

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 45, стр. 527).

34.

18-go Kwietnia 1877 roku.

Najwyższy rozkaz, objawiony Rządzącemu Senatowi, w zastępstwie Ministra Finansów, przez Towarzysza Ministra Finansów dnia 29 Kwietnia.

O zastosowaniu do niższych stopni straży granicznéj postanowienia o pensyi emerytalnéj i jednorazowych zapomogach wydawanych niższym stopniom wojsk, pozostającym w służbie nadetatowéj w godności podoficerskiéj.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego raportu Ministra Finansów, w dniu 18 Kwietnia bieżącego roku, Najwyżéj rozkazać raczył:

1. Zastosować do niższych stopni straży granicznéj, pozostających w służbie nadetatowéj w godności podoficerskiéj, Najwyżéj zatwierdzone d. 1 Marca bieżącego roku Zdanie Rady Państwa o wydawaniu pensyi emerytalnéj i jednorazowych zapomóg niższym stopniom wojskowym za służbę nadetatową; i

2. Rozchód na pensye emerytalne i zapomogi dla niższych stopni straży granicznéj, piastujących godność podoficerską, za przesłużenie przez nich określonéj liczby lat, oprócz służby obowiązkowéj, pokrywać kosztem Skarbu Państwa.

35.

1877 года Апрѣля 18-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Путей Сообщенія 3-го Мая.

О продленіи срока для составленія Общества цѣпнаго пароходства по р. Вислѣ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета Министровъ, въ 18-й день Апрѣля сего года, Высочайше соизволилъ на продленіе опредѣленныхъ Высочайше утвержденнымъ, 20-го Февраля 1876 года, положеніемъ Комитета Министровъ сроковъ: для составленія Общества цѣпнаго пароходства по р. Вислѣ до 17-го Января 1878 года, а для окончательной оплаты акцій этого Общества и для устройства Обществомъ цѣпной пароходной тяги по р. Вислѣ, между Прусскою границею и г. Варшавою, до 17-го Января 1879 года.

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 45, стр. 528).

35.

18-go Kwietnia 1877 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI DNIA 3 MAJA.

O przedłużeniu terminu do założenia Towarzystwa żeglugi parowéj łańcuchowéj na rz. Wiśle.

NAJJAŚNIEJSZY Pan, zgodnie z postanowieniem Komitetu Ministrów, w dniu 18 Kwietnia bieżącego roku, Najwyżéj zezwolił na przedłużenie określonych Najwyżéj zatwierdzoném dnia 20 Lutego 1876 roku postanowieniem Komitetu Ministrów: terminu założenia Towarzystwa żeglugi parowéj łańcuchowéj na rz. Wiśle—do d. 17 Stycznia 1878 roku, zaś terminu ostatecznéj spłaty akcyj tegoż Towarzystwa i do urządzenia przez Towarzystwo łańcuchowego pociągu parowego na rz. Wiśle pomiędzy granicą Pruską a Warszawą — do d. 17 Stycznia 1879 r.

36.

1877 года Апрѣля 29-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 9-го Мая.

О продленіи порядка выдачи Евреямъ дозволительныхъ свидѣтельствъ на званіе меламда.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію Комитета Министровъ, въ 29-й день Апрѣля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ: существовавшій до 3-го Мая 1877 г. порядокъ выдачи Евреямъ дозволительныхъ свидѣтельствъ на званіе меламда продолжить еще на одинъ годъ, по 3-е Мая 1878 г.

Объ этомъ Высочайше утвержденномъ положеніи Комитета Министровъ, объявленномъ Министру Народнаго Просвѣщенія въ выпискѣ изъ журналовъ сего Комитета 19 Апрѣля и 3-го Мая текущаго года, Министръ Народнаго Просвѣщенія донесъ Правительствующему Сенату.

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 46, стр. 530).

36.

29-go Kwietnia 1877 roku.

Najwyżéj zatwierdzone postanowienie Komitetu Ministrów, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Oświaty Publicznéj d. 9 Maja.

O przedłużeniu sposobu wydawania żydom świadectw, upoważniających do sprawowania urzędu melameda.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, podług postanowienia Komitetu Ministrów, w dniu 29 Kwietnia bieżącego roku, Najwyżéj rozkazać raczył: istniejący do d. 3 Maja 1877 roku sposób wydawania żydom świadectw, upoważniających do sprawowania urzędu melameda, przedłużyć jeszcze na rok jeden, do d. 3 Maja 1878 roku.

O tém Najwyżéj zatwierdzoném postanowieniu Komitetu Ministrów, objawioném Ministrowi Oświaty Publicznéj w wypisie z protokułów rzeczonego Komitetu z d. 19 Kwietnia i 3 Maja bieżącego roku, Minister Oświaty Publicznéj doniósł Rządzącemu Senatowi.

37.

1877 года Мая 27-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О вывозѣ туземнаго сахара за границу чрезъ Нешавскую Таможню.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:

во 1-хъ) рапортъ за Министра Финансовъ, Товарища Министра, отъ 19-го Мая 1877 г., за N. 413, слѣдующаго содержанія:

Въ п. 4 утвержденныхъ Министромъ Финансовъ 28-го Апрѣля сего года правилъ о возвратѣ акциза съ вывозимаго за границу туземнаго сахара, въ числѣ Таможень, назначенныхъ для вывоза сахара за границу, съ возвратомъ акциза, Нешавская Таможня не упомянута. Нынѣ, Министръ Финансовъ призналъ полезнымъ дозволить вывозъ туземнаго сахара за границу чрезъ Нешавскую Таможню, съ возвратомъ акциза, на основаніи установленныхъ для сего правилъ и съ тѣмъ, чтобы палубныя суда, нагруженныя сахаромъ, были выпускаемы изъ этой таможни не иначе, какъ съ опечатанными люками; безпалубныя же суда были сопровождаемы, отъ таможни до пограничной рогатки, чинами пограничной стражи, при чемъ съ отправителя должна быть взыскиваема за каждаго чина пограничной стражи, сопровождающаго судно съ сахаромъ, плата, установленная (ст. 29 Уст. Там. по прод. 1871 г.) за командировку досмотрщиковъ за таможенную черту, въ размѣрѣ 40 коп. въ сутки, считая часть дня нахожденія сего чина въ командировкѣ за полный день. О семъ, за Министра Финансовъ, Товарищъ Министра доноситъ Правительствующему Сенату, для обнародованія во всеобщее свѣдѣніе;

и во 2-хъ) *справку.*

37.

27-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

O wywozie cukru krajowego za granicę przez Komorę Nieszawską.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu:

po 1-wsze) raportu, za Ministra Finansów, Towarzysza Ministra, z dnia 19 Maja 1877 r., za Nr. 413-m, następującéj osnowy:

W ustępie 4 zatwierdzonych przez Ministra Finansów dnia 19 Maja bieżącego roku przepisów o zwrocie akcyzy od wywożonego za granicę cukru krajowego pomiędzy komorami wyznaczonemi do wywozu cukru za granicę, ze zwrotem akcyzy, komora Nieszawska nie jest wymieniona. Obecnie, Minister Finansów uznał za pożyteczne dozwolić wywozu cukru krajowego za granicę, ze zwrotem akcyzy, przez komorę Nieszawską, na zasadzie ustanowionych w tym celu przepisów i z tém zastrzeżeniem, ażeby statki pokładowe napełnione cukrem wypuszczane były z téj komory nie inaczéj, jak z opieczętowanemi otworami, i aby statki bezpokładowe odprowadzała z komory do rogatki granicznéj, służba straży granicznéj; przytém wysyłający powinien uiścić od każdego strażnika, towarzyszącego statkowi z cukrem, opłatę ustanowioną (art. 29 Ust. Cel. podług dal. c. z r. 1871) za delegowanie dozorców za linię graniczną w wysokości 40 kop. na dobę, licząc część dnia pozostawania strażnika w delegacyi za dzień całkowity. O tém, za Ministra Finansów, Towarzysz Ministra donosi Rządzącemu Senatowi dla podania do powszechnéj wiadomosci przez ogłoszenia.

i po 2-re) *informacyi.*

Приказали:

О таковомъ донесеніи, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената: равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Управляющимъ Акцизными сборами, Казеннымъ Палатамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія ихъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для напечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877, N. 46, стр. 536).

38.

1877 года Мая 27-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

О продленіи срока возврата акциза, въ возвышенномъ размѣрѣ, на вывозимый за границу сахаръ, до 1-го Января 1878 года.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ за Министра Финансовъ, Товарища Министра, отъ 19 Мая 1877 г., за N. 414, слѣдующаго содержанія:—Высочайше одобренными, 22-го Октября и 10 Декабря 1876 г., распоряженіями Министерства Финансовъ, возвратъ акциза за вывозимый за границу туземный сахаръ возвышенъ до

Polecił:

O takiém doniesieniu, dla wiadomości i należytego, w czém to kogo dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopii postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządzającym Dochodami Akcyznemi, Izbom Skarbowym, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

38.

27-go Maja 1877 r.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O przedłużeniu terminu zwrotu akcyzy, w podwyższonéj wysokości, za wywożony za granicę cukier, do d. 1 Stycznia 1878 r.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu, w zastępstwie Ministra Finansów, Towarzysza Ministra, z dnia 19 Maja 1877 roku, za Nr. 414, następującéj osnowy:—Najwyżéj potwierdzonemi d. 22 Października i 10 Grudnia 1876 r., rozporządzeniami Ministra Finansów zwrot akcyzy za wywożony za granicę cukier krajowy podwyższony został do d. 1

1-го Августа настоящаго года: для рафинада и бѣлаго сахарнаго песка до 80 коп., для песка, средняго между бѣлымъ и желтымъ, до 70 коп. и для желтаго—до 45 коп. съ пуда. Нынѣ, признавъ полезнымъ срокъ возврата, въ вышепомянутомъ размѣрѣ, акциза за вывозимый сахаръ продлить *до 1-го Января 1878 года*, Министръ Финансовъ, на основаніи примѣчанія 2-го къ ст. 20 Высочайше утвержденнаго 10-го Іюня 1872 г. измѣненія статей Устава объ акцизѣ съ сахарнаго песка, предложилъ Департаменту Таможенныхъ Сборовъ сдѣлать надлежащее по сему предмету распоряженіе.

О семъ, за Министра Финансовъ, Товарищъ Министра доноситъ Правительствующему Сенату, для обнародованія во всеобщее свѣдѣніе, присовокупляя, что объ означенномъ распоряженіи Министромъ Финансовъ, 13-го Мая сего года, было всеподданнѣйше доведено до Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА свѣдѣнія.

Приказали:

О вышеизложенномъ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ —указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ, Управляющимъ Акцизными Сборами и Казеннымъ Палатамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, въ Контору Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 46, стр. 536).

Sierpnia bieżącego roku: dla cukru rafinowanego i mączki cukrowéj białéj do 80 kop., dla mączki cukrowéj średniego koloru, pomiędzy białym a żółtym—do 70 kop., a dla mączki żółtego koloru—do 45 kop. od puda. Obecnie, uznawszy za pożyteczne termin do zwrotu akcyzy za wywożony cukier, w wysokości wyżéj przytoczonéj, przedłużyć do d. *1 Stycznia 1878 r.*, Minister Finansów, na zasadzie uwagi 2 do art. 20 Najwyżéj zatwierdzonéj d. 10 Czerwca 1872 r. zmiany artykułów Ustawy o akcyzie od mączki cukrowéj poruczył Departamentowi Przychodów Celnych, wydać należyte w tym przedmiocie rozporządzenie.

O tém, w zastępstwie Ministra Finansów, Towarzysz Ministra donosi Rządzącemu Senatowi dla podania do powszechnéj wiadomości, dodając, że o wzmiankowaném rozporządzeniu, Minister Finansów d. 13 Czerwca bieżącego roku, najpoddaniéj zakomunikował JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI.

Polecił:

O wyżéj przytoczoném, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu; również dać znać ukazami: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym, Zarządzającym Dochodami Akcyznemi i Izbom Skarbowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości, kopję postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposób przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: za Naczelnego Sekretarza *Szczeglow*).

39.

1877 года Мая 27-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ списка должностямъ по государственной и общественной службѣ, исполненіе коихъ освобождаетъ отъ призыва изъ запаса въ армію и въ дѣйствующія команды флота и отъ службы въ государственномъ ополченіи.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: во 1-хъ) предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 17 Мая 1877 года, за N. 5949-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату сообщенный Министерству Юстиціи Военнымъ Министромъ удостоившійся, 18-го Апрѣля сего года, Высочайшаго утвержденія, чрезъ Комитетъ Министровъ, списокъ должностямъ по государственной и общественной службѣ, исполненіе коихъ освобождаетъ отъ призыва изъ запаса въ армію и въ дѣйствующія команды и отъ службы въ государственномъ ополченіи и во 2-хъ) *списокъ* должностямъ по государственной и общественной службѣ, исполненіе коихъ освобождаетъ отъ призыва изъ запаса въ армію и въ дѣйствующія команды флота и отъ службы въ государственномъ ополченіи.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, и Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ

39.

27-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

Z dołączeniem spisu urzędów w służbie państwowéj i publicznéj, których pełnienie uwalnia od powołania z zapasu do armii i do czynnych oddziałów floty, jak również od służby w obronie krajowéj.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: po 1-sze) przedstawienia za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z dnia 17 Maja 1877 r., za N-rem 5949, przy którém składa Rządzącemu Senatowi zakomunikowany Ministeryum Sprawiedliwości przez Ministra Wojny, zaszczycony w dniu 18 Kwietnia bieżącego roku Najwyższém zatwierdzeniem, przez Komitet Ministrów, spis urzędów w służbie państwowéj i publicznéj, których pełnienie uwalnia od powołania z zapasu do armii i do oddziałów czynnych floty oraz od służby w obronie krajowéj i po 2-re) *spisu* urzędów w służbie państwowéj i publicznéj, których pełnienie uwalnia od powołania z zapasu do armii i do oddziałów czynnych floty i od służby w obronie krajowéj.

Polecił:

O takim Najwyższym rozkazie, z dołączeniem spisu, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Naj-

Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ списокъ сей Высочайше утвердить соизволилъ, въ Кишиневѣ, въ 18-й день Апрѣля 1877 года.

Подписалъ:
Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Секретарь *Кахановъ*.

СПИСОКЪ

должностямъ по общественной и государственной службѣ, исполненіе коихъ освобождаетъ отъ призыва изъ запаса въ армію и въ дѣйствующія команды флота и отъ службы въ государственномъ ополченіи.

А. ДОЛЖНОСТИ ПО ГОСУДАРСТВЕННОЙ СЛУЖБѢ.

I. Всѣ штатныя должности по военному и морскому вѣдомствамъ, исключая чиновниковъ на усиленіе.

II. По всѣмъ остальнымъ гражданскимъ вѣдомствамъ:

а) Всѣ штатныя должности *первыхъ пяти классовъ безусловно.*

б) Всѣ штатныя должности *не ниже* столоначальника, старшаго помощника дѣлопроизводителя, секретаря, бухгалтера, казначея, кассира, журналиста, архиваріуса и экзекутора, при условіи состоянія въ должности *не менѣе 6 мѣсяцевъ* до дня Высочайшаго повелѣнія о призывѣ.

в) Независимо сего, занимающія слѣдующія должности:

świętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości udzielić kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

NAJJAŚNIEJSZY PAN spis ten Najwyżéj zatwierdzić raczył w Kiszyniewie d. 18 Kwietnia 1877 r.

Podpisał:
Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu *Kachanow*.

SPIS

urzędów w służbie państwowéj i publicznéj, których pełnienie uwalnia od powołania z zapasu do armii i do czynnych oddziałów floty oraz od służby w obronie krajowéj.

A. URZĘDY W SŁUŻBIE PAŃSTWOWÉJ.

I. Wszystkie urzędy etatowe w Wydziałach Wojny i Marynarki, z wyjątkiem urzędników dodanych na powiększenie etatu.

II. We wszystkich pozostałych wydziałach cywilnych:

a) Wszystkie urzędy etatowe *pierwszych pięciu klas bezwarunkowo*.

b) Wszystkie urzędy etatowe *nie niższe* od naczelnika stołu, starszego pomocnika referenta, sekretarza, buchhaltera, poborcy, kasyera, dziennikarza, archiwisty i egzekutora, z warunkiem, aby pozostawali na urzędzie *przynajmniéj wciągu 6 miesięcy* przed datą Najwyższego rozkazu o powołaniu.

c) Niezależnie od tego, zajmujący następujące urzędy:

а) По Государственной Канцеляріи.

Чиновникъ для письма, по Высочайшему всякій разъ разрѣшенію, испрашиваемому Государственнымъ Секретаремъ по соглашенію съ Военнымъ Министромъ и *въ размѣрѣ крайней необходимости.*

б) По собственной ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи.

По Первому Отдѣленію.

Помощникъ старшаго чиновника, младшій чиновникъ.

По Второму Отдѣленію.

Самостоятельный Редакторъ отдѣльной части свода законовъ. Библіотекарь.

По Типографіи Втораго Отдѣленія.

Помощникъ начальника Типографіи. Счетные чиновники въ числѣ 2-хъ. Старшій Корректоръ. Правитель дѣлъ управленія типографіи. Завѣдывающій хозяйственною частію. Завѣдывающій работами въ мастерскихъ.

По Третьему Отдѣленію.

Завѣдывающій газетною частію. Завѣдывающій письмоводствомъ. *Примѣчаніе.* Начальнику 3-го Отдѣленія предоставляется право входить въ соглашеніе съ Военнымъ Министромъ объ испрошеніи Высочайшаго соизволенія на освобожденіе отъ призыва тѣхъ изъ числа *лично* состоящихъ при немъ чиновниковъ, въ коихъ онъ встрѣтитъ крайнюю надобность.

По Четвертому Отдѣленію.

а) *По центральному управленію.*

Помощники старшихъ чиновниковъ. Помощникъ главнаго бухгалтера.

a) **W Kancelaryi Państwa.**

Urzędnik do pisma, za Najwyższym, za każdym razem, zezwoleniem, wyjednywaném przez Sekretarza Państwa, po porozumieniu się z Ministrem Wojny i *w miarę zachodzącéj koniecznéj potrzeby.*

b) **We Własnéj JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryi.**

W pierwszym Oddziale.

Pomocnik urzędnika starszego, urzędnik młodszy.

W drugim Oddziale.

Redaktor samodzielny osobnego działu Swodu Zakonów. Bibliotekarz.

W Drukarni Drugiego Oddziału.

Pomocnik naczelnika drukarni. Rachmistrze, w liczbie dwóch. Starszy Korektor. Zarządzający referatami w zarządzie drukarni. Zawiadujący działem gospodarczym. Zawiadujący robotami w warsztatach.

W trzecim Oddziale.

Zawiadujący działem gazet. Zawiadujący referatami piśmiennemi. *Uwaga.* Naczelnik trzeciego oddziału ma prawo porozumiewać się z Ministrem Wojny w przedmiocie wyjednywania Najwyższego zezwolenia na uwolnienie od poboru tych zpomiędzy *osobiście* pozostających przy nim urzędników, których niezbędnie potrzebować będzie.

W czwartym oddziale.

a) *W zarządzie centralnym.*

Pomocnicy urzędników starszych. Pomocnik buchhaltera głównego.

б) *По вѣдомству учрежденій ИМПЕРАТРИЦЫ МАРІИ.*

Окружные надзиратели обоихъ воспитательныхъ домовъ. Смотрители и экономы во всѣхъ учебныхъ, благотворительныхъ и богоугодныхъ заведеніяхъ вѣдомства. Инспекторы классовъ всѣхъ учебныхъ заведеній вѣдомства, какъ мужскихъ, такъ и женскихъ. Инспекторы учительской семинаріи и женскаго училища С.-Петербургскаго воспитательнаго дома. Профессоры ИМПЕРАТОРСКАГО Александровскаго лицея. Преподаватели наукъ и языковъ во всѣхъ учебныхъ заведеніяхъ вѣдомства. Воспитатели Гатчинскаго Николаевскаго сиротскаго института, обоихъ коммерческихъ училищъ и ИМПЕРАТОРСКАГО Александровскаго лицея. Классные надзиратели училища глухонѣмыхъ. Сельскіе учители воспитательныхъ домовъ и репетиторы учительской семинаріи С.-Петербургскаго воспитательнаго дома. Профессоры и репетиторы родовспомогательнаго заведенія.

в) По Статсъ-Секретаріату ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА у принятія прошеній.

Младшіе помощники производителя дѣлъ. Регистраторъ.

г) По Духовному вѣдомству православнаго исповѣданія.

а) *По центральному управленію.*

Правитель дѣлъ учебнаго комитета при Святѣйшемъ Синодѣ. Чиновникъ особыхъ порученій при Оберъ-Прокурорѣ Святѣйшаго Синода, имѣющій постоянныя занятія. Старшій и младшіе контролеры.

б) *По мѣстному управленію.*

Управляющій С.-Петербургскою синодальною типографіею Правители канцелярій главныхъ священниковъ. Правитель канцеляріи экзарха Грузіи. Инспекторы и помощники инспекторовъ духовныхъ академій и семинарій. Смотритель и помощникъ смотрителя духовныхъ училищъ. Надзиратели за воспитанниками въ ду-

W wydziale instytucyj CESARZOWEJ MARYI.

Nadzorcy okręgowi obudwu domów wychowawczych. Nadzorcy i ekonomowie we wszystkich zakładach naukowych i dobroczynnych tego wydziału. Inspektorzy klasowi wszystkich zakładów naukowych wydziału, zarówno męzkich jak i żeńskich. Inspektorzy seminaryum nauczycielskiego i szkoły żeńskiéj S.-Petersburskiego domu wychowania. Profesorowie CESARSKIEGO liceum Aleksandrowskiego. Wykładający nauki i języki we wszystkich zakładach naukowych wydziału. Wychowawcy Mikołajewskiego zakładu sierot w Gatczynie, obudwu szkół handlowych i CESARSKIEGO liceum Aleksandrowskiego. Gospodarze klasowi szkoły głuchoniemych. Nauczyciele wiejscy domów wychowania i repetytorzy seminaryum nauczycielskiego domu wychowania w S.-Petersburgu. Profesorowie i repetytorzy zakładu położniczego.

c) W Sekretaryacie Stanu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do przyjmowania próżb.

Młodsi pomocnicy referenta. Regestrator.

c) W wydziale duchownym wyznania prawosławnego.

a) *W zarządzie centralnym.*

Naczelnik kancelaryi komitetu uczonego przy Najświętszym Synodzie. Urzędnik do szczególnych poruczeń przy Prokuratorze Naczelnym Najświętszego Synodu, mający stałe zajęcia. Kontroler starszy i młodszy.

b) *W zarządzie miejscowym.*

Zarządzający S.-Petersburską drukarnią Synodu. Zarządzający kancelaryami głównych popów. Zarządzający kancelaryą egzarchy w Gruzyi. Inspektorzy i pomocnicy inspektorów akademij i seminaryów duchownych. Nadzorca i pomocnik nadzorcy szkół duchownych. Nadzorcy wychowańców seminaryów i szkół duchownych.

ховныхъ семинаріяхъ и училищахъ. Профессоры и преподаватели во всѣхъ учебныхъ заведеніяхъ, на томъ же основаніи, какъ и по Министерству Народнаго Просвѣщенія.

д) По Министерству ИМПЕРАТОРСКАГО Двора и Удѣловъ.

Штатныя должности по Высочайшему всякій разъ разрѣшенію, испрашиваемому Министромъ ИМПЕРАТОРСКАГО Двора, по соглашенію съ Военнымъ Министромъ и въ размѣрѣ крайней необходимости.

е) По Министерству Иностранныхъ Дѣлъ.

Чиновникъ особыхъ порученій, завѣдывающій особою перепискою при Министрѣ. Старшій и младшій чиновники при канцеляріи. Управляющій литографіею. Драгоманы и переводчики восточныхъ языковъ. Управляющій учебнымъ отдѣленіемъ восточныхъ языковъ, преподаватели и студенты сего отдѣленія. Чиновники Министерства, состоящіе при Намѣстникѣ Кавказскомъ и Генералъ-Губернаторѣ Варшавскомъ и Туркестанскомъ. Агентъ Министерства въ Одессѣ. Всѣ штатныя должности въ заграничныхъ установленіяхъ Министерства.

ж) По Министерству Внутреннихъ Дѣлъ.

а) *По центральному управленію.*

Всѣ лица, занимающія штатныя должности по дѣлопроизводствамъ о воинской повинности земскаго отдѣла. Чиновникъ по секретной перепискѣ канцеляріи Министра Внутреннихъ Дѣлъ. Начальникъ главнаго депо телеграфныхъ матеріаловъ.

б) *По мѣстному управленію.*

По губернскимъ, столичнымъ, городскимъ и уѣзднымъ учрежденіямъ.

Переводчики восточныхъ языковъ и штатный переводчикъ въ С.-Петербургскомъ градоначальствѣ. Занимающія штатныя должности по счисленію запасныхъ войскъ въ отдѣлѣ управленія С.-Петербургскаго градоначальства. Полиціймейстеры. Помощники

Profesorowie i nauczyciele we wszystkich zakładach naukowych, na téj saméj zasadzie, co i w Ministeryum Oświaty Publicznéj.

e) W Ministeryum Dworu CESARSKIEGO i Udziałów.

Urzędy etatowe, za Najwyższém, za każdym razem, zezwoleniem, wyjednaném przez Ministra Dworu CESARSKIEGO, po porozumieniu się z Ministrem Wojny, i wrazie zachodzącéj koniecznéj potrzeby.

f) W Ministeryum Spraw Zagranicznych.

Urzędnik do szczególnych poruczeń, zawiadujący oddzielną korespondencyą przy Ministrze. Starszy i Młodszy Kancelista. Zarządzający litografią. Dragomani i tłómacze z języków wschodnich. Zarządzający oddziałem naukowym języków wschodnich; wykładający i studenci tegoż oddziału. Urzędnicy Ministeryum, pozostający przy Namiestniku Kaukazkim i przy Generał-Gubernatorach: Warszawskim i Turkiestańskim. Agent Ministeryum w Odesie. Wszelkie etatowe urzędy w zagranicznych instytucyach Ministerym.

g) W Ministeryum Spraw Wetnętrznych.

a) *W zarządzie centralnym.*

Wszystkie osoby zajmujące urzędy etatowe w kancelaryi do powinności wojskowéj oddziału ziemskiego. Urzędnik do korespondencyi sekretnéj Ministeryum Spraw Wewnętrznych. Naczelnik składu głównego materyałów telegraficznych.

b) W zarządzie miejscowym.

W instytucyach gubernialnych, stołecznych, miejskich i powiatowych.

Tłómacze z języków wschodnich i tłómacz etatowy w zarządzie miejskim miasta St.-Petersburga. Zajmujący urzędy etetowe, przy obliczaniu wojsk etatowych w oddziale Zarządu miasta St.-Petersburga. Policmajstrzy. Ich pomocnicy. Sprawnicy. Ich pomocnicy;

ихъ. Исправники. Помощники ихъ. Частные, участковые, городскіе, полицейскіе и становые пристава. Помощники ихъ. Полицейскіе, квартальные и околоточные надзиратели. Начальникъ рѣчной полиціи и его помощники. Начальники полицейскаго резерва и чиновникъ онаго въ С.-Петербургской городской полиціи. Брандмейстеры и брандмаіоры. Начальникъ сыскной полиціи и всѣ лица, занимающія штатныя должности въ сыскной полиціи С.-Петербурга. Начальники уѣздовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго. Помощники ихъ.

При Варшавской полиціи: Приставъ Врачебнаго отдѣленія. Приставъ при С.-Петербургской и Варшавско-Вѣнской желѣзныхъ дорогахъ. Помощникъ Пристава Варшавско-Терешольской желѣзной дороги. Смотритель Полицейскаго ареста. Смотритель судоходства на р. Вислѣ подъ г. Варшавой.

Ордунгсрихтеры. Гауптманы. Ассесоры ордунгсгерихтовъ и гауптманскихъ судовъ. Маршкоммисары.

По тюремному управленію.

Начальники и смотрители тюремъ и исправительныхъ отдѣленій. Командиры гражданскихъ арестантскихъ ротъ.

По учрежденіямъ о дѣлахъ крестьянскихъ.

Непремѣнные члены губернскаго и уѣзднаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствій. Мировые посредники. Коммисары по крестьянскимъ дѣламъ Царства Польскаго.

По учрежденіямъ о дѣлахъ по воинской повинности.

Члены губернскаго, уѣзднаго и городскаго по воинской повинности присутствій. Лица, которыя по порученію губернаторовъ завѣдываютъ дѣлами по учету и призыву нижнихъ чиновъ запаса. *Примѣчаніе.* Всѣ члены пріемныхъ коммисій по поставкѣ лошадей отъ населенія въ войска и завѣдывающіе военно-конскими участками могутъ быть призываемы на службу только по окончаніи поставки лошадей.

По почтовому вѣдомству.

Экспедиторы въ С.-Петербургѣ, Москвѣ и Варшавѣ. Управ-

Komisarze policyjni i stanowi: cyrkułowi rewirowi i miejscy. Ich pomocnicy. Nadzorcy policyjni, kwartalni i rewirowi. Naczelnik policyi rzecznéj i jego pomocnicy. Naczelnicy rezerwy policyjnéj policyi miejskiéj miasta S.-Petersburga i Urzędnik téjże rezerwy. Brandmajstrzy i brandmajorzy. Naczelnicy policyi śledczéj i wszystkie osoby, zajmujące posady etatowe w policyi śledczéj m. St.-Petersburga. Naczelnicy powiatów w guberniach Królestwa Polskiego. Ich pomocnicy.

Przy policyi m. Warszawy: Komisarz oddziału Lekarskiego. Komisarz przy drogach żelaznych St.-Petersburskiéj i Warszawsko-Wiedeńskiéj. Pomocnik Komisarza drogi żelaznéj Warszawsko-Terespolskiéj. Nadzorca aresztu policyjnego. Nadzorca żeglugi na rz. Wiśle.

Ordnungsrychterzy, Hauptmani. Asesorzy sądów ordnungsrychterskich i hauptmańskich. Marszkomisarze.

W zarządzie więzień.

Naczelnicy i nadzorcy więzień i oddziałów poprawczych. Komendanci rot aresztanckich cywilnych.

W instytucyach do spraw włościańskich.

Stali członkowie urzędów do spraw włościańskich gubernialnych i powiatowych. Mirowi pośrednicy. Komisarze do spraw włościańskich Królestwa Polskiego.

W instytucyach do powinności wojskowéj.

Członkowie urzędów do powinności wojskowéj: gubernialnych powiatowych i miejskich. Osoby, które z polecenia gubernatorów zawiadują sprawami obrachunku i powołania niższych stopni zapasu. *Uwaga.* Wszyscy członkowie komisyi odbiorczych przy dostawie koni przez ludność do wojsk i zawiadujący wojenno-końskiemi rewirami mogą być powoływani do służby tylko po ukończeniu dostawy koni.

W wydziale poczt.

Ekspedytorzy w St.-Petersburgu, Moskwie i Warszawie. Za-

ляющій городскою почтою. Почтмейстеры. Помощники ихъ. Пріемщики въ тѣхъ почтовыхъ отдѣленіяхъ или конторахъ, гдѣ по штату не положено помощника. Цензоры. Станціонные смотрители на станціяхъ, гдѣ открыты пріемъ и выдача корреспонденцій.

По телеграфному вѣдомству.

Завѣдывающіе городскими телеграфами. Начальники телеграфныхъ станцій. Телеграфисты, механики и ревизоры.

По строительному училищу.

Преподаватели, за исключеніемъ учителей фехтованія, гимнастики и музыки.

з) По Министерству Народнаго Просвѣщенія.

а) *По центральному управленію.*

Чиновники особыхъ порученій при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія VI класса, если имѣютъ опредѣленное по службѣ занятіе, и притомъ непначе, какъ съ особаго, каждый разъ Высочайшаго разрѣшенія, испрашиваемаго по предварительномъ соглашеніи съ Военнымъ Министромъ. Редакторъ журнала Министерства Народнаго Просвѣщенія. Изъ причисленныхъ къ Министерству, лица, приготовляющіяся къ профессорскому званію и члены ученаго Комитета Министерства.

б) *По мѣстному управленію.*

Инспекторы инородческихъ училищъ. Инспекторы Народныхъ училищъ. Инспекторы училищъ г. Варшавы. Начальники во всѣхъ учебныхъ, учебно-воспитательныхъ и благотворительныхъ заведеніяхъ и школахъ, какъ казенныхъ, такъ и общественныхъ (въ томъ числѣ штатные смотрители уѣздныхъ училищъ); инспекторы означенныхъ заведеній, а также завѣдывающіе ученными учрежденіями. Правители Канцелярій попечителей учебныхъ округовъ, секретари при главныхъ инспекторахъ училищъ въ Сибири и Туркестанѣ и въ учебныхъ заведеніяхъ. Штатные преподаватели и воспитатели различныхъ наименованій во всѣхъ учебныхъ заведеніяхъ,

rządzający pocztą miejską; Poczmistrze; ich pomocnicy; odbiorcy w tych oddziałach lub kancelaryach pocztowych, w których podług etatu nie ma pomocnika; Cenzorzy i Nadzorcy stacyj, na których urządzoném jest przyjmowanie i wydawanie korespondencyj.

W wydziale telegrafów.

Zarządzający telegrafami miejskiemi; Naczelnicy stacyj telegraficznych; telegrafiści, mechanicy i rewizorowie.

W wydziale szkoły budowniczych.

Wykładający, z wyjątkiem nauczycieli fechtunku, gimnastyki i muzyki.

W Ministerym Oświaty Publicznéj.

a) *W zarządzie centralnym.*

Urzędnicy do szczególnych poruczeń przy Ministerym Oświaty publicznéj VI klasy, jeżeli mają określone w służbie zajęcie; przytém— nie inaczéj, jak za oddzielném, za każdym razem, Najwyższém zezwoleniem, wyjednywaném po uprzedniém porozumieniu się z Ministrem Wojny. Redaktor protokułów Ministeryum Oświaty Publicznéj. Z zaliczonych do Ministeryum, osoby, sposobiące się do zajęcia godności profesorskiéj i członkowie uczonego Komitetu Ministeryum.

b) *W zarządzie miejscowym.*

Inspektorzy szkół obcokrajowych. Inspektorzy szkół ludowych. Inspektorzy szkół w m. Warszawie. Naczelnicy we wszelkich zakładach naukowo-wychowawczych i dobroczynnych i w szkołach, tak rządowych jak i publicznych (pomiędzy niemi nadzorcy etatowi szkół powiatowych); inspektorzy wzmiankowanych zakładów, oraz zawiadujący instytucyami naukowemi. Zarządzający Kancelaryami kuratorów okręgów naukowych; sekretarze przy inspektorach głównych szkół w Syberyi i Turkiestanie i w zakładach naukowych. Etatowi nauczyciele i wychowawcy różnych nazw, we wszelkich zakładach, tak rządowych jak i publicznych, z wyjątkiem nauczycieli fechtunku

какъ казенныхъ, такъ и общественныхъ, за исключеніемъ учителей фехтованія, гимнастики, танцованія, музыки, пѣнія и ремеслъ. По университетамъ, лицеямъ, историко-филологическимъ, ветеринарнымъ и сельско-хозяйственнымъ институтамъ: прозекторы, смотрители клиникъ, ординаторы клиникъ, библіотекари, астрономы-наблюдатели, лаборанты, механики, хранители кабинетовъ, провизоры, наставники, синдикъ Дерптскаго Университета, совѣтникъ правленія Московскаго университета, управляющій имѣніемъ и ученый садовникъ института сельскаго хозяйства въ Новой Александріи. Учители народныхъ школъ, если непосредственно предъ призывомъ исполняли эту обязанность не менѣе года. Астрономы, вычислители, письмоводители, ученый секретарь и механикъ въ астрономическихъ обсерваторіяхъ. По академіи наукъ: члены академіи, помощникъ библіотекаря, лаборанты, штатные хранители музеевъ и кабинетовъ и совѣтники комитета правленія. По физическимъ обсерваторіямъ: помощникъ директора, наблюдатели, вычислители и механикъ. По ИМПЕРАТОРСКОЙ публичной библіотекѣ: библіотекари, завѣдывающій читальною залою, завѣдывающій хозяйственною частью. По Московскому публичному и Румянцевскому музеямъ: библіотекарь, хранители рукописей и музеевъ, секретарь, дежурный въ читальной, смотритель и казначей. По археографической коммисіи—правитель дѣлъ. Въ Варшавскомъ музеѣ изящныхъ искусствъ—хранитель музея. Въ центральномъ архивѣ древнихъ актовыхъ книгъ (въ Віевѣ и Вильно)—архиваріусъ.

и) По Министерству Финансовъ.

Контролеръ. Ревизоръ при Департаментѣ Неокладныхъ Сборовъ. Чиновникъ для повѣрки акцизныхъ снарядовъ. Ревизоръ акцизнаго Управленія. Акцизный Надзиратель. Помощникъ акцизнаго надзирателя (какъ самостоятельно завѣдывающій отдѣльнымъ участкомъ). Смотритель соляного промысла. Смотритель за работами въ экспедиціи заготовленія Государственныхъ бумагъ. Управляющій таможнею или таможенною заставою. Управляющій техническою частью на монетномъ дворѣ. Управляющій лабораторіею. Управляющій пробирною палаткою. Оберъ-Контролеръ Варшавской пробирной палатки. Медальеръ. Пробиреръ.

gimnastyki, tańca, muzyki, śpiewu i rzemiosł. W uniwersytetach instytutach weterynaryjnych i gospodarstwa wiejskiego: prosektorzy, nadzorcy klinik, ordynatorzy klinik, bibliotekarze, astronomowie—badacze, laboranci, mechanicy, zachowawcy gabinetów, prowizorzy, gospodarze, syndycy Uniwersytetu w Dorpacie, radca zarządu Uniwersytetu w Moskwie, zarządzający majątkiem i uczony ogrodnik instytutu gospodarstwa wiejskiego w Puławach. Nauczyciele szkół ludowych, jeżeli bezpośrednio przed poborem, przynajmniéj przez rok jeden pełnili ten obowiązek. Astronomowie, rachmistrze, kanceliści, uczony sekretarz i mechanik w obserwatoryach astronomicznych. W akademii nauk: członkowie akademii, pomocnik biblitekarza, laboranci, etatowi zachowawcy muzeów i gabinetów i radcy komitetu zarządu. W obserwatoryach fizycznych: pomocnik dyrektora, badacze, rachmistrze i mechanik. W CESARSKIÉJ bibliotece publicznéj: bibliotekarze, zawiadujący salą czytelni, zawiadujący działem gospodarczym. W Moskiewskiém muzeum publiczném i Rumiancowskiém: bibliotekarz, zachowawca rękopisów i muzeów, sekretarz, dyżurny w czytelni, nadzorca i kasyer. W komisyi archeograficznéj: naczelnik. W muzeum sztuk pięknych w Warszawie: zachowawca muzeum. W archiwum centralném dawnych ksiąg aktowych (w Kijowie i Wilnie): archiwista.

h) W Ministeryum Finansów.

Kontroler. Rewizor przy Departamencie dochodów niestałych. Urzędnik do sprawdzania akcyznych przyrządów kontrolujących. Rewizor zarządu akcyznego. Nadzorca akcyzny. Pomocnik nadzorcy akcyznego (jako samodzielnie zawiadujący oddzielnym rewirem). Nadzorca przemysłu solnego. Nadzorca robót w ekspedycyi wyrobu papierów państwowych. Zarządający komorą lub rogatką celną. Zarządzający działem technicznym w mennicy. Zarządzający laboratoryum. Zarządzający izbą probierczą. Naczelny kontroler probierni Warszawskiéj. Rzeźbiarz medali. Próbierz monety.

По всѣмъ учебнымъ заведеніямъ.

Директоръ. Инспекторъ. Преподаватель (по всѣмъ предметамъ кромѣ чистописанія). Завѣдывающій практическими работами. Наблюдатель. Механикъ. Химикъ. Лаборантъ. Завѣдывающій хозяйственною и экономическою частями. Попечитель Иркутскаго Техническаго училища. Завѣдывающій мореходнымъ классомъ.

і) По Министерству Юстиціи.

а) *По центральному управленію.*

Директоръ С.-Петербургской Сенатской Типографіи. Оберъ-Секретари, помощники Оберъ-Секретарей и Секретари Сената.

б) *По мѣстнымъ учрежденіямъ.*

Товарищи Прокурора. Судебные слѣдователи. Помощники старшаго нотаріуса. Судебные Пристава (при окружномъ судѣ и при мировомъ съѣздѣ).

По старымъ установленіямъ: Товарищи Предсѣдателя. Ландгофмейстеры. Канцлеры. Оберъ-Бургграфы. Ландмаршалы. Члены Засѣдатели. Совѣтники. Ландраты. Ассесоры. Уѣздные окружные судьи. Судебные слѣдователи. Оберъ-Секретари и секретари судебныхъ мѣстъ. Губернскіе (и областные) прокуроры. Товарищи его. Губернскіе фискалы. Оберъ-фискалы. Коммисаріусы фисци. Областные, уѣздные и окружные стряпчіе. Уѣздные окружные фискалы.

в) *По межевой части.*

Межевой Канцеляріи: Правитель Канцеляріи управляющей межевою частію. Члены. Прокуроры. Контролеры. Директоры чертежныхъ.

Директоры: писцоваго и чертежнаго архивовъ.

Межевыхъ Палатъ и Коммисіи: Предсѣдатели. Члены.

Губернскіе землемѣры.

We wszelkich zakładach naukowych.

Dyrektor. Inspektor. Nauczyciele (wszystkich przedmiotów, z wyjątkiem kaligrafii). Zawiadujący robotami praktycznemi. Nadzorca. Mechanik, Chemik. Laborant. Zawiadujący działem gospodarczym i ekonomicznym. Kurator szkoły technicznéj w Irkucku. Zawiadujący klasą marynarki.

i) W Ministeryum Sprawiedliwości.

a) *W zarządzie centralnym.*

Dyrektor St.-Petersburskiéj Drukarni Senackiéj. Sekretarze naczelni; pomocnicy Sekretarzów naczelnych i Sekretarzów Senatu.

b) *W instytucyach miejscowych.*

Towarzysze prokuratora. Sędziowie śledczy. Pomocnicy starszego notaryusza. Komornicy sądowi (przy sądzie okręgowym i zjeździe pokojowym.

W instytucyach dawnych: Towarzysze prezesa. Landhofmajstrzy, Kanclerze. Ober-Bursgrafi. Landmarszałkowie. Członkowie-posiedziciele. Radcy. Landraci. Asesorzy. Sędziowie okręgowi powiatowi. Sędziowie śledczy. Sekretarze naczelni i sekretarze władz sądowych. Prokuratorzy gubernialni (i obwodowi). Jego towarzysze. Fiskali gubernialni. Naczelni fiskali. Komisaryusze. Adwokaci: obwodowi powiatowi i okręgowi. Fiskali okręgowi powiatowi.

c) *W dziale mierniczym.*

Kancelaryi mierniczéj: Naczelnik Kancelaryi, zarządzającéj działem mierniczym. Członkowie. Prokuratorzy. Kontrolerzy. Dyrektorzy pracowni do sporządzenia planów.

Dyrektorzy archiwum pism i planów.

Komisyi i izb mierniczych: Prezesi. Członkowie.

Jeometrzy gubernialni.

г) *По учебнымъ заведеніямъ.*

По ИМПЕРАТОРСКОМУ училищу правовѣдѣнія: Инспекторъ классовъ и инспекторъ воспитанниковъ. Главные воспитатели приготовительнаго класса. Профессоры. Штатные преподаватели.

По Константиновскому межевому институту: Инспекторъ классовъ. Штатные преподаватели.

По школѣ межевыхъ топографовъ и землемѣрнымъ училищамъ: Инспекторы. Штатные преподаватели. Надзиратели.

к) По Министерству Путей Сообщенія.

а) *По центральному управленію.*

Начальникъ чертежной. Картографъ.

б) *По мѣстному управленію.*

Окружные инспекторы. Главные инженеры. Начальники участковъ и дистанцій, въ завѣдываніи коихъ находятся значительныя гидротехническія сооруженія съ принадлежащимъ къ нимъ казеннымъ имуществомъ, по соглашенію каждый разъ съ Военнымъ Министромъ. Производители работъ на сумму не ниже 25,000 руб. стоимости одного сооруженія, по соглашенію каждый разъ съ Военнымъ Министромъ.

в) *По управленію желѣзныхъ дорогъ.*

Инспекторъ отъ Правительства.

г) *По учебнымъ заведеніямъ.*

1) По Институту Путей Сообщенія:

Профессоръ, Репетиторъ (помощникъ профессора), принимающій участіе въ преподаваніи. Преподаватель, въ томъ числѣ ри-

d) *W zakładach naukowych.*

W CESARSKÉJ szkole prawowiedów: Inspektor klasowy i inspektor wychowańców. Wychowawcy główni klasy przygotowawczéj. Profesorzy. Nauczyciele etatowi.

W instytucie mierniczym Konstantynowskim: Inspektor klasowy. Nauczyciele etatowi.

W szkole topografów mierniczych i w szkołach geometrów: Inspektorzy. Nauczyciele etatowi. Nadzorcy.

k) W Ministeryum Dróg Komunikacyi.

a) *W zarządzie centralnym.*

Naczelnik pracowni do sporządzania planów. Sporządzający mapy.

b) *W zarządzie miejscowym.*

Inspektorzy okręgowi. Inżynierowie główni. Naczelnicy oddziałów i dystansów, pod których zawiadywaniem znajdują się znaczne urządzenia hydro-techniczne, z należącym do nich majątkiem,—po porozumieniu się, za każdym razem, z Ministrem Wojny. Wykonawcy robót na sumę nie niższą od 25,000 rs., wartości jednego urządzenia—po porozumieniu się, za każdym razem, z Ministrem Wojny.

c) *W zarządzie dróg żelaznych.*

Inspektor z ramienia Rządu.

d) *W zakładach naukowych.*

1) W instytucie Dróg Komunikacyi:

Profesor. Repetytor (pomocnik profesora), biorący udział w wykładzie. Wykładający, pomiędzy niemi nauczyciel rysunków.

сованія и черченія. Хранитель музеума. Библіотекарь. Лаборантъ. Правитель Канцеляріи. Завѣдывающій бухгалтерскою частью института.

2) По желѣзно-дорожнымъ и кондукторскому училищамъ:

Преподаватели, въ томъ случаѣ, если непосредственно передъ призывомъ исполняли эти обязанности не менѣе года.

л) По государственному контролю.

Экспедиторы, помощники экспедиторовъ, оберъ-контролеры старшіе и младшіе контролеры, старшіе и младшіе ревизоры, помощники ревизоровъ.

м) По медицинской части разныхъ вѣдомствъ.

Штатные врачи учебныхъ, благотворительныхъ заведеній и больницъ вѣдомства учрежденій ИМПЕРАТРИЦЫ МАРІИ. Штатные врачи при духовно-учебныхъ заведеніяхъ. Штатные медицинскіе чины Министерства ИМПЕРАТОРСКАГО Двора и Удѣловъ. Штатные врачи и лекарскіе помощники, состоящіе на службѣ при казенныхъ, общественныхъ и земскихъ больницахъ, богадѣльняхъ и воспитательныхъ заведеніяхъ. Врачи-Психіатры. Надзиратели въ домахъ для помѣшанныхъ. Инспекторъ медицинской части. Врачи: городскіе, уѣздные и штатные сельскіе. При минеральныхъ водахъ: Директоръ и врачъ. Начальникъ карантиннаго округа. Капитанъ надъ карантиннымъ портомъ. Директоръ карантиннаго дома. Врачи при горныхъ заводахъ. При управленіи калмыцкимъ народомъ: Врачъ и ветеринаръ. При управленіи Государственнаго Коннозаводства: Врачи при заводскихъ лазаретахъ и штатные ветеринары. Тюремный врачъ въ ссыльно-каторжныхъ тюрьмахъ. Врачи, состоящіе на службѣ при желѣзныхъ дорогахъ, получающіе окладное жалованье отъ управленія дороги. Состоящіе на государственной службѣ штатные ветеринары. Фармацевты, непосредственно завѣдующіе аптеками какъ казенными, земскими и общественными, такъ и частными.

Zachowawca muzeum. Biblotekarz. Laborant. Naczelnik Kancelaryi. Zawiadujący działem buchhalteryi w instytucie.

2) W szkołach dróg żelaznych i konduktorskich:

Nauczyciele, w razie jeżeli bezpośrednio przed poborem pełnili te obowiązki przynajmniéj przez rok.

l) W wydziale kontroli państwa.

Ekspedytorzy i pomocnicy ekspedytorów, kontrolerzy naczelni, kontrolerzy starsi i młodsi; rewizorzy, pomocnicy rewizorów.

m) W wydziale medycznym różnych wydziałów.

Lekarze etatowi zakładów naukowych i dobroczynnych, oraz szpitalów wydziału CESARZOWÉJ MARYI. Lekarze etatowi przy zakładach duchowno-naukowych. Urzędnicy medyczni etatowi Ministeryum Dworu CESARSKIEGO i udziałów. Lekarze etatowi i pomocnicy lekarzów, pozostający w służbie przy rządowych, publicznych i ziemskich szpitalach, przytułkach i zakładach wychowawczych. Lekarze-psychiatrzy. Nadzorcy w domach dla obłąkanych. Inspektor działu medycznego; Lekarze: miejscy, powiatowi i etatowi wiejscy. Dyrektor i lekarz przy wodach mineralnych. Naczelnik okręgu kwarantannowego. Kapitan nad portem kwarantannowym. Dyrektor domu kwarantannowego. Lekarze przy zakładach górniczych. Lekarze i weterynarze przy zarządzie narodu kałmuckiego. Przy zarządzie państwowego chowu koni: lekarze przy lazaretach zawodów końskich i etatowi weterynarze. Lekarz więzienny w więzieniach z ciężkiemi robotami. Lekarze pozostający w służbie przy drogach żelaznych, pobierający stałą pensyę od zarządu drogi. Pozostający w służbie państwowéj etatowi weterynarze. Farmaceuci, zawiadujący bezpośrednio aptekami tak skarbowemi, ziemskiemi i publicznemi jak i prywatnemi.

Б. ДОЛЖНОСТИ ПО ОБЩЕСТВЕННОЙ СЛУЖБѢ.

Предводители дворянства. Предсѣдатели земскихъ управъ. Городскіе головы. Помощники городскихъ головъ въ С.-Петербургѣ и Москвѣ. Волостные старшины. Гминные войты въ губерніяхъ Царства Польскаго.

В. ДОЛЖНОСТИ ПО УПРАВЛЕНІЮ ЖЕЛѢЗНЫХЪ ДОРОГЪ.

Директоръ или Управляющій дорогою и его замѣститель. Главный инженеръ и его замѣститель. Начальникъ дистанціи ремонта пути, начальники службъ движенія (эксплоатаціи) и тяги (подвижнаго состава) начальники главныхъ мастерскихъ.

Кромѣ того, должности по управленію желѣзныхъ дорогъ, по соглашенію Министра Путей Сообщенія съ Военнымъ Министромъ и съ Высочайшаго всякій разъ разрѣшенія, въ размѣрѣ крайней необходимости для безостановочнаго движенія поѣздовъ по линіямъ желѣзныхъ дорогъ и съ тѣмъ притомъ условіемъ, чтобы освобождаемыя лица состояли въ должностяхъ не менѣе 6-ти мѣсяцевъ до дня Высочайшаго повелѣнія о призывѣ.

Подписалъ:
За Военнаго Министра, Начальникъ Главнаго Штаба,
Генералъ-Адъютантъ *Графъ Гейденъ.*

(С. У. и Р. II. 1877, N. 46 стр. 537).

B. URZĘDY W SŁUŻBIE PUBLICZNEJ.

Marszałkowie szlachty. Prezesi urzędów ziemskich. Głowy miasta. Pomocnicy głów miasta w St.-Petersburgu i Moskwie. Starszyni wołostni. Wójcia gmin w guberniach Królestwa Polskiego.

C. URZĘDY W ZARZĄDZIE DROGAMI ŻELAZNEMI.

Dyrektor lub zarządzający drogą i jego zastępca. Inżynier główny i jego zastępca. Naczelnik dystansu remontowego drogi, Naczelnicy służby ruchu (eksploatacyi) i pociągu (składu ruchomego, Naczelnicy warsztatów głównych.

Oprócz tego urzędy w Zarządzie dróg żelaznych, po porozumieniu się Ministra Dróg Komunikacyi z Ministrem Wojny i za Najwyższém, za każdym razem, zezwoleniem, o ile to okaże się niezbędném dla nieprzerwanego biegu pociągów po liniach dróg żelaznych i z tym nadto warunkiem, ażeby osoby uwalniane pozostawały na urzędach przynajmniéj sześć miesięcy przed dniem, w którym zapadł Najwyższy rozkaz o powołaniu.

Podpisał:
Za ministra Wojny, Naczelnik Sztabu Głównego,
Generał-Adjutant *Hrabia Hejden.*

40.

1877 года Мая 26 (Іюня 7-го).

Именной Высочайшій указъ, данный Министру Финансовъ представленный имъ Правительствующему Сенату 31-го Мая.

О заключеніи внѣшняго займа подъ названіемъ „5% внѣшній заемъ 1877 г.“

Господину Министру Финансовъ.

Для подкрѣпленія Государственнаго Казначейства признавъ нужнымъ, согласно съ представленіемъ вашимъ, разсмотрѣннымъ въ особомъ Комитетѣ, заключить внѣшній заемъ въ 307.500,000 Германскихъ марокъ, или 375.000,000 франковъ, или 180.000,000 Голландскихъ гульденовъ, или 15.000,000 фунтовъ стерлинговъ на условіяхъ, которыя НАМИ утверждены, повелѣваемъ вамъ учинить слѣдующія распоряженія:

1. Заемъ сей внести въ Государственную Долговую Книгу подъ названіемъ: „Пятипроцентнаго внѣшняго займа 1877 года“.

2. Билеты Государственной Коммисіи Погашенія Долговъ для означеннаго займа выдать на предъявителя (au porteur) въ 410 Германскихъ марокъ = 500 франковъ = 240 Голландскихъ гульденовъ=20 фунтовъ стерлинговъ каждый.

3. На билеты сіи платить ежегодно по пяти процентовъ съ 19 Іюня (1 Іюля) 1877 года. Къ каждому билету присовокупить купоны, изъ коихъ первый на срокъ 20 Декабря 1877 г. (1 Января 1878 года) для полученія процентовъ за каждое истекшее полугодіе на сроки 20 Декабря (1 Января) и 19 Іюня (1 Іюля), по предъявленіи купоновъ въ Берлинѣ у г.г. Мендельсонъ и К°, въ Амстердамѣ у г.г. Липпманъ, Розенталь и К° и въ Парижѣ и въ Лондонѣ въ Учетной Конторѣ (Comptoir d'Escompte de Paris).

4. На погашеніе сего займа въ теченіи 37-ми лѣтъ посредствомъ ежегодныхъ тиражей, начиная оное съ 19 Іюня (1 Іюля) 1878 года, назначить особый фондъ, который долженъ составлять

40.

26 Maja (7 Czerwca) 1877 roku.

Imienny Najwyższy Ukaz, dany Ministrowi Finansów, przedstawiony przez niego Rządzącemu Senatowi d. 31 Maja.

O zaciągnięciu pożyczki zewnętrznéj pod nazwiskiem „5% pożyczka zewnętrzna 1877 r.“

Do Pana Ministra Finansów.

W celu wzmocnienia Skarbu Państwa, uznawszy za potrzebne, zgodnie z przedstawieniem Waszém, rozpoznaném w oddzielnym Komitecie, zaciągnąć pożyczkę zewnętrzną w sumie 307.500,000 marek niemieckich, czyli 375.000,000 franków, czyli 180.000,000 guldenów holenderskich, czyli 15.000,000 funtów szterlingów, na warunkach, które zostały przez Nas potwierdzone, rozkazujemy Wam dokonać następujących rozporządzeń:

1. Pożyczkę tę wnieść do księgi Długów Państwa, pod nazwiskiem: „pięcioprocentowéj pożyczki zewnętrznéj 1877 roku.“

2. Bilety Komisyi Państwowéj Spłaty Długów na powyższą pożyczkę wydać na okaziciela (au porteur) po 410 marek niemieckich=500 franków=240 guldenów holenderskich=20 funtów szterlingów każda.

3. Od biletów tych płacić corok po pięć procent od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1877 roku. Do każdego biletu dołączyć kupony, z których pierwszy na termin 20 Grudnia 1877 r. (1 Stycznia 1878 roku), dla pobierania procentów za każde ubiegłe półrocze na termina 20 Grudnia (1 Stycznia) i 19 Czerwca (1 Lipca), po okazaniu kuponów w Berlinie u pp. Mendelsohn i S-ka, w Amsterdamie u pp. Lippman, Rosenthal i S-ka, oraz w Paryżu i Londynie—w Kantorze eskontowym (Comptoir d'Escompte de Paris).

4. Na spłatę téj pożyczki w ciągu lat 37-miu, zapomocą rocznych losowań, poczynając takowe od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1878 roku, wyznaczyć oddzielny fundusz, który powinien stanowić corok

ежегодно одинъ процентъ съ нарицательнаго капитала и будетъ постепенно увеличиваться процентами, причитающимися на билеты, вышедшіе въ тиражъ. Фондъ сей имѣетъ быть употребляемъ на уплату билетовъ, вынутыхъ по тиражу, съ тѣмъ, что по каждому таковому билету будетъ уплаченъ означенный въ билетѣ капиталъ, по желанію предъявителя: въ Берлинѣ въ Германскихъ маркахъ у г.г. Мендельсонъ и К°, въ Амстердамѣ въ Голландскихъ гульденахъ у г.г. Липпманъ, Розенталь и К°, въ Парижѣ въ франкахъ въ Учетной Конторѣ и въ Лондонѣ въ фунтахъ стерлингъ въ Отдѣленіи той-же Конторы.

5. По истеченіи срока послѣднему изъ выданныхъ вмѣстѣ съ билетами купоновъ, на билеты, остающіеся въ обращеніи, выдать новые купоны по предъявленіи талона.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*“

Плоешты,
26 Мая (7 Іюня) 1877 года.

(С. У. и Р. П., 1877 г., № 48, стр. 547).

41.

1877 года Мая 31-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О новомъ (IX) выпускѣ 6-ти милліоновъ рублей размѣнной серебряной монеты 48-й пробы.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ за Министра Финансовъ, Товарища Министра, отъ 20-го Мая 1877 г., за N. 6569, при коемъ представляетъ Правительствующему Сенату, для надлежащаго опубликованія, засвидѣтельствованную копію съ Высочайше утвержденнаго 10-го Мая 1877 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной

jeden procent od kapitału nominalnego i który stopniowo powiększać się będzie procentami, przypadającemi za bilety wylosowane. Fundusz ten ma być użyty na wypłatę biletów wylosowanych, z tém zastrzeżeniem, że za każdy taki bilet będzie wypłacony wzmiankowany w bilecie kapitał, na żądanie okaziciela: w Berlinie w markach niemieckich u pp. Mendelsohn i S-ka, w Amsterdamie w guldenach holenderskich u pp. Lipman, Rosenthal i Ska, w Paryżu we frankach w Kantorze eskontowym, a w Londynie w funtach szterlingach w filii tegoż kantoru.

5. Po upływie terminu płatności ostatniego z wydanych łącznie z biletami kuponów, do biletów pozostających w obiegu wydać nowe kupony, po przedstawieniu talonu.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIÉJ MOSCI ręką napisano:

„*ALEKSANDER.*“

Płojeszty,
26 Maja (7 Czerwca) 1877 roku.

41.

31-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (I-szy Departament).

O nowéj (IX) emisyi 6 milionów rubli monety zdawkowéj srebrnéj 48-éj próby.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu za Ministra Finansów, Towarzysza Ministra, z dnia 20 Maja 1877 roku za N-rem 6569, przy którym składa Rządzącemu Senatowi dla należytego ogłoszenia poświadczoną kopią Najwyżéj zatwierdzonego d. 10 Maja 1877 roku Zdania Rady Państwa, następującéj osnowy:

Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Państwowéj i na

Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о новомъ (IX) выпускѣ серебряной размѣнной монеты, *мнѣніемъ положилъ:* по случаю предстоящаго нынѣ окончанія выдѣлки 6.000,000 руб. серебряной размѣнной монеты 48-й пробы, разрѣшенныхъ къ выпуску Высочайше утвержденнымъ 17-го Октября 1876 г., мнѣніемъ Государственнаго Совѣта, предоставить Министру Финансовъ распорядиться приготовленіемъ и выпускомъ въ обращеніе такой же серебряной монеты, еще на *шесть милліоновъ рублей* по правиламъ, установленнымъ Высочайшимъ указомъ Правительствующему Сенату 21-го Марта 1867 г., о чемъ довести, въ свое время, до свѣдѣнія Сената, установленнымъ порядкомъ, для надлежащаго опубликованія.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о новомъ (IX) выпускѣ серебряной размѣнной монеты, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

10-го Мая 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться, будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія ихъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1877 г., N. 48, стр. 548).

Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o nowéj (IX) emisyi monety zdawkowéj srebrnéj, *uchwaliła zdanie*: zpowodu mającego nastąpić obecnie ukończenia wyrobu 6.000,000 rs. monety zdawkowéj srebrnéj 48-éj próby, których emisya postanowioną była Zdaniem Rady Państwa, Najwyżéj zatwierdzoném d. 17 Października 1876 roku, poruczyć Ministrowi Finansów wydać należyte rozporządzenia, celem przygotowania i wypuszczenia w obieg takiéj saméj monety srebrnéj jeszcze na *sześć milionów rubli*, podług przepisów ustanowionych Najwyższym ukazem do Rządzącego Senatu z d. 21 Marca 1867 r., o czém we właściwym czasie zakomunikować, w ustanowiony sposób, Rządzącemu Senatowi, dla należytego ogłoszenia.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o nowéj (IX) emisyi monety zdawkowéj srebrnéj, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

10 Maja 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i należytego, w czém to kogo dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

42.

1877 года Мая 31-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по I-му Департаменту).

О порядкѣ производства дѣлъ по реституціоннымъ просьбамъ противъ рѣшеній бывшаго Девятаго Департамента Правительствующаго Сената.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 21-го Мая 1877 г., за N. 10044-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 16 Мая 1877 г., за N. 1170-мъ, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, разсмотрѣвъ представленіе Управлявшаго Министерствомъ Юстиціи о порядкѣ производства дѣлъ по реституціоннымъ просьбамъ противъ рѣшеній бывшаго Девятаго Департамента Правительствующаго Сената и соглашаясь, въ существѣ, съ заключеніемъ его, Управлявшаго Министерствомъ, *мнѣніемъ положилъ:* Въ разрѣшеніе возникшаго вопроса о примѣненіи ст. 23 и 29 Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюня 1875 г. правилъ о введеніи въ дѣйствіе судебныхъ уставовъ въ Варшавскомъ судебномъ округѣ, разъяснить, что: 1) Реституціонныя просьбы противъ рѣшеній Девятаго Департамента Правительствующаго Сената должны приноситься въ Варшавскую судебную палату съ соблюденіемъ правилъ, предписанныхъ прежде дѣйствовавшимъ въ губерніяхъ Царства Польскаго уставомъ гражданскаго судопроизводства; 2) Варшавская судебная палата представляетъ реституціонныя просьбы въ Гражданскій Кассаціонный Департаментъ Правительствующаго Сената, который, руководствуясь при оцѣнкѣ поводовъ къ реституціи прежнимъ уставомъ граждан-

42.

31-go Maja 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O sposobie prowadzenia spraw wynikłych ze skarg podawanych, w drodze restytucyi, na wyroki Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z dnia 21 Maja 1877 roku, za N-rem 10044, przy którém składa Rządzącemu Senatowi otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z d. 16 Maja 1877 roku, za N-rem 1170, Najwyższy rozkaz o wykonaniu zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości o sposobie prowadzenia spraw wynikłych ze skarg podanych, w drodze restytucyi, na wyroki byłego Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu, i zgadzając się w zasadzie z jego, Zarządzającego Ministeryum, wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: W roztrzygnięciu powstałéj kwestyi o zastosowaniu artykułów 23 i 29 Najwyżéj zatwierdzonych d. 1 (13) Czerwca 1875 r. przepisów o wprowadzeniu w wykonanie ustaw sądowych w okręgu sądowym Warszawskim wyjaśnić, że: 1) Skargi w drodze restytucyi na wyroki Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu powinny być podawane do Izby Sądowéj Warszawskiéj, z zachowaniem przepisów zawartych w poprzednio obowiązującéj w guberniach Królestwa Polskiego Ustawie Postępowania Cywilnego; 2) Izba Sądowa Warszawska przedstawia skargi restytucyjne do Departamentu Kasacyjnego Rządzącego Senatu, który, kierując się przy ocenie powodów do restytucyi poprzednią ustawą postępowania cywilnego rozpoznaje sprawy tego rodzaju w charakterze byłego całkowitego składu Dzie-

скаго судопроизводства, разсматриваетъ дѣла сего рода въ качествѣ бывшаго полнаго состава Девятаго Департамента Сената, соблюдая при этомъ правила своего внутренняго устройства во всемъ томъ, что касается доклада дѣлъ, состязанія сторонъ, заключенія прокурора, объявленія резолюцій, изготовленія рѣшеній и порядка сношеній, для Кассаціоннаго Сената установленнаго; и 3) Если Кассаціонный Департаментъ Правительствующаго Сената признаетъ реституціонную просьбу заслуживающею уваженія, то отмѣняетъ рѣшеніе Девятаго Департамента и обращаетъ дѣло въ Варшавскую судебную палату, для рѣшенія его по существу на основаніи правилъ прежняго порядка судопроизводства, или же, въ случаѣ противорѣчія въ рѣшеніяхъ Девятаго Департамента (6 п. ст. 480 уст. гражд. суд. губерній Царства Польскаго), постановляетъ объ исполненіи перваго рѣшенія.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ Государственнаго Совѣта, о порядкѣ производства дѣлъ по реституціоннымъ просьбамъ противъ рѣшеній бывшаго Девятаго Департамента Правительствующаго Сената, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:
Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

10-го Мая 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Варшавскимъ: Генералъ Губернатору и Судебной Палатѣ, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и

wiątego Departamentu Rządzącego Senatu, zachowując przytém przepisy swojéj wewnętrznéj organizacyi, w tém wszystkiém, co się tyczy przedstawienia sprawy na posiedzeniu sądu, sporu stron, wniosków prokuratora, ogłoszenia rezolucyj, redakcyi wyroków i sposobu znoszenia się ustanowionego dla Senatu Kasacyjnego; i 3) Jeżeli Departament Kasacyjny Rządzącego Senatu uzna skargę restytucyjną za zasługującą na uwzględnienie, w takim razie uchyla wyrok Dziewiątego Departamentu i zwraca sprawę do Izby Sądowéj Warszawskiéj do osądzenia jéj *in merito* na zasadzie przepisów poprzedniego sposobu postępowania cywilnego, albo też, wrazie sprzeczności w wyrokach Dziewiątego Departamentu (ust. 6 art. 480 ust. post. cyw. gubernij Królestwa Polskiego), stanowi o wykonaniu pierwszego wyroku.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych Zdanie, o sposobie prowadzenia spraw wynikłych ze skarg restytucyjnych na wyroki byłego Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

10-go Maja 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać ukazy: Generał-Gubernatorowi Warszawskiemu i Izbie Sądowéj Warszawskiéj, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia,

Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 48, стр. 548).

43.

1877 года Апрѣля 22-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 2-го Мая.

Объ устройствѣ при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія Коммисіи по международному обмѣну изданій по части наукъ и художествъ и о расходѣ по выполненію сею Коммисіею возлагаемыхъ на нее обязанностей.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ, разсмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія объ устройствѣ при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія Коммисіи по международному обмѣну изданій по части наукъ и художествъ и о расходѣ по выполненію Коммисіею возлагаемыхъ на нее обязанностей, *мнѣніемъ положилъ:*

1. Учредить при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія особую коммисію изъ лицъ отъ разныхъ правительственныхъ учрежденій, которыя изъявятъ согласіе принять участіе въ международномъ обмѣнѣ изданій, на основаніяхъ, которыя будутъ выработаны Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ упомянутыми учрежденіями.

2. Отпустить, въ текущемъ году, сверхсмѣтнымъ кредитомъ, на расходы означенной коммисіи, по выполненію возлагаемыхъ на

a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w ustanowionym sposobie, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

43.

22-go Kwietnia 1877 roku.

Najwyżéj zatwierdzone zdanie Rady Państwa, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Oświaty Publicznéj d. 7 Maja.

O utworzeniu przy Ministeryum Oświaty Publicznéj Komisyi zawiadującéj międzynarodową wymianą wydawnictw w dziale nauk i sztuk, tudzież o rozchodzie na pełnienie przez tęż Komisyą włożonych na nią obowiązków.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznéj o utworzeniu przy Ministeryum Oświaty Publicznéj Komisyi zawiadującéj międzynarodową wymianą wydawnictw w dziale nauk i sztuk i o rozchodzie na pełnienie przez Komisyą włożonych na nią obowiązków, *uchwaliła zdanie:*

1. Utworzyć przy Ministeryum Oświaty Publicznéj oddzielną Komisyę z osób delegowanych przez różne instytucye rządowe, które zgodzą się na przyjęcie udziału w międzynarodowéj wymianie wydawnictw, na zasadach, jakie będą opracowane w Ministeryum Oświaty Publicznéj, po porozumieniu się z rzeczonemi instytucyami.

2. Asygnować w roku bieżącym, w formie kredytu ponadbudżetowego, na rozchody pomienionéj Komisyi, przy wykonaniu przez

нее обязанностей. одну тысячу рублей, съ показаніемъ этихъ денегъ особою 12-ю статьею по § 17 финансовой смѣты Министерства Народнаго Просвѣщенія 1877 года; и

3. Заносить, начиная съ 1-го Января 1878 г., въ тоже подраздѣленіе финансовой смѣты Министерства Народнаго Просвѣщенія по *одной тысячѣ* рублей на расходы названной коммиссіи.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, такое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 22-й день Апрѣля сего года, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

(С. У. и Р. II., 1877 г., N. 49, стр. 553).

44.

1877 года Апрѣля 26-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 5-го Мая.

О переименованіи Главнаго Лекаря больницы Св. Іоанна Божія въ г. Варшавѣ въ Старшіе Доктора.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно положенію Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, въ 26-й день Апрѣля сего года, Высочайше соизволилъ повелѣть: Главнаго Лекаря больницы Св. Іоанна Божія въ г. Варшавѣ переименовать въ Старшіе Доктора.

(С. У. и Р. II. 1877 N. 49, стр. 557).

---

nią włożonych na nią obowiązków tysiąc rubli, z wyszczególnieniem tych pieniędzy w oddzielnym dwunastym artykule § 17 budżetu finansowego Ministeryum Oświaty Publicznéj za rok 1877, i

3. Zaciągać, poczynając od d. 1 Stycznia 1878 r. pod tęż rubrykę budżetu finansowego Ministeryum Oświaty Publicznéj po *tysiące* rubli na rozchody wzmiankowanéj komisyi.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, takie Zdanie Rady Państwa, w dniu 22 Kwietnia bieżącego roku, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

44.

26-go Kwietnia 1877 roku.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH D. 5 MAJA.

O przemianowaniu Głównego Lekarza Szpitala Św. Jana Bożego w m. Warszawie na Doktora Starszego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z postanowieniem Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, w dniu 26 Kwietnia bieżącego roku, Najwyżéj zezwolić raczył: Głównego Lekarza Szpitala Ś-go Jana Bożego w m. Warszawie przemianować na Doktora Starszego.

45.

1877 года Іюня 2-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О порядкѣ объявленія и исполненія приговоровъ упраздненныхъ судебныхъ установленій въ губерніяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 21-го Мая 1877 г., за N. 10045-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 16-го сего Мая, за N. 1169-мъ, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о порядкѣ объявленія и исполненія приговоровъ упраздненныхъ судебныхъ установленій въ губерніяхъ Царства Польскаго, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ:* разъяснить, что указанныя въ ст. 47-й Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюня 1875 года правилъ введенія въ дѣйствіе законоположеній объ устройствѣ судебной части въ Варшавскомъ округѣ (Сбор. Зак. 1875 г. Т. VI стр. 410) обязанности новыхъ судебныхъ установленій по объявленію и исполненію приговоровъ упраздненныхъ уголовныхъ судовъ должны быть исполняемы: относительно приговоровъ, постановленныхъ бывшими уголовными судами—окружными судами тѣхъ городовъ, въ которыхъ уголовные суды находились, а по приговорамъ упраздненныхъ апелляціоннаго суда и Десятаго Департамента Правительствующаго Сената—Варшавскою судебною палатою.

45.

2-go Czerwca 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O sposobie ogłaszania i wykonywania wyroków zniesionych władz sądowych w guberniach Królestwa Polskiego.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z dnia 21 Maja 1877 roku za N-rem 10045, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z dnia 16-go bieżącego Maja, za N-rem 1169-m, Najwyższy rozkaz względem wykonania zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o sposobie ogłaszania i wykonywania wyroków zniesionych władz sądowych w guberniach Królestwa Polskiego i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie:* wyjaśnić, że wzmiankowane w art. 47 Najwyżéj zatwierdzonych d. 1 (13) Czerwca 1875 r. przepisów o wprowadzeniu w wykonanie praw o organizacyi sądownictwa w okręgu Warszawskim (Zb. Pr. T. VI str. 411) obowiązki nowych władz sądowych, dotyczące ogłaszania i wykonywania wyroków zniesionych sądów karnych, powinny być wykonywane: co do wyroków byłych sądów kryminalnych — przez sądy okręgowe tych miast, w których znajdowały się sądy kryminalne, a co do wyroków zniesionego Sądu Apelacyjnego i Dziesiątego Departamentu Rządzącego Senatu—przez Izbę Sądową Warszawską.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ Государственнаго Совѣта, о порядкѣ объявленія и исполненія приговоровъ упраздненныхъ судебныхъ установленій въ губерніяхъ Царства Польскаго, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

10-го Мая 1877 года.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Варшавскимъ: Генералъ-Губернатору и Судебной Палатѣ, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; для напечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 49, стр. 572).

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych Zdanie Rady Państwa o sposobie ogłaszania i wykonywania wyroków zniesionych władz sądowych w guberniach Królestwa Polskiego, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

10-go Maja 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających Oddzielnemi Wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorowi Warszawskiemu i Izbie Sądowéj Warszawskiéj, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisanym, Kantorowi Drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

46.

1877 года Мая 10-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, представленное Правительствующему Сенату за Министра Финансовъ Товарищемъ Министра Финансовъ 23-го Мая.

О возвышеніи пошлины на иностранные паровозы и тендеры.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о возвышеніи пошлины на иностранные паровозы и тендеры, мнѣніемъ своимъ, удостоеннымъ 10-го Мая Высочайшаго утвержденія, положилъ:

1. Таможенную пошлину на иностранные паровозы и тендеры повысить для первыхъ до 1 руб. 25 коп., а для вторыхъ до 50 коп. съ пуда, соотвѣтственно чему измѣнить ст. 175 Высочайше утвержденнаго, 5-го Іюля 1868 г., таможеннаго тарифа.

2. Взиманіе возвышаемой на паровозы и тендеры таможенной пошлины начать чрезъ три мѣсяца со дня воспослѣдованія на сіе Высочайшаго соизволенія.

(С У. и Р. П. 1877 г., N. 50, стр. 577).

46.

10-go Maja 1877 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI, ZA MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW D. 23 MAJA.

O podwyższeniu opłaty od zagranicznych lokomotyw i tendrów.

Rada Państwa w Departamencie Ekonomii Państwowéj i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o podwyższeniu opłaty od zagranicznych lokomotyw i tendrów, Zdaniem swojém, zaszczyconém Najwyższém zatwierdzeniem d. 10-go Maja, uchwalił:

1. Cło od zagranicznych lokomotyw i tendrów podwyższyć: od pierwszych — do 1 rs. 25 kop., a od drugich — do 50 kop. od puda i, odpowiednio do tego, zmienić art. 175 Najwyżéj zatwierdzonéj d. 5 Lipca 1868 r. taryfy celnéj.

2. Pobieranie podwyższonego cła od lokomotyw i tendrów rozpocząć w trzy miesiące od dnia, w którym nastąpi Najwyższe na to zezwolenie.

47.

1877 года Іюня 2-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О введеніи судебныхъ сборовъ съ гражданскихъ дѣлъ, производящихся въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 21-го Мая 1877 г., за N. 10043-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 16 сего Мая, за N. 1168-мъ, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственнаго Совѣта мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о введеніи судебныхъ сборовъ съ гражданскихъ дѣлъ, производящихся въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Взамѣнъ ст. 200 уст. гражд. судопр. постановить слѣдующія правила:

1) Съ дѣлъ гражданскихъ, производящихся въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ, взимаются въ пособіе земству по содержанію означенныхъ установленій: а) судебная пошлина, и б) сборъ съ бумаги.

2) Судебная пошлина (ст. 1, п. *а*) взыскивается съ каждаго исковаго прошенія, заявленнаго мировому судьѣ словесно или письменно, а также съ каждаго встрѣчнаго иска, прошенія третьихъ лицъ о вступленіи въ дѣло, отзыва на заочное рѣшеніе и апелляціонной жалобы, въ размѣрѣ *одной копѣйки* съ каждаго рубля отъ-

47.

2-go Czerwca 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O wprowadzeniu opłat sądowych od spraw cywilnych, prowadzących się w instytucyach sądowych pokojowych.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z d. 21 Maja 1877 r., za N-rem 10043, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa dnia 16 bieżącego Maja za Nr. 1168, Najwyższy rozkaz względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa Zdania, następującéj osnowy:

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowéj i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o wprowadzeniu opłat sądowych od spraw cywilnych, prowadzących się w instytucyach sądowych pokojowych, i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie:*

I. Zamiast art. 200 Ust. post. cyw. postanowić następujące przepisy:

1) Od spraw cywilnych prowadzących się w instytucyach sądowych pokojowych pobierają się na zapomogę ziemstwa i na utrzymanie tychże instytucyj: a) opłata sądowa; b) opłata od papieru.

2) Opłata sądowa (art. 1 lit. a) pobiera się od każdéj prozby powodowéj, bądź ustnie bądź piśmiennie do sędziego pokoju podanéj, oraz od każdéj skargi wzajemnéj, prozby interwencyjnéj osób trzecich, opozycyi przeciwko wyrokowi zaocznemu i skargi apelacyjnéj, w wysokości *kopiejki* od każdego rubla poszukiwanéj lub w sporze

скиваемой или оспариваемой суммы. По дѣламъ, не подлежащимъ оцѣнкѣ, судебная пошлина опредѣляется мировымъ судьею, при постановленіи рѣшенія, въ размѣрѣ не свыше пяти рублей.

3) Сборъ съ бумаги (ст. 1, п. *б*) взимается въ размѣрѣ *десяти копѣекъ* съ каждаго листа поданной по гражданскому дѣлу просьбы и приложеній къ ней, равно съ каждаго листа бумагъ, какъ поступающихъ отъ тяжущихся, такъ и исполнительныхъ листовъ, копій рѣшеній, справокъ и т. п. Съ прошенія, заявленнаго словесно, взыскивается сборъ за одинъ листъ.

4) Взысканію установленныхъ статьею 1 пошлины и сбора не подлежатъ: а) дѣла, обращаемыя, по желанію сторонъ, на рѣшеніе почетныхъ мировыхъ судей; б) дѣла, разрѣшаемыя мировыми судьями по совѣсти, на основаніи ст. 30 уст. гражд. судопр.; в) иски, цѣна коихъ не превышаетъ *десяти* рублей; г) проистекающія изъ уголовныхъ дѣлъ гражданскія взысканія, разсмотрѣніе которыхъ происходитъ *одновременно* (ст. 5 уст. гражд. судопр.) съ производствомъ уголовнаго дѣла, и д) иски казенныхъ управленій, подлежащіе, согласно п. 2 ст. 31 уст. гражд. судопр., вѣдомству мировыхъ судебныхъ установленій.

5. Исковое прошеніе оставляется безъ движенія, когда не приложены слѣдующіе съ просителя сборы (ст. 2 и 3). Для представленія оныхъ, истцу назначается семидневный срокъ съ повѣрстнымъ. По истеченіи этого срока исковое прошеніе возвращается просителю и дѣло можетъ быть возобновлено не иначе, какъ подачею вновь искового прошенія.

6. Представленные сторонами пошлина и сборъ возвращаются имъ: а) если они помирятся до рѣшенія дѣла; въ семъ случаѣ сторонамъ возвращаются лишь деньги, представленныя въ ту инстанцію, въ которой состоялось мировое соглашеніе; б) когда тяжущійся, прежде чѣмъ прошенію его, отзыву или жалобѣ дано какое либо движеніе, заявитъ объ оставленіи оныхъ безъ послѣдствій. Просьба о семъ должна быть заявлена не позднѣе мѣсячнаго срока со дня представленія пошлинъ; в) когда судебные пошлина или сборъ представлены въ излишнемъ противъ установленнаго количествѣ. Въ семъ случаѣ излишекъ возвращается сторонѣ, представившей оный.

7. Лица неимущія освобождаются отъ уплаты установленныхъ въ ст. 1 пошлины и сбора, по признаніи мировымъ судьею ихъ несостоятельности къ уплатѣ оныхъ. Объ освобожденіи отъ

będącéj sumy. W sprawach, które nie mogą być oszacowane, opłatę sądową określa sędzia pokoju przy postanowieniu wyroku, w wysokości nie przenoszącéj rubli pięciu.

3) Opłata od papieru pobiera się w wysokości *dziesięciu kopiejek* od każdego arkusza podanéj w sprawie cywilnéj prozby i aneksów, jak również od każdego arkusza, tak papierów składanych przez strony, jakoteż nakazów wykonawczych, kopij wyroków, informacyj i t. d. Od prozby podanej ustnie pobiera się opłata za jeden arkusz.

4) Opłatom ustanowionym w artykule 1 nie ulegają: a) sprawy, które, naskutek życzenia stron, sądzą sędziowie pokoju honorowi; b) sprawy, które sędziowie pokoju sądzą podług sumienia, na zasadzie art. 30 Ust. post. cyw.; c) powództwa, których cena nie przenosi *dziesięciu* rubli; d) wypływające ze spraw karnych akcye cywilne, które rozpoznają się *równocześnie* (art. 5 Ust. post. cyw.) ze sprawą karną i e) powództwa Zarządów skarbowych, należące, stosownie do ust. 2 art. 31, do kompetencyi instytucyj sądowych pokojowych.

5) Prozbie powodowéj nie nadaje się biegu, jeżeli nie są dołączone przypadające od powoda opłaty (art. 2 i 3). Do ich złożenia wyznacza się powodowi termin siedmiodniowy i czas na odległość. Po upływie tego terminu prozba powodowa zwraca się powodowi, a sprawa nie może być wznowioną inaczéj, jak przez podanie na nowo prozby powodowéj.

6) Złożone przez strony opłaty zwracają się im: a) jeżeli się pogodzą przed osądzeniem sprawy; w tym razie stronom zwracają się tylko pieniądze złożone przez nie w téj instancyi, w któréj nastąpiło polubowne ukończenie sprawy; b) jeżeli wiodący spór, przedtém zanim jego prozbie, opozycyi lub skardze nadany będzie bieg, oświadczy, iż takowych się zrzeka. Prozba w tym przedmiocie powinna być podana najpóźniéj wciągu miesiąca od dnia złożenia opłat; c) jeżeli opłaty złożone są zbytecznie w ilości wyższéj ponad przepisaną. W tym przypadku zwyżka zwraca się stronie, która ją złożyła.

7) Osoby niezamożne zwalniają się od ustanowionych w art. 1 opłat, gdy sędzia pokoju uzna, iż nie są w możności zapłacenia ich. O zwolnieniu od opłat jak również o odmowie zadośćuczynienia proź-

уплаты пошлины и сбора, а равно объ отказѣ въ таковомъ ходатайствѣ, мировой судья составляетъ постановленіе особо по отношенію къ каждому дѣлу и къ каждому лицу, заявившему ходатайство. Жалобы на постановленія сего рода не допускаются.

8) За представленіе ложныхъ свѣдѣній о своемъ имуществѣ, виновные подвергаются наказанію по 943 ст. улож. о наказ.

9) Независимо отъ изложенныхъ правилъ, мировыя судебныя установленія, при взысканіи судебной пошлины и сбора, руководствуются общими постановленіями, содержащимися въ раздѣлѣ IV кн. II уст. гражд. судопр., въ чемъ постановленія эти не противорѣчатъ настоящимъ правиламъ.

10. Порядокъ отчетности по установленнымъ настоящими правилами судебной пошлинѣ и сбору опредѣляется Министромъ Юстиціи по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

II. Въ девяти Западныхъ губерніяхъ судебные сборы съ дѣлъ, производящихся въ мировыхъ установленіяхъ, взимать на основаніи изложенныхъ выше правилъ (ст. I), и затѣмъ, считать отмѣненными соотвѣтствующія онымъ постановленія Высочайше утвержденнаго 23-го Апрѣля 1874 г. мнѣнія Государственнаго Совѣта (собр. узак. 1874 г., ст. № 574).

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о введеніи судебныхъ сборовъ съ гражданскихъ дѣлъ, производящихся въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта „*КОНСТАНТИНЪ*“
10-го Мая 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно дать знать указами: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губерн-

bie o takie zwolnienie sędzia pokoju sporządza postanowienie oddzielnie co do każdéj sprawy i co do każdéj osoby, która podała prozbę. Skargi na postanowienia tego rodzaju nie są dopuszczalne.

8) Za przedstawienie fałszywych wiadomości co do swojego majątku, winni ulegają karze określonéj w art. 943 Kod. kar.

9) Niezależnie od przytoczonych przepisów, instytucye sądowe pokojowe, przy pobieraniu opłat, kierują się ogólnemi postanowieniami, zawartemi w rozdziale IV ks. II Ust. post. cyw., o ile postanowienia te nie sprzeciwiają się niniejszym przepisom.

10) Sposób przedstawiania sprawozdań z ustanowionych niniejszemi przepisami opłat określa Minister Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

II. W dziesięciu guberniach Zachodnich opłaty od spraw, prowadzących się w instytucyach pokojowych, pobierać na zasadzie przytoczonych powyżéj przepisów (art. I) i wskutek tego uważać za uchylone odpowiadające im postanowienia Najwyżéj zatwierdzonego d. 23 Kwietnia 1874 r. Zdania Rady Państwa (Sobr. Uzak. 1874 r. art. Nr. 574).

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o wprowadzeniu opłat sądowych od spraw cywilnych prowadzących się w instytucyach sądowych pokojowych, Najwyżéj rozkazać raczył i wykonać polecił.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

10-go Maja 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu, kopij postanowienia Senatu; również dać znać ukazami: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodo-

скимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда и Казеннымъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*.).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 50, стр. 595).

48.

1877 года Мая 21-го.

Предложеніе Министра Юстиціи Правительствующему Сенату.

Объ увеличеніи числа нотаріусовъ въ Варшавской губерніи.

На основаніи ст. 4-й Высочайше утвержденнаго 14 Апрѣля 1866 г. Положенія о нотаріальной части, число нотаріусовъ, смотря по обстоятельствамъ и народонаселенію каждой мѣстности, устанавливается особымъ росписаніемъ, составляемымъ Министерствомъ Юстиціи, по соглашенію съ Министерствами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ.

Составленное на этомъ основаніи росписаніе числа нотаріусовъ въ губерніяхъ, входящихъ въ округъ Варшавской Судебной Палаты было предложено Министромъ Юстиціи Правительствующему Сенату, для надлежащаго распубликованія, 19 Іюля 1876 г. за N. 9898.

Признавая нынѣ, вслѣдствіе ходатайства жителей посада Илова, Сохачевскаго уѣзда, Варшавской губерніи, и по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ, необходимымъ дополнить означенное росписаніе числа нотаріусовъ въ Варшавской

wym, Izbom Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego i Izbom Skarbowym; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości udzielić kopię z postanowienia; zaś dla wydrukowania, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

48.

21-go Maja 1877 roku

Przedstawienie Ministra Sprawiedliwości do Rządzącego Senatu.

O powiększeniu liczby notaryuszów w gubernii Warszawskiéj.

Na zasadzie art. 4-go Najwyżéj zatwierdzonéj d. 14 Kwietnia 1866 r. Ustawy notaryalnéj, liczba notaryuszów, stosownie do okoliczności i zaludnienia każdéj miejscowości, ustanawia się w oddzielnym rozkładzie, sporządzonym przez Ministeryum Sprawiedliwości, po porozumieniu się z Ministeryum Spraw Wewnętrznych i Finansów.

Sporządzony na téj zasadzie rozkład liczby notaryuszów w guberniach, wchodzących do składu okręgu Izby Sądowéj Warszawskiéj przedstawiony był Rządzącemu Senatowi przez Ministra Sprawiedliwości, dla należytego ogłoszenia, d. 19 Lipca 1876 r. za N. 9898.

Obecnie, wskutek prośby mieszkańców osady Iłowa powiatu Sochaczewskiego gubernii Warszawskiéj i po porozumieniu się z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Finansów, uznając za konieczne uzupełnić wzmiankowany rozkład liczby notaryuszów w gubernii War-

губерніи (Сбор. Зак. Т. IX N. 2 стр. 10) учрежденіемъ нотаріальной конторы въ посадѣ Иловѣ, Сохачевскаго уѣзда,—Министръ Юстиціи предложилъ объ этомъ Правительствующему Сенату.

(С. У. и Р. П. 1877 г. N. 51 стр. 609).

49.

1877 года Іюня 9-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по I-му Департаменту).

О согласованіи содержащихся въ Уставѣ гражданскаго судопроизводства правилъ о доказательствахъ съ дѣйствующими въ губерніяхъ Царства Польскаго гражданскими законами.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 28 Мая 1877 г., за N. 10670-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату полученное, при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 23 Мая сего года, за N. 1267-мъ, Высочайшее повелѣніе слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Управлявшаго Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріею по дѣламъ Царства Польскаго о согласованіи содержащихся въ уставѣ гражданскаго судопроизводства правилъ о доказательствахъ съ дѣйствующими въ губерніяхъ Царства Польскаго гражданскими законами и, соглашаясь вообще съ заключеніемъ Статсъ-Секретаря Набокова, *мнѣніемъ положилъ*: I. Статью 148 Высочайше утвержденнаго, 19-го Февраля 1875 года, положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20 Ноября 1864 г. къ Варшавскому судебному округу (Сбор. Зак. Т. VI N. 18 стр. 76) изложить такъ: „При примѣненіи статей 366—498 устава гражданскаго судопроизводства къ искамъ, проистекающимъ изъ обязательствъ, соблюдаются также особыя поста-

szawskiéj (Zb. Pr. T. IX str. 11) przez utworzenie Kancelaryi notaryalnéj w osadzie Iłowie powiatu Sochaczewskiego, — Minister Sprawiedliwości przedstawił to Rządzącemu Senatowi.

49.

9-go Czerwca 1877 roku.

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O pogodzeniu zawartych w ustawie postępowania cywilnego przepisów o dowodach z obowiązującemi w guberniach Królestwa Polskiego prawami cywilnemi.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat po wysłhucaniu: przedstawienia, za Ministra Sprawiedliwości Towarzysza Ministra, z dnia 28 Maja 1877 r. za N-rem 10670, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z d. 23 Maja bieżącego roku za N-rem 1267, Najwyższy rozkaz, następującéj osnowy:

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Własną JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Kancelaryą do spraw Królestwa Polskiego, o pogodzeniu zawartych w ustawie postępowania cywilnego przepisów o dowodach z obowiązującemi w guberniach Królestwa Polskiego prawami cywilnemi i zgadzając się wogóle z wnioskiem Sekretarza Stanu Nabokowa, *uchwaliła zdanie*: I. Artykuł 148 Najwyżéj zatwierdzonego d. 19 Lutego 1875 roku postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych z dnia 20 Listopada 1864 roku do Okręgu Sądowego Warszawskiego (Zb. Pr. T. VI Nr. 18 str. 77) zredagować tak: „Przy zastosowaniu artykułów 366—498 Ustawy postępowania cywilnego do powództw wypływających z zobowiązań zachowują się również oddzielne przepisy o dowodach zawarte w kodeksie cywilnym, z wyjątkiem artykułów 1315

новленія о доказательствахъ, изложенныя въ гражданскомъ кодексѣ, за исключеніемъ статей 1315 — 1319, 1322 — 1327, 1329, 1330, 1333—1336, 1341—1347, 1357—1369, 1715, 1716, 1781 и 2275." II. Вторую половину ст. 189 дѣйствующаго въ губерніяхъ Царства Польскаго торговаго кодекса, содержащую въ себѣ постановленіе о обязанности должниковъ, ихъ вдовъ, наслѣдниковъ и преемниковъ заявлять, съ подтвержденіемъ присягою, о несуществованіи долговъ по обязательствамъ, утратившимъ за давностію свою силу—отмѣнить.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о согласованіи содержащихся въ уставѣ гражданскаго судопроизводства правилъ о доказательствахъ съ дѣйствующими въ губерніяхъ Царства Польскаго гражданскими законами, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

17-го Мая 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Варшавскимъ: Генералъ-Губернатору и Судебной Палатѣ, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 51, стр. 614).

—1319, 1322—1327, 1329, 1330, 1333—1336, 1341—1347, 1357—1369, 1715, 1716, 1781 i 2275.“ II. Drugą połowę artykułu 189 obowiązującego w guberniach Królestwa Polskiego Kodeksu handlowego zawierającą w sobie postanowienie o obowiązku dłużników oraz pozostałych po nich wdów, jak również ich spadkobierców i stojących w ich prawach, zapewnienia pod przysięgą o nieistnieniu należności powstałych z zobowiązań, które wskutek przedawnienia utraciły moc obowiązującą, uchylić.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa Zdanie, o pogodzeniu zawartych w Ustawie postępowania cywilnego przepisów o dowodach z obowiązującemi w guberniach Królestwa Polskiego prawami cywilnemi, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

17-go Maja 1877 r.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorowi Warszawskiemu i Izbie Sądowéj Warszawskiéj, Gubernatorom, i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Rządzącemu Synodowi, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości—przesłać kopie postanowienia; zaś dla wydrukowania, w ustanowionym sposobie, Kantorowi Drukarni Senatu—udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

50.

1877 года Іюня 9-го.

Указъ Правительствующаго Сената (по 1-му Департаменту).

О назначеніи разъѣздныхъ денегъ судебнымъ слѣдователямъ Варшавскаго судебнаго округа.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 28 Мая 1877 г., за N. 10669-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату полученное, при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 23 Мая сего года, за N. 1252-мъ, Высочайшее повелѣніе слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ, разсмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о назначеніи разъѣздныхъ денегъ судебнымъ слѣдователямъ Варшавскаго судебнаго округа, *мнѣніемъ положилъ:* 1) Судебнымъ слѣдователямъ округа Варшавской судебной палаты, завѣдывающимъ уѣздными участками, а также городскимъ слѣдователямъ г. Варшавы, назначить, съ 1-го Января настоящаго 1877 года, независимо отъ получаемаго ими содержанія, на разъѣзды по 400 руб. въ годъ каждому, изъ суммъ Государственнаго Казначейства; и 2) Потребный на этотъ предметъ расходъ, въ размѣрѣ *тридцати трехъ тысячъ шестисотъ рублей* произвести, въ настоящемъ году, изъ суммъ Министерства Юстиціи, на счетъ кредита по § 20 смѣты онаго, а съ будущаго, 1878 г., вносить оный въ смѣту Министерства, на общемъ основаніи.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ Государственнаго Совѣта о на-

50.

9-go Czerwca 1877 roku

Ukaz Rządzącego Senatu (1-szy Departament).

O wyznaczeniu pieniędzy na podróże sędziom śledczym Okręgu Sądowego Warszawskiego.

Na mocy Ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, z d. 28 Maja 1877 roku za N-rem 10669, przy którém składa Rządzącemu Senatowi, otrzymany przy odezwie Sekretarza Państwa z d. 23 Maja bieżącego roku, za N-rem 1252-m, Najwyższy rozkaz, następującéj osnowy:

Rada Państwa w połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, o wyznaczeniu pieniędzy na podróże sędziom śledczym Okręgu Sądowego Warszawskiego, *uchwaliła zdanie*: 1) Sędziom śledczym Okręgu Izby Sądowéj Warszawskiéj, zawiadującym rewirami powiatowemi, oraz sędziom śledczym miasta Warszawy wyznaczyć od d. 1 Stycznia bieżącego 1877 roku, niezależnie od otrzymywanego przez nich uposażenia, na podróże po 400 rs. rocznie dla każdego z funduszów Skarbu Państwa; i 2) potrzebny na to rozchód w ilości *trzydziestu trzech tysięcy sześciuset rubli* pokryć w roku bieżącym z funduszów Ministeryum Sprawiedliwości, na rachunek kredytu, podług § 20 budżetu tegoż kredytu, a od przyszłego 1878 roku, wnosić go do budżetu Ministeryum, na ogólnéj zasadzie.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowéj i Praw Zdanie Rady Państwa, o wyznaczeniu pieniędzy na podróże sędziom śledczym

значеніи разъѣздныхъ денегъ судебнымъ слѣдователямъ Варшавскаго судебнаго округа, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ.*

17-го Мая 1877 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Варшавскимъ: Генералъ-Губернатору и Судебной Палатѣ, Губернаторамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1877 г., N. 51, стр. 615).

Okręgu Sądowego Warszawskiego, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:
Prezes Rady Państwa *KONSTANTY.*

17-go Maja 1877 roku.

Polecił:

O takiém Najwyżéj zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należytego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorowi Warszawskiemu i Izbie Sądowéj Warszawskiéj, Gubernatorom i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości — kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś, w sposobie przepisanym, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

BIBLIOTEKA
Nr. 1280/XI
Min. Pracy i Opieki Społ.

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

1877 года.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ.

I. Именные Высочайшіе Указы.

		N.	Стр.
1.	О заключеніи внѣшняго займа подъ названіемъ „5% внѣшній заемъ 1877 г.“ . . . . . отъ 26 Мая (7 Іюня) 1877 г.	40.	284

II. Указы Правительствующаго Сената.

1.	О порядкѣ перевозки почтъ по проселочнымъ дорогамъ . . . . . отъ 17 Января 1877 г.	1.	2
2.	О производствѣ изъ городскихъ суммъ всѣхъ денежныхъ выдачъ, опредѣленныхъ правилами 30-го Іюля 1867 г. русскимъ чиновникамъ, служащимъ въ городскихъ хозяйственныхъ учрежденіяхъ въ губерніяхъ Царства Польскаго . . . . . отъ 21 Января 1877 г.	2.	6
3.	Объ измѣненіи правилъ о наказаніяхъ за неосторожное обращеніе съ огнемъ въ жилыхъ мѣстахъ и за куреніе табаку тамъ, гдѣ это воспрещено . . отъ 21 Января 1877 г.	3.	12
4.	Съ приложеніемъ положенія о новыхъ шести разрядахъ (серіяхъ) билетовъ Государственнаго Казначейства отъ CCV до CCX включительно . . . . отъ 21 Января 1877 г.	4.	16

SPIS

Postanowień i Rozporządzeń Rządu

1877 roku.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

I. Imienne Najwyższe Ukazy.

		Nr.	*Str.*
1.	O zaciągnięciu pożyczki zewnętrznéj pod nazwiskiem „5% pożyczka zewnętrzna 1877 r.“ . . . . . z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1877 r.	40.	285

I. Ukazy Rządzącego Senatu.

1.	O sposobie przewozu poczt drogami międzywioskowemi . . . . . z d. 17-go Stycznia 1877 r.	1.	2
2.	O wydawaniu z funduszów miejskich wszelkich wynagrodzeń pieniężnych, określonych przepisami z d. 30 Lipca 1867 r. dla urzędników rosyjskich służących w instytucyach gospodarczych miejskich w guberniach Królestwa Polskiego . . . . . z d. 21-go Stycznia 1877 r.	2.	7
3.	O zmianie przepisów o karach za nieostrożne obchodzenie się z ogniem w miejscach zamieszkałych i za palenie tytoniu tam, gdzie to jest zabronione . . . z d. 21-go Stycznia 1877 r.	3.	13
4.	Z dołączeniem postanowienia o nowych sześciu kategoryach (seryach) biletów Skarbu Państwa CCV do CCX włącznie . . . . . z d. 21-go Stycznia 1877 r.	4.	17

		N.	Стр.
5.	О предоставленіи фармацевтамъ отсрочекъ для окончанія образованія и льготъ при отбываніи воинской повинности	6.	24
	отъ 27 Января 1877 г.		
6.	О вознагражденіи свѣдущихъ людей и переводчиковъ, призываемыхъ въ судебныя установленія . .	7.	28
	отъ 31 Января 1877 г.		
7.	О платѣ за храненіе арестованнаго имущества и о вознагражденіи свѣдущихъ людей за оцѣнку имуществъ въ округахъ Судебныхъ Палатъ	9.	34
	отъ 7 Февраля 1877 г.		
8.	Объ измѣненіи нѣкоторыхъ узаконеній, касающихся мѣръ предосторожности отъ пожаровъ внѣ городскихъ поселеній	10.	42
	отъ 2 Марта 1877 г.		
9.	Съ приложеніемъ правилъ, инструкцій и формъ, относящихся до организаціи Государственнаго ополченія и о порядкѣ призыва ратниковъ на службу .	11.	46
	отъ 3 Марта 1877 г.		
10.	Съ приложеніемъ трактата о торговлѣ и мореплаваніи, заключеннаго 11 (23) Февраля 1876 г., между Россіею и Испаніею	13.	84
	отъ 11 Марта 1877 г.		
11.	Съ приложеніемъ временной таксы вознагражденія присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ Варшавскаго судебнаго округа	15.	128
	отъ 11 Марта 1877 г.		
12.	О порядкѣ доставленія въ сборные пункты нижнихъ чиновъ запаса, призванныхъ на дѣйствительную службу	20.	142
	отъ 5 Апрѣля 1877 г.		
13.	О прекращеніи съ 15-го Апрѣля 1877 г. пріема во 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената гражданскихъ судебныхъ дѣлъ	21.	146
	отъ 7 Апрѣля 1877 г.		
14.	О предоставленіи Окружному Суду, при выѣздахъ въ мѣстности гдѣ есть помѣщенія съѣздовъ миро-		

		N.	Str.
5.	O udzieleniu farmaceutom odroczeń, dla ukończenia nauki, i ulg w odbywaniu powinności wojskowéj. . z d. 27-go Stycznia 1877 r.	6.	25
6.	O wynagrodzeniu biegłych i tłómaczów wzywanych do władz sądowych . . . . . z d. 31-go Stycznia 1878 r.	7.	29
7.	O opłacie za zachowanie majątku zajętego i o wynagrodzeniu biegłych za ocenę majątku w Okręgach Izb Sądowych . . . . . z d. 7 Lutego 1877 r.	9.	35
8.	O zmianie niektórych praw, dotyczących środków ostrożności przeciwko pożarom poza obrębem osad miejskich . . . . . z d. 2 Marca 1877 r.	10.	43
9.	Z dołączeniem przepisów instrukcyj i form, odnoszących się do organizacyi obrony krajowéj i o sposobie powoływania wojaków do służby . . . . . z d. 3 Marca 1877 r.	11.	47
10.	Z dołączeniem Traktatu o handlu i żegludze morskiéj, zawartego dnia 11 (23) Lutego 1876 roku pomiędzy Rosyą a Hiszpanią . . . . . z d. 11 Marca 1877 r.	13.	85
11.	Z dołączeniem tymczasowéj taksy wynagrodzenia tłómaczów przysięgłych przy Sądach Okręgowych Okręgu Sądowego Warszawskiego . . . . . z d. 11 Marca 1877 r.	15.	129
12.	O sposobie dostawiania do punktów zbornych niższych stopni rezerwy powołanych do służby czynnéj z d. 5 Kwietnia 1877 r.	20.	143
13.	O zaprzestaniu od dnia 15 Kwietnia 1877 r. przyjmowania do 2-go Departamentu Rządzącego Senatu spraw sądowych cywilnych . . . . . z d. 7 Kwietnia 1877 r.	21.	147
14.	O nadaniu Sądowi Okręgowemu prawa, wrazie wyjazdów do miejscowości, w których znajdują się pomie-		

		N.	Стр.
	выхъ судей, права пользоваться сими помѣщеніями	23.	152
	отъ 25 Апрѣля 1877 г.		
15.	Объ изданіи втораго прибавленія къ почтовому дорожнику, изданія 1875 года.	24.	156
	отъ 25 Апрѣля 1877 г.		
16.	О подчиненіи коммисіонерскихъ конторъ въ Царствѣ Польскомъ правиламъ, существующимъ для подобныхъ конторъ въ Имперіи	25.	158
	отъ 26 Апрѣля 1877 г.		
17.	О переводѣ нотаріальной конторы изъ посада Избицы, Кольскаго уѣзда, Калишской губерніи, въ посадъ Сомпольно того-же уѣзда	29.	172
	отъ 3 Мая 1877 г.		
18.	Объ упраздненіи втораго Департамента Правительствующаго Сената и о временномъ усиленіи Канцеляріи Особаго Присутствія для сужденія дѣлъ о государственныхъ преступленіяхъ	30.	174
	отъ 11 Мая 1877 г.		
19.	Съ приложеніемъ правилъ о возвратѣ акциза съ вывозимаго за границу туземнаго сахара на ближайшій двухгодичный періодъ, и о порядкѣ, который при семъ долженъ быть соблюдаемъ	31.	180
	отъ 12 Мая 1877 г.		
20.	О вывозѣ туземнаго сахара за границу чрезъ Нешавскую Таможню	37.	254
	отъ 27 Мая 1877 г.		
21.	О продленіи срока возврата акциза, въ возвышенномъ размѣрѣ, на вывозимый за границу сахаръ, до 1-го Января 1878 года	38.	256
	отъ 27 Мая 1877 г.		
22.	Съ приложеніемъ списка должностямъ по государственной и общественной службѣ, исполненіе коихъ освобождаетъ отъ призыва изъ запаса въ армію и въ дѣйствующія команды флота и отъ службы въ государственномъ ополченіи	39.	260
	отъ 27 Мая 1877 г.		

		N.	str.
	szczenia dla zjazdów sędziów pokoju, do korzystania z tychże pomieszczeń	23.	153
	z d. 25 Kwietnia 1877 r.		
15.	O wydaniu drugiego dodatku do przewodnika pocztowego, wydania z roku 1875	24.	157
	z d. 25 Kwietnia 1877 r.		
16.	O zastosowaniu do kantorów komisowych w Królestwie Polskiém przepisów obowiązujących podobne kantory w Cesarstwie	25.	159
	z d. 26 Kwietnia 1877 r.		
17.	O przeniesieniu kancelaryi notaryalnéj z osady Izbicy, powiatu Kolskiego, gubernii Kaliskiéj, do osady Sompolno tegoż powiatu	29.	173
	z d. 3 go Maja 1877 r.		
18.	O zniesieniu Drugiego Departamentu Rządzącego Senatu i o tymczasowém powiększeniu kancelaryi Oddzielnego Kompletu do sądzenia spraw o przestępstwa stanu	30.	175
	z d. 11 Maja 1877 r.		
19.	Z dołączeniem przepisów o zwrocie akcyzy od wywożonego za granicę cukru krajowego na najbliższy peryod dwóchletni, i o porządku, jaki przytém powinien być zachowywany	31.	181
	z d. 12 Maja 1877 r.		
20.	O wywozie cukru krajowego za granicę przez Komorę Nieszawską	37.	255
	z d. 27 Maja 1877 r.		
21.	O przedłużeniu terminu zwrotu akcyzy, w podwyższonéj wysokości, za wywożony za granicę cukier, do dnia 1 Stycznia 1878 roku	38.	257
	z d. 27 Maja 1877 r.		
22.	Z dołączenie spisu urzędów w służbie państwowéj i publicznéj, których pełnienie uwalnia od powołania z zapasu do armii i do czynnych oddziałów floty, jak również od służby w obronie krajowéj	39.	261
	z d. 27 Maja 1877 r.		

		N.	Стр.
23.	О новомъ (IX) выпускѣ 6-ти милліоновъ рублей размѣнной серебряной монеты 48-й пробы . . . . . отъ 31 Мая 1877 г.	41.	286
24.	О порядкѣ производства дѣлъ по реституціоннымъ просьбамъ противъ рѣшеній бывшаго Девятаго Департамента Правительствующаго Сената . . . . отъ 31 Мая 1877 г.	42.	290
25.	О порядкѣ объявленія и исполненія приговоровъ упраздненныхъ судебныхъ установленій въ губерніяхъ Царства Польскаго . . . . . отъ 2 Іюня 1877 г.	45.	298
26.	О введеніи судебныхъ сборовъ съ гражданскихъ дѣлъ, производящихся въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ . . . . . отъ 2 Іюня 1877 г.	47.	304
27.	О согласованіи содержащихся въ Уставѣ гражданска государопроизводства правилъ о доказательствахъ съ дѣйствующими въ губерніяхъ Царства Польскаго гражданскими законами . . . . . отъ 9 Іюня 1877 г.	49.	312
28.	О назначеніи разъѣздныхъ денегъ судебнымъ слѣдователямъ Варшавскаго судебнаго округа . . . отъ 9 Іюня 1877 г.	50.	316

III. Высочайшія повелѣнія объявленныя Правительствующему Сенату.

1.	О распространеніи на купцовъ губерній Царства Польскаго дѣйствія ст. 443 Т. XIV, Уст. о пасп. . отъ 11 Января 1877 г.	5.	22
2.	Объ учрежденіи при Институтѣ Сельскаго Хозяйства и Лѣсоводства въ Новой Александріи должности сверхштатныхъ лаборантовъ . . . . . отъ 14 Февраля 1877 г.	17.	136

		Nr.	Str.
23.	O nowéj (IX) emisyi 6 milionów rubli monety zdawkowéj srebrnéj 48-éj próby . . . . . z d. 31 Maja 1877 r.	41.	287
24.	O sposobie prowadzenia spraw wynikłych ze skarg podawanych, w drodze restytucyi, na wyroki Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu . . . . z d. 31 Maja 1877 r.	42.	291
25.	O sposobie ogłaszania i wykonywania wyroków zniesionych władz sądowych w guberniach Królestwa Polskiego . . . . . z d. 2 Czerwca 1877 r.	45.	299
26.	O wprowadzeniu opłat sądowych od spraw cywilnych prowadzących się w instytucyach sądowych pokojowych z d. 2 Czerwca 1877 r.	47.	305
27.	O pogodzeniu zawartych w ustawie postępowania cywilnego przepisów o dowodach z obowiązującemi w guberniach Królestwa Polskiego prawami cywilnemi . . . . . z d. 9 Czerwca 1877 r.	49.	313
28.	O wyznaczeniu pieniędzy na podróże sędziom śledczym okręgu sądowego Warszawskiego . . . . . z d. 9 Czerwca 1877 r.	50.	317

III. Najwyższe ozkazy zakomunikowane Rządzącemu Senatowi.

1.	O rozciągnięciu do kupców gubernij Królestwa Polskiego mocy obowiązującéj art. 443 T. XIV, Ustawy pasportowéj . . . . . z d. 11 Stycznia 1877 r.	5.	23
2.	O utworzeniu przy instytucie gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Puławach posady laborantów nadetatowych . . . . . z d. 14 Lutego 1877 r.	17.	137

		N.	Стр.
3.	О порядкѣ награжденія полицейскихъ и пожарныхъ служителей, изъ вольнонаемныхъ, медалью съ надписью „за безпорочную службу въ полиціи“ . . . отъ 18 Февраля 1877 г.	26.	166
4.	Положеніе о перевозкѣ арестантовъ по желѣзнымъ дорогамъ . . . . . отъ 24 Марта 1877 г.	32.	192
5.	О сохраненіи прежнихъ окладовъ жалованья нижнимъ чинамъ, призваннымъ на службу изъ запаса и состоящимъ въ войскахъ сверхъ комплекта . . . отъ 5 Апрѣля 1877 г.	33.	246
6.	О распространеніи на нижнихъ чиновъ Пограничной Стражи положенія о пенсіяхъ и одновременныхъ пособіяхъ сверхсрочно-служившимъ нижнимъ чинамъ войскъ унтеръ-офицерскаго званія . . . . отъ 18 Апрѣля 1877 г.	34.	248

IV. Высочайше утвержденныя мнѣнія Государственнаго Совѣта.

1.	О сліяніи инвалиднаго капитала Царства Польскаго съ инвалиднымъ капиталомъ Имперіи . . . . отъ 1 Февраля 1877 г.	16.	134
2.	Объ отсрочкѣ по отбыванію воинской повинности воспитанникамъ Варшавской ветеринарной школы отъ 22 Февраля 1877 г.	19.	140
3.	О примѣненіи ст. 53 и 63-й Устава о воинской повинности къ воспитанникамъ учительскихъ институтовъ, поступающимъ въ опые изъ учителей приходскихъ и уѣздныхъ училищъ . . . . . отъ 23 Марта 1877 г,	27.	168
4.	О примѣненіи ст. 56-й Устава о воинской повинности къ раскольникамъ . . . . . отъ 23 Марта 1877 г.	28.	170

		Nr.	Str.
3.	O sposobie wynagradzania służby policyjnéj i ogniowéj, z najemników, medalem z napisem: „za nieposzlakowaną służbę w policyi . . . . . z d. 18 Lutego 1877 r.	26.	167
4.	Postanowienie o przewozie więźniów drogami żelaznemi . . . . . z d. 24 Marca 1877 r.	32.	193
5.	O zachowaniu dawnych pensyj żołnierzom niższych stopni, wezwanym do służby z zapasu i pozostającym w wojskach ponad komplet . . . . . z d. 5 Kwietnia 1877 r.	33.	247
6.	O zastosowaniu do niższych stopni straży granicznéj postanowienia o pensyi emerytalnéj i jednorazowych zapomogach wydawanych niższym stopniom wojsk, pozostającym w służbie nadetatowéj w godności podoficerskiéj . . . . . z d. 18 Kwietnia 1877 r.	34.	249

IV. Najwyżéj zatwiedzone Zdania Rady Państwa.

1.	O połączeniu kapitału inwalidów Królestwa Polskiego z kapitałem inwalidów Cesarstwa . . . . . z d. 1 Lutego 1877 r.	16.	135
2.	O odroczeniu terminu odbywania powinności wojskowéj wychowańcom Warszawskiéj Szkoły Weterynaryjnéj . . . . . z d. 22 Lutego 1877 r.	19.	141
3.	O zastosowaniu art. 53 i 63 Ustawy o powinności wojskowéj do wychowańców instytutów nauczycielskich, którzy wstępują do tych instytutów z nauczycieli szkół parafialnych i powiatowych . . . . . z d. 23 Marca 1877 r.	27.	169
4.	O zastosowaniu art. 56 Ustawy o powinności wojskowéj do odszczepieńców . . . . . z d. 23 Marca 1877 r.	28.	171

		N.	Стр.
5.	Объ устройствѣ при Министерствѣ Народнаго Просвѣщенія Коммисіи по международному обмѣну изданій по части наукъ и художествъ и о расходѣ по выполненію сею Коммисіею возлагаемыхъ на нее обязанностей	43.	294
	отъ 22 Апрѣля 1877 г.		
6.	О возвышеніи пошлинъ на иностранные паровозы и тендеры	46.	302
	отъ 10 Мая 1877 г.		

V. Высочайше утвержденныя положенія Комитета Министровъ.

1.	О мѣрахъ къ упроченію въ Россіи внутренняго производства паровозовъ и вообще желѣзно-дорожнаго подвижнаго состава	12.	80
	отъ 28 Января 1877 г.		
2.	О продолженіи срока выпуска дополнительныхъ акцій Общества Закржовскаго свеклосахарнаго завода	22.	150
	отъ 11 Марта 1877 г.		
3.	О продленіи срока для составленія Общества цѣннаго пароходства по р. Вислѣ	35.	250
	отъ 18 Апрѣля 1877 г.		
4.	О продленіи порядка выдачи Евреямъ дозволительныхъ свидѣтельствъ на званіе меламда	36.	252
	отъ 29 Апрѣля 1877 г.		

VI. Высочайше утвержденныя положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

1.	Относительно исчисленія сроковъ къ полученію эмеритальной пенсіи лицами учебнаго вѣдомства, перешедшими въ оное изъ другихъ вѣдомствъ . . .	14.	126
	отъ 5 Февраля 1877 г.		

		Nr.	Str
5.	O utworzeniu przy Ministeryum Oświaty Publicznéj Komisyi zawiadującéj międzynarodową wymianą wydawnictw w dziale nauk i sztuk, tudzież o rozchodzie na pełnienie przez tęż Komisyą włożonych na nią obowiązków . . . . . z d. 22 Kwietnia 1877 r.	43.	295
6.	O podwyższeniu opłaty od zagranicznych lokomotyw i tendrów . . . . . z d. 10 Maja 1877 r.	46.	303

V. Najwyżéj zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1.	O środkach do utrwalenia w Rosyi wewnętrznéj produkcyi parowozów i wogóle rekwizytów kolei żelaznych . . . . . z d. 28 Stycznia 1877 r.	12.	81
2.	O przedłużeniu terminu do wypuszczenia dodatkowych akcyj Towarzystwa Cukrowni w Zakrzówku . z d. 11 Marca 1877 r.	22.	151
3.	O przedłużeniu terminu do założenia Towarzystwa żeglugi parowéj łańcuchowéj na rz. Wiśle . . . . z d. Kwietnia 1877 r.	35.	251
4.	O przedłużeniu sposobu wydawania żydom świadectw, upoważniających do sprawowania urzędu melameda z d. 29 Kwietnia 1877 r.	36.	253

VI. Najwyżéj zatwierdzone postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

1.	Dotyczące obliczenia terminów do otrzymywania pensyi emerytalnéj przez urzędników wydziału naukowego, którzy przeszli do niego z innych wydziałów z d. 5 Lutego 1877 r.	14.	127

		N.	Стр.
2.	О переименованіи Главнаго Лекаря больницы Св. Іоанна Божія въ г. Варшавѣ въ Старшіе Доктора . отъ 26 Апрѣля 1877 г.	44.	296

VII. Донесенія и представленія различныхъ вѣдомствъ Правительствующему Сенату.

1.	О подписной платѣ за Вѣдомости справокъ о судимости на 1877 годъ . . . . . отъ 1 Февраля 1877 г.	8.	32
2.	Объ учрежденіи нотаріальной конторы въ гор. Красникахъ, Яновскаго уѣзда, Люблинской губерніи . отъ 28 Февраля 1877 г.	18.	138
3.	Объ увеличеніи числа нотаріусовъ въ Варшавской губерніи . . . . . отъ 21 Мая 1877 г.	48.	310

		N.	Str.
2.	O przemianowaniu Głównego Lekarza Szpitala Św. Jana Bożego w m. Warszawie na Doktora Starszego z d. 26 Kwietnia 1877 r.	44.	297

VII. Doniesienia i przedstawienia różnych Wydziałów do Rządzącego Senatu.

1.	O przedpłacie na „Wiedomosti sprawok o sudimosti“ na rok 1877 . . . . . z d. 1 Lutego 1877 r.	8.	33
2.	O utworzeniu kancelaryi notaryalnéj w mieście Kraśniku, powiatu Janowskiego, gubernii Lubelskiéj . . z d. 28 Lutego 1877 r.	18.	139
3.	O powiększeniu liczby notaryuszów w gubernii Warszawskiéj . . . . . z d. 21 Maja 1877 r.	48.	311

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка постановленій и распоряженій, а равно очереднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

а) Торговыя, мануфактурныя, промышленныя: V 1, 2.
б) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцизѣ и пошлинахъ: II 19, 20, 21. III 6. IV 6.
в) Кассовыя, по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ: I 1. II 4, 23. VI 1.
г) Горныя и соляныя.
д) Общія.

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

а) Полицейскія и военныя: II 9. III 1, 3.
б) О благотворительныхъ заведеніяхъ:
в) По духовной части.
г) Медицинскія: VI 2.
д) Почтовыя: II 1, 15.
е) Общія: II 2, 16.

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministeryum Finansów:

a) Handlowe, rękodzielnicze, przemysłowe: V 1, 2.
b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach: II 19, 20, 21. III 6. IV 6.
c) Kasowe, o bankach i instytucyach kredytowych: I 1. II 4, 23. VI 1.
d) Górnicze i Solne.
e) Ogólne.

Wydział Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

a) Policyjne i wojskowe: II 9. III 1, 3.
b) O zakładach dobroczynnych.
c) Wyznaniowe.
d) Lekarskie: VI 2.
e) Pocztowe: II 1, 15.
f) Ogólne: II 2, 16.

По Вѣдомству Министерства Народнаго Просвѣщенія:
III 2. IV 2, 3, 4, 5. V 4.

По вѣдомству Минист. Путей Сообщ. и Публичныхъ зданій:
V 3.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
II 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 25, 26, 27, 28.
VII 1, 2, 3.

По Вѣдомству Министерства Войны:
II 12, 22. III 4, 5. IV 1.

Wydział Ministeryum Oświaty Publicznéj:
III 2. IV 2, 3, 4, 5. V 4.

Wydział Ministeryum Dróg Komunikacyi i Gmachów Publicznych.
V 3.

Wydział Ministeryum Sprawiedliwości:
II 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 25, 26, 27, 28.
VII 1, 2, 3.

Wydział Ministeryum Wojny:
II 12, 22. III 4, 5. IV 1.

DOSTRZEŻONE OMYŁKI DRUKU.

Str. 25 wiersz 2 od góry *zamiast* 25-go *powinno być* 27-go
„ 129 „ 6 „ „ sądów „ „ sądów okręgowych